

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Berxwedan

Aylık gazete

15 Ağustos 1993
Sayı 162
Fiyatı 3,-DM

ÇÖZÜM

A. ÖCALAN

İlk büyük adım 15 Ağustos

Ağustos Atılımı, herhangi bir atılım değildir. Tarihimizin 12 Eylül faşist barbar Türk sömürgeciliği tarafından bir daha dirilmemecesine karartılmak istendiği, ama aynı zamanda halklarımızın son kurtuluş umutlarının da filiz vermeye başladığı, doğru devrimci bir politikayla, önderlikle, uygun hazırlıklar zemininde ve öz gücüne güven temelinde nihai zafer doğrultusunda tarihe en anlamlı girişin yapılması için elden gelen tüm gücün seferber edildiği bir direniş olgusudur. Tüm eksiklik ve yetersizliklere rağmen, tarihimizde çokça görülen ve bugün de kendi devrimci pratiğimizde hortlatılmak istenen işbirlikçiliğe, teşhir ve tecrite meydan vermeden, direniş alevini bir an bile söndürmeden, düşmanca dayatılan "Özel Harb"e karşı Kürdistan halkının öz savaşım biçimini kazanma azmiyle gerçekleştirilen bir direniştir. Bugüne kadar süregelen ve adeta kaçınılmaz bir kural haline gelmiş bulunan "direnme ve yenilme kanunu" bu kez tersyüz etmenin, nihai zafer yolunda direnmenin ve tarihimizin olumsuzluklarını, bir kez daha tekerrür ettirmemenin adıdır şanlı 15 Ağustos Atılımı.

15 Ağustos Atılımı, aynı zamanda olağanüstü pratik çabaların biçimlendirdiği bir eserdir. İlerde bu dönemi hazırlayanların ve yaratanların anıları derlendiğinde, bu eser uğruna sarfedilen pratik çaba ile gösterilen cesaret ve fedakarlık daha ayrıntılı bir biçimde ortaya konulacaktır. Ama bir cümleyle ifade etmek gerekirse, 15 Ağustos Atılımı, direniş tarihimize ay-

Devamı 3. sayfada

BERXWEDAN'DAN

15 Ağustos'un, 10. yıldönümünde Kürdistan Zafer Yolunda

Uluslararası koşulları değerlendirirken ve bu koşullar içinde mücadelemizin yeri ve önemini açımlarken, öncelikle içinde geçtiğimiz süreci detaylıca açmak gerekmektedir. Bugünkü dünya dengesine baktığımızda, bir taraftan kapitalistlerin kendi aralarındaki çatışmala-

Devamı 3. sayfada

15 Ağustos: Direnme, Dirilme ve Yeniden Bir Yaşamdır!

İlk Kurşundan Zafere...

"...Agit yoldaş!
Evet, O'nu tanımak ve
anlamak gerekir:
Agit yoldaş şirin,
Agit yoldaş cesur,
Agit yoldaş fedakar insan!
Bu can yoldaşı anmak ve
aramak gerekir.
Hele hele günümüzde,
tarihin o utanılası mirasını
hala boynunda
ve ayağında bir zincir gibi
taşıyan halkımızın
o katlanılmaz yaşam tablosu
gözler önündeyken,
böylesi bir kişilikle tanışmak,
O'nun oluşturduğu
akımın içinde yer almak,
O'nun yoldaşı olmak ve
büyüklüğüne erişmek,
nefes alıp vermek gibi
bir zorunluluktur..."

A. ÖCALAN

Tüm yaşamıyla devrimi yaşatan Cuma KARAÇALI yoldaşın ardından

Adı, soyadı: Cuma Karaçalı
Kod adı: Ali Çiçek
Doğum yeri ve tarihi: 1978
Mücadeleye katılış tarihi: 1978
Şehit düştüğü yer: 10 Aralık 1992/ Siverek

Bir devrimcinin kişiliği, onun mücadeleye olan katkısı, bu uğurda fedakarlığın en üst zirvesi olan şahadete ulaştığında daha iyi açığa çıkmaktadır.

Geçmişe ait birçok anı ve değeri geride bırakırken, halkın gönlünde hiçbir zaman unutulmayacak bir yer de fethetmektedir. Tüm devrim şehitlerinin böylesine yüce ve anlamlı ortak özellikleri vardır.

Burada Deza Cumo'nun kısa bir biyografisini vererek, benim için bir hayli zor olan görevimin üstesinden gelmeye çalışacağım. Ülkemin orta yerinde, terk edilmiş, cansız görünümündeki Siverek'i yeniden yaşama ve esas kimliğine kavuşturma çabası içinde iken şahadete ulaşan Deza Cumo'yu ancak o zaman daha iyi tanıyabileceğiz.

O, 1960 yılında Siverek'te yoksul bir aile çocuğu olarak dünyaya gelir.

Kürdistan'da sömürgeciliğin yaratmış olduğu taplumsal tahribatlar sonucu her aile gibi, onların da payına yoksulluk düşer. Geçim derdi ve duyulan sıkıntılar onları metropol kentinin kucağına atar. Tarsus'ta; yabancı topraklara sürüklenmenin burukluğuyla ailece sürdürürler yaşamlarını...

Ama yüreği ve beyni yurtsevgisiyle dop dolu olan Deza Cumo'nun özlemlerine yanıt vermekten uzaktır bu yaban eller. O hala, istemeyerek de olsa göç etmek zorunda kaldığı, yanıp tutuştuğu Siverek ve Kürdistan hayaliyle yaşar. Oraya tekrar kavuşabilmenin yoğun arayışına girer. Nihayet 1980 yılında bu emeline kavuşur.

Bucak feodal çeteciliğine karşı sürdürülen devrimci mücadele saflarında aktif olarak yerini alır. Bu katılım aynı zamanda ulusal kurtuluş mücadelesine, hiçbir tereddüt geçirmeden, APOCU ruhla, tüm enerjisiyle tabi olma idi. Dışarda yaşanan kısa bir devrimci geçmişine rağmen, sergilediği çalışma tarzı ve gösterdiği kararlı tutumla, kendisini arkadaşlarına ve halka sevdirmişti.

Amansız baskılarıyla insanlarımıza soluk aldırtmayan cuntaya karşı, Şahin KILAVUZ yoldaş'ın komutasında silahlı birliğin aktif üyesi olarak faaliyetlerde bulunur. Bir kabus gibi çöken elverişsiz koşullarda hiç bir yılgınlığa kapılmadan, devrime olan inancıyla karamsarlığa açık kapı bırakmaz.

12 Eylül'ün ardından artan cunta baskıları sürecinde, düşmana tutsak düştü. Yaşamının bir dönüm noktasını oluşturacak 11 yıllık tutsaklığın başlangıcıydı bu talihsiz yakalanma... Düşmanın yarattığı geleceğin tüm tehlike ve pisliklerini görürcesine, kritik bir süreçte bu yakalanma olayını bir türlü içine sindiremedi. Halka verdiği sözün eri olmayı bu sınavlarda da başarıyla kanıtladı.

Soruşturmadan sonra, Diyarbakır Zindanı'na konur. Önceleri Kürt küçük-burjuva ve reformistlerinin kaldığı koğuşa verilir. Orada hiçbir PKK'linin olmayışı, Deza Cumo'nun bir partili gibi yaşaması önünde engel teşkil edecek bir neden değildi. Bir PKK'linin yalnız bile kalsa nasıl yaşaması, nasıl davranması gerektiği bilinciyle hareket eder. Günden güne dozunu arttıran vahşet uygulamaları karşısında, PKK'liliğinden taviz vermeden, ihanete karşı kendisini korumasını bilir. Buna karşı gücü oranında mücadele içerisine girer.

Diyarbakır Zindanı, Kürdistan devrimini boğma ve imha etme alanı olarak kullanılmak istenirken, Deza Cumo, Mazlum, Ferhat, Hayri, Kemallerin yarattığı direniş geleneğine sahip çıkar. Artık onun için yaşamın anlamı, bu direniş geleneğini sürdürme ile özdeşleşmişti.

Peş peşe gelen düşmanın azgın saldırıları Deza Cumo'yu alt etmeye yetmiyordu. Onun 1983 Eylül, 1984 Ocak ve daha sonraki eylemlerde kararlı direnişçiliğine tanık oluyoruz.

Özgürlüğe ve halkına ulaşabilme tutkusu, Deza Cumo'yu sarmalamıştı.

1987'de en sağlam kale duvarlarının bu tutkuların önünde engel olamayacağı bilinciyle sarılıyordu yeni görevine... Kurtuluşunu getirecek yolu tüm gençlik enerjisiyle aralıyordu. Yeni bir destan yaratmanın coşkusuyla dışarının soluğunu erken hissetmeye başlamıştı. 7 kat yerin dibinde Botan'ı, Gabar'ı yaşıyordu.

Nice zorluk ve fedakarlıklarla inşa edilen özgürlüğe giden yol: Düşmanın ani bir saldırısıyla bozulur. Tüm beslenen umutların bir anda yok oluşu, diğer arkadaşlarda olduğu gibi, Deza Cumo'yu da derinden sarsar. Ardından onlarca arkadaşıyla birlikte Eskişehir Cezaevi'ne sürgüne gönderilir. Böylece ağır tahribatla, Deza Cumo'nun Diyarbakır yaşamı ve serüveni son bulur.

Cuma yoldaş, şehit Necla Adanır yoldaşla birlikte...

Eskişehir-Aydın kanlı sürgününde; M. YALÇINKAYA ve H. H. EROĞLU'nun şehadete ulaştığı yolculukta, direnişleriyle mirasını sürdürenler arasındadır Deza Cumo... Bu kararlı ve istikrarlı tutumunu, dışarıya adımını attığı 1991 yılına dek sürdürür. Kendi kişiliğine, partisine ve mücadele anlayışına uygun bir yaşamla noktalar tutsaklığını. Artık özgürdür Deza Cumo.

Tam da istediğine kavuşmuştu. Yıllarca özlemini duyduğu koşullarla ve görevle karşı karşıya gelmişti. Yarım bırakılan bir hesabı vardı. Ülkenin orta yerinde, terk edilmiş, cansız görünümündeki Sivereğini yeniden yaşama ve kimliğine kavuşturma anıydı.

Yalnızlıklarla terk edilmiş bir halkın umudu olarak, tam 11 yıl sonra yeniden ayak bastı Siveriğine... Büyük emekler sonucu değerler yaratmanın zamanıydı.

Bu değerler yaratmanın çabasında iken, ihanetin yine o bilinen kuralı geçit vermedi kendisine. Meğer hala pusudaymış yıllanmış soysuzluklar.

Onu çok erken bir zamanda bedenen bir yoldaşıyla birlikte bizden ayırdı.

BURSA, 27-3-1993

DİRENDİM YENİLMEDİM

Sehit düştüm
bir özgür günün
alaca karanlığında:
Günler akıp gidiyordu
umutla dolu
yarınlara doğru...
Ufuklar ötesinden
binbir ümit ile
zafer güneşine doğru
taze kan damlaları emerek,
silinmez izler bırakarak.

Gabar sessiz
derin bir uykudaydı.
Henüz doğmuştu güneş
yeni bir güne...
Yeni umutlarla
karanlığın bağrını delerek...
Ufuk kankırmızıydı...
Serinliğiyle sımsıkı
sarmalamıştı Gabar'ı
Yüceliklerinden ılgıt ılgıt
eserken seher yeli
bir tan vaktiydi.

Sarılıydı dörtbir yanım,
üşüşmüştü leş kargaları
Gabar eteklerine.
Yağdı üzerime
kanıma susayan
kör kurşunlar,
bir pusu çemberinde
mevziden mevziye koşarken.
İsyan ediyordu kanım
toprağa dökülürken....
ıslandım, sırılsıklamdı
delik deşik bedenim...

Berxwedan
Aylık Gazete
Berxwedan-Verlags-GmbH
Marken Str. 5-7
Postfach 10 15 31
40006 Düsseldorf 1 - BRD

Verantwortlich für den Inhalt
WALTHER BRAUN
(ÜLKE HABERLERİ)
Tel:(49-0211) 78 83 851-2-3
Berxwedan
Tel.: (49-0211) 72 71 46
Fax: (49-0211) 77 35 03

Matbaa: Druckhaus Bonn
Dağıtım: Agri Verlag Köln

Avustralya 4.00 $ / Avusturya 25.00 s.
Belçika 70.00 bfr. / Danimarka 12.00 dkr.
Fransa 12.00 ff. / Hollanda 4.00 hfl.
İngiltere 1.20 £. / İsveç 12.00 skr.
İsviçre 3.00 sfr. / Norveç 12.00 nkr.

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi	Almanya dışı
6 ay 18.- DM	6 ay 20.- DM
12 ay 36.- DM	12 ay 40.- DM

Stadtsparkasse Düsseldorf
Kto Nr. 360 168 06 / BLZ 300 501 10

İlk büyük adım

15 Ağustos

Ülkemizin coğrafya ve diğer özellikleri bakımından en çetin ve geri koşullarında; son derece çorak ve bilinçten yoksun orta Kürdistan topraklarında gerçekleştirilen 15 Ağustos Devrimci Atılımı, büyük karlı dağlar aşılarak, günlerce aç kalınarak, aylarca yürünerek ve sonsuz propaganda ve ikna gücü kullanılarak gerçekleştirilmiştir.

Baştarafı 1. sayfada

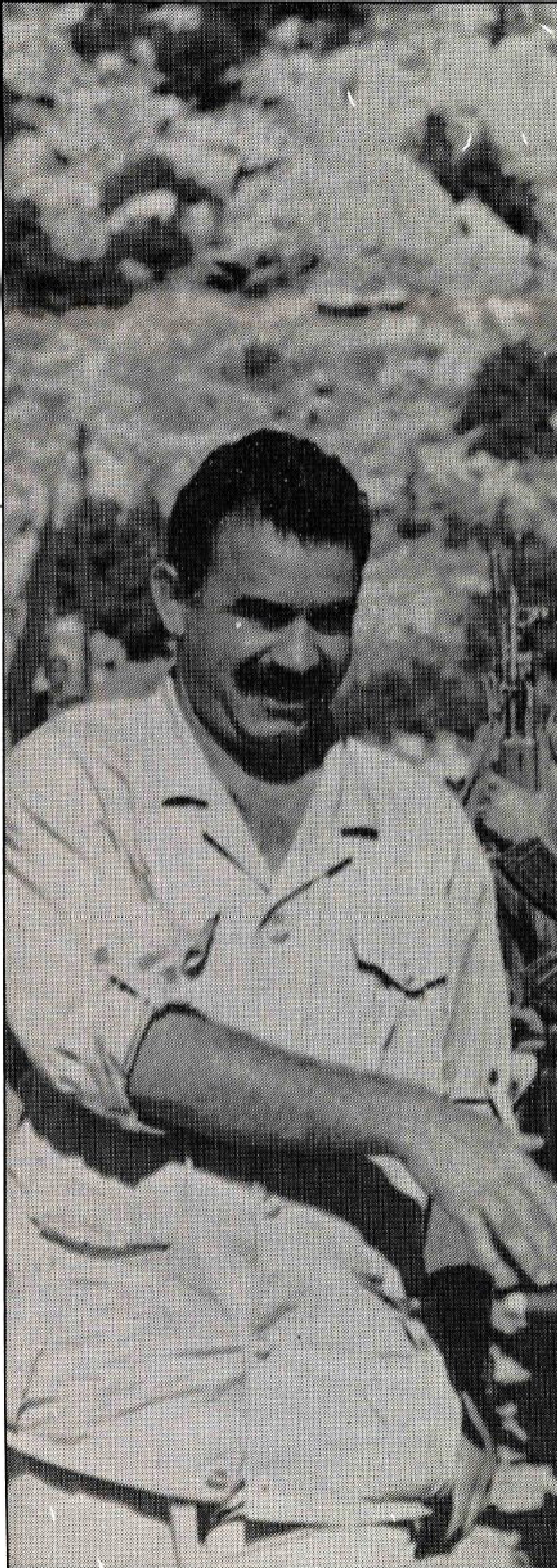
nı zamanda bir emek kahramanlığı olarak geçecektir.

Ülkemizin coğrafya ve diğer özellikleri bakımından en çetin ve geri koşullarında; son derece çorak ve bilinçten yoksun orta Kürdistan topraklarında gerçekleştirilen 15 Ağustos Devrimci Atılımı, büyük karlı dağlar aşılarak, günlerce aç kalınarak, aylarca yürünerek ve sonsuz propaganda ve ikna gücü kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Kendini, tarihini ve çağı tanımayanlara ulusal-toplumsal gerçeklerimizi ve mücadelemizi tanıtmak ve onları kendi savaşlarına kazanmak için büyük bir maratona kalkılarak, ülke boydan boya dolaşılmış; sınırlar, coğrafya engelleri ve feodal- aşiretçi çitler bir bir aşılmıştır. Denebilir ki, bir anlamda bu alan muazzam maddi ve manevi zorluklara karşı büyük bir savaş verilerek yaratılan 15 Ağustos Devrimci Atılımı, özellikle de küçük-burjuva reformizminin soysuz rahat yaşam anlayışlarıyla devrimci safları çürütmeye çalıştığı bir ortamda, "En yüce değer emektir!" şiarını en parlak bir biçimde doğrulamıştır.

Doğanın zorlukları ve her alandaki geriliklere karşı savaşta, PKK kadro ve sempatizanları, bu savaşın tüm zorluklarını başından gönüllüce kabul ederek, sabır, fedakarlık, bilinç ve cesaretten oluşan büyük bir direniş örneği göstermiş, gerektiğinde hayatlarını ortaya koyarak inanç ve özverileriyle halkımız nezdindeki güvenilirlik ve inanılırlıklarını dokunulmaz kılmışlardır. İşte böylesi bir yoğun emek temelinde gerçekleşen 15 Ağustos Devrimci Atılımı, doğal olarak kitleler üzerinde derin izler bırakmış ve halk saflarında kökleşmiştir.

Ancak, atılımın gerçek özelliklerini göremeyen Türk burjuvazisi, hareketi, yakın tarihimizdeki Seyit Rızaların ve Şeyh Saitlerin direnişine benzeterek; belli bir hazırlıktan yoksun, kendiliğinde bir isyan hareketi zannetti ve avaz avaz bağırmaya başladı: "Vahşiler, eşkiyalar ayaklandı! Gericilik hortlatıldı!" Bu güçlerin "sol"daki borazancıları da başta Ecevit olmak üzere, "Feodal kalıntıların son çırpınışı" diye eşlik ettiler. Ve yerli işbirlikçi-hain reformist maskelere bürünmüş yarasalar, kendi halkına -ki bunların artık Kürt halkından olduğundan da şüphe edilir ve ulusal değerlerine en küçük bir bağlılık sahibi bir kişinin bile saygı duyacağı bu eylemlere, Kürt ulusal değerlerini saat saat yücelterek tüm dünyaya duyuran bu eylemlere sağnaktan boşanırcasına saldırılar yönelttiler. Birçok gerici ruh yeniden ayaklandı Osmanlı boy beylerinin saldırılarının benzerleri, Türk ordusunun görülmemiş seferlerinde dile getirildi. İşbirlikçi hain Kürtlerin, o İdris-i Bitlisilerin ruhu, aynı kökenden gelen Kamran İnanların ve sayısız uşağın ağzından dile getirildi: "Birlikte bastıralım." Ayağa kalktılar, eski yöntemlerle bastırabileceklerini sandılar, yürüdüler ve aylarca manşet üstüne manşet, haber üstüne haber yayınladılar: "Eşkiya kıstırıldı, Herekol Dağı kuşatıldı, 72 saatlik ömürleri kaldı, tükenmek üzereler, teslim olmak üzereler..." 72 saat yerini aylara ve aylar yerini bir yıla bıraktı. Sonuç; son elli yılın en acımasız kışına, adeta "Özel Harb'in" bu en büyük destekçisine rağmen, direniş kırılamadı, giderek daha da boyutlandı. Tam tersine, Kars'tan Antep'e, Dersim'den Hakkari'ye kadar, TC tarihinde görülmemiş bir genişlikte ve yoğunlukta; sayısı 100'lere yakın karakolun basılması, 1000'lere varan ajan, işkenceci, subay ve polisin cezalandırılması; kan akıtılmadık tek bir il ve ilçenin bırakılmayarak, ülke topraklarının yüce şehitlerin kanıyla sulanması temelinde bu bir yıl içinde eşsiz bir destanın yazılması sözkonusudur.

Son bir yılda PKK'nin şanlı direnişi zirveye çıkartılarak, dosta-düşmana karşı en mert bu tarzda temsil edilmiştir. Bunlar, büyük gerçeklerdir; Soylu gerçeklerdir; dost ve düşman tarafından saygı duyulması gereken kutsal gerçeklerdir. TC'nin de kabul etmek zorunda kaldığı bu gerçeklik, kendisinin dayattığı "Özel Savaş"a karşı Kürdistan halkının yükselttiği kutsal direniş gerçekliğidir. Ve 15 Ağustos yıkılmadı, yoğunlaştırılarak devam etti. Büyük bir olay bu. Bugün Temmuz ayını geride bırakıp 15 Ağustos'a yaklaştığımız şu sıra görüyoruz ki, Temmuz ayı; Hayrilerin; Kemallerin, Akiflerin, Alilerin o soylu direnişlerinde somutlaşan halkımızın yaşam tutkularının büyük bir hesap soruşa dönüşerek, boydan boya tüm Kürdistan'da düşmana ses çıkarttırmayacak, onu susturacak gelişmelere tanıklık etti.

Evet, bu ay içerisinde yalnızca Dersim'de 10'a yakın karakol, polis birimi basıldı, onlarca hain cezalandırıldı. Yalnızca Dersim katliamının sınırlı bir intikamı alınmakla kalınmadı, aynı zamanda TC için çok anlamlı bir direniş gösterildi. Tüm bu gelişmelere karşın sömürgecilerden tek bir ses yok! Ancak her şeye rağmen tüm halk bu gelişmelerden haberdardır. Kars'ta da aynı türden gelişmeler sürüyor. Tüm Kürdistan'da onlarca şehrin devrimcilerin direnişiyle çınlaması sözkonusu. Fakat TC'den hiçbir ses yok. Yalnızca, şurada "2 bölücü", burada "5 bölücü", yine orada "3 bölücü imha ettim" türünden haberler vermekle yetinmekte, gerçekleri gizlemekte ve hele kendi kayıplarını vermekten ısrarla kaçınmaktadır. TC'nin bu kahpece suskunluğunun anlamı çok açık değil mi? İşler umduğu gibi gelişmedi. Neden bu? O, Eylül-Ekim-Kasım ayları boyunca sıraladığı manşetleri ve tüm dünyayı ayağa kaldıran haberleri neden yok şimdi? Eylemler daha mı az? Açık ki hayır, aksine tüm ülke karış karış kaynıyor. Esas neden; gelişmelerin TC'nin aleyhine dönmesi ve işine gelmemesidir. Susuyor, çünkü gerillanın oyununa gelmek istemiyor! Susuyor, çünkü böylece propagandanın etkisini kırmayı amaçlıyor ve böylece "akıllı" politika uyguladığını sanıyor!

İşte, 15 Ağustos Atılımı böylece, en zayıf bir anında halkımızın susturulamayan dili ve yükselen direnişi ile görkemlice karşılanıyor. Kürdistan tarihinde ilk defa bir direniş bastırılamayarak dallanıp budaklanmakta, derinleşip genişlemektedir. Büyük umudu doğuran, birçok şeyin altının çizilmesini sağlayan, düşünce ve davranışı kökünden etkileyen ve bundan sonra da etkilemesi kaçınılmaz olan gerçeklik de budur. Hiçbir ukalanın örtbas edemeyeceği kadar açık olan bir gerçeklik de bu. Ancak, bu soylu gerçek karşısında suskunluğa gömülenler, yalnızca sömürgeciler de değil. Utanmaz sosyal- şoven basının bir Barış Derneği davası için, bir DİSK davası için o kadar gözyaşı dökerken, yüzbinlerin direnişine, akıtılan onca kana ve iki Türk ordusunun boydan boya Kürdistan'daki saldırılarına ya ses çıkarmaması, veya bir-iki kalemde çiziktirmesi sahtekarlığına ne demeli? Ya o İdris-i Bitlisi ruhundan kendisini bir türlü kurtaramayan, kuyrukçu, sahtekar reformist maskeli uşkların dut yemiş bülbül gibi sesini çıkarmamasına ne demeli? Kürt, Kürdistan adını çok kullanan bu takıma soruyoruz: Ulusumuzu her gün dünya halklarına bu kadar tanıtan, onun gerçekliğini haykıran ve düşmanın aczini böylesine derinleştiren eşsiz bir direniş gerçekliğine düşmanlığınızı nasıl izah edeceksiniz? Bu utanmazlığınızı ne ile açıklayacaksınız? Zerre kadar insanlığınız, yurtseverliğiniz var mı? Bu sorulara mutlaka cevap vermek zorundasınız.

Biz sözümüzde durduk, sözümüzün eri olarak kalmayı bildik ve tüm bu gelişmeleri yarattık. Kahraman kadrolarımız birer çam gibi ülkemizin her tarafında devrilebilirler, ancak dökülen kanlar çok anlamlıdır ve gereklerine uyulmak zorundadır. Bunlar, yeniden uluslaşmamızın ve özgürlüğe ulaşmamızın ödenmesi gereken faturalarıdır. Daha

çok kan akıtacağız ve bundan en küçük bir şekilde "yanlış yapıyoruz, yenilebiliriz" diye korkakça bir tutuma girmeyeceğiz. Tam tersine, bir şehidimizi dahi zafer gerekçesi haline getirme şiarını ilan ettiğimiz gibi, bugün sayıları 2 bini aşan kahraman direniş şehitlerimizin zaferin artık çok

uzak olmadığını kanıtlamak gibi bir armağanları da vardır. Halka bağlı olanlara öğrettikleri büyük ve derin gerçeklik vardır. Kürdistan'ın alt-üst oluşunda, insanlıkla asla bağdaştırılamayacak ve insanı her gün, her saat kahreden ortamında, bu kahramanlık kokan direniş yaşanacak, yaşatılacak değerlerin en özlüsü durumundadır. O direniş ki, ruhlarınızı aydınlatmakta, yüreklerimizi ferahlatmaktadır. Kısacası o, halkımızın makus talihinin yıkıldığının müjdecisidir.

O halde, bu soylu değerlerden nasibini almış olanların yeniden bunun değerlendirmesini yapıp gerçekleri daha yakından görmelerinde hayati yararlar vardır. Hatalar, eksiklikler yok mudur? Açık ki olmuştur. Kürt halkı gibi, varlığı bile halen yadsınan bir halkın en donanımsız, en güçsüz konumu gözönüne alındığında, bu ortam içerisinde ortaya çıkan ve çok az bir donanımla direnişe yönelen öncüsünün uygulamaları, sonuna kadar hatasız götürmesi beklenebilir mi? Bu beklenti olsa da, gerçekleşme olanağı fazla olabilir mi? Belli ki, her halk hareketinde olduğu gibi, burada da daha pekişmek, daha yenilmez bir noktaya ulaşmak için yakalanan konum önemlidir. Tüm eksikliklerine rağmen önemlidir. Ancak yine de sağdan- soldan eleştiriler var: 15 Ağustos Devrimci Atılımı " Zamanı değil, maceracılık tırmadı, bu bir provokasyondur" diyenler çoktu. Bunlara geçmişte cevap verildi. Tekrar tekrar cevap vermek artık bıktırıcı olacaktır.

Bu güçler gerçekleri kabul etmek, gerçelere saygı duymak zorundadırlar. Vatan, özgürlük sorunları kesinlikle kanla çözümlenir. Bu, tüm ulusal kurtuluş pratiklerinde böyle olmuştur ve Kürdistan'da çok daha yakıcı bir şekilde böyle olacaktır. Kürdistan gibi sömürgeci uygulamaların böylesine vahşi olduğu bir ülkede mücadele ettiğinizi iddia edeceksiniz ama, tek bir damla kan dökmeyi göze alamamış partizanlara dil uzatarak, boşu boşuna ölüme gittiklerini söyleyeceksiniz, onları gereksiz kayıplar olarak değerlendireceksiniz? Bir ulusun yeniden doğuşuna kanlarını katık eden devrim şehitlerimize, böylesine utanmazca saldırma küçüklüğünü göstereceksiniz! Bundan daha büyük bir alçaklık olamaz. O,"gözü kapalı ölüme gidiyor" dediğiniz yüce insanlarımız, ölüme gitmiyorlar; aksine onlar, dayatılan ölüme karşı en onurlu, bağımsız ve özgür yaşamı ve halk olarak yeniden doğuşu yaratmaya gidiyorlar. Bu yolda köprü olmaya, halkımız ile çağ arasındaki uçurumu yoketmeye gidiyorlar. Bu toprakları kendimize vatan yapmak için başka yol var mı? Dünyada bizden daha geri, daha unutulmuş, kurtuluşu için daha gecikmiş bir halk var mı? O halde ayağa kalkmak için daha neyi bekleyeceğiz? Açık ki, bugün ülkemizin doruklarında direniş bayrağını dalgalandıranları ve mücadele uğruna kanlarını dökenler, en değerli varlıklarımızdır ve herkes bu direnişe, bu direnişçilere saygı duymak zorundadır. Eğer buna saygılı olamayanlar varsa -ki bunların insanlıklarından bile şüphe edilir- direnişlere dil uzatmayı ve saygısızlığı derhal terkederek susmak zorundadırlar.

O halde, dürüst olunmalı, mücadeleden böylesine uzak, gerçeklerimizle alay edilircesine sürdürülen yaşam biçimleri terkedilmelidir. Bu güçler, bunu PKK'nin kendilerine bir dayatması olarak değil, ilerici insanlığa zerrece de olsa bağlılığın gereği olarak anlamalı ve gereklerini yerine getirmelidirler. Kendilerinden başka bir fedakarlık beklenilmiyor, ancak hiç olmazsa, o son derece, tehlikeli ve insanlığa karşı sürekli suç işler duruma getiren konumlarını aşmalıdırlar. Yine sosyal-şovenizm ulusal gerçekliğimizi alabildiğine inkar etmektedir. Bu anlayışın sahipleri sosyal-şovenizmden kendilerini arındırmalıdırlar. Türk halkının kurtuluşunun hangi temelde olacağı ortaya çıkmamış mıdır? O halde neden hala bir örgüt kuramıyorsunuz? "Sol Birlik" diye bir "birlik" icat ettiniz ama, tek bir çıkışınız, düşmana korku salan bir eyleminiz var mı? Yeteneksizliğinizle Türk burjuvazisini, 60 yıldan beri sürekli cesaretlendirmiyor musunuz? Küçükburjuva devrimciliğinin hazin sonu bugün de "Pişmanlık Yasası" doğrultusunda verilen itiraflarda dile gelmiyor mu? PKK'ye de dayatılan bu teslimiyet ve pişmanlık yasasına karşı 2'li, 3'lü, 5'li şahmerdanların kahramanca direnişleriyle cevap verilmiyor mu? PKK partizanlarının direnişleriyle Türk faşist burjuvazisinin bu en alçak yasası yerle bir edilmiyor mu? O halde buna saygı duyulmak, bu gerçekler görülmek zorundadır. Bilinmelidir ki, kendi halkına saygılı olmanın yolu başka halklara saygılı olmaktan geçer.

15 Ağustos Atılımı'nın, o yiğitlik, onurluluk ve şeref dolu atılımın huzurunda herkesi kendini yeniden gözden geçirmeye, doğru tutum takınmaya davet ediyoruz.

Öyleyse, eksikliklerimiz, yetersizliklerimiz bahane edilerek, Türk burjuvazisinin tam başarı sağlayacağı umut edilmesin, buna dayanılarak tasfiyeci siyasetlerde ısrar edilmesin ve bu anlayışlar terkedilsin. Sizler de Türk burjuvazisi gibi umutla beklediniz. Sandınız ki, direnişin ancak birkaç günlük ömrü vardır. Mahir Çayan'ların Kızıldere'deki, Maltepe'deki direnişlerine benzettiniz, "Teröristler, maceracılar, sonları hemen getirilir" dediniz. Sinan'ların, Hasan Basri'lerin, İlker Akman'ların direnişini sandınız ve birkaç günlük ömür biçtiniz bu yüce atılıma. Durumun hiç de sandığınız gibi olmadığını anlamadınız mı daha? Türk ordusunu tüm faaliyetine rağmen ağlamaklı bir tarzda yayınlanan bildirilerden de gerçekleri anlayamıyor musunuz? Türk burjuvazisinin size bir "Pişmanlık Yasası", bir "af" hediye etmesini sağlayan bu direnişe neden saygı ve minnet duymuyorsunuz? Bunlar hep bu şanlı direnişin yolaçtığı gelişmelerdir. PKK direnişçiliği, sizleri birçok konuda affettirdi. Burjuvazi hiçbir zaman affetmeyeceği "suç"larınızı gelişen bu direniş karşısında affederek sizlere özgürlüğünüzü bahşetti.

Evet, eğer anlamını ve değerini bilseydiniz, bunlar mücadelemizin TDDH'ne kan ve can pahasına sağladığı kazanımlardı. Eğer bu soylu mücadelemizin sonuçlarını böyle ele alıp, kurtuluş mücadeleniz için bir çıkış noktası yapsaydınız, düşmanın oyunlarını boşa çıkaracak, bizim için de acılarımızı, yükümüzü hafifleten hayırlı bir iş yapmış olacaktınız. Ama böylesi direnişe anlayış ve tutumlardan uzak olduğunuz içindir ki, düşmana yüzlerce yıllık gerici uygulama ve oyunlarını yeniden sahnelemesi için cesaret verdiniz. Atatürk'ün Kürt isyanları üzerine yürürken komünistleri affederek yanına alması, isyanları ezdikten sonra oluşturduğu "İstiklal Mahkemeleri"nde her ikisinin birden işini görmesi oyununu, 60 yıl sonra yeniden oynamaya çalışıyorlar.

PKK'nin bu direnişi yeniden yükseltirken, tek başına ve çok sınırlı bir donanımla hareket ettiği doğrudur. Fakat bu neyi değiştirir? Eğer bir dava haklıysa başlangıçta belirleyici olanın sayı ve teknik donanım olmadığı açık değil midir? Tarihteki her soylu dava başlangıçta en az donanımla ve birkaç kişi tarafından başlatılmamış mıdır? PKK'nin direnişinin salt bununla da kalmadığı daha şimdiden milyonlara mal olduğu gözler önündedir. Üstelik, düşmanın en üstün teknolojisi karşısında ve tüm Türk ordusunun kuşatması altında olunmasına rağmen mücadele sürekli genişlemekte, derinleşmekte ve daha geniş kesimleri kapsamaktadır. Evet, bu direniş gücünün nasıl geliştiği, nasıl gelişeceği ve ardında haksızlık olan üstün bir teknolojinin ve sayısal üstünlüğün nasıl aciz kalacağı geçmiş direniş sürecinde açık bir şekilde görülmüştür.

Buradan çıkarılması gereken ders, halklarımızın haklı davasına can-ı gönülden inananların, 15 Ağustos Atılımı karşısında objektif düşünme ve davranma dürüstlüğünü ve üstünlüğünü göstermeleri gerektiğidir. Türk ve Kürt halklarının direniş tarihleri doğru özümsenmeli ve desteklenmeli, yüceltilmesi gereken yönler selamlanmalıdır. PKK'nin hatırı için değil, halklarımızın hatırı için bu yapılmalıdır, PKK'nin bazı eksik ve yanlış uygulamaları bahane edilerek yücelik lekelenmemelidir. Birçok hatalarımızın olması sizlere bu hakkı vermez. Size düşen, acımasız eleştirilerinizle daha ileri bir direniş geliştirmek olmalıdır. Bunu yapın, sizlere yerden göğe kadar saygı duyalım. Ve eğer bu gerçekleşirse sizlere bu sağıyı mutlaka göstereceğiz. "PKK, bizi adamdan saymıyor, herkese karşı çıkıyor, saldırmadık güç bırakmadı" demagojisini terkedin. Türk ve Kürt hainlerinin emperyalizmle geliştirdikleri en alçakça ittifaka karşı direnin, sizlere ne istiyorsanız verelim. Gerçeklere gözlerinizi kapatmakta ve olumsuzlukta neden ısrar ediyorsunuz? En kritik dönemde en değerli evlatlarımızı kurban vermiyor muyuz? Dağların doruklarında kışın o acımasız dondurucu koşulları kadar, yazın o sussuzluktan çatlatan kuraklık ortamında da direnmiyor muyuz? Ve gözleriniz bunu görmüyor mu? E-vet, bütün bu gerçekleri de mi inkar edeceksiniz? Kim inanacak size, ruhları ve yürekleri kararmış bir avuç iflah olmaz hain dışında?

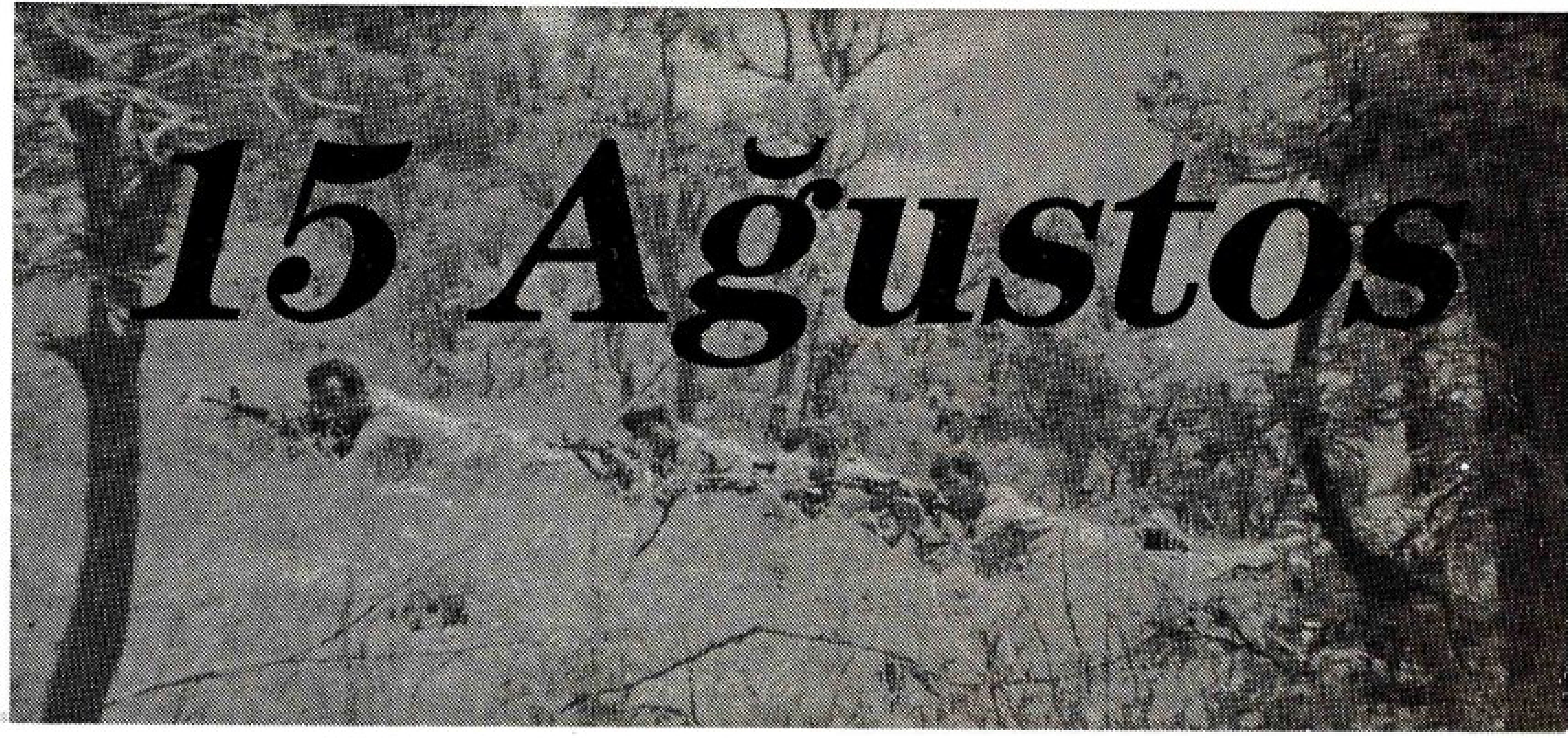
Eğer halkın davasına bağlı iseniz, faşizme karşı kin ve öfke ile dolu iseniz bundan daha iyi bir armağan sunulabilir mi size? Ağustos Atılımının bu yıldönümünde ister faşizme karşı direniş ve isterse Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine katılmada olsun, size her türlü desteği göstermeye hazırız. Eğer direnmeye niyetiniz varsa, "zamanı gelmemiştir, koşulları yoktur" gerekçelerine başvurmayın. Faşizme karşı mücadelenin zamanı yoktur.

O halde, gerçekler örtbas edilmemeli, çarpıtılmamalı, "Sezar'ın hakkı Sezar'a" verilmelidir.

Evet, PKK geçmişten beri Türk sömürgecilerine karşı mücadele etmektedir ve bugün de TC'ye, tarihinde tanık olduğu en önemli ve sonuç alıcı darbeleri vurmaktadır. İnkar etmeye gücünüz var mı bunu? Eğer namussuzluğun doruk noktalarında değilseniz, itiraf edin, daha ne yapılabilir? Bu kadar vahşi bir faşist işgalciye karşı insanoğlunun yapabileceği ne ise, o yapılmıyor mu? Bu da mı provakasyon oluyor? Kıyasıya bir savaş ortamı içinde her gün kahramanca direnişlerde şehitler veriliyor. Üstelik o çok dilinize doladığınız hudutta da değil, ülkemizin dört bir tarafında sürüyor bu savaş. Şimdi nasıl sataşacak, saldıracak hangi noktayı bulacaksınız? Bu iddialarınıza kendiniz inanıyor musunuz? Hayır, hayır! Gerçekler, en kör gözlerin göreceği, en şartlanmış kafaların kabul edeceği kadar bariz. Savaş, tüm Kürdistan sathında ve Türk sömürgeciliğine karşı tüm hızıyla yükseltiliyor. O halde, gerçekleri kabul etmek durumundasınız. Türkiye solunun da, Kürdistan devriminin de çıkış bulması bu gerçeğin teslim edilmesine çok yakından bağlıdır. 15 Ağustos Atılımı'nın, o yiğitlik, onurluluk ve şeref dolu atılımın huzurunda herkesi kendini yeniden gözden geçirmeye, doğru tutum takınmaya davet ediyoruz.

■□■

Kürdistan tarihinde bir Milad

Soylu kavga ve yaşamın adı; GERİLLA

Kürdistan!.. Uygarlıkların doğuşuna yataklık, gelişmesine beşiklik eden ülkem. İnsanlığın filizlendiği ve mayalandığı yeryüzü cenneti; Mezopotamya. Dağların bulutlarla söyleştiği görkemli doruklarında, derin vadilerin ulaşılmaz ormanlarında, bereketin anası ovalarında, kimi yerde yatağına sığmaz, haşin; kimi yerde bir ölüm sessizliğiyle akan nehir kenarlarında yaşamını örmüştür Med'in çocukları. Kan deryasına döndürelmiş yaşadıkları beşik, uygarlığın yatağı kurutulmak istenmiş, ancak onlar tutkularından vazgeçmemişler. Tarih, Kürt halkının kendi beşiğinde yaşama olan tutkusuna, toprağına olan sevdalanmışlığına şahittir. Tarih, bu büyük aşkın destanını -nice acılarla da örülü olsa hep yazmıştır.

Bugün Kürdistan'da verilen kavga, bu sevdanın, bu yaşama tutkunun dağlarda, ovalarda yeniden görkemlice çiçeklenmesidir. Ve Kürdistan'da en kutsal yaşam oluyor bu kavga; adı da GERİLLA.

Gerilla!.. Dağlardaki hüznü silen, devrimci Kawa'nın özgürlük ateşlerini ta doruklara kadar taşıyan gerilla.

Gerilla!.. Zağroslar'dan, Tendüreklere halay tutan, Agırı'nin gülümseyişini Munzurlara, Engizeklere taşıyan gerilla.

Özgürlük tohumlarını derin vadilere, uçsuz-bucaksız bereketli ovalara serpen gerilla.

Benawok'ta, Hezil'de, Bagok'ta, Rubarok'ta ve daha nice direnişlerde halay tutan gerilla... Özgürlük tohumlarını kanla yeşerten, çiçeklendiren ve adı coşku, adı bir sabah yeli, adı onur kalesi, adı bir Ağustos güneşi olan gerilla...

Onuru taşır omuzlarında, gözlerinde hep kıvılcım, kavgalara koşturur milyonların özlemini. Gecenin bir karanlık vaktinde veya güneşin ufukları aydınlattığı bir sabah yelinde. Kim bilir, belki de gökyüzünün doğayı ıslattığı bir yağmur çiselemesinde veya dolunayla yıldızların göğü desenlediği bir sergi anında..

Vurur, vurur!.. Dağlarla haşir-neşir olmuş, duyarlı, dikkatli gözlerle. Göz dağlara yabancılığı kabul etmez, acı verir, yanıltır. Her taşını, her ağacını yüreğinin bir parçası gibi görerek ve duyumlarıyla algılayarak sevmek gerekir dağları. Aksi taktirde dağlar affetmez, dağlar öfke duyar.

Bu bilinçle yürür gerilla, her bastığı yeri kutsayan kararlı adımlarla.

Kim bilir belki Zağrosların doruklarındadır. Belkide Geliyê Azadi'nin derinliklerinde veya Lolan'da bahar süslenmesine hazırlanmış vadinin yeşil desenini ortadan ayıran coşkulu suyun öfkesiyle yarışıp yürüyordur. Sırtında çantası bir yerlere yetişiyordur.

Veya Aladağların yaylak mevsiminde, çobanların ve zomaların panayıra çıktığı geven tarlasında bir çadırda oturmuş, bilinç taşıyordur insanlarımıza .

Belkide Bingöl Dağı'nın diz boyunu aşan otlaklarında sıra sıra tutmuş, ovaya iniyordur.

Harran veya Iğdır Ovası'nda bereketine bereket katarak bir yorgunluk terini siliyordur belkide.

Cudi'de, Gabar'da, Sason dağlarında, belkide en doruklarında veya eteğindedir. Eylem dönüşünün yorgunluğunu atıyordur, nice direnişlere sarayık etmiş kayalıklarında.

Dersimdedir! Kuşanmış Munzur'un tüm öfkesini vuruyordur düşmanın karanlık beynine, namluların halay tutuşan coşkusuyla. Govendê'nin eteklerindeki bir ağaç kümesinin gölgesinde, Basiya Suyu'nun tüm coşkusuyla beslenen apak bir pınarın başındadır. Güneyinde dorukları bulutlarla işgal edilmiş Gostê Dağı, hemen karşısında sivri kayalıklarla taç giyen Çerçel ve kıvrılıp yükselen yeşil örtülü vadiler.

Bir çay demliyordur pınarın buz gibi sularından. Belkide Bezelye'yi düşmanın başına yıktığı anın coşkusunu tartışıyordur, 12 şehidin yüreklerindeki pimi çekerek ölümsüzleşen destanın.

And içiyordur o an. Özgürlük şehitlerinin intikam andını. Çakıl taşı gözlerinde hep umut, hep coşku. Kimi zaman Fırat'ın akışı kadar sessizdir öfkesi, kimi zaman Avaşin kadar haşin. Rubarok'a taşırmak istiyordur bu öfkesini. Zağroslardan kopan bir sel gibi yürüyordur gerilla, omuzlarında da onuru taşıyarak. Sarmalamış tüm bedenini ülkemin.

Yürür, yürür hep yeni ufuklara doğru gerilla.

Kürdistan'da süregelen 9 yıllık savaşın son 4 aylık bilançosu

-Toplam olay sayısı: 669
-Baskın: 75
-Yol kesme: 160
-Tabur/karakol baskını: 34
-Pusu: 97
-Düşürülen uçak sayısı: 1
-Düşürülen helikopter sayısı: 8
-İmha edilen panzer sayısı: 22
-İmha edilen tank sayısı: 6

TC'nin uygulamaları

-Bombalanan köy sayısı: 50'den fazla
-Yakılan köy sayısı: 25
-Boşaltılan köy sayısı: 26
-Göçertilen insan sayısı: 20 binden fazla
-Gözaltılar: 1000'lerce

Karşılıklı kayıplar

-Asker, polis, astsubay, subay, korucu, ajan toplam kayıp: 1325, yaralı: 762
-Gerilla kaybı: 311, yaralı:41
-Öldürülen yurtsever sayısı: 255, yaralı: 212
-Çatışmalar esnasındaki sivil insan kaybı: 24, yaralı: 13

-Bu 4 aylık savaş sırasında yaşamını yitiren toplam insan sayısı: 1915

Toplam insan kaybını gün olarak hesapladığımızda ise ortaya şöyle bir sonuç çıkıyor: Son 4 ayda ortalama günde 16 kişi Kürdistan'da yürütülen savaş nedeniyle yaşamını yitiririrken, savaş gittikçe gittikçe daha da boyutlanıyor.

15 Ağustos 1984 yılından 9 Ağustos 1993'e kadar, 9 yıllık savaşın bilançosu:

-TC'nin toplam asker/polis kaybı: 13.518

-Cezalandırılan korucu/ajan sayısı: 2507

-Gerilla kaybı: 3.041

-TC tarafından öldürülen Kürdistanlı yurtsever sayısı: 3.290

TC'nin Kürdistan'da il/ilçe baskınları

1-Şırnak (3 kez)
2-Cizre (7 kez)
3-Kulp (3 kez)
4-Silopi (3 kez)
5-Derik (4 kez)
6-Lice (3 kez)
7-Hilal (3 kez)
8-Hani (2 kez)
9-Diyadin (2 kez)
10-Doğubeyazıt
11-Uludere
12-Hamur
13-Genç
14-Varto
15-Güroymak
16-Tatvan
17-Ovacık
18-Malazgirt
19-Yüksekova
20-Şemdinli

TC'nin Kürdistan'da kimyasal silah kullandığı yerler ve çatışmalar:

-1- Temmuz 1988, Hani (Diyarbakır)
2- Haziran 1989, Ovacık/ Pertek ilçeleri ormanlık alanları (Dersim)
3- 1990, Gabar Dağı
4-1991 yılı başları, Yayladere ilçesi kırsal kesimi (Bingöl)
5- Haziran 1991, Pervari ilçesi Palamut ve Umurlu köyleri arası (Siirt)
6- Haziran 1991, Silvan ilçesi Sahbe (Eskicek) köyü (Diyarbakır)
7- Ocak 1992, Eruh ilçesi Basine ve Emte köyleri arası (Siirt)
8- 1992, Oltu ilçesi kırsal kesimi (Erzurum).
9- 1992, Musabeg köyü (Ağrı)
10- Mart 1993, Pazarcık ilçesi Tilkiler köyü (Maraş)
11- Temmuz 1993, Nurhak Dağları (Maraş)

Kürdistan Cezayirleşiyor

Halk kurtuluş savaşlarında tanklara karşı yoğun savaşımın verildiği ülke olarak bilinen Cezayir'den sonra şimdi de Kürdistan'da tanklara karşı gerillalar kıran kırana savaşım veriyorlar.

SERHAT (KURD-HA): TC güçleri uçaklar, tanklar ve binlerce askeri güçle 25.08.1993 tarihinde Tendürek Dağları'na yönelik kapsamlı operasyonlara başladılar.

Bu operasyonlar sonucu 26 Temmuz 1993 tarihinde Tendürek Dağları'nda ARGK gerillaları onlarca tankın saldırısına karşı kıran kırana bir mücadele verdiler. Uçaklar, helikopterler, tanklar ve binlerce TC askeri gücüne karşı birkaç gün süren çatışmalar sonucu 1 uçağın imha edildiğini, 1 helikopterin yara alıp savaş dışı olduğunu belirten Serhat Eyalet Komutanlığı, 30'dan fazla TC askerinin öldürüldüğünü ve çatışmalar sırasında 7 gerillanın da şehit düştüğünü açıkladı.

4 gün süren kapsamlı operasyonlarda gerillaların yoğun direnişleri ve pusularıyla kayıplar veren TC güçleri geri çekildiler.

Iğdır merkezine büyük baskın

IĞDIR (KURD-HA): Tendürek'te TC'nin kapsamlı operasyonları devam ederken, 28 Temmuz 93 tarihinde Iğdır şehir merkezi gerillalarca basılarak elektrik santrali, DSİ binası yakılıp yaklaşık 100 milyar TL zarar verdirilirken, aynı anda Karağaç Karakolu da basılarak 4 özel tim elemanı öldürüldü. Yine bir başka gerilla birliği de trafik polisi binasına saldırarak 1 polisi öldürüp, 15 polisi yaralarken, diğer bir grup da Iğdır-Doğubeyazıt yolunu keserek kimlik kontrolü ve propaganda yaptı. Başka bir gerilla birliğinin de Iğdır'a bağlı Hurgo köyü yoluna mayın döşediği ve mayına çarpan 1 tankın tahrip olduğu öğrenildi.

Kozluk Sımok Karakolu imha edildi

BATMAN (KURD-HA): 31 Temmuz 1993 tarihinde Kozluk Sımok Karakolu gerilla güçleri tarafından basılarak tamamen ele geçirilirken, 2 tank, 4 askeri araç, 1 minibüs, 1 adet uçaksavar, 1 adet 120'lik havan topu, 3 adet MG3 orta otomatik silahın imha edildiği, ayrıca 6 adet G3, çok sayıda şarjör ve mermilere de el konulduğu öğrenildi. Başka bir gerilla grubu da Kozluk-Sason yoluna 2 ayrı noktada pusu attılar. Karakol baskınında 15, yola kurulan pusularda ise 6 askerin öldürüldüğü ve çok sayıda askerin de yaralandığı öğrenildi.

Serbata Karakolu ele geçirildi

ÇUKURCA (KURD-HA): Çukurca Kaşuri/Serbata Karakolu'na yapılan gerilla baskınında 11 askerin öldüğü, 3 askerin de yaralandığı öğrenildi. Baskın sırasında 1 RPG roketatar, 1 adet roket, 4 adet G3 ve bunlara ait çok sayıda malzemeye de gerillalarca el konulduğu öğrenildi.

Gerilla pusu kurdu; 32 asker öldürüldü

YÜKSEKOVA (KURD-HA): Yüksekova'nın Geliye Oramar mıntıkasında, 1 Ağustos 1993 tarihinde akşam saatlerinde gerilla güçlerinin TC güçlerine yönelik kurdukları pusu eyleminde 32 askerin öldüğü, 30 askerin ise yaralandığı öğrenildi. Serhat Eyalet Komutanlığı, eylemde 1 Savcı, 1 doktor ve 3 korucunun da esir alındığını bildirdi.

Serhat Eyalet Komutanlığı ajansımıza yaptığı açıklamada, son bir hafta içinde 250 kişinin gerillaya katıldığını ve katılanlar arasında Hakkari Belediye Başkanı'nın yeğeni ile Şemdinli Belediye Başkanı'nın oğlunun da olduğunu belirtti.

Radar Karakolu'na baskın

BEYRUT (KURD-HA): 3 Ağustos günü ARGK gerillalarının Yüksekova-Şemdinli arasında bulunan Radar Karakolu'nu basarak, karakol nöbetinin bulunduğu tepeyi tümden ele geçirip, tepedeki 1 üsteğmen, 1 çavuş olmak üzere toplam 13 asker ile 2 korucuyu öldürerek üzerlerinde bulunan silah ve çok sayıda mühimmata el koydukları bildirildi

TC'nin vahşet uygulamalarına bir örnek daha

MARDİN (KURD-HA): 6 Ağustos günü İdil ilçesi Gerdoke köyünü basan TC güçlerinin bir evi ateşe vererek yaktıkları, ardından köy meydanına topladıkları köylüler arasından 2 yurtseveri diri diri ateşin içine attıkları, ancak köylülerin yanmaya başlayan yurtseverleri müdahale ederek güçlükle ateşin içinden çıkardıkları öğrenildi.

Muhabirlerimizin görüştükler Gerdoke köylülerinin, dünyada böylesine vahşet uygulamalarının sahibi olan TC'nin bu örnekle gerçek yüzünü bir kez daha gösterdiğini ifade ettiklerini belirttiler.

15 Ağustos'un 9. yıldönümünde

Kürdistan Zafer Yolunda

Ancak bu kez çıkmaza giren yalnızca siyasal yaşam değil, en başta siyasal yaşamın kurtarıcısı ordunun kendisi en büyük çıkmazı yaşamaktadır.

Ancak ordu bu başarısız durumuyla kışlasına geri dönmeyi bir türlü içine sindirememektedir. Bu nedenle de hayali zaferler kazanarak bu sorununu gidermek istemektedir.

Baştarafı 1. sayfada
rı, diğer yandan ise reel sosyalizmin çöküşü ile birlikte oluşan boşluğu doldurma çekişmesi ortamı mevcuttur. 1990'lı yıllara kadar emperyalist ülkeler ile sosyalist blok arasında var olan soğuk savaşla dengeler sürdürülmeye çalışıldı. Yani dünya dengesini emperyalistler ile sosyalistler arasındaki bu gergin durum oluşturuyordu.

1991 yılında Reel Sosyalizm dağılınca deyim yerindeyse dünyanın çivisi çıktı. SSCB'nin dünya dengesinde geri çekilmesiyle büyük bir boşluk doğdu. Bu boşluğun sonucunda gündeme gelen yeni dünya düzeni söylemi, sözde çok "şeffaf" ve tüm dünyada barışı sağlayacak bir yapılanma olduğu idiasıyla, emperyalizm dünya ülkelerine iyimserlik dağıtmaya başladı. Ve artık o çatışmalı ve didişmeli ortamın sona ereceği imajı sıkça işlenmeye başlandı. Tabii ki bu bir ütopya idi ve çok kısa sürede bunun ütopya tanımlamasının dışına taşamadığı, taşırılmak istenilmediği görüldü. Bu gün dünyaya baktığımızda Somali, Yogoslavya, Gürcistan, Afganistan, Irak ve Kürdistan'da yoğun çatışmalar yaşanmaktadır. İçinde bulunduğumuz süreci birazda geçiş süreci olarak görmek mümkündür. Bu geçiş dönemini her kes kendi lehine bir şeyleri kazanma ortamı olarak değerlendirmektedir. Ve nitekim her ülkenin çoğu yerde kendine has politikaları olduğu görülmektedir. Her ülke kendi gücüne göre bu boşluk ortamında bir yer kapma peşindedir. Bunuda kendi askeri, siyasi ve sosyal büyüklüğüne ve gücüne göre yapmaktadır. Bu nedenle de büyük devletlerin askeri olarak olmasada siyasi alanda kendi aralarında bir çatışma durumu yaşanmaktadır. Emperyalistler kendi aralarında bir itifakın olduğunu her ne kadar idia ediyorlarsada, böyle bir durumun olmadığı Somali, Yogoslavya hatta son dönemlerde Irak'a karşı girişilen bombalama saldırılarında iddia edilen ittifakın görülmediği ayan beyan ortadadır. Somali'de İtalya'lılar ile diğer müttefikler arasında baş gösteren huzursuzluğunda bu durumun en iyi ifadesi olduğu artık herkesçe görülmektedir. Yukarda da belirttiğimiz gibi, her devlet kendi gücü oranında pay kapmaya çalıştığı bu süreçte, dünya dengesi de kaygan ve değişken bir durum arzetmektedir. Günlük değişim ve dönüşümleri yaşayan dünya dengesinde adeta ipte yürüyen cambaz gibi, devletler kıvrak ve kendi lehlerine politikalar üreterek bu dengesiz ortamda dengelerini korumaya çalışmaktadırlar. Böylesi bir ortamda istikrar olacağından bahsetmek saf dillik olacaktır. Dünyada istikrar değil çatışmalı ortam hakim bulunmaktadır. Bu istikrarsız ortamın doğurduğu bir başka gelişme ise artık küçük devletlerin ve ulusların büyük ağabey sayılan emperyalistlere karşı boyun eğmedikleridir. Tarihte de çokça görülmüş ki ABD'den çok daha büyük imparatorluklar ve devletler uzun süre kendi güçlerini koruyamadıkları gibi, üzerinde egemenlik kurdukları halklarada çok uzun süre bunu kabul ettirememişlerdir. Tüm dünya gibi biz de bu kaygan ve değişen ortamdan yararlanmaktayız. Somali olayı bu duruma çok iyi bir örnek olmaktadır. Herkes kısa bir sürede etkisiz hale getirirler beklentisindeyken, tam tersi bir durum yaşanmaktadır. Halk BM'nin müdahalesine karşı direnişe geçmektedir ve silahlı savaşım ortamı her gün biraz daha pekişmektedir. Irak'ın durumuda böyledir. Tüm çabalara rağmen kendi kurallarıyla Irak'ı oynatamamaktadırlar. ABD'nin çok büyük bütçe açığı bulunmaktadır. Bu bütçe açığı Japonya tarafından kapatılmaya çalışılmaktadır. Dış görünüşüyle büyük imajını yaratan ABD, ekonomik buhrana doğru sürüklenmektedir. Emperyalistlerin sosyalist sistemin çökmesi sonrası kabaran iştahlarıda büyük yaralar bağlamış durumdadır. İstenilen pazarlara ulaşamamaları, etnik ve ulusal çatışmaların yeni sorunlar yaratması, emperyalistlerin beklentilerine büyük darbeler olduğu her yönüyle görülmektedir. Sosyalist ve emperyalist bloklar arasında daha önce süren soğuk savaş döneminde emperyalizm kendi iç çürümüşlüğünü propagandalar ile gizleyebiliyordu. Ancak bugün bu durum da ortadan kalkmıştır.

SSCB'nin çökmesinden sonra Rusya'nın kendi iç sorunları ve ulusal kurumlarını oluşturamaması sonucu dünya politikasında atıl kalması sonucu, özellikle de Kafkasya ve Ortadoğu bölgesinde emperyalistlerin müdahale etmesinde ve boşluğu doldurma istemlerinde ciddi ve yoğun bir çaba görüldü. Rusya'nın bu iç sorunları yüzünden konumu küçük görülmeye başlandı. Rusya'nın askeri ve siyasi rolünün son günlerde öne çıkması oldukça önemli bir gelişme olmaktadır.

Rusya SSCB'nin bıraktığı boşluğu doldurmaya çabalamaktadır. Rusyasız bir dünya politikasının olamayacağını artık açık açık söylemektedir. Ve Rusyasız bir politika ortamı düşünmekte gerçekçi olmamaktadır. Son Tacakistan müdahalesi de bunun açık örneği olamaktadır. Diğer bir başka sorun ise Balkanlar sorunudur. Balkanlar'da güç kazanma savaşı verilmektedir. Herkes bir yerlerde güç kazanmak isterken tüm bu durumların oluşturduğu ortamda biz de önemli derecede yararlanmaktayız. Ve itifaklar, dostlar bulmaktayız.

Kafkasya sorunu Rusya-Türkiye ve İran arasında gizli bir savaş ortamı yaratmaktadır. Ve bizim için oldukça olumlu bir zemin olmaktadır. Rusya Ortadoğu'da güçlü bir Türk devleti imajını istememektedir. İran'ın Azarbeycan-Türkiye yakınlaşmasında rahatsız olduğu herkesçe bilinen bir gerçek. Kafkasyadaki sorunu mücadelemiz açısından olumlu olurken, aynı durum Balkanlarda da söz konusu olmaktadır. Balkanlardaki sorunu çözmekten uzak bir politik ortam sahneye koyan kapitalistler, kendi içlerinde de çelişkilere düşmektedirler.

Tüm bu koşulların mücadelemizin dışa açılımını ve dost bulmasını kolaylaştırdığı bir gerçek. Başkan APO'nun tarihi basın toplantılarıyla Türk devletinin askeri, siyasi, ekonimik alanlarda tümden bir iflası yaşadığı tüm dünyaca çok açık bir şekilde görüldü. TC bu oluşan kaygan zeminde pay kapmak için can atarken, mücadelemiz onu tümden tutmuş durumdadır. Tüm hevesleri kursağında kalmıştır. Bırakalım bu ortamdan yararlanması, bu pastadan pay kapamadığı gibi, Ortadoğu ülkelerine ve Avrupa'ya muazzam tavizler verme durumunu yaşamaktadır. Mücadelemiz karşısında tam bir tıkanmayı yaşarken, uluslararası koşulların bu esnekliğinden de istediği desteği bulamamaktadır.

TC'nin ulusal kurtuluş mücadelemize karşı başlattığı imha saldırıları son sınırına gelirken, ulusal kurtuluş mücadelemizin her gün kazandığı yeni mevzilerle zafere yürümesi karşısında, rejim insan oğlunun aklına gelebilecek her türlü yöntemi kullanması ile de hiç bir sonuç alamaması karşısında, uluslararası tepkileri bir nebzede olsa yumuşatmak için yeni formül arayışındadır. İşte bu arayışın arkasında kendilerine göre getirdikleri çözüm Çilleri'in başbakan olarak seçilmesi olayıdır. Bu durum TC'nin mevcut iflas durumunu dünya kamuoyundan gizleme çabasının da çok açık ifadesi olmaktadır. Çok açıkça izlenen TC'nin bu çıkmazından, TC'nin henüz siyasi çözüme güç getiremediği rahatlıkla görülebilmektedir. Bize en sert şekilde yönelmesinin altında yatan gerçekte budur. 70 yılık devlet politikasının artık herkesçe görülecek bir şekilde tıkanma ve çıkmazı yaşadığı açıkça görülmektedir. SHP'nin çok devletçi bir parti olduğu herkesçe görülecek tarzda ortaya çıkmıştır. TC'nin üzerimize SHP-DYP koalisyonu olarak mı, yoksa yeni bir oluşumlamı geleceği henüz kesinlik kazanmamasına karşın, artık Türkiye'de sivil hükümetin hiç bir işlevi olmadığı, hükümetin MGK'nin bir maskotu olduğu açığa çıkmıştır. Bu denli deşifre olan bu hükümetin ne kadar süreceği ise meçhul olmaktadır. Hükümetin hiç bir kıymeti harbiyesinin olmadığını artık kendileri bile duyulur bir ses tonuyla söylemektediler.

TC, ne kadar savaşın gerçek boyutunu gizlemeye çalışırsa çalışsın her kesim ve katmandaki bireyler savaşı iliklerine kadar hissetmektedirler. TC burjuvazisi bile ekonomik çıkmazın ve tıkanmışlığın Kürdistan'da yürütülen savaştan kaynaklandığını belirterek, hükümetin çok acil olarak bir çözüm bulması talebini dile getirmeye başlamıştır. Ancak çözüm ne olabileceği konusundaki düşüncelerini ise hala söylemekten çekindiklerini görülmektedir. Kürdistan'daki banka şubelerinin her gün iflas ederek kapanması, Türk burjuvazisinin Kürdistan'daki yatırımlarını hergün kaçırması, devletin destek sunduğu hiçbir yatırıma girişmemeleri bu durumu çok açıkça ortaya koymaktadır. Gerillradan izin alınmadan hiç bir proje hayata geçirilmemektedir. Yine devletin özellikle yurtsever mütahidleri zorlayarak projeleri hayata sokması, "gerillayla görüşün ne istiyorlarsa yapın" demesi bile sıkça görülen bir durum olmaktadır. Kürdistan'da çalışan yabancı şirketler bugün gerillaya vergisini ver-

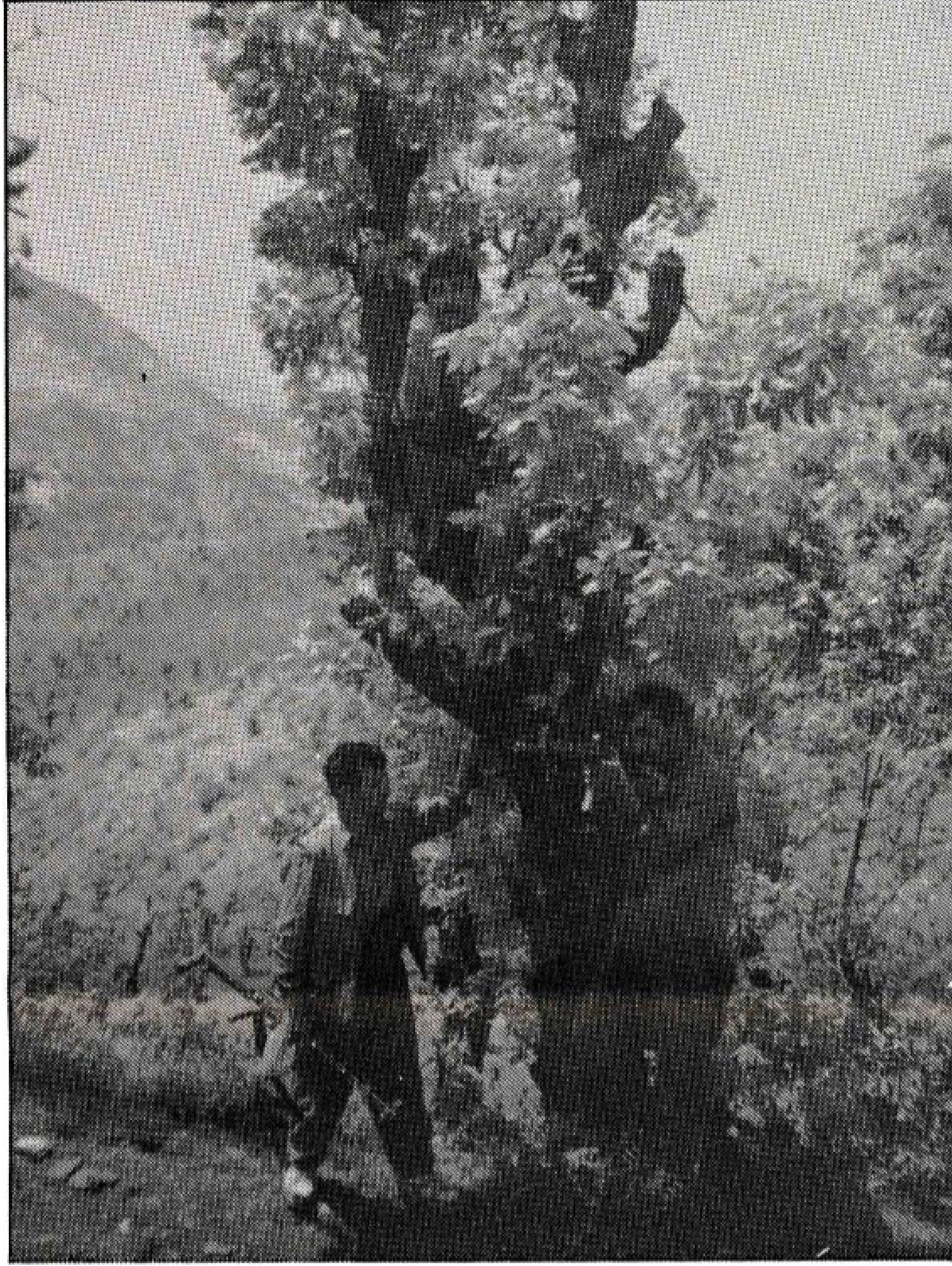
Türkiye siyasal ortamında veya kendisini politikacı görenlerin yıllardır büyük bir gaflet içinde oldukları tüm toplumca çok iyi bir şekilde görüldü.

mekte ve Türk devletinin kendilerini koruyamaz durumda olduğunu bilmektedirler.

Son dönemlerde savaş istemeyen, pasifist küçük-burjuva kesimlerde görülmektedir. Bunların tutumu giderek başka kesimlere taşacağı görülmektedir. Devletin milli mütabakatı daha da geliştirme çabasına karşı, mutabakatı azda olsa yırtmaya çalışanların oluşması dahi önemli bir gelişme olmaktadır. Türkiye Cunhuriyeti tarihinde kurulan en büyük milli mutabakat bu süreçte bize karşı kurmuş oldukları mutabakat olmasına karşın, bırakalım sonuç almayı, kıpırdayacak hali dahi mevcut değildir. Milli mutabakatın ve seferberliğin dahi yakılan ateşi söndürmediği, bilakis ateşin daha da alevlenmesine yaradığını gören rejmin yöneticileri, her gün can çekişmenin ızdırabı ile ölüme doğru sürüklenmenin korkusu ve telaşıyla ellerinden ne geliyorsa arkalarına koymamaktadırlar. Tüm dünyanın gözleri önünde cereyan eden bir savaşta, TC'nin öyle fazlaca suçlarını gizleyecek durumuda kalmamıştır. Öyle eskisi gibi "3 günde hallederim, bir kaç kişidirler, yardım etseniz bitiririm, dışta yardım alıyorlar" söylemlerinin de artık bir kıymeti harbiyesinin kalmadığı, Türk devletinin Kürt sorununa doğru yaklaşmadığı sürece ve faşist yöntemlerini Kürdistan halkı üzerinde sürdürdükçe uluslararası itibarının kalmayacağı, *Kürt halkına cehenem ettiği* ülkesinin durumunu bizzat kendisi de Türkiye'de yaşayacağını, savaşın düzeyine baktığımızda çok açıkça görülmektedir.

Halkımız ilk kez bu kadar ayaktadır. Güney Kürdistan'daki halkımız ilk kez bir başka sömürgeci devlet baskısı olmadan düşünebiliyor. Küçük Güney parçası ise her türlü desteği ile ulusal kurtuluş mücadelemizin yanında olduğunu göstermiştir. Doğu Kürdistan'daki ülke parçamızda da giderek halkımız mücadeleye ilgi duyuyor ve yoğun bir destek çabası'n içine giriyor. Bu gün artık tüm parçalardaki halkımız bağımsız Kürdistan'ın uzak olmadığının bilincine varmıştır. Ve bu uğurda ne gerekiyorsa yapıyor. Bu denli bütünlüklü düşünen halkımızın mutlaka ve mutlaka zafere gideceği, özlemi olan bağımsız Kürdistan'ı kuracağı kesinleşmiştir. TC'nin bizi Güney parçamızda çıkarma hesabıyla işbilikçileri kışkırtarak başlattığı güney savaşı, düşmanı değil, bizi muazzam güçlendirdi. Bugün Zele'deki kampta onlarca savaşçı eğitilmektedir. Askeri yönün dışında Güney parçasındaki halkımızın bizimle bütünleşme ve gerçekleri görmede savaşın motor güç olduğunu belirtmek yanlış olmayacaktır. Açık ki, düşmanın Güney savaşında hedeflediği ancak hiç yaklaşamadığı hedeflerini gerçekleştirmek için boş durmayacağıdır. Bu nedenle de sürekli KDP'yi bizimle bir çatışmalı ortama sürüklemek istemektedir. Mayasındaki işbirlikçi ruhu bir türlü atamayan veya atmaya yanaşmayan KDP'nin böylesi bir saldırı başlatması çok uzak bir itimal olmamaktadır. Ancak düşman işbirlikçi güruhu ne düzeyde ve hangi şekilde kullanırsa kullansın kendi alehinde bir sonucun gelişmesinde kurtulmayacağını şimdiden belirtmek mümkündür. KDP, TC'nin kendisine verdiği bazı vaadlere güvenerek yola düşmesi olasılık dışı bir durum değildir. Güya bizi güçsüz düşürüp kendi uzantılarını Kuzey Kürdistan' da etkili kılma, yani devlet güdümlü bir oluşumu oluşturmaya çabalayarak, TC ile ilişkilerini daha da geliştirme planları yapmak istemektedir. Tabii bunun bir palyaço düşüncesi olduğunu hemen belirtelim. tarihi kara mizahlarla dolu KDP'nin palyaço kılığında sahneye çıkması hiçte beklenilmeyen bir olay değildir.

Mücadele tarihini inceleyen her aklı başında kişi PKK'nin her türlü yönelime karşı koyacak deneyim, tecrübe ve güce sahip olduğunu rahatlıkla görecektir. Çelikten bir örgüte, Aliminyumla saldırmanın hiç bir anlamının olmadığı bilinmelidir. TC'nin son yönelimleri de beklenmeyen yönelimler değildir. Sivil insanlarımıza yönelerek, gerilladan tecrit etme istemi, kontrgerilla cinayetlerini daha da yoğunlaştırarak sürdürmesi, metropollerde şovenizmi tırmandırarak, halkımıza karşı faşist kesimleri saldırtması, her türlü olanağını Kürdistan'da denemesi, taviz üzerine taviz vererek, dış destek araması, şoven basının daha da şoven bir tutum sergilemesi gerektiği konusunda uyarması, Genel Kurmay Başkanı Doğan Güreş'in görev süresini uzatması, Tansu Çillerin Kürdistan seferi düzenlemesi vb. gibi yönelim ve düzenlemeler yapması, mücadelemizi zerre kadar etkileyemeyeceğini hemen belirtelim. Kürdistan sorununu askeri zora dayanarak çözmeyi hesaplamak, deyim yerindeyse Don Kişot'un yel değirmenlerine saldırması kadar mantıksız ve gülünçtür.

Çiller ve ötesi

DYP Kongresin'de Çillerin seçilmesi aslında pek olağanüstü bir olay olmadı. Zaman geçtikçe Çiller'in neden başbakan olması gerektiği daha iyi anlaşıldı kitlelerce. Türkiye yıllardır "baba" kucağında sayulup soğana çevrilmişti, öyleyse bir ana şefkatine mi ihtiyaç vardı? İşin bir yön bu olabilir ancak temel etkenin şahinlerin tercihlerini Çiller'den yana koymalarıdır. Peki neden? Neden, niçin ve nasıllar yanıtlandığında işin aslı astarı kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Çiller'in seçilmesi ile 12 Eylül cuntası döneminde, cuntacıların ekonomiden anlayan Özal'ı hemen davet ederek önemli görevler vermesi arasında muazzam bir benzerliğin olması da doğal sayılamaz. 12 Eylül'cüler nefes boruları tıkanan ekonomiyi Özal gibi "işini bilir" birine vermeleri de tesadüfi bir olay olarak değerlendirmemek gerekir. Özal ABD'nin ve birçok Avrupa ülkesinin güvenini kazanmanın avantajlarıyla cuntacıların güç ve çözüm getiremedikleri ağır bir yükü omuzlaması, askerlerin şiddet yönüyle gönül rahatlığıyla uğraşmalarında birlikte getirmişti. Dikkat edilmesi gereken noktanın; Özal ekonominin patronuyken cuntacıların yönetimde olmasıdır. Tansu Çiller Demirel'in hazırlayıp piyasaya sunduğu yeni bir politikacı olmaktadır. Çiller'de ABD'de eğitilmiştir ve Türkiye yönetiminde birinci derecede rol olma figüranlığını yüklendiği bu süreçte de yönetimde askerler bulunmaktadır ve işin şiddet yönünü kendileri haletmeye çalışırken, Çiller'i de ekonomi ile uğraşma rotasına koymuşlardır. Özal'ın ekonomide sorumlu olduğu dönemde Evren, Çiller'in ekonominin patronu olarak görüldüğü bu dönemde ise Güreş demeçler yayınlayarak kimin yönetimde söz sahibi olduğunu ısrarla vurgulamaktadır. DYP Kongresinde Cindoruk, Çağlar vb. DYP'nin ağır toplarının sahne arkasında rol almalarıda tamamen bu noktaya bağlı olarak görmek gerekir. Çiller'in başa getirilmesinin önemli etkenlerinden biri bu olurken, diğer bir yönü ise, yıllardır gaddar "baba" tarafından yönetilen Türkiye'nin imajında önemli gediklerin açılmasını Çiller gibi ana olamayan bir ana "şefkatıyla" kucaklamanın gerekliliği artık bir zaruret olmuştu. En büyük "baba" bile geçinenler, Bakanlar Kurulu Toplantısı'nı Kürdistan'ın en zor koşullu ve uzak yeri olan Hakkari'de yapamamalarına karşın, Çiller'in böylesi riskli bir "baba yiğitliği" yapması bile neden Çiller sorusuna yanıt vermekte yeterli olmaktadır. Çiller'in Hakkari'ye gidişi yüzüncü kez Kürdistan'ın istilası olarak değerlendirenlere katılmak mümkün değildir. Çiller'in Hakkari'ye gidişi bir Kürdistan seferi olduğu doğrudur. Ancak istila ve hükmetme seferi değil, tükenmişliğin, bitmişliğin ve koşpuşun seferidir. Çiller'i taşıyan helikopterlerin yükselebildikleri en yüksek noktada uçarak, Hakkari polis evinin bahçesine inmesi bir "baba yiğitlik" değil, bir korkaklığın ve bitmişliğin ifadesi olmaktadır.

Demirel'in kendini köşke atarak, İnönü'nün parti başkanlığından istifa edeceğini açıklayarak kaçması, Türk siyasal arenasında Kürt sorununa yönelik ılımlı bir yaklaşım veya ufak bir adım atacak adamın bulunmadığı, kendini Türkiye'nin en değme politikacıları görenlerin bile nasıl suspus kesildikleri ortadayken, hükümeti sivil politikacıların mı, yoksa askerlerin mi yönettiği sorularına, askerlerin açık cevap vermesi sonrası, Türkiye siyasal ortamında veya kendisini politikacı görenlerin yıllardır büyük bir gaflet içinde oldukları tüm toplumca çok iyi bir şekilde görüldü.

Yıllardır Türkiye'yi yönettiklerini iddia eden politikacıların nasıl bir dehalet içinde oldukları, Türkiye'yi hiçbir zaman sivil politikacıların yönetmediği, sürekli askerlerin kuklası oldukları görüldüğü gibi, böyle bir iddianın hiçbir gerçeğe dayanmadığı, yüz yıllardır süren Türk geleneğinde askerlerin cepheden cepheye koşarak ülkeyi yönettikleri, istedikleri zaman astıkları, istedikleri zaman kestikleri gerçeği, bu iddianın Türk devlet yönetiminin ruhuna da uygun olmadığı, doğasına aykırı olduğu ortadayken, böylesi iddiada ısrar etmenin hiçbir anlamının olmadığı görülmüştür. Tüm bu gerçeklerin parçalarını iyi bir şekilde birleştirdiğimizde, kendisini böyle gelmiş böyle gider ütopyasına alabildiğince inandırmış Türk devletinin hiçbir politikacısı, Kürdistan sorununda adım atmaya cesaret edemediği görülmüştür. Kendisine "baba" lakabı taktıran Demirel'in Kürt sorununun çözümü ancak siyasal tarzda olabileceği düşüncesi olsa bile 30 yıllık politik yaşamı boyunca Kürt ve Türk toplumuna karşı söylediği haddi hesabı olmayan yalanları birden bire tersini savunması veya bir işaret vermeyi bile göze alacak kadar cesaretin sahibi olacağı beklenmez. Demirel'e sorsanız Türkiye'yi yönettiğini iddia edecektir. En hızlı sosyal demokrat geçinen Ecevit'in bile askerlerin en ufak bir yönelimi olan Zincirbozan'a yollaması ile nasıl ıslah olduğunu, asıl kimliğini nasıl ortaya koyduğunu, demokrat olmanın bile askerlerden izinsiz olunamayacağını açık açık söylemesi mevcut gerçekliği fazlasıyla ortaya koymaktadır.

Türk siyasal yaşamı hiçbir zaman bu denli çıkmaza girmemiştir. 70 yıllık devlet tarihinde ne zaman siyasal yaşam çıkmaza girse, ordu hemen hızır gibi yetişip önünü açmıştır. Ancak bu kez çıkmaza giren yalnızca siyasal yaşam değil, en başta siyasal yaşamın kurtarıcısı ordunun kendisi en büyük çıkmazı yaşamaktadır. Orduyu kurtaran hiçbir güçte zaten mevcut değildir. 30 yıllık politikacı olan Demirel boşuna kaçmamıştır. Hükümetin ortağı İnönü boşuna sorumluluğu bırakarak kaçacağını ilan etmemiştir. Türkiye'nin en ağır politikacıları sayılan, Erbakan, Türkeş, Ecevit, İnan vb. boşuna sus-pus olmamışlardır. Muhalefet partileri iktidar partilerini eleştiremiyor, eleştirmesi için yapay da olsa bir şeyler üretmek zorundadır, onu dahi yapamaz durumdadırlar. Muhalefetiyle, İktidarıyla, ordusuyla, ekonomisiyle, dış itibarıyla Türk yönetimu Victor Hugo'nun Sefillerini oynamaktadır.

Yıllardır meydanı boş bulup atıp tutan Türk politikacıları, ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında hiçbir siyasal kimliğe ve kişiliğe sahip olmadıklarını en açık şekilde ortaya koymuşlardır ve bir kez daha deşifre olmuşlardır.

Don Kişot'un ordusu çıkmazda

Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in görev süresinin olağanüstü bir kararnameyle bir yıl daha uzatılması, Güreş'in hükümet başkanı gibi sık sık demeçler vermesi, kuru sıkı tehditler savurması, Türk ordusunun durumunu yeterince izah etmektedir. Türk ordusunu yel değirmenlerine saldıran, kendisine hayali hedefler seçerek kahramanlık taslayan Don Kişot'a benzetmemiz, bir benzetmenin dışında gerçeğin kendisini ifade etmektedir. Türk ordusu bugün tarihi boyunca yaşamadığı böylesi bir çıkmazı, çürümüşlüğü yaşatmaktadır. Bu çürümüşlüğü ve çıkmazı nasıl yaşıyor, neden bu çıkmaza girdi, ne yapmak istiyor? Bu soruların yanıtlarını Kürdistan gerçeği vermiş olmasına rağmen, bir kez daha açımlamakta yarar vardır.

Türk ordusu artık her zaman vurgulandığı gibi "üç beş teröristtirler, işlerini kısa bir sürede bitiririz" söylemlerinin doğru olmadığını, yaşadığı pratiğiyle öğrenmiş bulunmaktadır. Kanuni'nin öncülüğünde Viyana kapılarına dayanan Türk ordusu, en gelişmiş tekniği kullanmasına rağmen, artık ne Cudi'ye, ne Gabar'a ne de Kürdistan'ın bütününe dayanabiliyor. 1984'den bu yana aralıksız operasyonlar geliştiren Türk ordusu, son bir yıldır tüm mevcut gücünü defalarca denemesine rağmen bırakalım sonuç almasını, imha etmeye gittiği gerilladan canını zor kurtarmaktadır. Denenmeyen hiçbir yol ve *yöntem kalmamıştır. Tank* savaşından tutalım, hava muharebesine her olanağını değerlendirmiştir ve sonuç almaktan hep uzak kalmıştır. Türk siyasetinin motor gücü ordunun başarısızlığıyla birlikte, Paravan Türk siyasetinin de ruhuna fatihalar okunmuştur. Ancak tüm bu başarısızlıklara rağmen Türk ordusu, Türk siyasetçileri gibi yenildiğini, başaramadığını ve başaramayacağını söylemekten muaazam bir şekilde korkmaktadır. Bu başarısızlığına kılıflar aramaktadır. Türk ordusunun son olarak başlattığı operasyonlarla tekrar Kürdistan'ı geri alma değil, kendi prestijini az da olsa kurtarma seferidir. Ordunun yıllardır her tür yöntemle savaş geliştirdiği gerillaya karşı aldığı bu yenilgi ile kışlasına çekilmesi beklenemez. Tıkanan Türk siyasal yaşamı da bir arayışa girmesine karşın sesli harflerle ne düşündüğünü söylemekten ödü patlamaktadır. O halde bu tıkanmışlık nasıl giderilmeye çalışılmak istenmektedir? Hemen şunu belirtelim bu tıkanmışlığın giderilmesi bu haliyle mümkün değildir. Tıkanmışlık Kürdistan sorunuyla ortaya çıkmıştır ve yine Kürdistan sorununun çözümüyle hal olacaktır. Ancak ordu bu başarısız durumuyla kışlasına geri dönmeyi bir türlü içine sindirememektedir. Bu nedenle de hayali zaferler kazanarak bu sorununu gidermek istemektedir. Bu nedenledir ki, hemen her gün Türk basını 50-60 gerillayı öldürmektedir. Hiç çatışma yaşanmadığı halde, çatışma olmuş gibi 10-20 gerilla bir çırpıda imha edilmektedir. Gerilla tabur basıyor ancak Türk basınında göre

baskını gerçekleştiren gerillaların hemen tümü imha olmuş, ancak basılan taburların askerlerinin burunları dahi kanamamıştır. Askeri mantığa ters olan bu durumun mizahı ise ordunun başarısızlığını bu şekilde kapatarak çekilme isteminde olmasıdır. Gerillalar tarafından basılan karakol yerle bir olmuştur, ancak Türk basınına göre bayrak direkte indirilmediği için karakolu imha eden gerilla yenilmiştir. İşte Doğan Güreş'in görev süresinin uzatılması da bu noktada yatmaktadır. Güreş başarısız bir şekilde emekli olmak istememektedir. Daha önceki meslektaşları gibi emeklilik defterine başarısız oldu notunu düşürmek istememektedir. Yoksa iddia edildiği gibi Kürdistan'daki savaşta deneyimli olduğu için değildir. Türk ordusunun tüm yetkilileri Kürdistan'daki savaşta her biri Güreş kadar tecrübelidir. Şu soru hemen akla gelebilir, 1 yıllık görev süresi uzatılan Güreş bu süre içinde başarılı mı olacaktır? Kuşkusuz hayır. 1993 yılındaki savaşın şiddetine baktığımızda 1994 yılının siyasal çözümün kendini en şiddetli şekilde dayatacağı kesindir. Ordunun kendince yaptığı planlamanın büyük bir ağırlıkla şöyle olacağı da artık biraz netleşmiştir. Bu yıl var olan her şeyini ortaya koyacaktır. İçinde bulunduğumuz süreçte bunu yapmaktadır. Bu yaz dönemi ve kış döneminde alabildiğine şiddeti tırmandıracaktır. Bu yılı böyle geçirmeyi hedeflemektedir. Basın-yayın kuruluşlarına verdiği nota ile hayali büyük zaferler yaratarak psikolojik savaşın ibresini hayali de olsa kendine çevirecektir. Bu hayali zaferleri topluma bu süre içinde benimseterek "ben başarılı oldum, ancak bundan sonrasını siyasiler halletsin" diyerek kışlasına çekilmeyi istemektedir. Bu nedenle de basın-yayının bu psikolojik savaşına karşı PKK'nin karşılık vermemesini hep içinde temenni etmektedir. Yani basın 200 gerilla öldürüldü, bitirdik diyecek, PKK'nin ise buna karşı sessiz kalması için dua etmektedir. Böylece de ordunun olmayan namus ve haysiyetini kurtarmış olacaklardır. Hayali zaferlerle kendini zor bela kışlasına atan ordu, işi kendisinin yönlendirdiği siyasi arenaya havele ederek kısmi özerlik ve kültürel hakların verilmesine zemin hazırlamış olacaktır.

Siyasilerin cephesinde ise, kim bu işin hayata geçiricisi olacaktır tartışması yoğunluk kazanacaktır ve u kaygı şimdiden başlamıştır. Deyim yerindeyse eski kurt politikacılar can havliyle kendilerini kurtarmak için sağa sola atarlarken, 70 yıllık barbar geleneğin yanlışlığını özeleştirisel bir temelde ortaya koyacak "baba yiğit" şimdilik ortalıkta görülmemektedir. Bu görünümde Türk siyasetine faili meçhul bir görünüm kazandırmaktadır. Demirel bunların bazılarını düşünmüş olsa veya düşünse de 30 yıllık siyasal yaşamı boyunca toplumun üzerine yuvarladığı büyük kayaların tekrardan geri itmesi olasılık dışı bir durum olmaktadır. Çiller ise bunu başarmayanın adamı olmadığı gibi eski kurtlar Çiller "dönemini" kendilerini bu ağır sorundan kurtarma süreci olarak görmektedirler. Özal'ın bazı adımlar atma istemi vardı, ancak halen açıklığa kavuşmamış bir şekilde ölmesi veya öldürülmesi sonrası bu adımladr da engellenmiş oldu. Türk devlet geleneğine baktığımızda Özal'ın ölümü gibi karanlık ölümler vardır. Osmanlı sultanlarından kendi eceliyle ölenlerin sayısı parmakla sayılacak kadar azdır. Baba oğulu, ana kızı, büyük kardeş küçük kardeşi entrika ve komplolarla hep öldürmüştür. Bu dede yadigarı miras Özal'ın ölümünde de bir kez daha tekrarlanmış olabilme ihtimali oldukça güçlüdür. Şiddetin tırmandırılacağı ve ordunun hayali zafer üstüne, hayali zafer kazandığı bu süreç sonrası ateşkesin devlet tarafından gündeme gelmesi kaçınılmaz olacaktır. İşte bu ateşkesi yapacak "baba yiğit" aranmaktadır. Tüm arayışlara rağmen bu "baba yiğitin" bu süre içerisinde bulunacağı meçhuldur. Çünkü bu "baba yiğiti" 70 yıllık Türk devletinin idam emrini imzalayacaktır. Dolaysıyla Türk politikacıları ne böylesi ağır bir yükümlülüğü kaldıracak güçtedir, ne de bunu başaracak cesaret ve takatları vardır. Sorunun karmaşıklığıda burada yatmaktadır.

Bu yıl içinde ordunun şiddeti en yoğun şekilde tırmandıracağını belirtmiştik. Bu şiddeti tırmandırırken kuşkusuz ki yeni yönelimlere girecektir. Ordunun bu konuda da kendisine hedefler seçtiği şimdiki pratiğiyle ortaya çıkmıştır. Ülke içinde ve dışında terörü alabildiğine geliştirmeyi planlamıştır. PKK'nin bir halk hareketi olduğunu artık orduda yaşadığı deneyimde çok iyi öğrenmiştir. Bu nedenle kendisine çizdiği şu stratejiye fazla umut bağlamasada ileri düzeyde olan PKK kadrolarına suikastler, katletmeleri gündemine almıştır. Bunu ülke içinde ve dışında yapacağı olasılık dışı bir durum değildir, bu yönelimi askeri olmaktan çok psikolojiktir. Yoksa PKK'nin çoktan bireyleri aştığı, muazzam bir kadro potansiyelinin olduğunu orduda bilmektedir. Ancak böylesi yönelimler dünya ulusal kurtuluş hareketlerinin pratiğinde de görüldüğü gibi kitlelerin psikolojik durumunu etkileme olayıdır. Türk ordusunun, politikasının, ekonomisinin iflas ettiğini, bir büyük çıkmazı yaşadığını ve bu nedenlerden dolayı da çılgınlıkları yapma ihtimali güçlüdür. Gözü kara yönelimlere girme olasılığı yüksektir. Uluslararası hukuku hiçe sayabilir ve nitekim son İsviçre olayında bu açıkça görüldü. Ölümün korkusunu ensesinde hissedenler çok iyi bilir. Normal koşullarda hızlı koşamadığımız, 2 metrelik duvarı atlayarak aşamadığımız, çamur deryası olmuş tarlada adım atamadığımız halde ölümün korkusunu ensemizde hissettiğimiz an, 2 metrelik duvar aşılır, çamur deryası tarla asfalt oluverir, saatte belkide 30 km hızla koşabilir insan. İşte Türk devletinin içinde bulunduğu ruh halide öyledir. Yapamayacağı hiç bir şey yoktur. Kürdistan'da sivil köylüleri kurşuna dizmekte, buna karşı çıkan askerlerini dahi gözünü kırpmadan kurşunlayan Türk devletinden bunları beklememek saf dillik olacaktır. Hikmet Çetin'in İsrail'i, İsrail'in Lübnan'ı bombaladığı bir anda ziyaret etme istemi de böyle bir yönelimin güçlü işaretlerini vermektedir. Ancak TC hangi insanlık dışı yöntemde ısrar ederse etsin kendisini bekleyen sondan kendisini kurtaramayacaktır.

15 Ağustos Atılımımızın 10. zafer yılında

bir kez daha kişiliğimizin sorgulamasını yaparak görevlere sarılalım

Berxwedan Haber Merkezi:

Temmuz'un 14'ünde olmak, hele Ağustos'u Temmuz'un 14'de yaşamanın mutluluğunu, zaferin ayak seslerini, coşan ruhi, birliği, bütünlüğü ve topyekün ayağa kalkışın neferi olmak için, durup bir geriye bakmayı, kendimizi sorgulamayı ve Önderliğe bağlılığımızı dile getirerek görevlere yüklenmenin bilinciyle Ağustos'a girmenin mutluluğunu yaşamak, gelişmek ve geliştirmek.

Devrimci yaşam ve savaş faaliyetlerinin sürekli gelişmeyi esas aldıkları ilkelerdir. Mevcut konumu, mevcut gelişme düzeyini her saniye, her dakika aşma zorunludur. Devrimci temeldeki değişim ve dönüşüm günceli yakalama, güncele hakim olmayla olanaklıdır. Her devrim süreci, başta öncülük iddiasıyla yola çıkanlar olmak üzere, bu süreci yaşayan toplumun en coşkulu, en hareketli anıdır. Toplumun bireyleri mevcut kalıplara sığamaz bir durumdadırlar. Yeni bir toplumu, yeni ilişkiler düzenini yaratmanın büyük coşkusuyla sınırsız bir çabanın içine girerler. Fedakarlıkta sınır tanımazlar. Büyük azim, cesaret ve irade sahipleridirler. Sıradanlığı, basitliği, kendiliğindenciliği yaşamazlar. Çünkü uğruna canlarını adadıkları büyük idealler var. Çünkü her türlü zorluğu göze alıp toplumun özgürlük mücadelesinde öncülüğe soyunmuşlardır. Toplumun en yiğit, en fedakar, en kahraman bireyleri olarak tarihsel bir sorumluluğu omuzlarında taşıyorlar. Öyleki, en sıradan çabadan tutalım, en üst düzeydeki çabaya kadar, tüm günlük faaliyetler büyük bir akılcılıkla yapma, bağlı olunan ilkelerin, ideallerin ortaya çıkardığı sonuçlardır.

Böylesine genel bir yaklaşım getirirken devrim olayının kendiliğinden gelişmediği gerçeği ortaya çıkmaktadır. Devrimci değerler, devrimci kazanımlar büyük bedeller ödenerek diş ile tırnak ile yaratılmaktadır. Bilinçli bir çabanın ürünü olan bu değerler kollektif bir emekle yoğrulmuş ola-ğanüstü fedakarlıkların sonucudur. O zaman sıradan, kendiliğindenci bir çaba, toplumun öncülüğüne soyunmuş bir nefer için anlam ifade edebilir mi? Bu gerçekler bu kadar yakıcıyken sıradanlığı yaşayan biri devrimci ölçüleri temsil edebilir mi? Yeni toplumun tüm özelliklerini, ilişkiler düzenini kişiliğinde somutlaştırmıştır, denilebilinir mi? Elbette denilemez. Çünkü devrim olayı kendiliğinden gelişmiyor ki, birey kendisini gelişmelerin seyrine bıraksın veya kendiliğindeciliği, sıradanlığı yaşayabilsin.

Bu bağlamda da kendi kişiliğimizin, kendi pratiğimizin özlü bir muhasebesini yapmak sanırız yararlı olacaktır. Zira bin yıllardır özgürlüğe hasret kalmış, özgürlüğe susamış olan Kürdistan halkının yeniden doğuşunu, yeniden dirilişini yaşamaktayız. Eğer bizler bu büyük gerçeği yaratan öncünün birer savaşçısı, birer militanı, birer çalışanı isek, yüklenmiş olduğumuz tarihi sorumluluğun önce bilincine varacağız. Nasıl kavranılması gerektiğini de en iyi şekilde anlayacağız ve anlamalıyız.

Kürdistan'da yeniden filizlenen bir yaşam var. Halkımızın özgürlük umutları, zafere olan inancı her geçen gün daha da gelişiyor, pekişiyor, büyüyor. Bunun için kararlılık, bunun için savaşım verme, tarihimizde ilk kez büyük bir gerçeklik haline geliyor. Artık özgürlüğü için büyük acılara, büyük fedarlıklara katlanabiliyor. Ve her türlü bedeli ödeyerek özgürlüğe olan susamışlığını zaferle taçlandırmak istiyor. Ulusal onurunu bu temelde yükseltirken, tüm dünya halklarının mücadelesinde de yeni bir evre açıyor. Yani Kürdistan devrimi öncülüğünün doğru ideolojik-politik çizgisiyle günümüz insanlığının kurtuluşuna açılan yeni bir kapı oluyor.

Tüm bu gerçekler Kürdistan halkının özgürlük savaşçılarına büyük tarihi sorumluluklarla karşıkarşıya getirmiştir. Mücadelemizin zorluklarıda gözönüne alındığında öyle sıradan bir çabayla devrimcilik yapamayacağımız gerçeği ortaya çıkıyor. Parti tarihi, devrimin ne olduğu, devrimcinin nasıl olması gerektiği, değerlerin nasıl yaratıldığı, insanlık erdemlerinin nasıl yüceleştiği konusunda oldukça öğreticidir. Parti önderliğinin olağanüstü çabası ve her birinin yaşamı birer destan olan şehitlerimizin kanıyla yaratılan büyük değerler var.

Halkımızın biricik umudu olmuştur.

Peki bu gerçekler bu kadar yakıcı iken, ulaşmamız gereken devrimci ölçüleri kişiliğimizde ne kadar temsil edebiliyoruz? Veya devrimci militan kişiliğe ulaşmak için ne kadar çaba sarfediyoruz? Sanıyoruz bu soruları kendimize sormamız gerekiyor. Aksi taktirde sömürgeciliğin köleleştiren, ruhsuzlaştıran o lanetli etkilerini neden tam aşamadığımızda tam olarak anlayamayız. Kendisini gelişmelerin seyrine bırakarak, yavan bir çalışmayla yetinmeyi, sürekli çözüm üreten, uygulama gücü olan değil, daha çok kısır döngüyü yaşamayı, çözümü başkasından beklemeyi de izah edemeyiz.

Peki devrimci kişiliği yakalamada niye zorlanıyoruz? Bunun izahı şudur: Tarihin bize yüklediği ve yürü dediği büyük sorumluluğun bilincine tam varmamışız demek oluyor. Bunu beynimize, yüreğimize, tüm benliğimize, ilişkilerimize kadar işlememişiz. Dolaysıyla parti gerçekliğini tam olara özümseyememişiz.

Nasıl ortaya çıkıyor.

İşte, kendimizi katmada zayıf kalıyoruz. Çabalarımızı özlü ve de büyük bir sorumluluk bilincine ulaştıramıyoruz. Mevcut ortamı, mevcut gelişmeleri sürecin emrettiği düzeyde hayata geçirmede yetersiz kalıyoruz ve hayata geçirmede yöntem ve tarz tutturamıyoruz. Küçük burjuva hesapçılığı, bireycilik, eski toplumun köhnemiş özelliklerini atamama, kendimizi yaşama katmada sınırlama biçiminde ortaya çıkıyor. Özü çabalardan çok, bireysel çabalar boy veriyor. Çoğu zaman sorunlar, eksiklikler bilinmesine veya görünmesine rağmen parti işleyişine uygun bir müdahaleyi yapmıyoruz. Ya uzlaşıyoruz -ki aynı eksiklikler bizde de yaşandığı için- yada resmi olmayan ortamda adına dedikodu dediğimiz-ki kafaları bulandırmaktan, gündemsizliği yaşatmaktan başka hiç bir faydası yoktur- boş sohbetlerle zaman öldürüyoruz. Yeteneğimiz var, kavrayış düzeyimiz iyidir, devrimciliğin ne olduğunuda biliyoruz. Ancak gerekeni yerine getirmeye gelince bir dağınıklıktır alıp başını gidiyor. Oysaki bir devrimci hele bu Kürdistan ülkesinin devrimcisi ise yatağına sığmayan bir nehir gibi çoşkun olmalıdır. Her saniye her dakika mutlaka yapacak bir iş bulabilmeli, bir şeyler üretebilmelidir. Profesyonel devrimcilik nedir? Günün 24 saatını devrimci çalışmayla, savaş faaliyetleriyle dolu kılmadır. Kendisini sürekli geliştirmedir, etrafını sürekli geliştirmedir. Sorun mu var? Çözüm bulmalıdır, yani çözüm kudretini kendisinde bulmalıdır. Yakınmacılık bir devrimcinin içine gireceği bir tutum olamaz. Çünkü devrimci kişi imkansızı başarandır. O değişimi, sürekli gelişmeyi esas alandır. Olanla yetinmez, değer tanımada sınır tanımaz. Doğruda ısrarlıdır ve iddia sahibidir.

Devrimci kişi planlıdır ve büyük bir öz disipline sahiptir. Zamanını boşa harcamaz ne zaman ne yapacağını iyi hesaplar. Kollektif çabayı, kollektif iradeyi esas alır. Ve bunu büyük bir yoldaşlık ruhuyla yapar. Çünkü yoldaşlar topluluğu, savaştıkları ilkeler ve iddealler uğruna herşeylerini ortaya koymuş, canlarını adamaya hazır, yürek, düşünce ve çaba birliğidir. O zaman yoldaşlar arasındaki ilişkide bu yürek ve düşünce birliğinin yoğunlaşmış bir ifadesidir. Onları birbirine bağlayan ilke ve idealler her şeyin üstünde dir. Parti ideolojisini, parti politikasını özümsemek ve bunun uygulama gücü olmak kollektif çabayı esas almanın da ölçütü oluyor.

Yukarda saydığımız tüm devrimci kurallar bugün ulusal kurtuluş mücadelemizin şahsın da en yüksek şekilde temsil edilmektedir. Ancak biz bireylerin mevcut çabalarımıza daha fazla işlerlik kazandırma, sürecin hızlı gelişimi karşısında tempoyu tutturamama gibi vb. eksik ve yetersizlikleri bugün artık ne savaş gerçekliğimiz kabul ediyor, ne de bizi bekleyen görevlerimiz kabul etmektedir. Ulusal kurtuluş mücadelesinde, sonuç alma aşamasına girdiğimiz böyle tarihi bir dönemde öncünün istediği dönüşümü sağlayarak, militan ölçülere ulaşmak halkımızın bin yıllardır susadığı özgürlük umutlarına cevap vermek olacaktır. Bu sorumluluk bilinciyle tüm yeteneklerimizi ayağa kaldıralım, her anımıza büyük bir çabayı sığdıralım, yüklendiğimiz tarihi sorumluluğu yerine getirelim. Tarihi 15 Ağustos Atılımımızın 10. yılında daha büyük görev ve sorumluluklarla yüklenelim.

Amed Eyalet Komutanı Şemdin Sakık:

Avrupa'daki tüm Kürdistanlı yurtseverlere!

Kürdistan halkının özgürlüğü vatanın bağımsızlığı için başlattığımız ulusal kurtuluş savaşımız bugün yeni bir aşamaya girmiş bulunuyor. Tümüyle bağımsızlığı, özgürlüğü hedefleyen bu savaş bizim için artık ölüm kalım savaşıdır. Çünkü karşısında savaştığımız güç Türk sömürgeciliği ve onun dayandığı emperyalist güçler halkımızın asgari yaşama koşullarını bile kabul etmemektedirler.

Onlar çok açık bir biçimde bu halkın yokluğundan, bu ülkenin yokluğundan bahsedip durmaktadırlar. Ve dolayısıyla bu halk adına harekete geçen ne varsa ona saldırmayı meşru hakları olarak görüp bu temelde çalışmalarını yoğunlaştırmaktadırlar. Gerçekten de zulüm kanunlarının hakim olduğu dünyamızda en çok da bu zulümden payını alan Kürdistan halkıdır. Kürdistan halkı dünyadan izole edilmek istenerek ateş altına alınmıştır. Dünyanın en büyük zorluklarını yaşayan bir halk durumundadır. Ama tüm zorluklara, imkansızlıklara rağmen, tüm katliamlara, bombalamalara, yakıp-yıkmalara rağmen, ülkemizin her alanında estirilen vahşete, teröre rağmen halkımız kölece boyunduruk altında kalmayı reddetmiş, direnişi yaşamının bir parçası durumuna getirerek bunda kararlı olduğunu dosta da, düşmana da çok açık bir biçimde göstermiştir.

Düşmanlarımız gelişkin tekniği kullanarak, milyonluk ordusunu harekete geçirerek, yine bunun yanında yüzbinlere varan milis gücünü, kontra, özel tim, komando gücünü, korucularını, işbirlikçilerini devreye sokarak, yine bununla da yetinmeyip halkımızın geriliklerinden, çelişkilerinden yararlanıp İslamiyet adı altında değişik akımları geliştirip devreye geçirerek saldırısını topyekün geliştirmiştir.

Bununla da sınırlı kalınmamakta, bu saldırılar ülke dışına da taşırılmaktadır. Ülke dışında da dayandığı emperyalizmin aktif desteğini alarak bir an önce haklı mücadelemizi, ilerici-demokratik mücadelemizi bastırmayı kendileri için namus meselesi yapmışlardır. Buna karşın hemen belirtelim ki, kendi saldırılarına karşılık halkımızın sergilediği direniş gerçekten de görkemlidir. Parti önderliğünde, ARGK'nin eylemliliği, ERNK'nin çatısı altında birleşen yurtseverlerin yoğun çabaları, fedakarlıkları her geçen gün daha da gelişmekte ve bu sayede düşmanın saldırıları, çirkin emelleri boşa çıkarılabilmektedir.

Kesinlikle bugün ülkemizde büyük zorluklara katlanmamıza rağmen savaş inisiyatifini elde bulunduran, her geçen gün güçlenen biziz. İnisiyatifini yitiren, morali çöken, kargaşalığı, paniği, çıkmazı yaşayan karşı taraf olmaktadır. Bizim de kayıplarımız vardır. Ödediğimiz bedeller vardır. Ama düşmanın kat be kat bizimkinden fazla kayıpları olduğu gibi, düşmanın umutsuzluğu da giderek gelişiyor. Halkımızın bu zorlu mücadeleyi böylesi emin adımlarla yürütmesi 20 yıllık mücadele tarihimizde izahını bulur. Onunla ilintilidir. Parti Önderliğimizin, partimizin çizgisinin doğruluğu zaferin garantisi olduğunun en açık göstergesidir. Görüyorsunuz ki, bugün, dünyanın herhangi bir yerinde halklar yok olmanın eşiğine gelirken, yalnız başına da olsa kendi özgücüne dayanarak mücadelesini geliştiren halkımız, dünya halkları içinde bir umut kaynağı olabiliyor. O halde geçmişimize bakarak, bugün yarattığımız gelişmelere bakarak geleceğimizin parlak olduğunu hemen belirtebiliriz.

Parti çizgimizin zafer çizgisi olduğu, Parti Önderliğimiz ve partimizin zaferin teminatı olduğunu bütün Kürdistan halkına müjdeleyebiliriz. Bu değerlerimiz oldukça, halk olarak bizim için geri adım atmak, savaşta yenilmek hiç de kolay olmayacaktır. O halde başta yapmamız gereken Parti Önderliğimizin talimatlarını bugüne kadar olduğundan daha fazla anlamak, bunun gereklerini yerine getirmektir.

Önderliğe, partiye sahip çıkmanın biricik koşulu budur. Biliyoruz gerek içte, gerek dışta bizim geleceğimizin teminatı olan bu değerlerimize büyük saldırılar vardır. Bu saldırıları boşa çıkartmak da her Kürdistanlının vazgeçilmez görevidir.

Yine ordumuz Kürdistan dağlarında doğadan, iklimden kaynaklanan olanaksızlıklardan, halkın geriliklerinden, düşmanın azgınca saldırılarından kaynaklanan bir dizi zorluklarla boğuşarak yaşamı örgütlüyor ve bu yaşam içerisinde düşmana karşı savaşımını geliştiriyor.

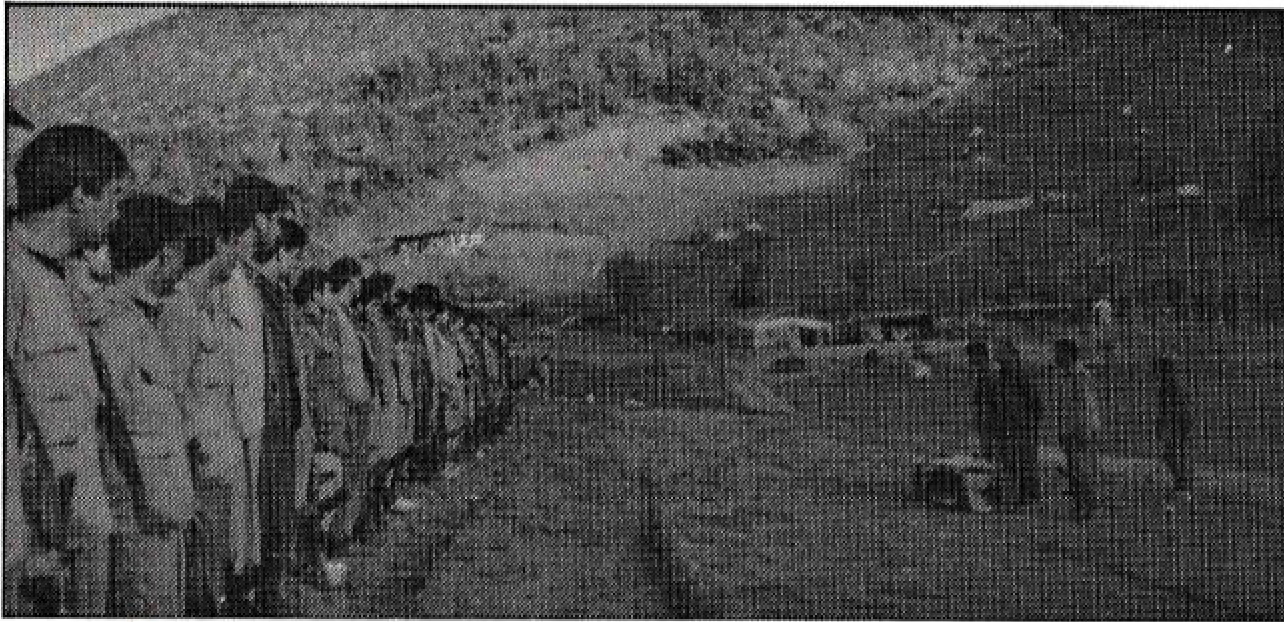
Gerçekten de her bir ARGK savaşçısının, her bir ARGK komutanının yaşamı zorluklarla örülüdür. Fedakarlığın, yiğitliğin, cesaretliliğin doruğu burada tespit edilmektedir ve burada temsil edilmektedir. Ve bu sayede birçok düşman saldırısı boşa çıkartılıyor. Halkımız daha fazla korunabiliyor. Tabii ki, bu kahramanlığı gösteren ARGK, gücünü Kürdistan'ın yoksul köylülerinden, şehir kitlesinden alıyor, topyekün halkından alıyor. Bu nedenle düşman halkla gerilla arasında, halkla parti arasında bir uçurum yaratma çabası içerisine girdi. Böylesi planlarını hayata geçirdi. Ama kesinlikle bu konuda en ufak bir olumlu bir gelişme yaratamadıkları gibi bütün çabaları halkla gerillanın bütünleşmesini sağlamaktan başka bir şey yapmadı. Ve şimdilik Kürdistan'da halk gerillayla, gerilla halkla kucaklaşmış, bütün yaşamı paylaşarak bu mücadelenin bütün zorluklarına katlanabiliyorlar. Halkımızın içindeyiz, gerillanın içindeyiz. Halkımız ve bu halkın askeri güçleri bu savaşı sonuna kadar götürmekte kararlıdır. Denilebilir ki, her geçen gün kararlılıkları daha da artıyor. Ve şöyle diyorlar: Biz halk olarak ve bu halkın öncü hareketi olarak, her zaman barıştan, demokrasiden yanayız. Sorunu demokratik platformlarda ele alıp çözmekten yanayız. Daha fazla kan dökülmesini, daha fazla gözyaşı dökülmesini istemiyoruz, daha fazla yakılıp-yıkılmayı istemiyoruz. Bu çağrımızı hep yineliyoruz, ama eğer bu çağrımıza verilecek cevap şimdiye kadar olduğu gibiyse, biz dünyanın en çetin savaşını yıllarca yürütmeye ve geliştirmeye de varız. Yani biz hem savaşa ve hem de barışa varız. Bize savaş dayatılıyorsa onu kabul etmekten başka çaremiz yok, barış istenirse onu da kabulleniriz. Ve barış için gereken fedakarlığı da yaparız. Ama ille de savaş deniyorsa, savaş içinde her türlü fedakarlıktan çekinmeyiz.

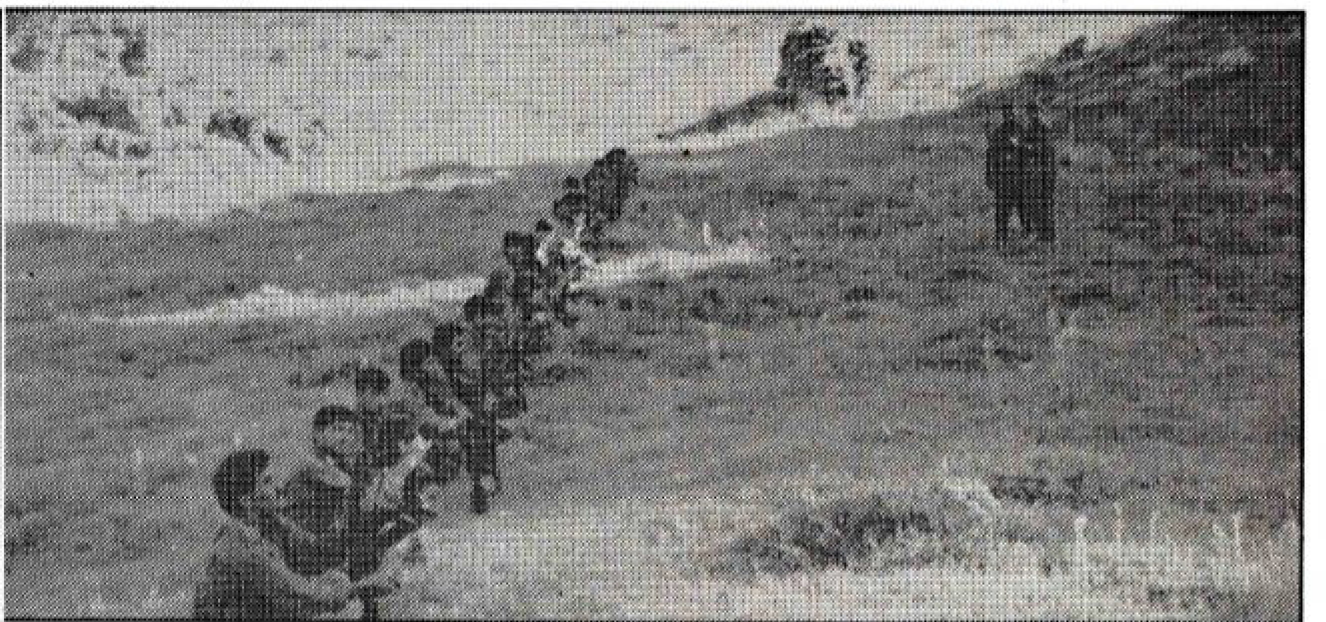
Tüm dosta ve düşmana şunu haykıralım: Bu halk tankla, topla, bu halk askeri güçlerle susturalamaz. Bu halk ancak özgürlüğünü elde ederek durabilir. Bu halk, kendisine uzanan tüm güçlere karşı çıkarlarını koruma hakkını kendisinde görür ve her zaman bu hakkı kullanacaktır. Türk sömürgeciliği bu halkın bütün çıkarlarına el uzatmışsa, en şiddetli savaş bu sömürgeciliğe karşı gelişecektir. Sömürgeciliğe ait ne varsa, ona yönelinecektir. Savaş giderek Kürdistan'ın da sınırlarını zorlayarak, Türkiye'nin tüm alanlarına yayılacaktır. Ama artık emperyalist güçler de bundan daha açık, daha kaba, daha vahşice saldırılarını yürütmeye devam ederlerse, açık ki bu halkın da oraya da uzanması ve orada da bu düşmanlarımızın hakettiği ve anladığı dille onlara karşılık vermesi muhtemelen gelişebilir. Yine biz gerçekten de savaşı sınırlı tutmaya özen gösteriyoruz, savaşı kuralları içinde yürütmeyi esas alıyoruz. Bütün kuralsızlıklara rağmen, biz hala kuralsızlık yapmadık, yasaları zorlamadık, insanlık ölçülerini zorlamadık. Fakat düşmanın bu konuda yasa ve sınır tanımadığını da çok iyi biliyorsunuz.

Bu halkın bir parçası da bugün Avrupa'da yaşıyor. Avrupa'daki halkımız uzun bir süredir, yılları bulan bir zamandır partiyle tanışmıştır, partiye her türlü maddi ve manevi desteğini sunmakta en ufak bir tereddüt göstermemiştir. Küçük-burjuva reformistlerinin, Türk sahte solunun yine TC ajanlarının, emperyalistlerin tüm provokasyonlarına, çarpıtmalarına ve engellemelerine rağmen halkımız her zaman partinin etrafında yerini almış, onun öncülüğünde yürümüştür. Bu Kürdistan'da savaşan gerilla ve Kürdistan halkına gerçekten de büyük bir moral kaynağı olmuştur, manevi bir güç olmuştur. Halkımızın Kürdistan'da yürütülen savaşıma verdiği destek sadece manevi de değil, bu savaş Avrupa'da emekçi kitlenin emeğiyle, çabasıyla toplanan parayla, teknikle, malzemeyle her seferinde desteklenmiş ve yürütülmüştür. Bundan sonra da bu desteğin daha gelişkin bir biçimde artan bir tarzda devam ettirilmesi, savaşımızın başarıya ulaşmasının önemli bir faktörü olacaktır. Halkımızın bu konuda fedakarlığını, katkılarını daha da arttıracağına en ufak bir kuşkumuz yoktur. Ve bizlerin de bizim için sunulan bu katkıları, desteği en iyi bir biçimde kullanacağımıza, savaşın hizmetine sokacağımıza dostların, yurtseverlerin en ufak kuşkularının olmadığına inanıyoruz.

Özetle sizler de bulunduğunuz alanda olanaklarınızı, koşullarınızı çok iyi değerlendirerek savaşımızın da çok çetin bir dönemden geçtiğini, geliştiğini gözönünde bulundurarak katkılarınızı daha fazla yapmaya özen göstereceksiniz. Ve bu temelde yurtseverlik görevlerinizi, devrimci olmanın gereklerini yerine getirmiş olacaksınız. Bu temelde biz Kürdistan dağlarından en anlamlı selamlarımızı, dağları özgürleştirerek, düşmanı adım adım gerileterek, düşmanın üzerine yürüyüp, devrimci eylemliliklerimizi geliştirerek sizlere sunmayı sürdüreceğiz. Çalışmalarınızda başarılar diliyor selam, sevgi ve saygılarımızı sunuyoruz.

□■□

Serhat Eyalet Komutanlığı:

Değerli Kürdistan halkı ve dostlar

Yılların verdiği birikim, tecrübe, bilinç ve tarihimiz boyunca ilk kez elde ettiğimiz, zaferi garantileyen büyük kazanımlarla giriyoruz. Her halkın tarihinde kendisi için övünç kaynağı olan önemli dönüm noktalarının ifadesi tarihi günler vardır. Halklar böylesi günleri önemli olduğu kadar, kutsal günler olarak da kabul ederler. İşte şanlı atılımımızın başlangıç günü olan 15 Ağustos günü de halkımız açısından böylesi bir anlama ve öneme sahiptir.

15 Ağustos 1984 tarihsel atılımı, TC sömürgeciliğine vurulan, tarihin en kapsamlı darbesi olduğu gibi, halkımızı ulusal gerçekliğine adım adım yaklaştıran ve bunu giderek özgür ve bağımsız bir Kürdistan'la garanti altına alacak olan bir süreci de başlatmıştır. TC sömürgeciliğinin halkımız üzerinde egemen olan siyasi-askeri-ekonomik-kültürel vb. her alanda uyguladığı baskı ve zor zincirleri kırıldıkça halkımız da, ulusal birliğine giden yolda güç kazanmıştır. Dolasıyla ulusal kurtuluş mücadelesiyle bütünleşen halkımızın ulusal birlik ve beraberlik süreci, silahlı gerilla savaşımızın başlamasıyla birlikte hızlanmış ve öne çıkmıştır. Ve günümüzde Kürdistan halkı artık ulusal değerlerini inkar eden değil, ölümüne bu değerlerine sarılan, kendisine ve ülkesine karşı yabancılaşmayı yaşayan değil, ülkesi uğruna tüm benliğiyle ölümüne savaşan, düşürülmüşlük deresinde çırpınan değil, ulusal onurunu kazanma savaşını, onurlu yaşamayı tek yaşam biçimi olarak seçen, sömürgecilere, onun temsilcilerine her türlü işbirlikçi ve ajanlarına karşı zavallı ve boynu bükük değil, sömürgeciliğin her türlü kurum, kuruluş ve temsilcilerine karşı topyekün ayağa kalkan, parçalanan, birbirine düşürülen değil, büyük bir coşkuyla ulusal bütünleşmeye koşan, ölümün, işkencenin, katliamların üzerine korkusuzca yürüyecek kadar cesaret ve öz güven kazanan, yine zafere olan inancını her gün verdiği şehitlerle, destansı direnişleriyle dosta, düşmana, tüm dünyaya haykıran ve tarihini yeniden kanla yazan bir gerçekliği yaşamaktadır.

15 Ağustos 1984'ten bugüne her biri büyük kazanımlarla, başarı ve zaferlerle dolu 9 yılı geride bıraktık. Her bir yıla büyük direnişler, kahramanlıklar ve kazanç hanemize yazılan büyük değerler sığdırdık. İçinde bulunduğumuz '93 yılı, geçen 9 yıllık kazanımlarımızın zirvesi durumundadır. Düşmanla aramızdaki savaşta denge durumu yakalanmış, kırsal alanlar önemli oranda gerilla denetimine girmiştir. Botan başta olmak üzere, bazı eyaletlerimizde küçük devlet mekanizmaları oluşturulmuş ve diplomasi, kültürel, ekonomi gibi diğer alanlarda da açılım sağlanarak, ulusal bütünleşme doğrultusunda küçümsenmeyecek adımlar atılmıştır. 15 Ağustos Atılımı'yla başlayan yükseliş, başta Başkan APO'nun gösterdiği büyük özveri ve fedakarlık, dökülen kutsal kan ve halkımızın dinmeyen çabaları bugün onurlu ve saygın bir yaşama kavuşmamızın nedenleri olurken, bizleri, yıllardır halk olarak özlemini duyduğumuz bağımsız bir Kürdistan'a yakınlaştırmıştır.

Bu aşamaya nasıl gelindi? Kazanımlar nasıl yaratıldı ve bu kazanımları bundan sonra nasıl sonuç alıcı zafer hamlelerinin harcı haline getirebiliriz?

Her şeyden önce halk olarak varlık gerekçemiz gerilla ordumuz ARGK'dir. 15 Ağus-

(Devamı 31. Sayfada)

ERNK Temsilcisi Kani Yılmaz:

"ÖZGÜRLÜK YÜRÜYÜŞÜMÜZÜN YAKIN GELECEĞİNDE ZAFER VARDIR"

1984 15 Ağustos Atılımı'yla deyim yerindeyse Türk Devleti tarihin gerçekleri altına yatırılmıştır. 15 Ağustos Atılımı hesap sorma döneminin başlangıcıdır ve o günden bugüne kadar da bu hesap sorma eylemi yükselerek devam etmektedir.

15 Ağustos Atılımı'nı nasıl değerlendiriyorsunuz?

15 Ağustos Atılımı, yıllardır sömürgeci faşist Türk devletinin halkımızın üzerine bir kabus gibi çöken haksız zoruna karşı, Kürdün ayağa kalkışıdır Kürdün kendi kaderine hükmedişidir, büyük direnişinin adıdır. 9. yılını kutladığımız 15 Ağustos Atılımı, kuşkusuz yalnız böyle güçlü bir çıkış olmakla kalmıyor, aynı zamanda bütün özgür geleceğimizin garantisi de oluyor, bütün geleceğimizin ifadesi oluyor. Eğer deyim yerindeyse 1984 15 Ağustos'u Kürdün kendisine, bir bütün olarak hayatına, bütün tarihine biçilen köleliğe başkaldırısıdır. Yenilgili tarihe başkaldırısıdır, isyanıdır.

15 Ağustos Atılımı'yla birlikte, Kürt halkının kendisi için artık bir şeyler yapacağını ortaya koyduğunu görüyoruz. Bu anlamıyla da çok önemli bir dönüm noktasıdır. Kürdistan ülkesi gibi çok kötü ve çok katı bir sömürgeciliğe mahkum edilmiş bir ülkede, bu kadar halkı kendisine yabancılaştırılmış bir ülkede, bu kadar kendi gerçekliğine uzak düşürülmüş bir ülkede, bu kadar korkunun egemen kılındığı bir ülkede, 15 Ağustos Atılımı kuşkusuz son derece önemlidir, son derece hayatidir. Deyim yerindeyse Kürdün talihi ve tarihi 15 Ağustos'la değişmiştir. Herkesin öldü dediği, herkesin bitti dediği, herkesin en ufak bir yaşam belirtisi bile görmediği, Kürt halkının bu çıkışla kendini tarih sahnesine yeniden dayattığı, kendi geleceği için kendisinin bir şeyler söylemeye başladığı gündür. Kuşkusuz 1984 15 Ağustos'u öyle kendiliğinden ortaya çıkmadı. Çok fedakarca çabaların sonucu olarak ortaya çıktı. 1984 Ağustos koşullarını bilenler, bilirler ki Kürdistan'da tam bir teslimiyet havası yaşanmaktaydı. Ülkemizde, deyim yerindeyse yaprak kımıldamıyordu. Kürt insanı adeta nefessiz bırakılmıştı. Yalnız bu koşullarla da sınırlı değil, bütün dünyada emperyalizmin kendi egemenliğini alabildiğine dayattığı bir dönemdir de. Böyle bir dönemde, böyle bir çıkışı yapması kuşkusuz PKK'nin ve Başkan APO'nun büyüklüğünü ortaya koyuyor. Çünkü 1984 15 Ağustos Atılımı yalnızca Kürtler için, Kürdistan için değil, bir bütün olarak Ortadoğu halkları için önemli bir gündür, anlamlı bir gündür. Ve hatta insanlığın sorunlarına cevap verme, sosyalizmin ölmediğini ifade etmesi açısından ve emperyalizmin haksızlığına, emperyalizmin dünyayı yeniden ve çok daha çeşitli araçlarla körleştirme politikasına karşı bir çıkıştır. Anlamı, büyüklüğü burada görülmelidir. Eğer bugün Kürtler özgürlüğe bu kadar yakınlaşmışlarsa, 15 Ağustos Atılımı'nın bunda belirleyici olduğunu söylemek gerekiyor.

Kuşkusuz sizin de belirttiğiniz gibi 15 Ağustos, Kürt halkının diriliş ve direniş tarihinin ilk noktasıdır. 15 Ağustos Atılımı Kürt halkı için bu kadar önemli sonuçlar doğururken, Türkiye Cumhuriyeti açısından hangi sonuçları ortaya çıkardı, nasıl sonuçlara yol açtı?

Tabii Türk devletini değerlendirirken, 15 Ağustos 1984 Atılımı'na gelindiğinde, Türk devletinin mevcut durumunu göz önünde bulundurmak gerekir. TC'ye göre Kürt meselesi artık tamamen yerle bir edilmiş, artık Kürtlük adına kimsenin sesi çıkmayacak, yani Kürt defteri artık tamamen kapatılmıştır. O dönemde öncü taktiksel bir geri çekilişi gerçekleştirmişti. Yine ulusal kurtuluş mücadelesinin pek çok mi-

Garzan Eyalet Komutanı Ebubekir:

"Hedeflerde genişlemeye gidiyoruz"

Geçmişte yönelemedikleri bir takım hedefleri eylem kapsamlarına aldıklarını belirten Garzan Eyalet Komutanı Ebubekir "Düşmana ait her şey gerillanın hedefi haline gelmiştir" dedi. Komutan Ebubekir halka yönelik katliamların sürmesi halinde ise hükümete yakın çevrelere karşı, "karşı-eylemlerle" cevap vereceklerini söyledi.

-Garzan bölgesinde, köy korucularının savaşa alet olmamaları ve silah bırakmaları için çaba harcadıklarını belirten Komutan Ebubekir, çağrılarına uymayan azgın odakların ise imha edileceğini kaydetti. '93'ün ikinci yarısı ile ilgili değerlendirme yapan ARGK Komutanı Ebubekir "İkinci hamlemiz çok yönlüdür. Ordulaşma, büyüme, yetkinleşme, gerillayı derinleştirme ve kitlelerin daha örgütlü bir konuma getirilmesidir" dedi. Garzan Eyalet Komutanı Ebubekir geliştirilmek istenen özel birliklerin de başarıya ulaşamayacağını vurguladı ve "Gerilla geliştirilen oluşumların panzehiridir" dedi. Kürt halkına da seslenen Komutan Ebubekir, onların daha örgütlü olmasını istedi. "Tansu Çiller, yıkılışa ve çözülmeye giden bir hükümetin ara devresine denk düşüyor" diyen ARGK Komutanı Ebubekir, bununla zaman kazanılmak istendiğini ve dışarda yeni ortamlara ulaşmanın hedeflendiğini belirterek, savaşın gelişim düzeyinin, TC'nin amaçlarına ulaşmasına izin vermeyeceğini söyledi.

Garzan Eyalet Komutanı Ebubekir'in sorularımıza verdiği yanıtlar ise şöyle:

-Genel mücadele açısından '92'yi ve buna bağlı olarak '93'ün ilk sürecinin değerlendirmesini yapar mısınız?

Ebubekir: Genel mücadele açısından ele alırsak, 92 yılı düşmanın yönelimlerini artırdığı ve özellikle dışarda bizi tecrit etmeye çalıştığı bir yıl oldu. Yine bu dönemde içerde de "İç harekat" ile bizi bitirmeye yönelik hayli kapsamlı planları vardı. Yine gerek Güney savaşı gerekse içerdeki savaş yoğun bir seyir izledi. Bu süreçte bazı kayıplarımız olmakla beraber, her şeye rağmen partimiz yeni mevziler kazandı. Düşmanın tüm yönelimine rağmen mücadelemiz gerilemedi. Hem halk içerisinde hem de gerillanın ordulaşmasında partimiz önemli adımlar attı. Düşman bu süreçte önüne koyduğu planları gerçekleştiremedi, amacına ulaşamadı.

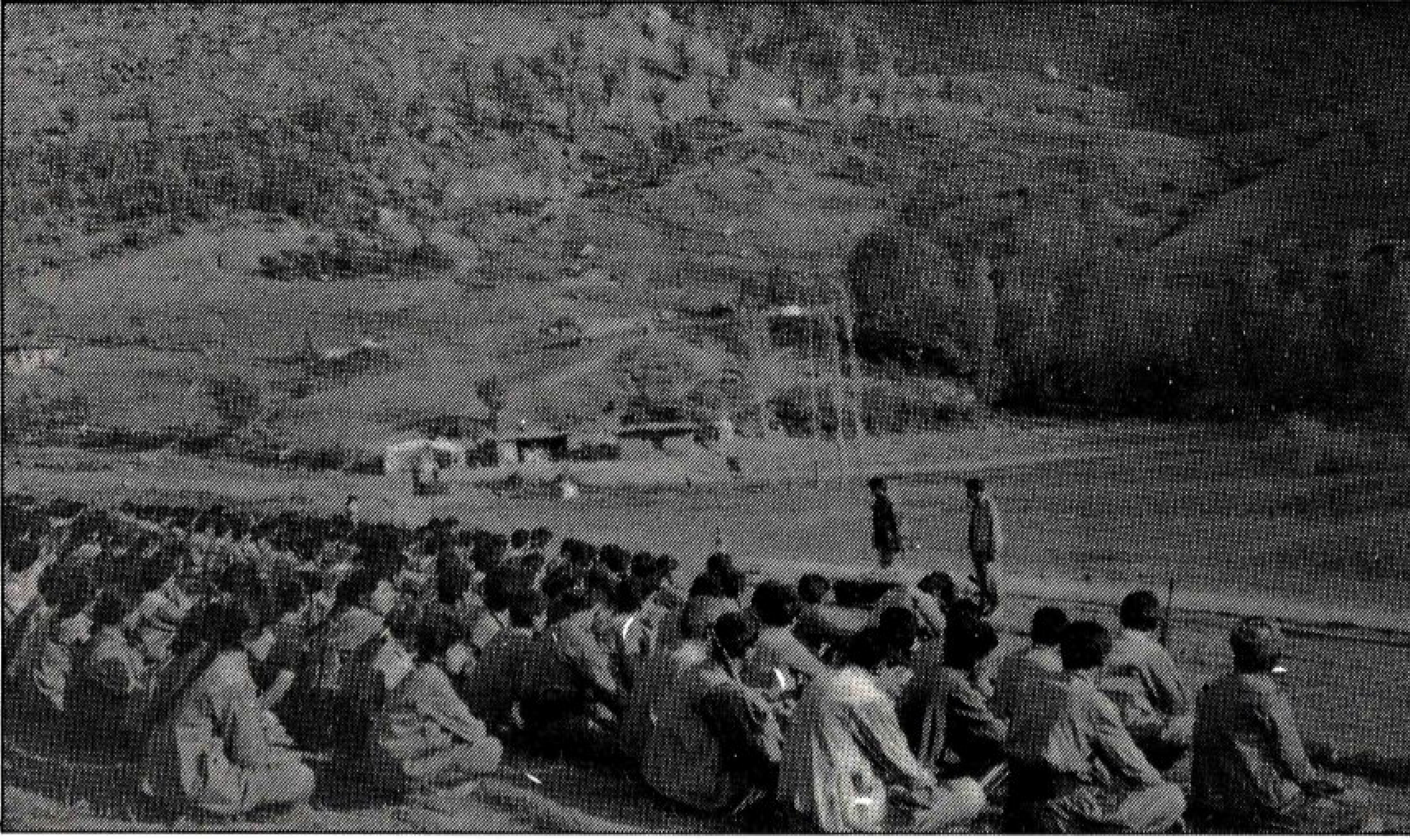
Bizim açımızdan, tüm hedeflere istediğimiz düzeyde ulaşamamış olsak bile, çok önemli mesafeler aldık. Şimdi savaş bu gelişmeler doğrultusunda devam ediyor. Hem düşman hem de bizim açımızdan, amaca ulaşmak için savaş daha ileri bir düzeye tırmanmıştır.

1993'e bakıldığında, daha yıla girerken Parti Önderliğimizin değerlendirmesi vardı. Bu kapsamlı değerlendirmelerde "92'de kazanılamayanların 93'te mutlaka kazanılması" talimatları vardı. Mevcut yaşanan durum da aslında budur: Bu talimatların hayata geçirilmesi, buna uygun bir ordulaşma ve gerilla faaliyetinin yükseltilmesidir. Partimiz '93'ün ilk yarısındaki hamlesini başarıyla sürdürmüştür. Mevcut rejimin başında bulunan hükümet derin bir çıkmazı, çözümsüzlüğü yaşıyor. Bugün bu çıkmaz ve çözümsüzlük daha da derinleşiyor. Her ne kadar bazı makyaj değişiklikleriyle kendilerini yeni biçimlerle ortaya koymak istiyorlarsa da, özü değişmeyen bu hükümetin sonuç alamayacağı ortaya çıkmıştır. Koalisyon hükümeti fiyasko ile sonuçlanmıştır. Her

litanı yakalanmış ve cezaevlerinde yoğun işkenceler altındadır. Yine o dönemde ülke baştan başa işgal edilmiştir. Bu anlamıyla TC'ye böyle bir dönemde karşı koyuş kuşkusuz çok önemlidir. Türk egemenlik sistemi tarihinden beri Ortadoğu'da halkların başına adeta bela olan bir devlettir. TC, barbar zoruyla, askeri gücüyle bütün Ortadoğu halklarına kan kusturan bir devlettir. Halkların özgürlük istemini kanla bastıran bir devlettir. Eğer deyim yerindeyse Türk devletinin bugün yaşadığı felaket, Türk devletinin bugün yaşadığı ekonomik sıkıntı, Türk devletinin bugün yaşadığı politik tıkanma ve askeri çözümden başka hiçbir yöntemi Kürt sorununa dayatamama noktasına gelmesi, büyük bir çözümsüzlüğü yaşaması, Türk egemenlik sisteminin çözülüşü 1984 15 Ağustos Atılımı'yla başlamıştır. Bunun bir yanı da kuşkusuz Türk devletinin, Türk egemenlik sisteminin, Türk sömürgeciliğinin çözülmesi yanında, Türk halkının da özgürlük çıkışı anlamına gelmesidir. Yani yılların büyük rahatsızlığına karşı bu büyük başkaldırı aynı zamanda Türk sömürgeciliğinin, Türk egemenlik sisteminin, onun tarihsel pratiğinin Ortadoğu bölge halkları üzerindeki katliamlarını, baskılarının da hesaplarının sorulmasıdır. 1984 15 Ağustos Atılımı'yla deyim yerindeyse Türk devleti tarihin gerçekleri altına yatırılmıştır. 15 Ağustos Atılımı hesap sorma döneminin başlangıcıdır ve o günden bugüne kadar da bu hesap sorma eylemi yükselerek devam etmektedir. Bugün Türk devleti artık çözülecek noktaya gelmiştir. 15 Ağustos Atılımı bu kadar anlamlı, bu kadar önemli bir gündür. Eğer Türk devleti bugün çöküş sürecini yaşıyorsa, çözülme sürecini yaşıyorsa, tükenme sürecini yaşıyorsa, Kürdistan'a askeri çözümden başka bir şey götüremeyen, özel savaştan başka bir şey götüremeyen bir durumu yaşıyorsa, bu çözülme döneminin başlangıcı 15 Ağustos Atılımı'dır.

15 Ağustos Atılımı'nın hiç kesintisiz bugüne gelmesinde en büyük etken nedir ve bu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Kuşkusuz bunda en büyük etken Başkan APO'dur. Başkan APO'nun büyüklüğüdür. Başkan APO'nun uzak görüşlülüğüdür. Başkan APO'nun dehasıdır, siyasete egemen oluşudur. Dış dengeleri, iç dengeleri çok iyi hesaplayan yeteneğidir. Büyük eğitim gücüdür. Büyük strateji ustası olmasının yanısıra, günlük taktiklere saati saatine adeta hükmeden büyük yeteneği, büyük becerisidir. Bu kesintisizliği burada görmek gerekiyor. Zaten PKK hareketi denilince akla gelmesi gereken sürekli gelişmedir, kesintisiz gelişmedir. PKK hareketinin çıkışından bugüne kadar izlediği süreç böyle bir süreçtir. 15 Ağustos Atılımı kuşkusuz önceden iyi hazırlanmış, planlanmış, ülke koşulları dikkate alınmış, bölge koşulları dikkate alınmış, halkımızın tarihi ile özgür geleceği arasında doğru bir buluşma sağlanmış, bunun düzenlemeleri yapılmış ve bu tarihi adım öyle atılmıştır. Kuşkusuz herkesten ve her şeyden önce burada Başkan APO'nun adını ve imzasını görmek gerekiyor. Bugüne kadar büyük bir gelişme kaydederek ve hiç gerilemeden silahlı direnişimizin kesintisizliğini ve bir bütün olarak partimizin çıkış gerçeğini bunda görmek gerekir.

15 Ağustos Atılımı başta Ortadoğu olmak üzere dünyada yarattığı etkiler nelerdir? Sorumuza ek olarak, bir de Türkiye solu açısından yarattığı sonuçları nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bence şunları söylemek mümkündür:

1-15 Ağustos 1984 Atılımı'nın dünyanın en çok korkutulan halkının korkuyu korkutması eylemidir.

2-Büyük inançsızlığa karşı, büyük inanç çıkışıdır.

3-Yenilmez gibi görünen Türk egemenlik sisteminin, onun ordu gücünün yenilebileceğinin ifadesidir.

4-Kürdistan'da silahlı direnişten, silahlı mücadeleden başka hiçbir yöntemle başarıya ulaşma şansının olmadığının kanıtıdır.

5-Kürdistan'da reformizmin yerle bir edilmesidir.

6-Türkiye halkına, TC sömürgeciliğiyle, barbarlığıyla başedilebileceğini göstermiştir.

7-Devrimci mücadeleyi teori olmaktan çıkarıp pratiğe uygulamıştır.

8-Türkiye devriminin Kürdistan devrimi, Kürdistan devriminin Türkiye devrimi olduğunu kanıtlamıştır.

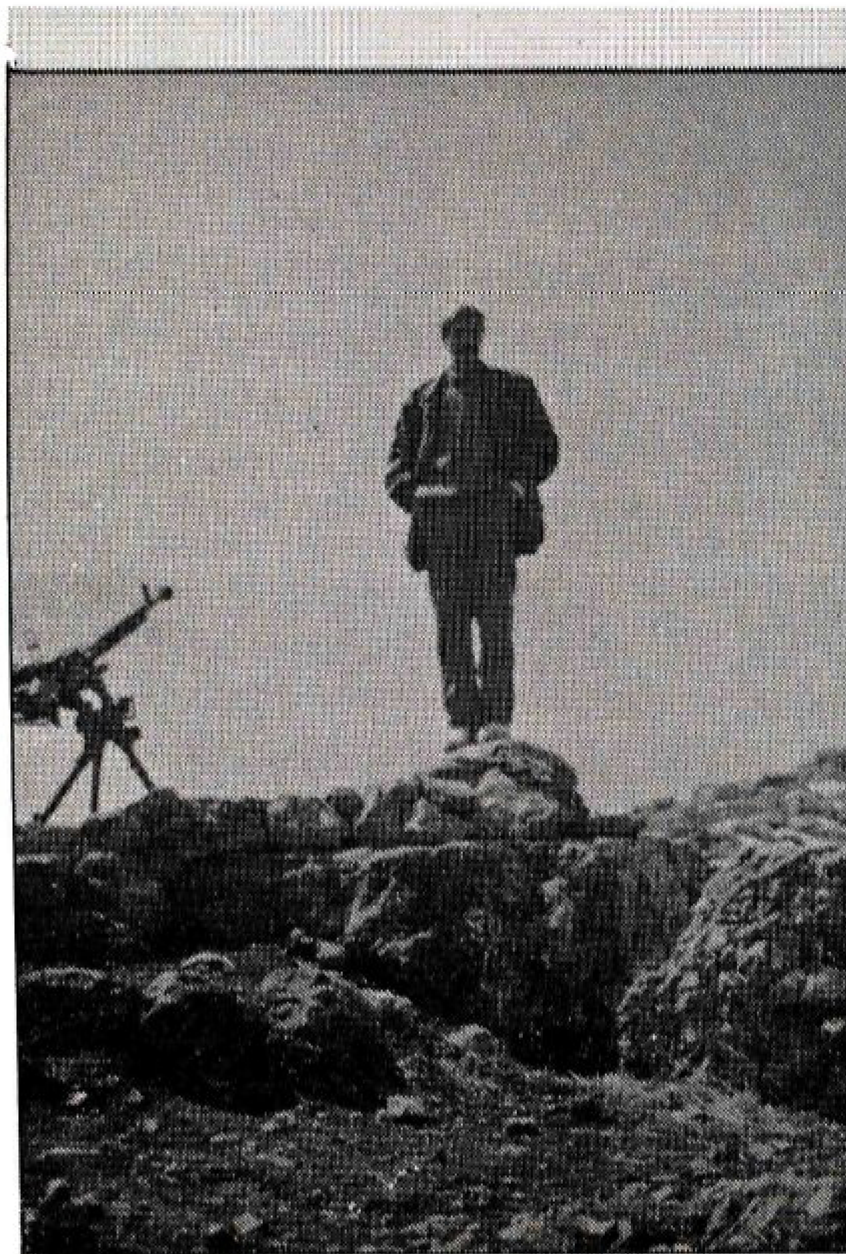
9-Bugüne kadar emperyalizmin Ortadoğu'yu bir sömürü alanı haline getiren politikasına karşı, Ortadoğu halklarının uyanışı, Ortadoğu halklarının başkaldırısı için bir müjde olmuştur.

Bütün bunlar söylenebilir ve bütün bunlar çoğaltılabilir. Eğer tek kelimeyle ifade etmek gerekirse, Kürdistan Kürdistanlığını, Kürt halkı Kürt halkını, Kürdistan ve Türkiye'de insanlık insanlığını 15 Ağustos çıkışıyla bulmuştur.

Sizin de bildiğiniz gibi, 15 Ağustos Devrimci Atılımı yapıldığında gerek Türkiye solu, gerek Kürt örgütleri arasında 15 Ağustos Atılımı'na karşı yoğun eleştiriler yapıldı, hatta PKK'nin bu eylemle demokrasiye ket vurduğunu dahi iddia edenler oldu. Gerçi bugün böylesi yaklaşımlar görülmemektedir. Ancak siz o dönemde yapılan bu eleştiri ve suçlamaları nasıl değerlendiriyorsunuz?

15 Ağustos Atılımı'na karşı çıkanların hepsi bugün çark etmiştir. 15 Ağustos silahlı direnişine o dönemde intihar diyenlerin, bunların 1 haftalık ömrü kaldı diyenlerin, işte bunlar çılgındır, bunlar delidir, Türk Devleti bunları 1 hafta içinde ezer diyenlerin hepsinin bugün 15 Ağustos çıkışının yarattığı büyük savaş gücüne çok büyük saygı duyduklarını, adeta kendi geleceklerini bu savaşta görmeye başladıklarını söylemek mümkündür. Kuşkusuz ülkemiz gibi her başkalarının çok kötü bir biçimde kanla bastırıldığı bir ülkede, böyle bir çıkışı anlamak, böyle bir çıkışı değerlendirmek, böyle bir çıkışa cesaret gösterebilmek ancak PKK gibi bir hareketin, Başkan APO gibi bir önderliğin işi olabilirdi. Başkalarının bunu kavraması, bunu anlaması o dönemde gerçekten zordu. Hatta mümkün değildi denilebilinir. Çünkü o dönemde halkımızın talihine, kaderine biçilen yenilgiden başka bir şey değildi. Bunu anlamaları çok zordu. Ama tabii bu sürede büyük saygısızlıkların da yapıldığını, mücadelemizin çok yanlış değerlendirildiğini, uluslararası kamuoyunda, kendi halkımız nezdinde mücadeleye olmadık biçimlerde dil uzatıldığını da çok iyi hatırlıyoruz. Bugün gelinen nokta büyük halk desteği, büyük katılım, büyük fedakarlıkla yaratılmıştır ve yaratılan büyük gerilla gücüyle herkesin saygısını kazanmıştır. Bizce 15 Ağustos, kahramanlarıyla, şehitleriyle ve bugün yiğitçe, kahramanca, büyük fedakarlıklarla savaşan gerillalarının yarattığı bu muazzam gelişme, herkesi kendisine saygılı olma noktasına getirmiştir. Şunu söylemek mümkündür. Yelpazenin neresinde olursa olsun, hatta düşman bile bugün bu büyük çıkışa, büyük cesarete artık saygı göstermek zorunda bırakılmıştır. Çünkü bugünkü çıkış sadece Kürdistan'da bir savaş çıkışı olarak değerlendirilemez. Bugün, dünya coğrafyası üzerinde ulusal kurtuluş mücadelesi bağlamındaki en büyük mücadeledir, en büyük savaştır. Bugün, dünya coğrafyasında Kürdistan'daki savaştan daha büyük, daha kapsamlı bir savaş gösterilemez. Bu nedenle geçmişte çok kaba yaklaşımlarla, süreci anlamayan anlayışlarla yaklaşanlar, eğer deyim yerindeyse biraz utandılar.

Bugün, geçmişte olumsuz tavır takındıkları için kuşkusuz kimseye hakaret etmek istemiyoruz. Ama bu büyük mücadeleye, bu büyük mücadelenin yarattığı destanlar karşısında her kesin saygı duyması gerektiği de açıktır. Eğer bugün halkımız, alnı açık başı dik duruma gelmişse, eğer halkımız kendisinden utanılacak durumdan bugün övünülecek duruma gelmişse, eğer halkımızın çıkmayan sesi bugün bütün dünya duyacak şekilde çıkıyorsa, uluslararası alanda Kürt meselesi bu kadar tartışılır hale gelmişse, bunun altında büyük savaşın, gerilla mücadelesinin, 15 Ağustos ruhunun, onun direnişçi geleneğinin yattığını görmek gerekiyor. Biraz insan olan, biraz

ne kadar '93'ün başlarında Genel Kurmay Başkanı tarafından bazı açıklamalar yapıldıysa da yine bunların gereği olarak Tansu Çiller başbakanlığa getirildiyse de tüm bunlar felç olan devlete deva olamamıştır. Bunların sonuç alamayacağı, mücadelemizin attığı ilk adımlarla ortaya çıktı. Tansu Çiller, yıkılışa giden, çözülmeye giden bir hükümetin ara devresine denk düşüyor.

Tabii Çiller ile zaman kazanmak istiyorlar. Özellikle dışarda yeni ortamlar elde etmek istiyorlar. Fakat mücadelenin acımasızlığı ve savaşın gelişim düzeyi bunu ortadan kaldırıyor. Bunların kendi amaçlarını gerçekleştiremeyecekleri ortaya çıkmıştır.

Durum böyle olunca gündemlerine tümüyle şiddeti almaktan başka çözümleri kalmıyor. Çünkü TC'nin gerek Cumhuriyet tarihinde gerekse de günümüzde sürdürdüğü Kürdistan politikası aşılmıştır, iflas etmiştir.

Yeni politik değişikliklere gitme cesaretini kendilerinde göremiyorlar. Böyle bir üretkenlik durumları da yoktur. Yine eski politikalarını başka çeşitli biçimlerde sürdürmek istiyorlar. Ki bunlarla sonuç alınamayacağı ortadadır.

TC bu sıkışıklığın sonucu olarak savaşı daha da şiddetlendiriyor. Hava gücünü daha fazla kullanmaya çalışıyor. Yine buna bağlı olarak bahsettikleri özel birlikleri oluşturmaya çalışıyorlar. Bunlar tabii ki, özel savaşın daha da yoğunlaşmasıdır. Bu, savaşın giderek Kürdistan halkına da taşırılmasıdır. Sadece gerillayı hedeflemiyor. Bugün özel savaş Kürdistan'ın köyünü, ormanını, dağını hatta şehirlerini bir bütün olarak halkını karşısına almıştır.

Bunlar dışardan bakıldığında bir "sindirme" olarak görülebilir. Fakat her şeye rağmen bunların, çözümsüzlüğü yaşayan bu rejimi çöküşe götüreceği açıktır. Buna karşı mücadelemiz durmamış ve hamlesini başarıyla tamamlamıştır. Bu süreçteki kayıplarımız da gündeme gelen savaş düzenine tam girememe, ordu düzenine tam gelememe, savaş alanındaki taktikleri yeterli biçimde yürütememeden kaynaklanmıştır. Bunlar giderek aşılıyor. Savaş sürecinde daha da bilince çıkarılıyor. Yeni düzenlemelerle ileri biçimler kazanılıyor. Aslında diyebiliriz ki, gerilla ordulaşma, cepheleşme ve halklaşma sürecini '93'te daha yoğun ve kapsamlı olarak yaşamaktadır. Buna göre '93'ün ikinci dönemini daha başarılı götüreceğimiz durumu ortaya çıkmıştır. TC her ne kadar şiddeti yoğunlaştırıyorsa da, gerillanın karşı şiddeti de, oluşturulmak istenen yeni ordu birimlerini boşa çıkaracaktır. Ayrıca sahte politikalarının gerçek yüzünü ortaya çıkaracaktır.

-İkinci hamle dediniz. Bunu detaylıca açıklar mısınız?

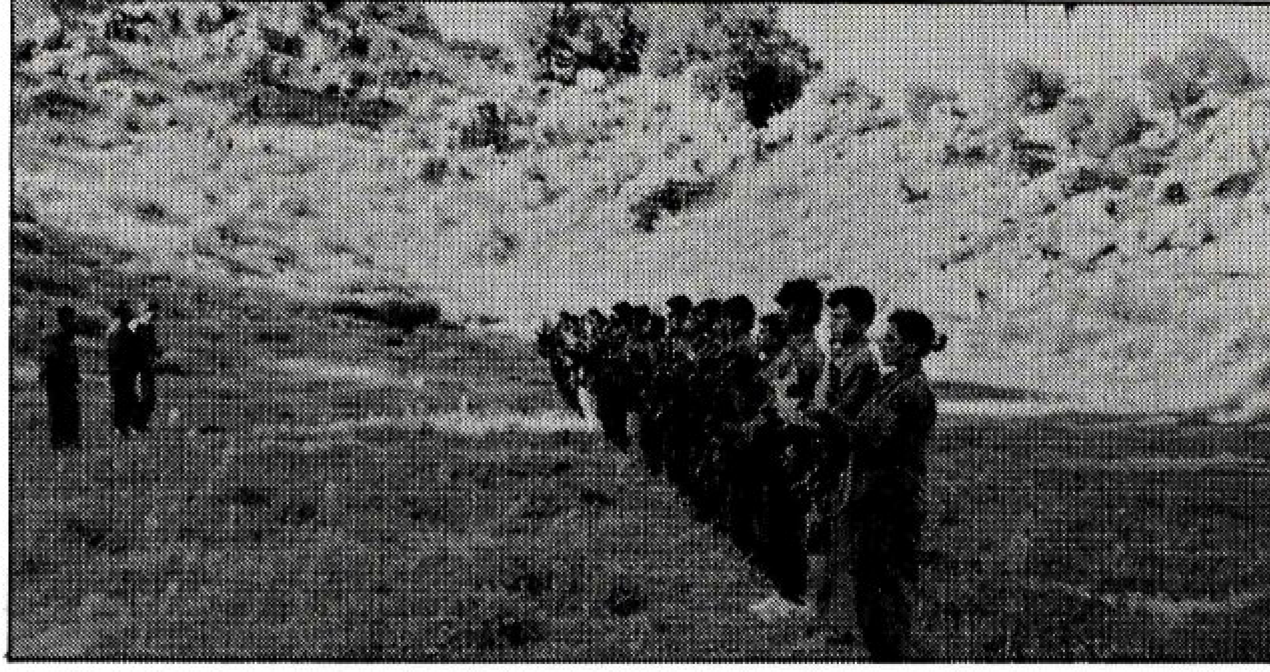
-Bu hamle aslında çok yönlüdür. Ordulaşma, büyüme, yetkinleşme ve gerillayı derinleştirme ve kitlelerin daha örgütlü konuma getirilmesi anlamında bir hamle oluyor. Diğer bir yanı da açık ki, hedeflerde bir genişlemeye gidiyoruz. Geçmişte yönelemediğimiz bir takım hedefleri, düşmanın yönelimlerine karşı, bu hedefleri de kendi hedeflerimiz kapsamına alıyoruz. Diyebiliriz ki düşmana ait her şey bugün gerillanın hedefi haline gelmiştir. Bu, düşmanı Kürdistan'da giderek işlevsiz bırakmak, adım adım sökmektir. Hamle bu anlamıyla hedefleriyle birlikte kapsamlıdır. Yine güçlü vuruşlarla daha güçlü sonuçların alınması ortadadır.

Bunlar sonuç itibariyle kırsal alanda bizi köklü bir oturtma, kazanma ve giderekten gerillanın, partinin hakimiyetini kitlelere, şehirlere taşırmadır. Artık şehirlere yönelme, daha güçlü vuruşla günlük olaylar halindedir. Daha önce zor ulaştığımız bu alanlara gerilla bu--

insanlıktan nasibini alan herkesin bugünden sonra da bu mücadeleye büyük saygı göstermesi gerekiyor, onun önünde eğilmesi gerekiyor. Eğer biraz halk dilinden söylemek gerekirse o dönemde mücadeleye karşı çıkanlar, silahlı direnişe karşı çıkanlar korkularından karşı çıkıyorlardı aslında. Çünkü savaşmak herkesin haddi değildir. Bu biraz korkudan kaynaklanıyordu. Çünkü o güne kadar Türk Devleti'nden korkmayan yoktu. Ne ülkemizde korkmayan vardı, ne de bölgede korkmayan vardı. Herkesi bu kadar korkutan bir egemenlik sistemine, bir sömürgeci barbarlığa, onun büyük ordu gücüne, muazzam tekniğine karşı direnişi başlatmak, gerçekten bazıları tarafından bir delilik, bir çılgınlık olarak değerlendirildi. Bugüne ulaştık, bugünün bir çılgınlık değil büyük önderlik, büyük örgüt gücü, büyük ideolojiyle sağlandığı ortaya çıktı. Bugün bir derlenme, toparlanma varsa, bir birlik zemini oluşuyorsa ve herkes bu savaşa büyük saygı gösteriyorsa ve bunu olumlu bir gelişme olarak ve büyük bir dönüşüm olarak değerlendiriyorsa 15 Ağustos Atılımın'ın önemli rölünü görmek gerekir.

Son olarak 15 Ağustos Atılımı'nın 9. yılını geride bıraktığımız bugünlerde özellikle de Avrupa'da yaşayan halkımıza bir mesajınız var mıdır?

Kuşkusuz bu yıl bizim için önemli bir yıldır. Tarihi bir yıldır. Eğer deyim yerindeyse Kürdistan halkı için özgürlük ilk defa bu kadar yakın olmuştur. Kürdistan'da yaşayalım, Ortadoğu'da, Avrupa'da, metropollerde, nerede yaşarsak yaşayalım her Kürt için özgürlüğe ilk defa bu kadar yaklaşmanın zemini oluşmuştur. Seferberlik ruhu ile hareket etme, seferberlik ruhuyla ayağa kalkma bu nedenle bu yıl çok önemlidir. Gerilla Kürdistan'da coğrafyamızın her tarafına yayılmıştır. Türk egemenlik sistemi çözülmüştür, tıkanmıştır, askeri olarak büyük darbeler almıştır. Gerilla onu her gün darbeliyor. Artık askeri olarak yapabileceği hiç-

bir şey kalmamıştır. Tüm halkımız her yerde 15 Ağustos ruhuyla ayağa kalkmalıdır. 15 Ağustos direnişini, savaşı selamlamalıdır. Ne kadar olanağı varsa destek sunmalıdır. Kürdistan'daki halkımız büyük fedakarlıklarla bunu yapıyor, oğlunu, kızını devrime veriyor. Düşmanın köy yakmalarına, doğamızı tahrip etmesine, kontrgerilla faaliyetleriyle insanlarımızı katletmesine rağmen, çok fedakarca her türlü desteğini sunmaktadır. Avrupa'daki halkımızın bu yıl büyük uyanışına tanık oluyoruz, bunu pekiştirmek gerekiyor, bunu sürekli arttırmak gerekiyor. Desteklerini daha da arttırmaları gerekiyor, bütün kampanyalara çok güçlü katılmaları gerekiyor, bütün yürüyüşlere, bütün eylemsel faaliyetlere çok güçlü katılmalıdırlar.

Yine metropoldeki halkımıza mesajımız var. Bu sene gerçekten metropolde vurma yılıdır. Eğer metropolde bu sene güçlü vurulursa, turizm alanlarından tutalım, ekonomik hedeflerine ve akla gelebilecek, tüm kurum ve kuruluşları işlevsiz kalır. Halkımız bu yıl her şeyi yapmalıdır metropollerde. Bu sene metropolün önünde böylesine hedefler vardır. Aynı zamanda partimizin bu konuda talimatı vardır. Metropoldeki örgütlerimiz halkımızla birlikte gerekeni yapacaklardır. Halkımıza mesajımız, özgürlük yürüyüşü başlamıştır ve kesin kazanılacaktır. Çok yakın bir gelecekte zafer vardır. Avrupa'da yaşayan halkımızın da 15 Ağustos Atılımı'nın 9. yıl dönümüne yeni bir ruh ile yeni bir coşkuyla karşılık vermelerini bekliyoruz. 15 Ağustos atılımımızın tüm dünya ilerici insanlığına ve halkımıza kutlu olmasını diliyor, ERNK adına selam ve saygılarımızı sunuyoruz.

gün rahatlıkla ulaşabiliyor. Düşmanın birçok kurum ve kuruluşu bu gün artık çalışamaz durumdadırlar. Düşman yollarını, ulaşım hatlarını kontrol edemez duruma gelmiştir. Bunun derinleştirilmesi, düşmanın felci demektir.

-Devlet güçlerinin sivil halka yöneldiği, katliamlarını arttırdığı bu dönemde, bu katliamlara karşı ne gibi önlemler almayı düşünüyorsunuz?

-Düşmanın gerillaya ulaşamamasının, gerillaya istediği darbeyi vuramamasının sonucu olarak halka yönelik katliamları var.

Bu, düşmanın zayıflığının ifadesidir. Ve bu zayıflık düşmanı çökertecektir.

Buna karşı politikamız şudur! Düşman, halka yönelik katliamlarına devam ederse, daha da geliştirirse, biz de buna karşı düşmanın birçok hedeflerine daha kapsamlı yöneleceğiz. Hatta savaşı Türkiye'ye taşırarak TC'nin kendi içinde ve Kürdistan'da bulunan hedeflerine yöneleceğiz. Daha kapsamlı yönelme durumunda kalacağız. Bunu, bu düzeye getiren de düşmanın yönelimleridir.

Eğer gerekirse katliamlarına karşı belli hükümet çevrelerine belli eylemlerle cevap vermek zorundayız. Ormanlarımızı yakarlarsa, ormanlarını yakma yoluyla cevap vereceğiz. Kitlelerimizi katletmeye kalkışırlarsa biz de hükümete bağlı çeşitli çevrelere yöneleceğiz. Onların memurları vardır, mensupları vardır. Ya bunlar el çekerler, ya devletin saldırılarına güçlerince karşı koyarlar ya da gerillanın hedefi haline gelirler. Bundan başka çare kalmamaktadır. Bu kesimi şimdiden "kendilerini TC'nin kirli savaşına alet etmemeleri" konusunda uyarıyoruz.

-Göç eden köylüler son derece zor koşullarda yaşamaktalar. Çok ağır ekonomik kayıpları olmuştur. Evleri yakılmış, talan edilmiş, hayvanları telef edilmiştir. Bunlara maddi veya manevi olarak ne gibi bir katkı sunmayı düşünüyorsunuz?

Bu konuda Parti Önderliğimizin bir yaklaşımı var: Devrim cephesinde bulunup da düşmanın yönelimlerine maruz kalan kitlelerimize destek sunulması esastır. Onların kucaklanması esastır. Mevcut maddi ve manevi imkanların kullanılması belirlenmiştir. Biz de ulaştığımız alanda, gücümüz oranında bunu telafi etmeye çalışıyoruz. Açık ki, biz bu konuda halkımızın tüm zararlarını ödeyecek durumda değiliz. Ancak onların yaşam olanaklarına belli destek sunmak en azından moral vermek bizim açımızdan önemlidir. Yaklaşımımız bu temeldedir.

Halkımızın hiçbir zaman devrimden kopmayacağına inanıyoruz. Partimizin bu insani yaklaşımı kitlelerimizce de desteklenmektedir. Belki bazı alanlara hemen ulaşamayabiliriz. Olanaklarımız elvermeyebilir. Fakat halkımız, içinde bulunduğumuz savaş ortamını da göz önüne getirerek bu konuda üzerine düşeni de yerine getirecektir.

-Garzan eyaletinde koruculuğa yönelik saldırılarınız oldu. Koruculara yönelik eylemleriniz sürecek mi? Rehinalma, silah bıraktıktan sonra da bunları serbest bırakma gibi politikalarınız sürecek mi?

Genelde olduğu gibi özelde Garzan Eyaleti'nde de düşman daha çok çeteciliğe dayanarak araziyi, kitleyi kontrol etmek istiyor. Geçmişte bu konuda bir mesafe de almış durumdayız. Fakat alandaki mücadelemizin yaygınlaşmasıyla birlikte, düşmanca kullanılan ve düşmana hizmet eden bu kesime uyarılarda bulunduk. Yayınladığımız bildirilerde; onların düşmanımız olmadıklarını ama, düşmana hizmet ettikleri sürece düşman durumuna düşeceklerini belirttik ve düşmana hizmet etmemelerini istedik. Mektuplar da yolladık. Bunların sonucunda düşmana hizmet etmekten vazgeçenler oldu. Ama ağırlıklı olarak yönelimlerimiz oldu. Garzan'da birincil derecede olmazsa bile, TC'nin özel kontra birliklerinin yanı sıra çeteciliğe de yönelimlerimiz oldu. Birçok alanda darbeler de vurduk. Ellerindeki silahları da aldık. Bu belli bir çözülmeye de yol açmıştır. Bunun süreceği de görülüyor. Düşman her ne kadar baskıyla ve maddi imkanlarla bunun önüne geçmek istiyorsa da gerillanın yönelimleri karşısında çözülecektir. Biliyoruz ki çeteciliğin Garzan'da çözülmesi düşmanın tamamen etkisizleşmesi anlamına gelir. Çözülen çetecilik, düşmanın arazide operasyon yapmasını, istihbarat almasını ve gerilla sahalarının daraltılmasını ortadan kaldırır.

Biz düşmanın özel operasyon birliklerini vururken, buna bağlı olarak çeteciliğe de ekonomik ambargo, rehin alma ve azgın odakları imha etme politikamızı sürdüreceğiz. Biliyoruz ki düşmana güç veren bunlardır. Bunların üzerine her türlü şiddetle gideceğiz.

Siyasi görüşme yollarına da açığız. Çeşitli alanlarda bu yönlü girişimlerimiz vardır. Ancak ortaya çıkan sonuç ise şiddeti dayatarak sonuç alınabileceğidir.

-Kürdistan'da askerliklerini yapan komando erlerinden bir özel ordu birimi oluşturulmak isteniyor. Bu özellikle korucu birimlerinin etkisizleştiği ve istenilen amaca yeterince hizmet etmediği anlamına gelebilir mi?

Düşmanın milyonluk ordusu bile gerilla karşısında dayanamamıştır. Aslında bir anlamda ordu da çözülmüştür. Çeteciliği geliştirmek istediler ama, bu konuda da sonuç alamadılar. Devlet siyasi, ekonomik ve askeri alanda bir çözümsüzlüğü yaşıyor. Bugün de yıpranan orduyu biraz geriye çekmek istiyorlar. Bu özel birliklerin yanısıra çetelerden de özel birlikler oluşturma çabaları var. Bunları yakınen biliyor ve izliyoruz. Devlete bağlı, işbirlikçiliğe yatmış lümpen-serseri kesimlere para vererek bunlardan da özel birlikler oluşturmak istiyorlar.

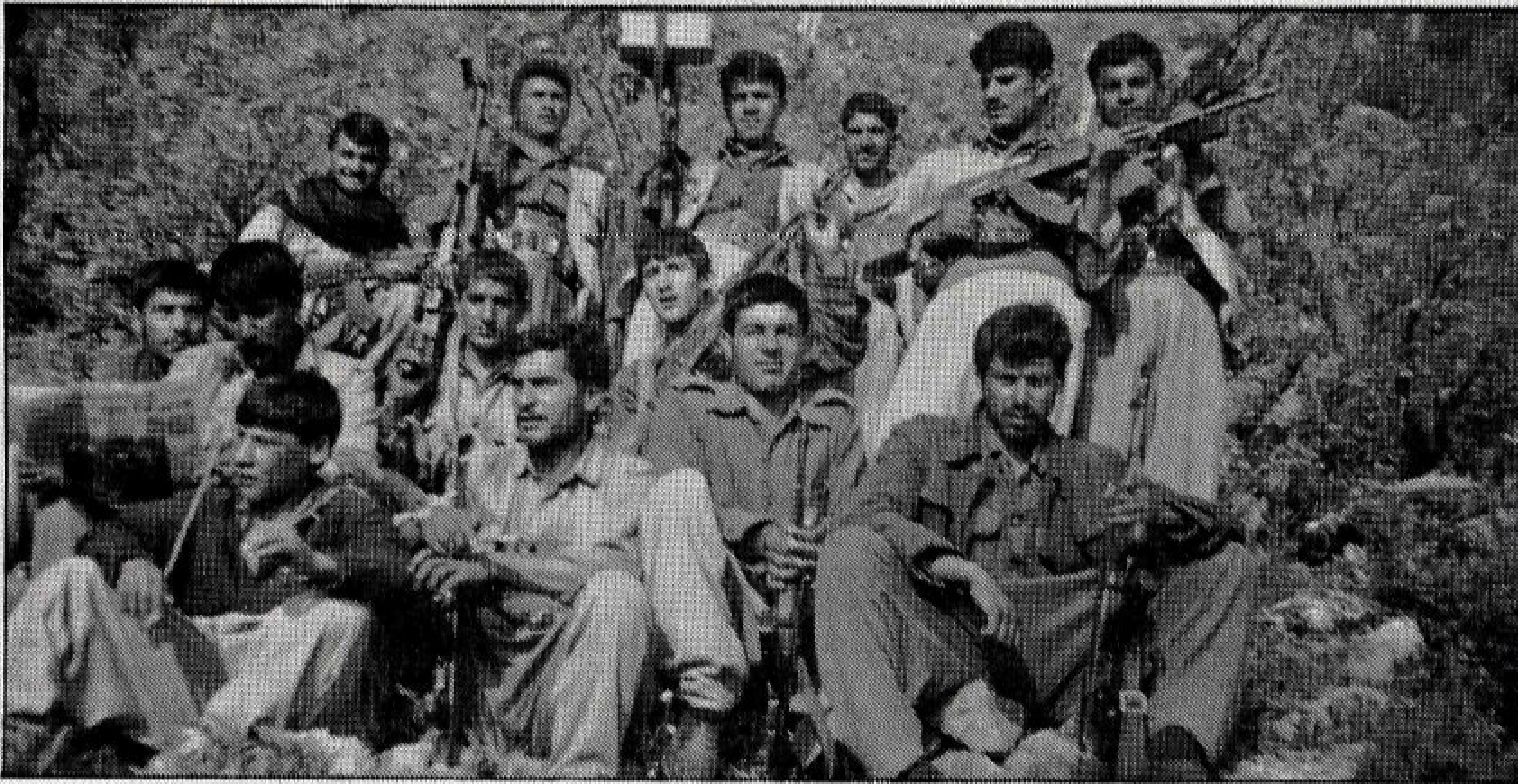
Bir yandan çözülme olsa bile, düşman çeteciliği geliştirmek için tüm gücünü kullanacaktır. Sömürgecilik olduğu sürece de buna bağlı olarak işbirlikçilik-çetecilik az ya da çok, çeşitli biçimlerde devam edecektir. Bunu hemen tümüyle ortadan kaldırmak mümkün değil. Ancak etkisizleştirmek ve önemli oranda tasfiyeye uğratmak mümkün. Bazı çete odakları tamamen askerileşerek ayakta kalmaya çaba gösterebilirler. Ama mevcut durum bir çözülüştür. Düşman ne kadar finanse ederse etsin bunu durduramayacaktır.

-Peki bu kırsal birlikler, sizce gerillaya karşı ne kadar etkili olabilir?

TC son şansını oynuyor, tükenişin son hamlesine yöneliyor diyebiliriz. Biraz daha katliamcı, tahripkar davranacaklar. Buda halkımıza, ülkemize belli zararlar getirebilir. Onların oluşturmak istediği profesyonel orduya karşılık da profesyonel devrimci bir ordu, gerilla ordusu vardır.

Olaya böyle baktığımızda karşımıza inanç sorunu çıkıyor. Değerlere, halka bağlılık sorunu var. Bunları göz önüne getirdiğimizde faşist nitelikli unsurların sonuç alması mümkün değil. Daha önce de komando ve özel timler dediler. Ancak savaşın gelişim sürecinde bunların dıştalandığını gördünüz. Kısaca bu yeni adımlarıyla biraz daha tahripkar olabilirler. Fakat gerillanın karşında durmak mümkün değildir. Gerilla, düşman tarafından geliştirilen oluşumların panzehiridir. Düşman hangi birliğini oluşturursa oluştursun gerilla *kazanacaktır. Bunun koşul*ları ortaya çıkmıştır. Zaten savaşımı da bunu göstermektedir.

Tırmanan şiddetle gerilla karşısında tutunması mümkün değil. Çünkü halka dayanmıyorlar. Gerilla kadar araziye adapte olamazlar. Yine gerillanın yaşadığı zorlukları, gösterdiği fedakarlığı göstermeleri mümkün değildir. Ne yapsalar da yine belli bir hantallığı yaşayacaklardır. Belli bir serilik kazansalar bile zaten gerilla bunu önceden kazanmıştır. Bu profesyonelliği başlangıçta kazanmıştır. Gerilla bu avantajını partinin taktikleri doğrultusunda iyi kullanırsa başarı kesin olur.

-Son olarak halkımıza bir mesajınız var mı?

Halkımıza her zaman mesajımız var. Düşman sadece gerillaya değil, halka karşı da topyekün bir savaş başlatmış durumdadır. Halkımız, Kürdistan'da yaşanan savaşı kavrayarak buna uygun tedbirleri geliştirmeleri gerekiyor. En önemlisi de kendilerini örgütlemeleri ve örgütlü mücadele vermeleridir. Bu onlara kazanma şansını verir.

Kırsal alanda bombalanan köyler var. Buna karşı gerilla ile daha sıkı ilişkiye girmeleri gerekiyor.

Özetle 15 Ağustos atılımının 9. yılında daha güçlü örgütlülükle zaferi kazanacağımız kesindir. Halkımıza selam ve saygılarımızı iletiyoruz.

□ □ □

Değerli yurtseverler, dostlar
Ulusal Seferberlik kampanyasına güçlü katılalım!

■ ■ Faşist-sömürgeci Türk rejimini Kürdistan halkının büyük birlik ve eylemlilik fırtınasında yerlebir etmek için ileri! ■ ■

Sevgili vatanımız Kürdistan şimdi kararlı ve emin adımlarla karanlığın üstüne yürüyor. Faşist-sömürgeci Türk rejimi karanlığı temsil ediyor ve halkımızı kendi karanlığında boğmaya çalışıyor. Bugün ülkemizde yaşanan ortam, dinlerin doğuş dönemlerindeki ortama benziyor. Ülkemizde adeta Musa ve kavmi ile firavunun savaşı yaşanıyor. Çağımızın en çılgın firavunluğu olan faşist-sömürgeci Türk rejimi, zulüm ve zorbalığa başkaldıran Kürdistan halkını firavun yöntemleriyle ezmek istiyor. Fakat Kürdistan halkı gerçekten dinlerin ilk kurucularına has bir inançla bu rejime karşı direniyor. Yüreği kurtuluş inancıyla dolu halkımızın bu direnişi mucizeler yaratıyor. Halkımız, kavmini topraklarına kavuşturma savaşı veren Musa'nın firavun karşısında gösterdiği mucizelerden farksız atılımlarıyla düşmanın yüreğine korku salıyor. Korkusu arttıkça düşman daha da saldırganlaşıyor. Çünkü o, karşısında kendi azrailini görüyor. Bu yüzden can telaşıyla ve hiçbir kural tanımadan yakıp yıkıyor; ülkemize bomba yağdırıyor. Köhnemiş tüm zulüm rejimlerinin yaptığı gibi, ölüm kusarak ölümden kurtulmayı deniyor.

Herkesin şu gerçeği çok iyi görmesi gerekir: Kürdistan, emperyalist-kapitalizmin iyice karanttığı dünyamızda, gittikçe parlayan bir ışık olarak doğuyor. Bu ışıkta kavmini firavunun tahakkümünden kurtarmak isteyen Musa'nın engin sabrı vardır; bu ışıkta zulme ve eşitsizliğe karşı ezilenin çığlığı olarak ortaya çıkan İsa'nın insanlığın kurtuluşuna olan derin inancı vardır; bu ışıkta Kabe'yi putlardan temizlemeye çalışan Muhammed'in büyük kararlılığı vardır; bu ışıkta insanlığın ezeli özgürlük tutkusu vardır. Bu yüzden en cehennemi bol bir ortamda bile Kürdistan bayram sevincini yaşıyor. Her gün bombalanan dağlarımız ve köylerimize, yakılıp yıkılan evlerimize, kurşunlanan masum insanlarımıza ve ağzına kadar dolup taşan zindanlara bakarak, ülkemizde bir felaket ortamının yaşandığını söylemek yanlıştır. Asıl felaket ortamı, geçmişteki ortamdı. Asıl felaket, kimliğimiz ve kişiliğimizi tamamen kaybetme durumuyla yüz yüze gelmemizdi; asıl felaket vatanımızın, insanlığımızın, benliğimizin, kısacası bize ait olan her şeyin zorla elimizden alınmasıydı. Kürdistan'ın geçmişteki durumu en iyimser değerlendirmeyle badanalı kabirlerle dolu bir mezarlığı andırıyordu: Belki dışardan güzel görünüyordu, fakat içten ölü kemikleri ve her türlü murdarlıklarla doluydu. Halbuki Kürdistan bugün bu murdarlıklardan temizleniyor. Halkımız, düşmanın kirlettiği vatanımızı en güzel oğulları ve kızlarının akan kanlarıyla arındırıyor. Özgürlüğü karşılamak için düşman bize bundan başka bir yol bırakmıyor. Murdarlıklardan arınma ve kurtuluşa ulaşma kurban gerektiriyor.

Alabildiğine düşürülmüş insanımızın kendi adını bile anmaktan korktuğu bir dönemde, PKK, hiçbir şeyin bağımsızlık ve özgürlükten daha değerli olamayacağını kendisine şiar edindi. Bu yüce ilkeyi her şeyin üstünde tuttu. Ülkemizin bağımsızlığı ve halkımızın özgürlüğü için saflarından binlerce kurban verdi. Vatanımızı kanıyla sulayan her şehidimiz halkımıza biraz daha can ve ruh kattı. Şehit kanı Kürdistan'ın hayat iksiri oldu. Başkan APO'nun yol gösterici önderliği ve şehitlerimizin manevi komutası altında sürekli yükselen mücadelemiz, halkımızı kesin zafer yoluna soktu. Şu gerçek artık kesinlikle kazanmış bulunuyor: Kürdistan halkı çağımızın bu en zalim ve köhnemiş firavunluk rejimini yıkacak, ülkemizi bin yılların birikmiş kiri ve murdarlığından arındıracaktır. İnsanlığa mahsus her türlü değeri kemirip yutarak varlığını sürdüren bu ölçüsüz vahşet ve ahlaksızlık rejimi yerlebir edilecektir. Kurtuluş kuvvetlerimiz bu rejimin çapulcu ordusuna karşı kahramanca savaşmakta ve hergün yeni bir Bedir zaferi kazanmaktadır. Halkımızın kendi ülkesinin biricik efendisi haline gelmesi artık hayal olmaktan çıkıp gerçeğe dönüşüyor. Kürdistan'ı yeryüzü cenneti haline getireceğimiz günler bizi bekliyor.

Bugün Kürdistan'ın en ücra köşesinde bile bağımsızlık ve özgürlük rüzgarı esiyor. Bu rüzgar namus yeli değmemiş düşmanı çılgına çeviriyor. Bağımsızlık ve özgürlük rüzgarını düşmanı yok edecek müthiş bir kasırgaya dönüştürmek elimizdedir. Kürdistan halkının büyük birliği ve eylemliliği bu kasırganın ta kendisidir. Nihai zafer halk olarak bizden büyük birlik ve muazzam eylemlilik istiyor; daha da önemlisi bunu kesin bir emir olarak dayatıyor. Bunun adı topyekün seferberliktir. Ülkemizin dürüst ve namuslu her ferdi bu seferberliğe katılmakla yükümlüdür. Bizi bu özgürlük seline katılmaktan alıkoyacak hiçbir haklı gerekçemiz olamaz. Hiç kimse vatanın ve halkın kurtuluşunun kendisini ilgilendirmediğini söyleyemez.

Ülkemizde ulusal güçlerin birliği doğrultusunda çok önemli adımlar atılıyor. Kürdistan tarihinde ilk defa direniş temelinde ülkemiz ve halkımızın kurtuluşunu esas alan böylesine kapsamlı bir siyasal birlik yaratılıyor. Ulusal kurtuluş cephesi gerçek anlamda somut bir olgu ve maddi bir güç haline geliyor. Bu, halkımızın özlemini çektiği anlamlı bir tarihsel gelişmedir. Fakat nihai zafer için böyle bir birliğe ulaşmak kendi başına yetmiyor. Düşmanı ülkemizden söküp atmak için yediden yetmişe her insanımızın kendi kurtuluş davası uğrunda seferber olması ve düşmana karşı mücadele etmesi gerekiyor. Vatansızlık ve kimliksizlikten kurtulmanın yolu böylesi bir topyekün mücadeleden geçiyor.

Mücadelenin sayısız biçimleri vardır. Ancak henüz kendi adını heceleyen ve kölelikten kurtulma savaşı veren bir halk olarak, en temel mücadelemiz düşmanı ruhumuzdan söküp atmak olmalıdır. Düşmanın kendi egemenliği altında görünmeyen binbir bağla bizi kendisine bağladığı unutulmamalıdır. Cehennemden kaçarcasına cennet vatanımızı terkedişimiz düşmanın eseridir. Daha önce ki ürkütücü bölünmüşlük ve dağınıklığımız onun eseridir. "Kürt adam olmaz, iki Kürt biraraya gelemez" felsefesi onun eseridir. Ulusal kimliğimiz ve kişiliğimizin tahrip edilmesi karşısındaki dehşet verici duyarsızlığımız onun eseridir. Daha da sıralayabileceğimiz benzer pek çok olumsuzluk, bizi düşmana bağlayan bağlar durumundadır. Kendimizi bu bağlardan kurtardıkça ve düşmanın beynimizde ördüğü örümcek yuvalarını temizledikçe, özgürlüğün değerini daha çok anlayacağımız ve mücadeleye güç katacağımız kesindir.

Ülkemizde düşmana karşı bir ölüm kalım savaşı yürütülürken, hala kendi evlatlarını düşman için askerlik yapmaya yollayan ailelerimiz vardır. Elbette bu gençler kendi öz halkını imha etmek üzere silahlandırılmakta ve savaşa sürülmektedir. Bunlar kurtuluş kuvvetlerimize karşı savaşmakta veya buna zorlanmaktadır. Bu tür aileler kendi evlatlarını kendi elleriyle ihanet batağına itmekte; kendi oğullarını murdar bir ölümün beklediği cehennem ateşinin içine sürüklemektedir. Hayır, gençlerimiz böylesine murdar bir ölümü asla hak etmiş olamaz. Gençlerimiz Ebu Cehil ve Ebu Leheb artıklarının saflarında halka ve hakka karşı savaşmaya zorlanamaz. Özgür geleceğimizin hünerli ellerinde biçimleneceği bu gençlerimizin yeri halk kurtuluş ordumuzun saflarıdır. Onur ve şeref oradadır; yaşamın en anlamlı biçimi oradadır; ölümsüzlük oradadır; yiğitlik oradadır; kahramanlık destanları her gün orada yazılmaktadır. Kürdistanlı her aile bir evladını vatanımız için asker yapmalı ve tarihimizin yeniden yazılmasına ortak etmelidir. Kutsal bağımsızlık ve özgürlük davası uğruna savaşmanın haklı gururunu birlikte paylaşmanın en güzel yolu budur. Ulusal ordulaşma hedefinde birleşmenin yolu budur.

Özellikle Batı Avrupa ülkelerinde yaşayan işçilerimiz, ulusal kurtuluş mücadelemizin yurt dışındaki sesi olarak hareket etmelidir. İşçilerimiz bu tarihsel sorumluluğa tam anlamıyla sahip çıkmalı ve gereklerini layıkıyla yerine getirmelidir. Emperyalistlerden sağladığı destekle ülkemizi harabeye çeviren faşist-sömürgeci Türk rejimine karşı mücadele bayrağını yükseltmeli; meşru eylem türlerini zenginleştirerek düşmanı bu zeminde de geriletmelidir. Biz kendi haklı davamıza her yerde ölümüne sahip çıkmadıkça, kimse bizi anlamak istemeyecektir. Halkımızın celladına kitlesel kırım ve yıkım araçları yetiştirme uğraşı içinde bulunanları elbette halkımızın özgürlük çığlığına kulaklarını tıkayacaklar, bunun da ötesinde bizi tamamen susturmaya çalışacaklardır. Daha da ileri giderek en insani tepkilerimize bile "terörizm" damgasını vuracaklardır. Bunlar ülkemizdeki kirli savaşın suç ortaklarıdır. Avrupa ülkelerinde yaşayan yurttaşlarımız, TC'nin suç ortaklarına karşı yaygın bir protesto eylemliliği içine girmelidir. Faşist Türk devletini tepeden tırnağa kitlesel kırım silahlarıyla donatmak, ardından da bu silahların Kürtlere karşı kullanılmayacağını söylemek namussuzluğun daniskasıdır. Yurtdışındaki yurttaşlarımız bu öfkesini bu namussuzların üzerine kusmalıdır.

Yurttaşlarımız TC'nin yurt dışındaki siyasal, ekonomik ve ticari kuruluşlarıyla diğer bütün kurumlarını düşmanın dışardaki kolları olarak görmeli ve bunlarla bütün ilişkilerini kesmelidir. Örneğin parasını Türk bankalarına yatırmamalı ve varsa parasını çekmeli; yolculuğu sırasında Türk seyahat acentalarını kullanmamalı; gençlerimize dövizli askerlik yaptırmamalı; çocuklarını okullarda Türkçe derslerine göndermemeli; MİT ajanlarının iğrenç propagandalarıyla kirlettiği Türk camilerini boykot etmelidir. Kürt düşmanlığı zehirini kusan ırkçı Türk gazete ve dergileri hiçbir Kürdün evine girmemeli; yurttaşlarımız kendi parasıyla kendisini zehirlemekten kaçınmalıdır. Yurt dışındaki Türk kurum ve kuruluşlarının Türkiye'ye transfer ettiği her kuruş döviz kitlesel imha silahlarına yatırılmakta; halkımıza zulüm ve ölüm saçmaktadır. Bu gerçek asla unutulmamalıdır. İnsanlarımız büyük bir inat, inanç ve kararlılıkla kendi ulusal kimliğine sahip çıkmalı; her alanda kendilerini temsil edecek kurumlar yaratmalı; TC'nin kurumlarına alternatif kurumlar geliştirmeli veya mevcut olanların içinde yer almalıdır.

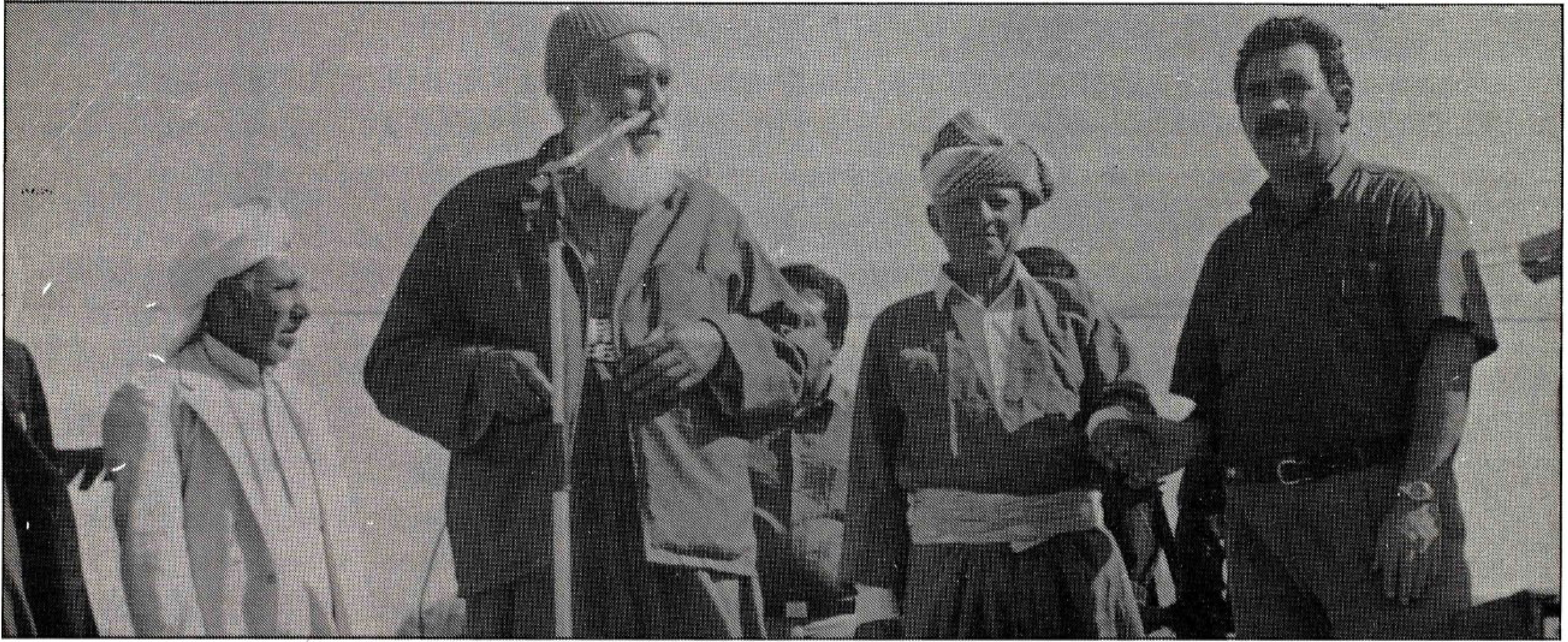
Faşist Türk sömürgeciliği terörü gittikçe yoğunlaştırmakta; Kürdistan sorununun çözümünde imhadan başka bir yöntem tanımamaktadır. Halkımız için varlığını koruma ve özgürlüğüne kavuşmanın yolu silahlı kurtuluş kuvvetlerini güçlendirmek ve ulusal kurtuluş savaşını tırmandırmaktan geçmektedir. Ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz özgür geleceğimizin en sağlam teminatıdır. Savaşçı gücü ve maddi katkılarımızla halk kurtuluş ordusunu daha da geliştirmek temel bir görevimiz olmalıdır. Bu çerçevede ulusal kurtuluş mücadelesini yükseltmek ve halk ordusunu güçlendirmek için genel seferberlik kampanyası çok yönlü ele alınmalı ve geliştirilmelidir. Genel seferberlik kampanyası kuşkusuz en geniş kitlelere yayılan gönüllü bağışlar temelindeki maddi katkılara büyük değer biçecektir. Ancak kampanyanın biricik hedefi bu değildir. Bugün Batı Avrupa ülkelerinde hala dar kabukları içine hapsolmuş olarak yaşayan yüzbinlerce yurttaşımız vardır. Kampanyamız bu kesimlere açılmayı ve kendilerini ulusal kurtuluş için harekete geçirmeyi en temel hedeflerden biri olarak önüne koymalıdır. Her yurtsever kendisi için bunu görev edinmeli ve mutlaka yeni çevrelerle sağlıklı ilişkiler kurmalıdır.

Çoğu kez fazla önemsenmeyen bir sorun, bu kampanya sırasında mutlaka gündeme alınmalıdır: Faşist Türk devleti MİT'in kontrolündeki şebekelerle Kürt gençlerini yurt dışına kaçırmakta; kendilerini bu zeminde yüzkızartıcı suçlara bulaştırmaktadır. Uyuşturucu ticaretiyle gençlerimizin geleceğini karartmakta; böylece hem kendilerini mücadeleden alıkoymakta ve hemde halkımızı kötülemeye çalışmaktadır. Kürt gençlerinin bu tarzda ulusal

(Devamı 31. Sayfada)

Hareket, kongre sonucu aldığı bir kararla, Kürtlere yaptığı barbarlık, hak tanımaz ve zulümce uygulamalarından dolayı Türk Devleti'ne CİHAT ilan etti. Hareketin Fetva Kurulu karara bağladığı bir başka maddesinde, küfür düzenine hizmet ederek, Kürdistan'da katliam ve zulüm yapan polis, asker ve diğer devlet güçlerinin, Allahın Şeriatı karşısında kafir ve zalim sayıldığı, öldürülmelerinin caiz, mübah ve helal olduğuna yer verdi.

Geçen yıl Lübnan'da yaşamını yitiren Melle Abdullah Begik, Hareketin manevi lideri seçilirken, ulusal kurtuluş savaşında ölenlerin şehit, halen savaşmakta olanların ise gazi olduğu karar altına alındı. Kısa bir süre sonra Kürdistan'ın tüm yerleşim birimlerinde komiteler kurarak çalışmalarına başlayacak olan KİH, genişletilmiş büyük kongresini gelecek yıl yapacak.

Kürdistan İslam Hareketi Kuruldu

BEHDİNAN / SERHAT (KURD-HA):

Yurtsever din alimlerinden oluşan kalabalık bir grup, uzun süreden beri hazırlıklarını sürdürdüğü kongresini kısa bir süre önce tamamladı. Ad ve yer belirtmemek koşuluyla izlememize müsaade edilen kongrede, Kürdistan İslam Hareketi kurularak manifestosu hazırlandı. Çalışmalar sırasında hazırlanan program, karar, tüzük ve fetva taslakları uzun süren tartışmalardan sonra kongrenin son gününde onaylanarak karara bağlandı. Kararlar, oluşturulan Fetva Kurulun'ca da onaylandı. Kuruluş amaçlarını,İslam dininin "Asrı Saadet" anlayışını, onun devrimci özelliklerini, atılımcı ruh ve prensipleriyle, saf, berrak olan Kuran-ı Kerim'in ve Sünnet-i Nebi'nin kaynağına dayandırarak, emperyalistlerin ve sömürgecilerin kutsal dini istismar etmelerinin önünü almak, Kürdistanlı din alimlerinin "Ulusal kurtuluş mücadelesinde örgütlenerek aktif rol oynamasını sağlamaktır." şeklinde açıklayan Hareket, diğer dini ve gruplarla ilişkilerden, Kürdistan'da kişilik sorunlarına, kadınların savaş içerisinde yer almalarından, Kürdistan'ın birleştirilmesi ve eski Kürt medrese ve Külliyelerinin tekrar canlandırılmasına kadar yığınla karar aldı.

Yakında çalışmalarına başlayacak olan Kürdistan İslam Hareketi, geçtiğimiz günlerde tamamladığı kongresinde üye alımına ilişkin getirdiği koşullarda ise yurtsever Müslüman olmasının yanı sıra, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine ihanet etmemesi ve Kürt halkının bütün meşru ve insani haklarını kabul etmesi, bu uğurda verilen mücadeleyi gücü oranında desteklemesi isteniliyor.

Çoğunluğunu ak sakallı yaşlı üyelerin oluşturduğu kongre, en yetkili merci organı olan Yüksek Şura'yı belirledi. İki kuruldan oluşan Şura'nın diğerinde Fetva Komisyonu yer alıyor. Onaylanan tüm program, tüzük, karar ve fetva maddeleri Kuran'dan ayetlerle açıklamaları yapılarak hadislerle örneklendirildi. Kongre sonucunda alınan kararların giriş bölümünde başkasının her hangi bir hakkına ne suretle olursa olsun tecavüz ve ihlal edilmesini islamiyet zulüm telaki eder ve zalim kim olursa olsun zulmünden vazgeçene kadar ve mazlumun tüm haklarını ondan alıp mazluma iade edene kadar, onunla mücadele ve savaşmayı emreder. Bu açıdan bakılınca islamiyet Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesini her konuda destekler ve emreder. Tüm değerleri yağma ve talan edilen ve her türlü yaşama hakkı gaspedilen Kürt halkının varlığı dahi inkar edilmektedir. Oysa, bu saydığımız tabii ve insani haklar İslam dininde garanti altına alındığı gibi, tüm ilahi ve beşeri sistemlerde de korunmuş ve dokunulmaz olarak kabul edilmiştir. Hücürat Süresin'de denildiği gibi "Müminlerden iki topluluk çarpışacak olursa, aralarını bulup düzeltin. Şayet biri diğerine haksızlıkla tecavüzde bulunuyorsa, artık saldırgana karşı Allahın emrine dönene kadar savaşın deniyor"

Birçok ayet ve hadislerden açıklamalarla geniş yer verilen karar bölümünün bu girişinden sonra bazı önemli maddeler işe şöyle açıklanmakta:

a- Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi zulme, sömürüye, köleliğe, adaletsizlik ve ahlaksızlığa karşı olduğundan meşrudur ve İslam dinindeki cihadın şumulu içindedir.

b- Kürdistan fiilen işgal ve zulüm altında olduğu için her Kürdün kadın-erkek demeden bu mücadeleyi gücü oranında desteklemesi farzdır.

2- Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde öldürülenler ve ölenler şehittir.

3- Cami ve ibadetlerimizi Asri Saadet'teki konumlarına kavuşturmaya, sömürgecilerin din kisveli ve adı hoca olan düzen militanlarından arındırmaya, bu dini mekanların zulme, adaletsizliğe, haksızlığa ve Kemalizme karşı mücadele merkezleri haline getirmeye hutbeleri, vaazları, dini sohbetleri, medreselerdeki eğitim ve öğretimi Kürt hocaları ve öğretmenleri tarafından halka sunmayı sağlamak.

4- Kürdistan'da Kemalizmin çirkin kalıntılarından olup dini ahlaka, Kürt halkının örf ve adetlerine ters düşen tüm fuhuşhaneler, meyhaneler, kumarhaneler vb. her türlü fesat yuvalarını kapatmak.

5- Bütün diğer dinlere ve bu dinlerin ibadet, ayin ve geleneklerine karşı saygılı ve hoş görülü olmak, gerektiğinde ibadethanelerine maddi destek vermek, ulusal birlik ve beraberlik noktasında karşılıklı yardımlaşmalarda bulunmak.

7- Haksız yere sömürgeci devletler tarafından dört parçaya bölünüp, acımasızca sömürülen Kürdistan'ın birleştirilmesi, bağımsız ve özgür tek bir ülke haline getirilmesi konusundaki tüm çabaların desteklenerek bu inancın hareket ve kitlelerce savunulmasını sağlamak.

9- Büyük din adamı ulusal mücadelenin mümtaz savunucularından Seyda Melle Evdıllah'ı Xerzi Timoki'nin Kürdistan İslam Hareketi'nin manevi lideri olarak ilan etmek.

Alınan bu kararların yanı sıra kongre tarafından kabul edilen bazı önemli fetvalar ise şöyle belirtilmekte:

1- Kemalizm İlahi hükümleri kaldırıp yerine her türlü İslami değerleri çiğneyen bir ayrı meşru düzen getirdiğinden Kuran'ı Kerim'in Maide Suresi'nin 11, 15 ve 47. ayetlerin nassına göre tüm kurumları ile kafir, zalim ve fasıktır. Kemalizm'in küfrü, zulüm ve barbar rejimine karşı ortadan kaldırılıncaya kadar mücadele etmek haktır, hakkı savunmaktır, her mümin için farzdır. Kürt halkının her türlü insani, siyasi, toplumsal ve kültürel haklarını elinden aldığı, vatanını, toprağını, yer altı ve yer üstü zenginliklerini gasptettiği için zalim ve istilacıdır. Zalime karşı zulmünden vazgeçirinceye kadar zalimle mücadele etmek farzdır. Hatta zalimle barış dahi olmaz.

2 - Kürdistan'ı hayaletler diyarına çeviren, zulmün ve barbarlığın en şiddetlisini uygulayan, yağma, talan ve katliamları gerçekleştiren, kafir Kemalizm'i ayakta tutan asker, polis, tim ve diğer güçler, Allahın Şeriatı karşısında mücadele verdiklerinden kafir, zalim ve fasıktırlar. Öldürülmeleri dinen caiz, mübah ve helaldır.

3- Her ne suretle olursa olsun çetecilik ve koruculuk adlarıyla TC yanında yer alanlar zulme, küfre destek sağladıklarından, hem kafir, hem zalim hem de haindirler. Yukarıdaki cezai hususlarına girerler. Kürdistan'ın yağma ve talanına bilerek veya isteyerek seyirci kalanlar, zulme karşı sükut ettiklerinden büyük vebal altındalar. Herkesin gücü oranında karşı koyması farzdır.

5- Hain ve mürtedlerin hıyanet ve irtidatlarında ısrar etmeleri durumunda dinen mal ve servetlerine el konulabilir. Bu duruma düşenlerin pişmanlık duymaları halinde dinen af edilebilirler.

5- İslamiyetin 5 temellerinden biri olan zekat, fitre ve diğer mali teberriler, başta Kürdistan ulusal kurtuluş savaşının gazi ve şehitlerinin dul ve yetimlerine, Kurdistan'da evi, barkı, işyerleri TC zalimlerince tahrip ve yağma edilerek perişan bırakılan ailelere, evinden, işinden, köyünden uzaklaştırılanlara, mağdur duruma düşen tutuklu ailelerine verilmesi gereği gibi, mücadeleyi sürdüren silahlı savaşçıların, silah araç ve mühimmat gereksinmelerinde kullanılmak üzere tahsis edilebilir.

6- İslama göre memleket fiilen işgal edilince CİHAD ve savaş kerkese farz olur. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde erkekler gibi kadının da yer alması, gücü oranında savaşması farzdır. Kuran'ı Kerim'deki CİHAD la ilgili ayetler geneldir. Hem erkek hem kadına emirdir. Kadınlar sehabeler döneminde çok kez savaşa gitmiş, yiyecek taşımış, yaralıları tedavi etmiş, nöbet tutmuş ve fiilen kılıç kullanmışlardır. Bugün Kürt kızlarının da mücadelede yer almalarında dinen herhangi bir sakınca yoktur.

Kürdistan İslam Hareketi kongre sonuç bildirgesinde tüm müslümanlara çağrı yaparak, Bosna-Hersek'e, Filistin'e, Kafkaslar'a gösterilen duyarlılığın, zulüm ve katliamlarla iç içe yaşayan Kürt halkında gösterilmesini istedi. Hareketin başkanlığına seçilen ve adının saklı kalmasını isteyen Şura Lideri, kongre çalışmaları sırasında, yüz yılardan beri süre gelen dogmatik yaklaşımların zorluklar çıkardığını ancak sonuç itibariyle. Bütün üyelerin Kuran'ın devrimci özünü yansıtan karar ve çalışmalara katıldıklarını söyledi. Gelecek yıl **Özgür Bir Kürdistan**'da büyük kongrelerini yapmayı umut ettiklerini sözlerine ekleyen lider,kısa bir süre sonra bütün Kürdistan'da örgütlemelere başlayacaklarını vurguladı. Bir aydan fazla süren kongre süreci, kararların kabulünden sonra yapılan dini tören ve şehitler mezarlığınının ziyaret edilmesiyle sona erdi.

Güney Kamp Komutanlığı:

"15 Ağustos Atılımı'nın 10. yılı TC'nin topyekün çözülüşünü hızlandıracaktır"

- Kürt halkı için tarihi bir anlama sahip olan 15 Ağsutos eylemini nasıl değerlendiriyorunuz?

15 Ağustos tarihsel atılımının yeni bir yıldönümüne girerken, geride bıraktığımız 9 yıllık savaş sürecinde, yaratılan kazanımların, ulusal kurtuluşumuz ve uluslaşmamız açısından tartışılmaz bir yere sahip olduğunu, her zamankinden daha fazla kanıtlamıştır. Bu atılım sömürgeciliğin ülkemizdeki tüm varlığının tasfiyesini hedefleyen, onun yerine ulusal kurtuluşçu gelişmeyi yaratan kapsamlı bir siyasal, askeri, kültürel ve diplomatik bir eylemdir. Ortaya çıkan sonuçlar 15 Ağustos Atılımı, hem Türk sömürgeciliğinin, hem de diğer sömürgeci güçlerin ülkemiz üzerindeki varlığını bir daha geri dönmemecesine tasfiye sürecini başlatarak; halkımızı kurtuluşun eşiğine getirdiğini bütün çıplaklığıyla gözler önüne sermektedir. Sömürgecilik ile nihai hesaplaşmanın başlangıcı olarak tarihi işlevini derinleştirip sürdürürken, ulusal kurtuluşumuz ve uluslaşmamız her geçen gün ivme kazanmaktadır.

1970'lerde içine girilen ulusal kurtuluş ve ulusalaşma süreci, 12 Eylül faşist darbesiyle başarısızlığa uğratılmak istendi. Düşmanın topyekün saldırısı olarak gerçekleşen Eylül darbesi, varlığımızla birlikte kurtuluş mücadelemizi ezmek için çok yönlü yoğun saldırılara girişerek sonuç almaya çalıştı. Dört yıl boyunca sürdürülen saldırılar sonucunda ulusal kurtuluşçu gelişme darbelendi. Halkta kurtuluşa inançsızlık, karamsarlık, kararsızlık, güvensizlik vb. olumsuzluklar baş gösterdi. Bununla birlikte zayıflamış da olsa, mücadelenin yeniden gelişimine olanak yaratmak gibi tarihsel görevlerin yerine getirilmesi işlevini görecek 15 Ağustos tarihsel atılımı bu temelde gerçekleşti.

-Türkiye Cumhuriyeti açısında hangi sonuçlara yol açmıştı?

15 Ağustos Atılımı, karşı-devrimin Eylül cuntasıyla başlattığı topyekün saldırıya, devrimin topyekün karşı koyuşudur. TC şahsında sömürgecilikle, siyasal-askeri örgütsel, kültürel, diplomatik ve diğer alanlarda hesaplaşmaktır. Bu, halkımızın sömürgeciliğe karşı çağdaş başkaldırısıdır. Sömürgeciliği tasfiye etme ve kaybettiğimiz her şeyi kazanmak, Bağımsız, Birleşik ve Demokratik Kürdistan'ı yaratma kararının zirvede ifade edilmesidir. Sömürgeciliğin çöküşüyle birlikte, ulus olarak yücelme sürecinin başlatılmasıdır.

15 Ağustos tarihsel atılımı geride bıraktığımız dokuz yıllık süreç içinde tarihsel işlevine uygun olarak, yepyeni bir durum yaratmıştır. Sömürgeciliğin siyasal egemenliğini parçalamış, başta Kuzey Kürdistan'da olmak üzere tüm Kürdistan'da halkımızı siyasal güç haline getirmiştir. Düşmanın siyasal etkinliği ortadan kalkarken, onun siyasal kurumları işlevini yitirmiştir. Halkımızın tüm kesimleri, partimiz PKK'nin önderliğinde, ulusal kurtuluş çizgisi temelinde harekete geçmiş, kendi iktidarını kurma yolunda küçümsenmeyecek mesafeler almıştır. Bir avuç hain, işbirlikçi dışında, bütün sınıf ve tabakalar kurtuluşu gerçekleştirme azim ve kararlılığına ulaşmışlardır. Ulusal kurtuluşçuluk, genç-yaşlı, kadın-erkek bütün halkımuna son vererek, uluslararası alana açılımını sağlamıştır. Ulusal kurtuluş savaşımızın gelişimine bağlı olarak halkımızın kurtuluş sorunu, dünyanın gündemine bütün ağırlığıyla girerken, sömürgeciliğin Kürdistan'daki varlığına dünyanın verdiği sessiz onay, yerini sömürgeci egemenliğin gayrimeşru olduğu yönündeki yaklaşıma bırakmıştır. Bugün ilerici insanlık, Kürdistan'daki sömürgeciliği yargılıyor ve halkımızın kurtuluş mücadelesini meşru görüyorsa bu 15 Ağustos tarihsel atılımının başlattığı gelişmelerin bir sonucudur. Dolayısıyla 15 Ağustos Atılımı bir diplomatik hamle özelliğini de taşır.

- 15 Ağustos Atılımın başta Ortadoğu olmak üzere dünyada yarattığı etkiler nelerdir ve nasıl değerlendirilmesi gerekir?

15 Ağustos tarihsel atılımının başlattığı siyasal, askeri, kültürel, diplomatik vb. gelişmeler sömürgeciliği hızla yıkılışa götürürken, halkımızın kesin zaferini hem mutlak kılmış, hem de yakınlaştırmıştır. Tarihimizde ilk kez kalıcı bir zafer elde etmenin ve ulusal, toplumsal gelişmeyi sağlamanın fırsatını elde etmemizi doğurmuştur. Kesin zafer için gereken her şeye sahibiz. Bugün, zaferin vazgeçilmez koşulu olan ulusal birlik alanında önemli bir aşamaya ulaşmış bulunuyoruz. Ülke topraklarında ve dışında yaşayan halkımızın büyük çoğunluğu, ulusal kurtuluş çizgisinde birleşmiştir. İşbirlikçi güçler hızla tecrit olurken, ulusal kurtuluşçu çizgi halkımızı kucaklayıp, tarihte bir türlü gerçekleştiremediğimiz ulusal birliği esas anlamında gerçekleştirmiştir. Bununla birlikte zafer için

lişeceği inancı varlığını sürdürdü. Düşmanın saldırısına "dur" denilmemesi halinde, olumsuz yönde seyreden gelişmeler pekişerek, bir daha kurtuluş mücadelesini başlatarak halka mal etmek mümkün olmayacaktı. Aldığı sonuçlarla kendisini alabildiğine rahat hisseden sömürgeciler, saldırılarını bir kez daha mücadelenin gelişmesine olanak tanımayacak temelde sürdürürken, karşı bir hamleyi başlatmak, ertelenemez bir zorunluluk şeklinde kendisini dayatıyordu. Gelinen nokta son derece kritikti. Ya çaresizlik içinde sömürgecilerin kurtuluş mücadelemizi tamamıyla tasfiyesini bekleyecek, ya da koşullar ve olanaklar ne denli zayıf olursa olsun, kendisini dayatan çıkış gerçekleştirilecekti. Bunun dışında alternatif yoktu. Daha fazla beklemek, ulusal kurtuluş mücadelemizin tasfiyesini onaylamak olur ki, bu da ihanetten başka bir şey değildir.

Türkiye devrimci-demokratik hareketinin yanısıra, Kürdistan'daki işbirlikçi reformist güçlerin de tasfiyeciliğin batağına saplanması, kapsamlı bir devrimci atılımı, daha bir zorunlu kılmaktaydı. Koşulların olumsuzluğuna, olanakların zayıflığına ve gücümüzün azlığına bakmadan kendisini olmazsa olmaz kabilinde gündemleştiren atılım, bedelleri ne kadar ağır olursa olsun mutlaka gerçekleştirilmeliydi. Herkesin devrimden kaçışı yaşadığı bir dönemde, devrimciliğin onurunu kurtarmak bunu gerektiriyordu. Kürdistan ve Türkiye'de solun yaşadığı tasfiyeciliği önlemenin başka yolu yoktu. 12 Eylül karşı-devrim hamlesinin ve onun doğurduğu olumsuz sonuçların önüne almak sadece ve sadece atılımla mümkündü. Daha fazla beklemek, düşmanın devrim için verdiği ölüm fermanının gerçekleşmesine olanak tanımak, en kötüsü de ihaneti kabullenmek olurdu. İşte devrimin tasfiyesini önlemek halkımızın ulusal kurtuluş ve uluslaşma mücadelesini sürekli kılmak, Türkiye devrimci-demokratik hareketinin mızın yaşamını belirleyen gelişme haline gelmiştir.

15 Ağustos tarihsel atılımı, uluslaşma ve ulusal birlik alanında muazzam kazanımların yaratıcısıdır. Giderek ivme kazanan bu yönlü gelişmelerin sağlam temelleri döşenmiştir. İhanet ve işbirlikçilik güç yitirirken, halkımızın büyük çoğunluğu, PKK önderliğinde daha bir kenetlenerek, ruhta, bilinçte, örgüt ve eylemde ulusal birliğini yaratma yürüyüşünü sürdürmektedir. Uluslaşma ve ulusal birlik, Kuzey Kürdistan sınırlarını aşarak, Kürdistan'ın diğer parçalarında yaşayan halkımızı kucaklayıp sonuca doğru hızla gelişmektedir. Glinen noktada, kurtuluş savaşımız tüm ulusa mal olmuştur.

15 Ağustos tarihsel atılımı, sömürgeciliğin askeri egemenliğini parçalamış, onun bu alandaki etkinliğini büyük oranda kırmıştır. Sömürgeciliğin dayandığı ordusu, sömürgeci egemenliğin sürdürülmesi noktasında acze düşmüştür. Her geçen gün gücünü yitirmekte ve giderek hızlanan bir çözülüşü yaşamaktadır. Buna karşılık, ulusal kurtuluşumuzu gerçekleştirmede başta gelen bir role sahip olan ARGK'nin büyümesi, önemli bir safhaya ulaşmıştır. Kurtuluş devrimimize askeri gücünü yaratmanın olanakları, 15 Ağustos Atılımı'nın başlattığı ve ortaya çıkardığı kazanımlarla alabildiğine olgunlaşmıştır. Halk Kurtuluş Ordusu'nu örgütleyerek, kurtuluş savaşını sınırsız geliştirme ve sömürgeciliğin askeri varlığını sona erdirmenin olanakları 15 Ağustos Atılımı'nın ürünüdür.

15 Ağustos tarihsel Atılımı, kapsamlı bir ulusal kültür hamlesidir. Atılımın başlattığı süreç, ulusal birliğimizi kazanmayı, kültür ve sanat alanında muazzam gelişmeleri yaratmayı getirmiştir. Müzik, folklor, tiyatro, edebiyat vb. alanlardaki yükseliş 15 Ağustos Atılımı'nın başlattığı sürecin sonuçlarıdır.

15 Ağustos Atılımı halkımızın tecritli konugerekli olan diğer bir temel koşul olarak savaşa halkımızın tüm kesimlerini katmada da gereken gelişme sağlanmıştır. Kurtuluş savaşımız, toplumumuzun yoksul ve orta kesimlerinin yanısıra, zengin kesimlerini de etki alanı içine almıştır. Diğer taraftan genç-yaşlı, kadın-erkek, ulusumuzun tümü, kurtuluş savaşımıza katılımını sunmaktadır. Zafer için gerekli diğer bir temel koşul da, kurtuluş savaşımızın çağdaş bir önderliğe ve örgütsel yapıya kavuşturulmasıdır. Savaşın acımasız koşullarında şekillenen önderliğimiz, halkımızın tartışmasız onayını almıştır. Başkan APO'nun kişiliğinde somutlaşan ulusal önderliğimiz, zaferi gerçekleştirecek biricik önderlik olarak tarihsel işlevini her yönüyle ifade etmektedir. PKK, ERNK ve ARGK'de ifadesini bulan çağdaş örgütsel yapılanmamız, süreç ilerledikçe daha çok ulusal kurtuluş savaşının ihtiyaçlarına cevap vermekte ve de halkımızın kendi iktidarını kurmanın gereklerini yerine getirmektedir.

15 Ağustos Atılımı'nın 9. yıl dönümüne girerken, bundan böyle onun gereklerini karşılamasının tek doğru tutumu, tüm ulusal kurtuluş güçlerimizin ve halkımızın savaşa büyük bir sorumluluk duygusu ile yüklenmesidir. Ulusal kurtuluş güçlerimiz ve halkımızın yakalanan tarihi fırsatı değerlendirmenin derin bilinci ve sorumluluğu ile sürece yüklenmesi halinde zafer hem yakın, hem de kesindir. 15 Ağustos Atılımı'nın başlattığı sürecin 10. yılı düşman için her yönüyle yenilgi, halkımız içinse zafer yılı olacaktır.

Bu doğrultuda kurtuluş savaşımızın 10. yılında ülke topraklarında ve yurt dışında yaşayan tüm halkımızı, kurtuluş güçlerimizi **"Ya zafer, ya ölüm!" şiarı ile kurtuluş savaşımızı daha büyük bir kararlılıkla yükselmeye çağırırken selam, sevgi ve saygılarımızı sunarız.**

□ ■ □

Kürdistan'a yansıyan kapitalizm, komprador kapitalizmine bağlı olarak yansıtılan talan kapitalizmidir!

Yeni Ülke Gazetesi Sahibi Yusuf Serhat Bucak'ın Başkan APO ile yaptığı röportajın ilk bölümünü yayınlıyoruz

Başkan APO: Kürdistan'daki güncel gelişmeler bütün yönleriyle ve alabildiğine olanca yoğunluğuyla sürüyor. Özellikle PKK'nin Kuzey Kürdistan'a dayalı olarak geliştirdiği mücadele biçiminin, son yıllarda ve daha çok da '92 yılında Güney'e de taşırılarak tüm engellemelere rağmen yenilmesi şurda kalsın, daha da başarılı adımlar atmıştır. Özellikle Körfez Savaşı ile birlikte Çekiç Güç'ün Kürdistan'da bir koruma şemsiyesi rolü üstlenerek, bu gelişmeye müdahale etmesi ve Güney'de tam bir askeri savaş boyutunu tırmandırmaya yol açması, halen bütün dikkatlerin merkezindedir. Savaş her ne kadar kesilmişse de bir nevi ateşkes gibi bir süreci yaşıyor. Yeni çatışma tohumları kadar, uzlaşma zorunluluklarını, olanaklarını da ortaya çıkartıyor. Hemen hemen tüm parçalarda Kürdistan halkı, artan bir ilgiyle bu gelişmelerin kökenini anlamak istiyor. Olumlu ve olumsuz yönlerdeki gelişmelerin dayandığı sosyal nedenler temelinde siyasal amaçları ile birlikte artan bir ilgiyle, hatta saf bağlayarak ve bu anlamda ilk defa Kürdistan'da mevzilenme dediğimiz ciddi devrim ile karşı-devrimin çatışması yaşanıyor. Gerçekten geleneksel sömürgeci güçlerin "böl, parçala, yönet", herkesin denetimdeki Kürdistan parçasının önündeki sorunları tasfiye etme, hem de bundan diğer parçalara yönelik emellerini gerçekleştirmede kullanma gibi bir tutum da meseleyi içinden çıkılmaz bir duruma getiriyor. Buna en son olarak emperyalizmin sözde Kürdistan halkını korumak adı altında kendi çıkarlarına olduğu çok açık olan bu Kürtlüğe belli ölçüde desteği sunmayı esas alıp yönelmesi ile birleşince, doğru devrimci tutumu belirleme kadar ihanet ve işbirlikçiliğin boyutlarını doğru görmeyi de önemli kılıyor. Kürdistan, gerçekten devrimci bir süreci yaşamak durumundayken bunun tarihi fırsatını, olanaklarını elde etmişken, tam da bu gelişmeyi Kürtlük ve hatta sosyalistlik, demokratlık adına sıfatlandırmayı da kendilerine layık görerek, ama özünde devrimin canına okuyarak, birçok gelişmeyi de karmaşık bir biçimde yaşatmak zorunda bırakıyorlar. Gerçekten her şeyini ortaya koyan, kahramanlıklar gösteren tutumun yanında, basit bir çıkar için bireysel, aşiretsel ve çeşitli sosyal kesimlerin ailesel, zümresel, mezhepsel özellikleri de eklenince içine girilmemesi gereken her türlü olumsuzluğa da girmeyi kendine layık gören, onu politika bilen tutumlar da az değildir.

Kahramanlıkla ihanet, devrimci uyanıklıkla gaflet, özgürlük ile kölelik, direnişçilikle teslimiyet, bilinçle karanlık o kadar iç içe geçerek kendini başka türlü açığa vurma durumunda bırakıyor ki, biraz ülke gerçekliğine saygılı olmak istiyorsak, özellikle olumlu bir tarihi mirası savunmak istiyorsak, şehitlerin kanını yerde bırakmak istemiyorsak, olup bitene doğru yaklaşım her zamankinden daha büyük bir önem taşıyor. PKK kendi tarihi gelişmesi süresi boyunca bu yöntemle Kürdistan'ı ele almaya, netleştirmeye büyük özen gösterdi. Tarihi miras kadar, olası gelişmelere doğru güncel yaklaşımlar ve en namuslu amaca büyük bir tutarlılıkla bağlılık denilebilir ki, Kürdistan'da ilk defa gerçekleşen tutumlar oldu. Koşullar elverişli değil, objektif ortam elvermiyor, bu açıdan taktik adına "her şey yapılabilir" tutumlarına karşı çıkan, ilkeye bağlılığa büyük değer biçen ve bunu da şimdiye kadarki pratiğiyle kanıtlayan hareket olmayı da bildi.

Bunun yanında yakın dönemde Kürdistan'da kapitalist gelişmeyle birlikte çok cılız da olsa gelişme istidadı gösteren milliyetçilik ve onun somut ifadesi olarak KDP olguları vardır. Hatta ondan da önce 20. yüzyılın başlarında ortaya çıkan ilkel milliyetçilik doğru ele alınmayı gerektirir. Jön Türk hareketiyle birlikte, o süreçte bir anlamda Jön Kürt demesek de -ki her zaman görülüyor,- daha silik bir yansıması da olsa, bir Kürtçülük hareketinin geliştiğini, özellikle 19. yüzyıl isyanlarından kalan ailelerin içerisinden çıkan aydınların ona öncülük etmeye çalıştığını görüyoruz. Kürt Teali Cemiyeti biçimindeki dernekler, yine Kürdistan, Jin, Roj benzeri adlar altında geliştirilen yayın organları, hatta 1. Paylaşım Savaşı içerisinde ve sonrasında isyanlar, burjuva milliyetçiliğinin sönük de olsa etkilerini taşıdılar. Geleneksel isyancılık kadar ona burjuva milliyetçisi gibi giysi giydirmek isteyen tutumlar her zaman olageldi. Şeyh Said önderlikli hareketin öncü gücü olmaya çalışan AZADİ komitesi, yine Bitlis 1914 isyanına İstanbul'daki aydınların milliyetçi yaklaşımları, 2. Paylaşım Savaşı sürecinde ve özellikle sonrasında ağırlıklı olarak Güney Kürdistan'da başlayan KDP deneyimleri ilkel milliyetçi karakterde de olsalar çağdaş bir ulusal harekete yönelmek istemişlerdir. Fakat feodal aşiretçi yapı buna imkan vermese de, sınıfsal karakterleri gereği, çağdaş bir ulusal kurtuluş hareketine yol açma gücünü gösteremeseler de istek düzeyinde zaman zaman bu sınıra yaklaşmak istediklerini görüyoruz.

Bu yıllar klasik sömürgeciliğe karşı şanlı ulusal kurtuluş hareketlerinin geliştiği yıllardır. Özellikle klasik sömürgeciliğin baş uygulayıcı güçleri İngiliz- Fransız sömürgeciliğine karşı mücadelede onlarca yeni bağımsız devlet doğuyor. ABD'nin geliştirmek istediği yeni sömürgeciliğe karşı da başta Vietnam olmak üzere daha da derinleşmiş ulusal kurtuluş hareketiyle karşılık veriyorlar ve önemli başarılar da elde ediyorlar. Fakat Ortadoğu'ya baktığımızda gerek klasik ve gerekse de yeni sömürgeciliğe karşı mücadelenin daha da sönükleştiğini, her ne kadar Araplarda bir devletleşme süreci başlasa da, yine İran ve Türkiye'de de ulusal kurtuluşçuluk gelişse de, hemen emperyalizmle uzlaştıklarını, bir türlü emperyalizmle bağlarını koparmadıklarını, yeni sömürgeleri olmaya doğru yol aldıklarını iyi biliyoruz. Bu anlamda Ortadoğu'daki ulusal kurtuluş hareketleri radikal olmaktan uzaktırlar. Neredeyse emperyalizmin icazeti ile çok az tepki göstererek -buna Türk ulusal kurtuluş savaşı da dahildir- karşı koyuşla ve ama kısa sürede uzlaşarak, çarpık bir kapitalist gelişmeyi bölge halklarına dayatmışlardır. Gerçekten günümüze doğru geldiğimizde en gelişkin kapitalist ülke olmakla övünen Türkiye kapitalizmi kadar, İran ve Arap ülkelerinde de kapitalist gelişme artan bunalımla sürmekte, petrol gibi doğal zenginlikler olmasa, yine yurt dışına işçi göçü, turizm gibi ekonominin temel dayanakları olan temel sektörler olmasa, bu ekonomik bunalımın daha da derinleşeceğini çok iyi bilmekteyiz. Ortadoğu'daki karmaşa bu nedenle milli bile olmayan -ki buna komprador kapitalistleşme de denilebilir- bir gelişmeyi üstten alta doğru, ekonomik sosyal gelişmeleri sancılı ve yaratıcılıktan uzak, kültürel ve sosyal düzeyi ile buna bağlantılı olarak daha da çarpıklaştırarak değişikliğe uğratmak istediğini, mevcut milliyetçiliğin de bununla bağlantılı olduğunu, dolayısıyla çarpık olduğunu, tutarsız ve fazla devrimsel sonuçlara yol açmadığı, hızla karşı-devrimciliğe de dönüştüğünü belirtebiliriz.

Gerçek bir kapitalistleşmenin böyle çarpık bir biçimi Ortadoğu ülkelerine yansırken, adeta onun üçüncü elden silik bir biçiminin de Kürdistan'a yansıdığını görmekteyiz. Yani Kürdistan'a yansıyan kapitalizm, üçüncü elden bir kapitalizmdir. Birinci el emperyalist metropol kapitalizmi, ikinci el onunla işbirliği içinde olan Ortadoğu'daki komprador kapitalizm, Kürdistan'a yansıtılan üçüncü biçimi de komprador kapitalizmine bağlı olarak yansıtılan talan kapitalizmidir. Soyup soğana çevirme yöntemleri diyebileceğimiz bir yaklaşımla yüklenilmiş ve böylece daha öncekinin ilkel ticari kapitalist gelişmelerin bile gerisinde, onu da tasfiye ederek -ki, 19. yüzyılda hayli gelişme istidadını gösteren onu da durdurarak tamamen talana dayalı yöntemlerle bu ülkeyi harabeye çevirmiştir.

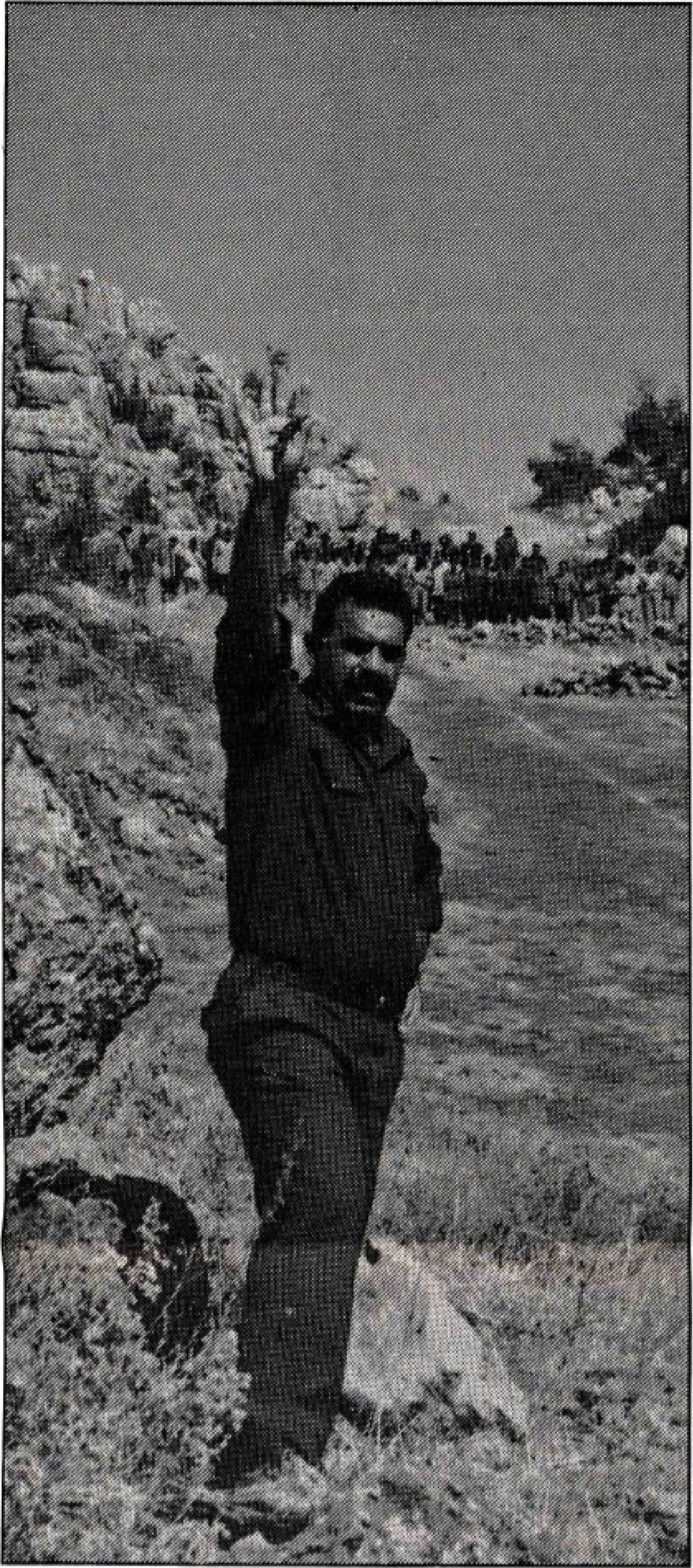
Coğrafyasında tarihin çok görkemli yaşandığı, çeşitli toplum biçimlerinin güçlü yaşandığı, gerek göçebe, gerekse yerleşik yaşamın hayli güçlü olduğu bu ülke, tarihinin hiçbir dönemi ile karşılaştırılmayacak kadar, ekonomisinden tutalım sosyal-ulusal kimliğine, kültürel şekillenmesinden tutalım dini ve ahlaki yaşamına kadar her şeyine müdahale edilip, sömürgecilikten öteye bir uygulamaya maruz bırakılmıştır. Bu uygulamanın sonuçları, çok aşırı ve Kürtlüğe ihanet temelinde oluşan bir işbirlikçi sosyal yapı ile birlikte, derinleşmiş bir köleliği yaşamaya mahkum edilmiş olan Kürt halk gerçekliği oluyor.

Kesinlikle söylenmesi gereken gerçek; 20. yüzyılda derinleşen halkın üzerindeki baskı, sömürü ve daha çok da asimilasyonla birlikte ulusal ve toplumsal kimliğinden uzaklaştırma biçimindedir. Bağlanılan işbirlikçi kesimle, yine asimilasyonla hakim ulus ve egemen sınıfların için de eritilmeye tabi tutulan tutumun sonucu günümüze doğru geldiğimizde, Kürdistan ve Kürtlük gerçeğinin artık ifade edilemez hale gelmesi söz konusudur. Sanki böyle bir halk yokmuşcasına davranılmış, bu davranış yalnız acımasız sömürgeci güçlerin tutumu olarak belirmemiş, işbirlikçilerin kraldan fazla kralcı bir tutumla hakim ulus ve onun sınıf gerçeği içinde erimeyi kabul etme, halk gerçekliğinden ise umudunu, inancını yitirme, kimliğine sahip çıkmama ve böylelikle meseleyi artık tasfiye olmuş hali ile kabul etme, bir yerde mezara gömülmeyi bir kader olarak görme noktasına gelinmiştir.

1970'lere gelindiğinde yaşanan budur. Özellikle bu Kürdistan'da daha somut bir ifadeye kavuşuyor. Hiç şüphesiz bu çok karmaşık ve son derece emperyalist- sömürgeci devletlerle ve onların sınıfsal egemen güçlerine bağlı kapitalist gelişme bile diyemeyeceğimiz sömürge yöntemleriyle, yine tarih boyunca yaşanılan çeşitli sosyo-ekonomik biçimlenişlerin Kürdistan'da böyle bir sonuca gitmesi, hiçbir halkın yaşamadığı bir durumdur. Bu gerçekliği dikkate almazsak, biz Kürdistan'da hiçbir ideolojik ve siyasi gelişmeyi anlayamayacağız. Bunun için böyle bir yaklaşım geliştirme gereği duydum.

Kürdistan tarihinin bu temel özelliği çok iyi göz önüne getirilmelidir. Olaya ne tür bir sosyo-ekonomik biçimleniş dayatılmıştır veya yaşatılmıştır? Tarihi kadar güncelliği ne anlama gelir? Buna objektif yaklaşım büyük önem gösterir. Eğer buna dayanarak biz neden Kürt milliyetçiliği çok sönük geçti diyorsak, buna cevap bulabiliriz. Niye herkes bir radikal ulusal kurtuluşçuluğu kapitalist burjuva sınıf temelinde yaşadı da bizde bu yaşanmadı dersek yine cevabını verebiliriz. Böylece KDP'ler günümüzde neden bu kadar düşmanla işbirliğine gidiyorlar sorusuna sağlam cevap verebiliriz. Kürt aydınları neden bu kadar şekilsiz, radikal değil, buna da cevap verebiliriz. Ve en önemlisi de PKK neden böyle akla hayale gelmeyecek radikalizmi seçti veya buna kendini zorunlu gördü? Bunun da anlamını bu yaklaşımın dahilinde görebiliriz. Çok açık vurgulayıcı ve radikal olmak da mevcut Kürdistan gerçekliğinin bir sonucudur. KDP'lerin sönüklüğünü ve fazla başarılı olamayışlarını, aslında ikinci elden dayatılan işbirlikçilik ile onun komprador özelliklerini gösteren kapitalist burjuva gelişmesine ile bağlı ele almak kadar, dayattığı geleneksel aşiretçi-feodal ilişkiler bağlamında da bu yaklaşımın sömürgeci-emperyalist ilişkilere dayanmak ve hatta onların içinde erimek istediğini, bunu hem istediğini, hem de buna zorunlu olduğunu görürsek daha iyi anlam vereceğiz. Bir türlü siyasi amacı otonomiden öteye götürmemesini, savaş yöntemlerinin ilkel isyancı yöntemlerden ileriye taşırılmamasını, gerilla ile en küçük halkların, en zor koşullarda bile zaferler kazanmasına karşılık yüzbinlik ordu gücünün doğru savaştırılmamasını, çok elverişli koşulların siyasi ve askeri alanda değerlendirilmemesini, bu sosyal sınıf yapısına bağlı ele

alırsak, onun oluşturduğu tipleri, kişilikleri, buna dayalı örgütleri, ideolojileri ve yine bağlantıları yerli yerine koyarsak, bugünkü tabloyu anlamakta güçlük çekmeyeceğiz.

Yine çok çeşitli küçük-burjuva tabir edilen reformist esaslar dahilinde gelişen gruplar vardır. Bunlar 20. yüzyılın başındaki Kürt Teali Cemiyetleri'nden tutalım, 70'lerdeki DDKO, DDKD'lere kadar geldi. Her ne kadar ilkel KDP milliyetçiliği ile bağları olsa da bunlar zaman zaman kendilerini sosyalist, demokrat sıfatlarla da değerlendirmek isteseler de, sosyal temel burada biraz daha değişiktir. Kürdistan'da orta tabakalar ve ara tabakalar hayli bir yekün tutar. Özellikle şehirleşme 50'lerden sonra büyük bir hız kazanır. Bu şehirleşmenin küçük-burjuva tarzı bir ara sınıfın oluşmasına hız kattığını söyleyebiliriz. Özellikle Kuzey Kürdistan'da çok yaygın olan küçük burjuva milliyetçiliği diyebileceğimiz, ama yine siyasal amaçları göz önüne getirildiğinde otonomiyi geçmeyen temel mücadele biçimleri söz konusu olduğunda yayın faaliyeti, dernek faaliyetini aşmayan, savaşa kapalı, siyasal bir gösteri bile gerçekleştirmekten aciz olan, fazla iddialı olmayan önderliklikler, radikal küçük-burjuva partiler bile diyemeyeceğimiz oluşumlar biçiminde kendilerini sınırlamalarını anlamamız zor değildir. Bunların oluşum çerçeveleri de katı sömürgecilik uygulamaları temelinde oluşuyor. Yine ilkel aşiret, kabile düzenleri ile ilişkileri var. Feodal bir toplumsal yapının derin izlerini taşıyanlar, bütün bu küçük-burjuva oluşumlarının da fazla radikal olamayacaklarını, amaçlarında otonomiyi aşamayacaklarını, lafta bağımsızlık, özgürlük istiyoruz deseler de, pratikte içine girdikleri tutumun reformizmin bile gerisinde olduğunu, savaş yöntemlerinde cesur bir propagandayı da örgütlendiremeyeceklerini, örgütlenmede dernekçiliği aşamayacaklarını, silahlı savaşım deyince buna bir gün bile dayanamayacaklarını, asla buna yönelim göstermeyeceklerini kavramak da bu nedenle zor değildir diyoruz. Ara sınıf oluşum özellikleri bize bunu gösterir, istisnalar kaideyi bozmaz.

Bunun yanında bir PKK çıkışı da vardır. Yalnız şunu da belirtelim, ara sınıfın 70'lerdeki oluşumuna öncülük etme durumunda olan DDKD ve daha çok da sosyalist cilalı- ki buna KDP'den ayrılmalar, ayrışmalar temelinde- KUK gelişmesi eklendi, yine TİP'ten etkilenmelerle Rızgari, bunlar birbirlerinden pek farklı değildirler. Özellikle Marksizm–Leninizm'den etkilenmeler arttıkça, sosyalistlik sıfatı daha yaygın kullanıldı. İşin aslını araştırırsanız bu ilkel bir milliyetçiliğe yaklaşan tutumlar oluyor, radikal bir yurtseverlik çizgisine bile gelemediklerini görüyoruz. Ama vurgulandığı gibi istisnalar var.

Yurtseverlik kadar sosyalist kişilikler de ortaya çıkıyor. PKK bu nedenle daha farklı bir durumdur. PKK'yi daha iyi kavramak için günümüzde çok araştırmalar yapılıyor. Sanıyorum bu bundan sonra en yoğun üzerinde durulacak konudur. Hiç kimsenin Kürdistan toprağında beklemediği bir harekettir. Objektif koşullar kadar subjektif koşulların da oluşmadığı konusunda uzun yıllar bir tartışma yürütüldü. Böyle bir hareketin vücut bulamayacağı, ömrünün 3 ayı geçemeyeceği, olsa bile bunun şikeli olacağı ve halen işte ne kadar MiT'le ilişkisi var, ne kadar dış güçlerle ilişkisi var biçimindeki sahte bir tartışmayla -ki bu TC'ye dayalı olarak geliştiriliyor-, yine halen onun yenilebileceği biçiminde varsayımlarla, mevcut olan gerçeklik bir türlü layıkı ile anlaşılmak istenmiyor. Ama bana sorarsanız PKK gerçekliği Kürt halkının derin bir özelliğini esas alarak ortaya çıkmayı başardı. Kürt halkının bazı özelliklerini esas almasaydı, yalnız radikal, Marksist-Leninist çözümlemelerle vücut bulamazdı. Hiç şüphesiz PKK'nin ideolojisinde bilimsel sosyalizm esastır.

Yine ulusal soruna yaklaşımı çağdaş olduğu kadar radikaldır. Yani bütün bunlar aslında işin subjektif yanıdır. Yani bilinç ve örgütlenme yanına, taktik yanına işaret eder. En önemlisi de objektif temelinin halkçı olmasıdır. Kürdistan ve Kürtlük adına dürüst olan ne varsa sömürgecilerin talanına uğramış, ancak Kürtlük özelliklerini yitirmemiştir. İhanete uğrasa bile dayanabilen veya özellikle kemalizmin ulaşamadığı kendi ulusal özelliklerini, yine aydınların saf, direngen özelliklerini -ki gençlik bunda önemli bir kesimi temsil eder- çarpık da olsa o kapitalist gelişmenin yol açtığı aşiret-feodal bağlardan kopmuştur. Bizim Kurmanci dediğimiz kesimin de PKK'nin gelişmesinde büyük rolü var. PKK Botan'da ilk adımlarını bu aşiretten kopmuş Kürtlere dayandırıyordu. Yine radikal aydınlaşmayı yaşayanlar, özellikle gençlik PKK'ye akın ediyor.

Daha kapsamlı olarak ele alacağımız bu sosyal özellik PKK'nin dayandığı sosyal tabanı izah ediyor. Bu sosyal tabanı görmeseydi, görüp de bu sosyal tabanın üzerinde yüksek bir ilgi duymasaydı -ki biz buna doğru devrimci ideoloji ve politika diyoruz, bununla kaynaşmasaydı mevcut başarılı çıkışı gerçekleştiremezdi. PKK'yi ayakta tutan onun bu sosyal, sınıfsal yönüdür. Aynı şekilde bu kesim politikaya ulaşmak istiyorsa çok radikal olmak zorundadır. Çünkü dayatılan baskı ve düşmanla işbirlikçi halkalar dahilinde hareket eden sınıf, bu kesime hiçbir hayat hakkı tanımadığı gibi, onu tahrip etmeyi de kendisinde bir hak olarak görüyor. Bu kesim ayağa kalkmak istiyorsa, toplumsal özgürlük kadar, ulusal kimliğe yaklaşmak istiyorsa, çok sert ideolojide ve politikada devrimci ve radikal olmalıdır. Yine taktikte şiddet öğesine yer vermek zorunda, çünkü başka türlü kendisini savunamaz, yaşatamazdı. Bu yönüyle ancak bir ideolojik, politik yaklaşım kadar pratik taktik yaklaşıma da sahip olursa, örgüt ve onun çalışma tarzını halka böyle planlı, bilinçli olduğu kadar mevcut tarihi oluşum özelliklerini dikkate alarak yaklaşırsa sonuç alabilirdi. Ve PKK somutunda yapılan da budur. Böylesine bir PKK tanımına ulaşmak zor değildir. Daha da kapsamlıca üzerinde durulabilir.

Kısaca ağırlıklı olarak 20. yüzyılın Kürdistan'daki gelişmelerini bu çerçeve dahilinde görebiliriz. Sanıyorum bu çerçeve dahilinde bazı noktalar daha iyi aydınlatılmak isteniyor. Ve aydınlatılması gereken olgular altındaki nedenler KDP biçiminde biraz daha netlik ister. Yine çeşitli reformist gruplaşmaların niteliğini daha iyi kavramayı gerektirebilir.

Sizler sanıyorum daha çok bu konular üzerinde bizimle bir söyleşi geliştirmek istiyorsunuz. Değerli arkadaşımız Serhat, bu fırsattan istifade ederek, biz de üzerinde epeyce yoğunlaşmış bulunduğunuz ve içinden de gelmiş bulunduğunuz yakın tarihi sürecin birikimlerini görmek isteriz, bilgilerinizi öğrenmek isteriz. Bilahare daha kapsamlı değerlendirmeler yapabiliriz. Bu vesile ile oğlu olduğunuz için değil, Kürdistan tarihinin özellikle çok önemli bir aşamasında KDP gibi bir oluşumu en üst düzeyde üstlenmek durumunda kalan Faik Bucak'ın anısına da doğru bir yaklaşımı geliştirmek istiyoruz. Bu hepimizin bir görevidir. Bana göre bu fazla açıklığa kavuşamadı. Aynı biçimde Sait Elçi ve Sait Kırmızıtoprak'ın da mücadele deneyimlerine sağlıklı bir yaklaşımın gerekli olduğuna inanıyoruz. Ki ondan sonra KDP pratiği de vardır. Birçok dürüst yurtsever bu harekete katılmıştır. Fakat en son TC'nin özel savaş birlikleriyle Güney'de nasıl kolkola girdiklerini görünce bu eski yurtsever miras bundan acı duymuştur. Ben bunun örneğini gördüm. Melle Abdullah'ın adını anmalıyız. "50 yıl bu harekete hizmet ettim" dedi, ama gerçekten çok acı duyduğunu, aslında bütün özlemlerinin PKK tarafından temsil edildiğini görmekten bahtiyarlık duyduğunu, ölse de gözünün açık gitmeyeceğini belirtiyordu. Bunlar tarihi miraslardır. Ve biz layık olmaya büyük özen gösterdik. Bu vesile ile de bunu da belirtmeliyiz. Ayrıyeten PKK'nin uzun süre özellikle KDP ve bunlardan etkilenen küçük-burjuva reformistleri ile ideolojik, siyasi, politik, eylemsel düzeyde çelişkileri oldu. En son yakın tarihte gerçekleşen Güney savaşına kadar gelindi. Tekrar bir uzlaşma, ittifaklar dönemine girmeyi de umut ediyorum. Bu konuda üzerimize düşeni yapacağımızı bu vesile ile açıkça belirteyim. Bütün bu konularda halkın da artan sorunları vardır. Biz de bu konularda gereken karşılığı vermeliyiz. Bütün Kürdistan parçaları bize soru soruyorlar ve çözüm istiyorlar. Aynı biçimde son savaşın bu konuda ortaya çıkardığı gelişmeler vardır. Kimin neye dikkat etmesi gerektiğini, kimin kiminle ne kadar yol alabileceğini, kimin kime dayanarak gelişebileceğini ve herkesin, bu işte ben de varım diyenlerin yerinin, meclisinin, nasıl olması gerektiğini, olumsuz tarihi mirastan hesap çıkarmak kadar geleceği doğru kestirmenin hangi temel doğrular etrafında oluşması gerektiğini iyi ortaya çıkarmıştır. Başlarken de belirttiğim gibi daha da ayrıntılı sorularınızla bu süreci halkın ve birçok örgüt, kişi, çevrenin bizden beklediği cevaplara ulaşmak isteriz. Özellikle de yeni bir döneme giriliyor. Kürdistan çapında ulusal ittifaklar bunun somut bir ifadesi olmakta, ulusal kongre çalışmalarına yönelim bulunmaktadır. Bütün bu sorunlara açıklık getirmek hayatidir.

Serhat Bucak: Sayın Başkanım, şüphesiz ki PKK olayının, dışında olmakla içinde olmak, dışarıdan pratiğini görmek ile bizzat pratiğinin içerisinde olmak arasında çok büyük fark olsa gerek. Sizi ve partinizi daha yakından görüp tanımaktan dolayı mutluyum. Şüphesiz ki biz geçmişimize, tarihimize çok doğru yaklaşmak zorundayız. Tarihini, geçmişini iyi bilmeyen bir halkın mutlak surette her zaman tehlikelerle ve özel harp taktikleriyle karşı-karşıya kalacağını tarih bizlere göstermiştir. Sizin de konuşmanızda belirttiğiniz gibi özellikle 2. Meşrutiyet'in ilanından itibaren, metropol kentlerde o zamanki aşiret beylerinin çocuklarının önderliğinde bir aydınlama hareketi var. Ancak bu aydınlanma hareketi ve yine sizin de belirttiğiniz gibi Osmanlılardaki "Jön Türk hareketinin" çok daha silik bir biçimindedir.

Başkan APO: Türk ulusal kurtuluş hareketi döneminde Kürtlerin nasıl aldatıldıkları hepimizin malumudur. 1925'te Şeyh Said hareketi Kürtlerin aldatılma sürecine olan bir tepkidir. Aşiretsel önderlikli olsa da bir başkaldırı şeklinde görmek gerekir. 1920'lere geldiğimizde Ağrı hareketi patlak verir. Ağrı hareketinin Şeyh Said hareketinden ayrı bir özelliği var. Şeyh Said hareketinden sonra kaçıp Güney Batı Kürdistan'a yerleşen aydın ve yurtseverlerin "Hoybun" cemiyetinin desteklediği bir hareketti. Osman Sabri'nin de anlattığı gibi "Hoybun" cemiyeti mensuplarının İhsan Nuri Paşa'ya gerekli lojistik desteği sunmaması, özellikle o zamanki başkaldırının diğer alanlara yayılmaması, lokal olarak kalması, TC ile İran arasındaki hudut anlaşması sonucu hareket kuşatma altına alınıyor ve kısa sürede bastırılıyor. Kürtlerin en son başkaldırısı 1937–38'lere rastlıyor. 1977'lere kadar Kürdistan'da büyük bir suskunluk var. Haki Karer'in şahadetiyle yeni bir sürece giriliyor. 1984'ten sonra da Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde yeni bir dönem başlıyor. 1938'den itibaren Kürdistan üzerine beton örtülüyor. Kürdistan teslim alınıyor. Dersim hareketine iştirak etmiş olsun veya olmasın büyük bir iskan olayı yaşanıyor. Bu iskan olayı bugünde değişik biçimlerde uygulanıyor.

1942'lere geldiğimizde "Hevi" Kürt Talebe Cemiyeti'nin kuruluşundan sonra ilk defa Kürt üniversite gençliği tarafından küçük çapta da olsa dar bir çerçevede ilk defa bir dernek kuruluyor. Dicle Talebe Yurdu'nda M. A. Bucak, Yusuf Azizoğlu, Ziya Şerefhanoğlu, Faik Bucak ve Musa Anter tarafından. Çağdaş Kürt yurtseverlerinin temeli burada atılıyor. Birbirlerine ve ülkeye bağlılık yemini ediyorlar. Bunlardan ikisi şehit oluyor. Kalan üçü ise ömürlerinin sonuna kadar bu yemine bağlı olarak halkı için çalışıyorlar. Dicle Talebe Yurdu olayı 1961 yılına kadar devam ediyor. Bu yurttan mezun olanlar bir–iki istisna dışında düzenle bütünleşiyorlar. 1950–1960 yılları arasında Kürdistan'da kimliğin dumura uğratılması olayı var. Ve giderek daha önceki başkaldırılara öncülük etmiş sınırların giderek gelişen kapitalist–sömürgeci sisteme entegre olmaları var. Örneğin işte köy ağasıdır, şehirde sömürgeci burjuvazinin acentasıdır. Ankara'da milletvekilidir, bakandır.

Bu dönemlerde Kürdistan'ın diğer parçaları da sessiz. Güney'de Kral Faysal ve Nuri Sait yönetimi, doğuda İran şahı başta. O dönemlerde KDP Güney Kürdistan'da faaliyettedir, halk içerisinde örgütleme yapmakta, ancak kayda değer bir şey yoktur. İran'da KDP örgütleniyor, ancak Kuzey Kürdistan'da böyle bir çalışma yok. Tabii ki süreçde durmuyor. Musa Anter ve arkadaşlarının Diyarbakır'da İleri Yurt etrafında kümelenmesinin yanında Kürt üniversite gençliğinin eylemlilikleride yoğunlaşıyordu. Menderes hükümeti girdiği dar boğazdan kurtulabilmesi için "suni bir 49'lar olayı" yaratıyor. ABD'ye bir rapor sunuluyor. "Türkiye'de komünist bir devlet kurmak isteyenler var, bunların tasfiye edilmesi gerekir" deniliyor ve bunun karşısında ABD'den yardım geliyor. 49'lar olayının bir de evveliyatı var. 1948 yılında Güney Kürdistan'da Kerkük mıntıkasında Türkmenler'e karşı girişilen, daha sonra da Kürtlere mal edilmek istenen bir katliam olayı var. Bunun üzerine DP Niğde milletvekili Asım Eren TBMM'de gündem dışı bir konuşma yapıyor; "Biz de Türkiye'de misilleme yapalım" diyor. Bu konuşmayı İstanbul Üniversitesi'nde okuyan 103 Kürt öğrenci protesto ediyor. Irak'ta Faysal rejimi devrilmiş, Barzani, yanındaki peşmergelerle birlikte Bağdat'a dönmüştür. Kürt hareketi her geçen gün alevlenmektedir, bir tedbir almak bahanesiyle "49'lar olayı" yaratılıyor. MİT'in CIA'ya verdiği bu rapor 1965 yılında Yön dergisinde yayınlandı.

(SÜRECEK)

KAMPANYA

A. Dikili

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin en önemli gelir kaynağının yılda bir açılan kampanya olduğunu vurgulamak gerekiyor. Bilindiği gibi özgürlük hareketi, ilk doğuşundan beri ekonomik bağımsızlığı temel ilke edinmiş ve ekonomik esas olarak kendi halkına dayanma öz-güç metodunu hayata geçirmiştir. Bu temel ilkesinden taviz vermeyen özgürlük haretinin uzun süreye dayalı mücadelede doğru önseziye sahip olması, baştan beri ilkeli davranması ve ilkelerinde sonuna kadar direnmesi ileriye sıçratan önemli olgulardır.

PKK'nin ilk yıllarından başlayarak, Kürdistan mücadelesine yönelik, özgül birim olarak ayakları üzerinde bağımsız bir duruşu yaşamın ilkesi olarak ele alması ve bu doğrultuda hareket etmesi başarılı olmuş, başarmanın, öz-gücü iyi harekete geçirme yeteneğinde yattığını ıspatlayarak, bunun dışındaki arayışlara yer ve olanak tanımamıştır. Bu ilkeli davranış, hareketin uzun süreye yönelik doğruluğunu ve haklılığını kanıtlamıştır.

Özgürlük hareketinin baştan bugüne halka dayanması düşman güçlerin dış destek yutturmacasını geçersiz kılarak, bağımsız politikanın bağımsız ekonomiye dayandığını gösterebilmiştir. Düşmanın öteden beri iftira ve yalanlarına inat, Kürt halkının mücadeleye yoğun desteği, daha özgür davranabilmeyi ve hiçbir dış kaynağa dayanmadan ayakta durabilmeyi sağlamıştır. Halkın kendi davasına her açıdan olduğu gibi, ekonomik yönden de sahip çıkarak son derece duyarlılık göstermesi, düşmanın bütün iftira ve yalanlarını boşa çıkarmış, hareketi üst düzeyde manevra yeteneğine kavuşturmuştur.

Kürdistan halk kitlelerinin yaşadığı her alanda olduğu gibi Avrupa bölgesinde de kampanyalar açılmış, harekete ciddi ekonomik destek sağlanmıştır. TC ise bunu sürekli dış destek olarak yansıtmaya çabalamıştır. Türk halkı, devrimci, ilerici dost hareketler dahil olmak üzere dost güçlerin desteği bugüne kadar sembolik anlamın ötesinde değildir. Gerillanın, yani özgürlük hareketinin tek ve temel ekonomik kaynağı Kürdistan ve Kürdistanlılardır.

TC'nin dış kaynak çığırtkanlığında şöyle bir haklılık payı var. Kürtlerin dışında gerillaya en büyük destek TC'nin ve TC ordusunun bizzat kendisidir. Gerilla onların başına vura vura desteklerini alabilmektedir. Bunu TC hiçbir şekilde önleyememekte, açığını örtmek içinde iftiralara, yalanlara başvurmaktadır. Eğer çok istiyorsa TC, kendisinden gelen dış desteği bir önlesin!

Kürt halkı finansman kaynağının kendi gücü olduğunu verdiği yardımlarla iyi bilmektedir. Kürt halkı PKK ve ona yakın örgütlenmelerin çalışanlarının ne şartlarda yaşayarak, mücadeleyi yükselttiklerini bizzat yaşayarak görmektedir. Fedakarlığın ulaşılamayacak denen doruklarının nasıl aşıldığına şahit olmakta ve kendisi de bu sürece yoğun bir şekilde binbir fedakarlıklar sergileyerek katılmaktadır. Kendi gücü dışında hiçbir gücün onu kurtaramayacağını, özgür kılamayacağını binlerce yıllık yaşamından çıkardığı içindir ki, varını-yoğununu bu davaya koymaktadır. Kanını, canını veren bir halkın ekonomisinden kısıntı yapacağı zaten düşünülemez. Özgürlük hareketinin daha istemeye başlamadan, her yurtseverin bütün gücüyle katkısını sunması sözkonusudur. Sorunun bilincinde olan hiç kimseden isteğinin dışında tek kuruş alınmadığı gibi, özveriyle katkı sunanların sayısı bir hayli kabarıktır. Böylesi gönüllü bir katkıya dayanmasaydı, onbinleri aşan gerilla ordusu, binlerce profesyonel kadrosu ve yüzbinlerce yoksul emekçi kitlesiyle bırakalım yükselmesini, kendini yaşatması bile söz konusu olmazdı özgürlük hareketinin.

Şüphesiz dost olmayan veya dost geçinip, yurtsever geçinip bunun gereklerine uymayan bazı kesimler de mevcuttur. Böyleleri, en azından Kürdistanlı olmanın gereği, asgari vatandaşlık görevi olan ekonomik katkıya açık olmalıdırlar. Bunlardan ayda yılda kampanya çerçevesinde yardıma gidildiğinde, binbir dereden su getirip, hemen kişisel durumlarını ön plana çıkarmaları, onların iki yüzlü, bencilliklerini gösterir. Kendisini geçindirebilen bir insan, yiyen, giyinen, yaşayan herkes mücadeleye en azından ekonomik katkıda bulunabilmelidir. Ya politika yapacak, savaşacaksın, o zaman halk seni besler, ya da eğer halktan biri olarak kalmak istiyorsan, o zaman sen ekonomik katkı sunarsın. Artık Kürtler açısından duyarsızlık yılları geride kalmıştır. Hiç kimse mücadeleye karşı kurnazlık yapabileceğini sanmasın. Kürtlerin birbirine karşı kurnazlıkları, birliklerini oluşturup düşmana karşı kurnazlığa dönüşmüştür ve öyle olmak zorundadır. Kendini bilmeyen bazı insanlar elbette olacaktır. Mesela kampanyalarda yardım verdikten sonra, yardım toplayanları polise şikayet edenler de olmuştur. Şimdi böylesi bir durum düşkünlüğün, alçaklığın ifadesi değil midir? Böylelerinin yurtsever olması, kendisini de Kürdistanlı lanse etmesi alçaklıklarını azaltır mı?

Mücadeleye gönüllü yardım esastır. Bu, her isteyenin dilediğince hareket edebilmesi değildir. Mesela malvarlığı olup da vermeyen, buna rağmen işte "ben sizinleyim" diyen, gerillayla, mücadeleyle kendisine övünç payı çıkararak fiyaka atması kabul edilebilir mi? Böylesi davranışların tenkid edilmesi, gerekirse dıştalanması gerekmez mi?

Önümüzde dönemde bağış kampanyası açılmaktadır. Bu kampanyanın diğerlerinden farkı birçok yönden vardır. Öneğin bu yıl, ulusal birlik ruhu yaşama daha bir anlamlı adım atmış, özgürlük hareketi cephesel çalışmayı neredeyse sonuçlandıracak düzeye getirmiştir. Kürtler arası barış en yüksek zirvesini yaşıyor. Diğer bir fark ise gerilla güçlerimizin TC'nin bütün kurumlarına yönelmiş olması ve özgürlük adımlarını daha da sıklaştırarak hayatın her alanında yaşamı örgütleyebilme düzeyine ulaşması, savaş ekonomisini ilan etmiş olmasıdır. En önemli fark ise, Önderliğin "ateşkes" taktiğiyle, dost olması gerekenleri düşman saflarından arındırarak ulusal ve uluslararası alanda TC'nin elin-

(Devamı 31. Sayfada)

YRWK III. Kongresi'ni yaptı.

YRWK'nin III. Kongresi 26-27 Haziran 1993 tarihlerinde, 70'in üzerinde üye ve birçok misafirin katılımıyla Almanya'nın Bonn kentinde gerçekleştirildi.

Merkez Yönetim Kurulu tarafından sunulan rapor üzerine yapılan tartışmalardan sonra, Kürdistan'ın içinde bulunduğu siyasal durum üzerinde duruldu. Özellikle şu noktalar üzerinde fikirler yoğunlaştı: "Özgürlük ve bağımsızlığı hedefleyen ulusal kurtuluş mücadelemiz, ulusal birlik süreciyle yeni bir aşamaya girmiş bulunmaktadır. Bu süreç bize, Kürt ulusunun da dünya ulusları arasındaki yerini en onurlu bir şekilde alacağı günün yakın olduğunu müjdeliyor. Kürt halkı, ulus adına ne varsa sahiplenmek için mücadelesini en üst düzeyde sürdürüyor. Kürdistan'daki işgalci güçler, bu sürecin önünü tıkamak için yüzbinlerce asker, kontrgerilla ve korucularla Özel Harp Dairesi'nin komutası altında ellerinden gelen her türlü barbarlığı yapmaktadırlar. İnsanlar hunharca öldürülmekte, köyler yakılıp yıkılmakta, savaş kuralları hiçe sayılarak tüm Kürdistanlılara karşı jenosidler gerçekleştirilmektedir. Kısacası, halkımıza karşı bir imha savaşı yürütülmektedir. Bizler, YRWK olarak aydınlar cephesinde üzerimize düşen tüm görevleri yerine getirerek, bu barbarlıklara karşı sessiz kalmayacak, nerede bulunursak bulunalım, halkımızın mücadelesinin sıcaklığının gereklerini yerine getireceğiz."

Daha sonra tartışmalar, aydınların görevleri ve YRWK'nin gelinen aşamada sorumluluklarının yükünü nasıl taşıyacağı üzerinde yoğunlaştı. Genel kanı, yapılan çalışmaların çok yetersiz, aydınların genelde kitlelerin gerisinde olduğu, oysa kitlelere öncülük gibi bir görevle karşı karşıya bulundukları, bunu yetkince yapamadıkları yapılan tartışmalarla ortaya konuldu.

Çalışmaların güncel duruma denk düşmesi için önemli kararlarla birlikte, örgütlenme yapısında da ciddi değişikliklere gidildi. Bu değişikliklerin en çarpıcı olan yanı, merkez yönetim kurulunun üye sayısının artırılması; ülke, şehir, alan birim ve temsilcilikler yanında, sorunların daha yoğun ele alınabilmesi için kurulan özel kurumlardır. Bu özel kurumların başlıcaları şunlardır:

1)Enstitü Kurulu, 2)Ulusal Kütüphane ve Arşiv Kurulu, 3) Basın-Yayın ve Dağıtım Kurulu, 4)Kürt Dilbilim Kurulu, 5)YMK (Kürdistan Öğretmenler Birliği).

YRWK'ye değişik kişi ve kuruluşlardan sayısı bir hayli kabarık mesajlar gelmişti.

YRWK merkezi raporundan sonra, YRWK birim raporları okundu, tartışması yapıldı. Bu konuda da çalışmaların yetersiz olduğu vurgulandı. Daha sonra özel kurumların aktüel konularını saptamak için komisyonlar oluşturuldu. Komisyonların çalışmaları protokole alınarak kurulan özel kurum yetkililerine iletildi.

Öneriler bölümünde ilk önce mesajların hazırlanması kararlaştırıldı. Bütün Kürdistanlı parti ve örgütlerin ulusal birlik için attıkları adımın kutlanması yanında, UNESCO'ya GAP projesinin durumuyla ilgili bir mektup gönderilmesi kararlaştırıldı. YRWK adına son katliamlarla ilgili değişik dillerde bir çağrı düzenlenmesi kabul edildi. Ayrıca YRWK'nin çalışmalarının genişlemesi için diğer örgütlerin destek sağlamasını içeren mesajlar gönderilmesi, bütün aydınların YRWK'ye sahip çıkması yönünde çalışmalara katılım sağlamaları ve çaba göstermeleri yönünde önemli kararlar alındı.

YRWK'nin önceki tüzüğü değiştirilerek, yeni duruma uyarlı hale getirilmesi önerisi kabul edildi.

Kürdistanlı aydınlara duyuru

Kürdistan'da, halkımızın özgürlük mücadelesi büyük mesafeler katetmektedir. Avrupa'da yaşayan aydın ve bilim adamlarının bu mesafeye uyarlı ve duyarlı çalışmalar yapmaları gerekmektedir.

Özellikle bireysel çalışma ve aydınların organik olarak bütünleşememeleri, onları tarih, toplum, sanat ve kültür alanlarında yapılması gereken araştırma ve analizlerin uzağında tutmaktadır.

Halkımızın "rewşenbir" tabirini kendisine yakın bulmamasının, aydınları yabancı görmesinin temelinde, aydınların üretimsizliği, bireyselliği, hantallığı ve halka uzaklığı yatmaktadır.

YRWK III. Kongresi'nde bu konuları tartışmış, pratiğe yönelik kararlar almıştır.

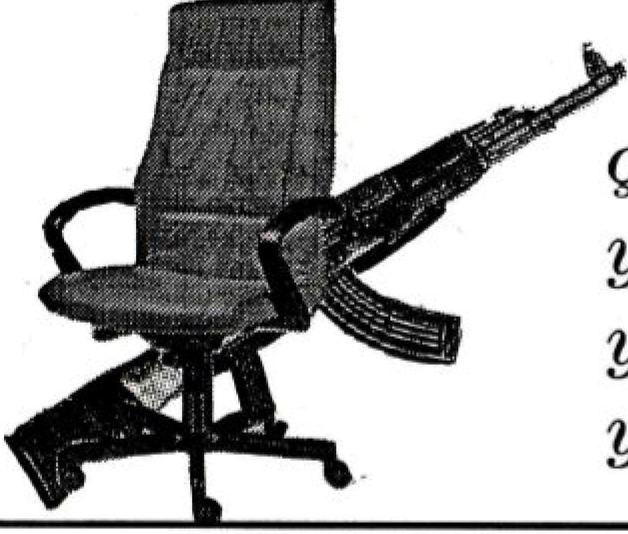
Bu kararlar doğrultusunda bilimsel araştırma ve tartışmalara alan açmak için, halkımızın cephe organı Berxwedan gazetesinin bu sayfasını YRWK adına aydınlarımıza açmış bulunuyoruz.

Sayfamız tüm Kürdistanlı aydınların araştırma ve analizlerine açıktır. Makaleler yayınlanmak üzere Berxwedan gazetesinin YRWK sayfasına gönderilebilir.

Ülkemizde seferberliğin ilan edildiği bu dönemde, aydınlarımızı da kolektif çalışma ve birlikte üretmeye çağırıyoruz.

YRWK Merkez Yürütme Kurulu

Diplomasi Gerçeği

Kürdistan halkı PKK'de somutluk kazanan kurtuluş çizgisine ve öncüsüne kavuşunca adeta yıllarca zorla yatırıldığı derin uykudan uyanarak yürümeye başladı. Bu yürüyüşün sonucunda kimlik ve özgürlüğün ve insanca yaşamın olduğunu gördükçe ayağa kalktı ve direndi.

Kürdistan'da ulusal ve toplumsal kurtuluşu hedefleyen bir devrim hareketi ve mücadelesi doğarak Kürdistan halkı üzerindeki emperyalist ve sömürgeci egemenliği parçalayan ve yıkılmanın eşiğine getiren bir güce ulaşmasaydı, Kürdistan diplomasisi diye bir ihtiyaç ve gelişme de ortaya çıkmayacaktı. Bu nedenle Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi ve mücadelesi kavranılmadan, Kürdistan diplomasisi de anlaşılamayacaktır. Bu durum ise bizi bu gelişmenin yaratıcısı, öncüsü, örgütleyicisi ve uygulayıcısı olan PKK olayını bilince çıkarmamızı ve pratikte yaşayarak gereklerini yerine getirmemizi zorunlu kılmaktadır. Fakat Kürdistan'ın koşulları anlaşılmadan PKK olayını kavramak da çok zordur. Çünkü Kürdistan sorunu ve devrimi ile PKK gerçeği arasındaki bağ son derece organik ve kesindir.

PKK Kürdistan'da bir ulusal kurtuluş hareketi ve mücadelesini yaratmak için yola çıktığında, Kürdistan halkının içinde yaşadığı yapı ve koşullar son derece aleyhinde ve olumsuz bir durumdaydı.

"Kürdistan, toprak, nüfus, ulusal ve siyasal birliği parçalanmış bir ülkedir. Her parça ayrı bir ekonomik, sosyal ve siyasal özellik taşıyan ülkelerin sömürge statüsü içinde yer almaktadır. Ortaçağdan kalma aşiretsel, dinsel ve mezhepsel farklılıklardan kaynaklanan sorunlar da ulusal birliğimizin gelişmesi üzerinde oldukça olumsuz bir etki oluşturmaktadır. Yabancı egemenlik de, kendi sömürgeci varlığını sürdürmek ve güçlü kılmak için bu çağdışı kurumları zorla ayakta tutarak, yaşatmaktadır. Halkımız adeta kendisi için düşünen, örgütlenen ve eyleme kalkan bir halk olmaktan çıkartılmış, yabancı egemen güçlerin ve işbirlikçi Kürt hainlerinin çıkarları uğruna birbiriyle ya da kardeş halklara karşı savaştırılır bir noktaya getirilmiştir. Böylece halkımız, ortaya çıkan bu toplumsal kaos ortamında gerçek çıkarının nerede yattığını göremez bir durumu yaşar hale getirilmiştir" **(A. Öcalan).**

Kürdistan halkının bu yapısı habire çeşitli güçler tarafından derinleştirilip adeta kangrenleştirilerek çekilmez kılınıyordu.

"Ülkemizdeki bu olumsuz yapıdan Kürt egemen sınıfları da sorumludur. Onlar Kürdistan'ı istila eden sömürgeci güçlere karşı halkımızın siyasal birliğini sağlayıp vatanın bağımsızlığı uğruna savaşmadılar. Tersine kendi dinsel ve aşiretsel otoritelerini de kullanarak ülkemizi yabancı işgalcilere peşkeş çektiler; halkımızı, din, mezhep ve aşiret çatışmalarıyla birbirine kırdırttılar. Bununla, belki egemenliklerini pekiştirip günümüze kadar sınıf varlıklarını sürdürebildiler, yaşayabildiler. Fakat vatanımız ve halkımız, bağımsız ve özgür yaşamını kaybetti" **(A. Öcalan).**

Kürt egemen güçleri büyük bir ihanet içinde yaşarken, Kürtçülük adına yola çıkan bazı ilkel-milliyetçi ve reformist-milliyetçi kesimler de sınıf konumları ve çıkarları gereği işbirlikçiliği ve uşaklığı aşmadılar.

"Kürdistan'daki egemen sınıflardan bazı kesimler, her ne kadar yabancı egemenliğe karşı zaman zaman savaşım geliştiriyorlarsa da, bunun boyutu otonomi gibi sığ bir reformcu istemi aşmıyor. İdeolojik-politik anlayışları, buradan kaynaklanan program hedefleri, var olan aşiretsel, mezhepsel ve dinsel farklılıklardan kaynaklanan olumsuzlukları ortadan kaldırıp, ulusal birliğimizi gerçekleştirmeye yetmiyor. Tersine, bunun yaralarımızın daha da derinleşmesine yol açtığını görüyoruz. Her ne kadar günümüzde egemen sınıflar çeşitli partiler adına ayrı klikler biçiminde örgütlenmişlerse de, klasik aşiret ve pederşahi ilişkileri aşmış ve böylesine modern ilişki ve anlayışa kavuşmuş değiller. Yani adeta eski aşiret örgütlenmesine parti görünümü verme durumunu yaşıyorlar. Bu özelliklerinden dolayı da toplumsal zayıflıklarımızdan kaynaklanan iç çatışmaları ortadan kaldırmak şurda kalsın, daha da derinleştirerek bu çatışmalarını sürdürdüklerini görüyoruz. İlkel-milliyetçilik ve küçük-burjuva reformculuğundan kaynaklanan bu anlayışlar ve örgütlenmeler bugüne kadar halkımızı defalarca yenilgiye götürmüş, halkımızı birbiriyle çatıştırmıştır" **(A. Öcalan).**

İçerde bunlar yaşanırken dışarda da farklı bir durum yaşanmamaktadır. Adeta içeriyi dışarı, dışarıyı içeri tamamlayan bir gelişme yaşanmaktadır. Halkımıza dost olması gereken güçler düşmandan geri kalmamaktadır. Elbette bir halk ve ulusun egemen güçleri ihanet, işbirlikçi ve uşaklık içinde yüzerken, o halk ve ulusun kendisi de kendi durumundan habersiz olarak yaşıyor ve geleceği üzerinde hemen hemen hiçbir kaygı taşımıyorsa, dost olması gereken güçlerden fazla bir şey beklenmez. Fakat yine de bu kadar olumsuz bir konumda bulunmaları kabul edilecek bir durum değildir.

"Halkımıza dost olması gereken egemen ulus devrimcileri de bu konuda sorumluluklarını yerine getirmiyorlar. Ulusal ve siyasal birliğimizin gelişmesi için olumlu bir çaba içine gireceklerine, onlar da aynen ülkemizi sömürgeleştiren kendi burjuvaları gibi toplumsal zayıflıklarımızdan yararlanmaya çalışmaktadırlar ve böylece sorunlarımızın daha da ağırlaşmasına, birliğimizin sağlanmasına engel olmaktadırlar. Şimdiye kadar bizi inkar ettiler" **(A. Öcalan).**

Bu inkar ve karşı çıkışı sadece egemen ulus devrimcileri yapmıyor, reel sosyalist ülkeler de aynı anlayış ve yaklaşım içindedirler. Ulusların kendi kaderini tayin hakkına saygılı davranmıyorlar. Kürdistan sorununu ve devrimini duymak bile istemiyorlar. TC ile ilişkilerinin bozulması ve emperyalist güçlerin baskısıyla karşılaşmamak için gerçeği bile kabul etmiyorlar.

"Emperyalist-kapitalist sistem, ülke ve halk varlığımızı inkar edebilir. Fakat ilerici insanlığın, sosyalist sistem ve onunla birlikte yaşayan ve düşünen güçlerin, çağdaş düşünce ve bilime ne kadar yabancı olursa olsun, vahşi bir sömürgeciliğin kıskacı içinde imha edilmek istenen halkımıza, bir inkarın ya da herhangi bir ilkel kabilenin dahi kabullenmeyeceği bir statünün dayatılması, hiçbir gerekçeyle kabul edilemez" **(A. Öcalan).**

Bir halkın ve ulusun, onun egemen güçleri ve dost olması gereken güçlerinin Kürdistan ulusal ve toplumsal kurtuluş gerçeği hakkındaki hükmü bu olunca, Kürdistan üzerindeki emperyalist ve sömürgeci güçlerin, yani düşman güçlerin hükmünün tamamen inkar ve imha olacağı kesindir.

"Emperyalist-kapitalist sistem, Türk sömürgeciliği ve yerli işbirlikçi Kürt egemen sınıfları ittifakından oluşan karşıdevrimci cephe, bırakalım bağımsız ve özgür bir ulus olarak yaşama hakkımızı tanımayı, ülke ve halk gerçekliğimizi tanımayı reddettiği gibi en ufak direnme tohumuna bile en amansız baskı ve şiddet yöntemleriyle saldırmakta, imha etmeye çalışmaktadır" **(A. Öcalan).**

PKK ortaya çıktığında kaba hatlarıyla Kürdistan toplumunun içerde ve dışarda, objektif ve subjektif konumu böyle oldukça olumsuz bir yapı arz ediyordu. Bu yapı çözülmeden, bu yapıdaki ulusal ve toplumsal kurtuluş potansiyeline ulaşmadan ve ulusal kurtuluş güçlerini ortaya çıkararak bir kurtuluş hareketi ve mücadelesi yaratmadan düşman güçlere ve dışarıya karşı hiçbir şey yapılamazdı. PKK, ilkel-milliyetçi ve reformist-milliyetçi kesimler gibi dışarıya dayanarak yol alamazdı. Bu davranışın getirdiği tahribatları biliyordu. Bunu yapsaydı sadece aynı güçlerin konumuna düşmeyecekti, aynı zamanda işbirlikçiliği ve uşaklığı daha da derinleştirerek mevcut olumsuzluğu geliştirmiş ve büyütmüş olacaktı. Halkın içinden gelen, halkın bir gücü olarak ortaya çıkan PKK, ne pahasına olursa olsun halka ulaşarak, halka dayanarak yol almak zorundaydı. Her ne kadar mevcut yapıda halkın öz gücüne güvenerek ve dayanarak yol almak çok zor olsa bile, başka yerde değil Kürdistan'da ve Kürdistan halkı için bir ulusal ve toplumsal kurtuluş hareketi ve mücadelesini yaratmayı önüne bir tarihi görev olarak koyan PKK başka tarzda hareket edemezdi. İçerde bir devrim gücü ve otoritesi haline gelmeden, içerde halkın birliğini ve dayanışmasını yaratmadan, içerde kimlik ve özgürlük yürüyüşünü başlatmadan, içerde parti, cephe ve ordu bağlamında bir bilinçlenme, örgütlenme ve uygulama gücü ortaya çıkarmadan, içerde birlik ve ittifak sağlayarak diplomasi sınavından başarıyla çıkmadan ve içerde düşmanları için etkin ve zorlu bir güç haline gelmeden dışarda söz sahibi ve etkili olmanın mümkün olamayacağını PKK çok iyi biliyordu. PKK, ancak içeriyi dışarıya taşırabilirdi. Ortada bir ülke, ulus ve halk varken PKK hiçbir hakla başka güçlere dayanarak, başka güçlerden medet umarak yola çıkamazdı. Ne kadar zor olursa olsun, önüne Kürdistan devrimini tarihi bir görev olarak koyduğuna göre, PKK her şeyden önce kendi ülke, ulus ve halk güçlerini ve olanaklarını harekete ve eyleme geçirmek zorundaydı.

"Hareketimiz daha ilk ortaya çıktığı dönemde bu durumun olumsuzluğunu görmüş ve bunun sağlıklı bir eleştirisini yaparak, gerekli sonuçları çıkarmıştır. Bu eleştirilerimizde özgüce dayanmayan ve tamamen dış güçlere (ki bunların dayandıkları güç sömürgecilerdir) dayanan, bu dış güçler arasındaki çelişkilerden yararlanmak isteyen ve umudu bu ülkelerdeki alt üst oluşlara bağlayan, bütün bu durumlara dayanarak da hareket düzenlemeye çalışmanın sağlıklı bir yöntem olmayacağını açık olarak vurguladık. Dış desteğin değerlendirilebileceğini, bunun stratejik bir yaklaşım düzeyine çıkartılmaması gerektiğini, bunların ancak taktikler düzeyinde kullanılabilecek gelişmeler olduğunu, bundan daha fazla rol atfetmemek gerektiğini ısrarla vurguluyorduk. Esas olarak özgüce dayanıp, özgücün konuşturulduğu oranda dış yedekleri kullanmak; bunda gerek sömürgeci egemen sınıflar arasındaki çelişkileri kullanmada, gerek halk ile egemen sınıflar arasındaki çelişkileri değerlendirmede atı-

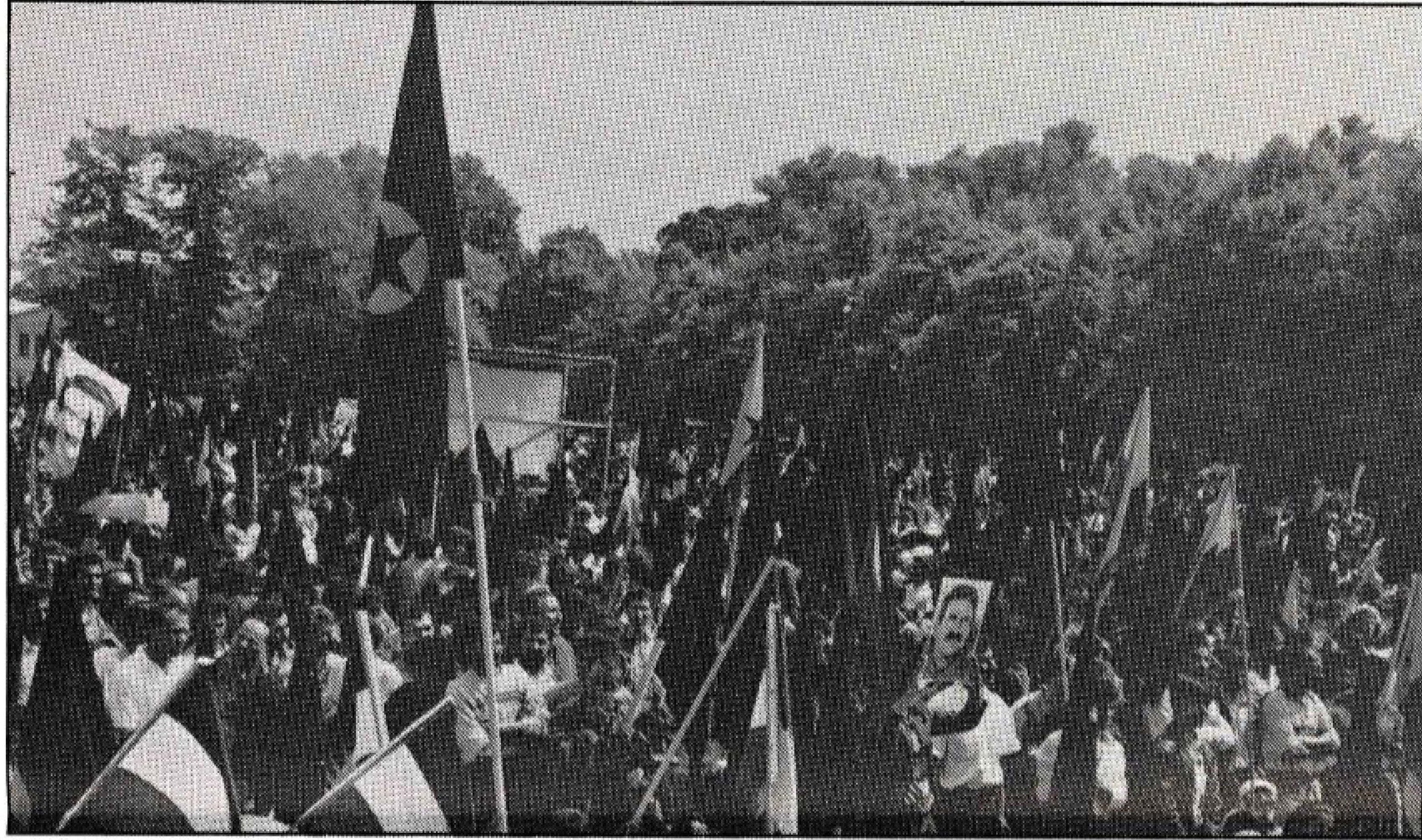
lacak adımlarla birlikte uluslararası alanda da sağlıklı dostlara dayanmak kaçınılmaz bir durumdur. Bazı devletlerin bölgesel çıkarlarına hemen alet olmak yerine, güç de olsa, fazla tehlike arz etmeyen, dolayısıyla da öz güce dayanma ilkesini ihlal etmeyecek dostluklar geliştirmek gerektiğini belirtmek gerekir. Biz daha ilk yıllarımızda bu değerlendirmeleri yaparak, bunları sağlam bir ideolojik temele kavuşturduk. Bu, giderek bir siyasi doğrultu haline gelerek, parti çizgimiz biçiminde somutluk kazandı" **(A. Öcalan).**

Kürdistan halkının içinde yaşadığı koşullar ne kadar zor ve Kürdistan toplumunun içinde bulunduğu yapı ne kadar geri ve olumsuz olursa olsun ve yine başta TC olmak üzere bütün düşman güçlerinin dayattığı inkar, imha ve asimilasyon politikasının yol açtığı tahribatlar ne kadar büyük ve dost olması gereken güçler Kürdistan gerçeğine ne kadar uzak ve duyarsız olursa olsunlar, Kürdistan devrimini PKK dışarıya değil ancak Kürdistan halkına dayanarak, Kürdistan halkını ayağa kaldırarak ve Kürdistan halkını savaştırarak gerçekleştirebilirdi. Bir ülke, bir ulus ve halk emperyalist ve sömürgeci inkar, imha ve asimilasyon politikası karşısında büyük bir tahribata uğramış olabilir, yine bu nedenle ekonomik, sosyal, siyasal, askeri ve kültürel açıdan çok geri bir konuma itilmiş olabilir, fakat doğru çizgi ve öncülük ortaya çıktığında kimlik ve özgürlük savaşında bu ülke, ulus ve halk, yenilmesi mümkün olmayan çok büyük bir güçtür.

PKK bu gerçeği biliyordu. Bildiği için de baştan sonuna kadar Kürdistan ulusal ve toplumsal gerçekliğine bağlı kalarak, bu gerçeğe dayanarak yol yürüdü. Fakat her şeyden önce doğru çizgi ve öncülük şarttı. Doğru çizgi ve öncülük Kürdistan halkının öz ruhuydu, onun direniş gücü, kimlik ve özgür yaşama istemiydi. Düşüncede bu ortaya çıktığında, bunun kendini pratiğe de geçirmesi gerekiyordu. Düşünceyi halka taşırarak halkla bütünleşen bir çizgi ve öncünün hızla politikleşmesi, kendisini halkla beraber pratikte bilinçli, örgütlü ve uygulama gücü haline getirerek savaşması gerekiyordu. PKK bunları yaptığında ismi bile ağza alınmak istenmeyen ve öldüğüne inanılan Kürdistan halkının mümkün olan en kısa zamanda büyük bir devrim gücü haline gelerek bölgede ve dünyada büyük bir etki yaratacağını biliyordu.

"Bugüne kadar, bu kaos ve bilinç körlüğü ortamında gerçekleri göremeyen, kendi gerçek çıkarının nerede olduğunu kavrayamayan Kürdistan halkı, PKK'nin ektiği bilinç tohumlarıyla ve bunu pratik-örgütsel eylemleriyle tamamlayarak bütünleştirmesi sonucu kendi gerçekliğini kavramaya ve bu uğurda mücadele eden öncüsü etrafında toplanmaya başladı" **(A. Öcalan).**

Kürdistan halkı PKK'de somutluk kazanan kurtuluş çizgisine ve öncüsüne kavuşunca adeta yıllarca zorla yatırıldığı derin uykudan uyanarak yürümeye başladı. Bu yürüyüşün sonucunda kimlik ve özgürlüğün ve insanca yaşamın olduğunu gördükçe ayağa kalktı ve direndi. PKK öncülüğünde ve çizgisinde, düşman güçlerin hiç ummadıkları ve şans tanımadıkları bir dönemde Kürdistan halkının uyanarak harekete ve eyleme geçişi, başta TC olmak üzere düşman güçlerin ve hatta dost olması gereken güçlerin gözünden kaçmamış, tersine büyük bir telaş ve korkuyla karşı karşıya getirmişti. Çünkü devrimci çizgide ve öncüde ayağa kalkan ve direnen Kürdistan halkının kendilerinden bütün işledikleri suçların hesabını sorarak yargılayacağını biliyorlardı.

"Halkımızın bağımsızlık ve özgürlük bilinci geliştikçe, çağdaş bilimsel gerçeklerin ışığında sorunlarını çözümlemeye yöneldikçe, tarihin derinliklerindeki köleleştirici bilinci ve buna sahiplik edenleri daha iyi açığa çıkaracak, bunlar açığa çıktıkça da affetmeyecek, kendi bünyesine onları kabul etmeyecektir. İşte bu telaşla PKK hareketinin üzerine üşüştükçe üşüştüler" **(A. Öcalan).**

Emperyalist ve sömürgeci güçler ve uzantıları Kürdistan halkının varlığını inkar ediyorlardı ve imha etmek istiyorlardı; asimilasyona tabi tutarak eritmeye çalışıyorlardı. Hatta bu yaptıklarında başarılı olduklarını ve Kürdistan sorununu tarihe gömdüklerini sanıyorlardı. Fakat karşılarında uyanan, ayağa kalkan ve direnen bir Kürdistan halkı görünce, bu gelişmeyi sağlayan, bu olayı gerçekleştiren PKK'yi ne pahasına olursa olsun yok etmek istediler. Çünkü PKK Kürdistan halkının gözü, kulağı ve dili olmuştu; Kürdistan halkının kimlik ve özgürlük isteminin, bağımsız ve özgürce yaşama arzusunun tercümanı, bilinci, örgütü ve eylemi olmuştu. Bunun için daha başta bütün gözlerini ve olanaklarını seferber ederek PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini durdurmaya, bastırmaya ve böylece Kürdistan'da tutuşan yangını söndürmeye çalıştılar.

"PKK, yoksul-emekçi halktan bir avuç insanın yükselttiği bir halk hareketidir. Türkiye'de sosyal-şovenizmin görülmemiş inkarcılığı ve azgın saldırılarıyla karşılaştı. Daha henüz küçücük tohum halindeyken, Türk sömürgeciliğinin en kanlı şiddet ortamında boğulmak istendi, yerli egemen sınıfların görülmemiş bir inkarcılığı ve ihanetiyle karşılaştı. Sosyal-şovenizm, Kürt küçük burjuva-reformculuğu, Türk sömürgecileriyle işbirlikçi egemen güçlerin saldırıları sonucu en değerli militanlarını kaybetti. Türk faşizmi onlarcasını işkencehanelerde ve zindanlarda katlederken, yüzlercesi hakkında da idam istemektedir. Sömürgeci faşist Türk devleti bugün, ülkemizi boydan boya bir savaş alanı haline getirmiştir. Halkımızın her bireyine, aile varlığına bir işkenceyi, sefaleti ve onursuzluğu dayatmıştır. Ancak bütün bunlara PKK, insanlığı ve direnişi dayattı" **(A. Öcalan).**

Kürdistan'da gelişen ve adım adım yürüyerek genişleyen ve yükselen ulusal kurtuluş mücadelesi çok çetin koşullarda ve oldukça zorlu bir yol izleyerek ilerliyordu. Bu savaşın bir tarafında daha yeni yeni örgütlenmeye ve mücadeleye başlayan PKK ve Kürdistan halkı, diğer tarafında ise başını TC'nin çektiği ve dost olması gereken güçlerin de beslediği büyük ve güçlü bir karşı-devrimci cephe vardı. Bu karşı-devrim cephesi, PKK'yi hala halkla bütünleşerek bir halk hareketi ve mücadelesi haline gelmemişken yok etmek istiyordu. 12 Eylül faşist darbesini geliştirerek PKK'ye ve Kürdistan halkına karşı eşitsiz ve tek yanlı bir sömürgeci-faşist imha savaşını başlatarak, PKK'yi erkenden savaş içine çekerek yok etmeye kalkıştı. Fakat amacına ulaşmadıkça halka yöneldi, halkı katletti, işkenceye aldı, tutukladığı devrimcileri ve yurtseverleri zindanlara koyarak işkence yoluyla teslim alma ve ihanet etmeye zorladı. Fakat PKK bir halk hareketini ve mücadelesini ne pahasına olursa olsun yaratmaya kararlıydı. O halkın içinden çıkmıştı, sonuna kadar halka bağlıydı, asla teslim olmayacak ve direnecekti.

"PKK hareketi, bu nedenlerle her türlü zorluğa katlandı. İnsan olma sıfatını taşımanın zorunlu bir gereği olarak direnişten vazgeçmedi. Düşman ne kadar insafsız, dostlar ne kadar duyarsız olursa olsun, insanlıktan vazgeçmemek için direnmek ve savaşmak gerektiği ilkesinin gereklerine uygun olarak kendisini eğitti, örgütledi ve eyleme kalktı. Ülke içinde ve dışında ilericilik ve devrimcilik adına ne istediyse, devrimci ve enternasyonalist anlayışının bir gereği olarak yerine getirdi. Ortadoğu zemininde, Arap ve Filistin halkına karşı dayanışma görevini, en ön saflarda savaşarak ve en zor görevleri üstlenmekten bir adım geri atmadan yerine getirdi. Bu uğurda şehitler verdi, kan döktü" **(A. Öcalan).**

PKK en başta Kürdistan halkı olmak üzere halklar ve insanlık için direnmeye ve yaşamaya kararlıydı. Emperyalist ve sömürgeci güçlere teslim olarak ihanet etmeyeceği gibi, sosyalist, demokratlık ve yurtseverlik adı altında dayatılan sahte istemlere de boyun eğmeyecekti. Direnmeye karar veren PKK, halkı da direnmeye çağırıyordu.

"Kürdistan halkı kendisine dayatılan vahşi faşist Türk sömürgeciliğine karşı her türlü eylem biçimini, silahlı-silahsız, siyasi-askeri, ideolojik-ekonomik, bireysel-kolektif, kin ve öfkeyle, kazma, balta, tuzak vb. her türlü çabayı sarfederek ve aracı kullanarak kurtuluş yoluna girmek zorundadır. Bu aynı zamanda bir ulus olarak, bir halk olarak yaşayıp yaşamama hakkını kanıtlama, insanca ve onurlu bir yaşama hakkına layık olup olmama savaşımıdır. Yani atmosferin etkisiyle eriyen bir mumya mı, yoksa güneş ışınlarıyla parlayan bir altın gibi mi olunacak? İşte bugün Kürdistan halkı böylesi bir sınavla karşı karşıyadır" **(A. Öcalan).**

PKK ve Kürdistan halkı bu sınavı mutlaka kazanmak istiyorlardı. Direnme temelinde kurtuluş savaşına kalkışan PKK ve Kürdistan halkı, bütün olumsuzluklara ve olanaksızlıklara, bütün eksikliklere ve zorluklara rağmen düşman güçlerinin imhacı saldırılarına ve dost olması gereken güçlerin sahte dayatmalarına rağmen bu savaşta ayakta kalabileceklerini ve bu savaşı kazanacaklarını mutlaka dosta ve düşmana göstermeliydi.

Bu amaçla PKK, faşist Türk sömürgeciliğinin dayattığı tek yanlı ve eşitsiz imha savaşı karşısında zorunlu olarak geri çekilme taktiğini izleyerek, bir dönem için de olsa Ortadoğu'da Arap-Filistin sahasına çekilir. Kürdistan devriminin yaşatmak, devrimin kazanımlarını korumak, zaferini garantilemek ve Kürdistan halkının direnişini daha da güçlü boyutlarda geliştirerek sürekli-leştirmek için PKK, çizgi ve öncü düzeyinde de olsa kendisini yaşatmak zorundaydı. PKK bu nedenle kendini toparlamak ve yeni döneme hazırlamak ve bu temelde direniş savaşını yeni boyutlarda artık bir halk savaşı düzeyinde geliştirip yükseltmek için geri çekilme taktiğini izlemişti. Bu durumu fırsat bilen çeşitli güçler dostluk maskesi altında daha önce PKK'ye kabul ettiremedikleri istemlerini ve dayatmalarını yeniden gündeme getirerek sonuç almak istediler.

Oysa PKK içerde olduğu gibi dışarda da kendi emeği ve öz gücüyle ayakta kalıyordu. Gittiği dış alanda da direnerek gerçek enternasyonlizmin ne olduğunu eşit ve özgür temelde kurulacak dostluğun nasıl olduğunu bizzat verdiği mücadelesiyle ortaya koyuyordu. Ama komünistlik, sosyalistlik, demokratlık ve yurtseverlik yaptıklarını söyleyenler dostluk adı altında PKK'den direniş ve devrim değil başka şeyler istiyorlardı.

"Fakat bunun karşılığı olarak PKK'ye soysuz bir politikacılık dayatıldı. Ülke, ulus ve halk gerçekliğimiz tanınmak istenmedi. Hatta utanmazcasına, dolaylı ve dolaysız olarak ideolojik-politik hattımızdan vazgeçerek kendi kendimizi tasfiye edip "malum örgütlere memur" olmamız istendi. PKK, halkın namus ve onurundan vazgeçmeyeceğini, geçmiş mücadelesine, halkına ve parti şehitlerine ihanet ederek ideolojik-politik çizgisini tasfiye etmeyeceğini, varlık sorunu olarak gördüğü bu alana el uzattırmayacağını, uzanmak isteyen elleri ise kıracağını bu güçlere izah etmeye çalıştı. Dayatmalara boyun eğilmeyeceğini, yükselecek PKK direnişi karşısında tüm tarihi suçlarını ortaya çıkacaklarını gördüklerinde ise en insafsızca eylem ve dayatmalarda bulunmaktan geri durmadılar" **(A. Öcalan).**

Emperyalist ve sömürgeci güçler her türlü yöntemle PKK'ye saldırırken, başta eski Sovyetler Birliği olmak üzere kimi Reel Sosyalist ülkeler ya doğrudan ya da kendilerine bağlı çalışan klasik komünist partileri devreye sokarak PKK'ye kendini tasfiye etmesini dayatıyorlardı. Kürt ve Kürdistan gerçekliğini tanımayan bu güçler, Kürdistan devrimine karşı çıkıyorlardı ve bu nedenle PKK'nin kendini tasfiye etmesini ya da bu hizmetine girmelerini dayatıyorlardı. PKK bu istem ve dayatmalara direnince, komplolar düzenliyor, terörist suçlamasında bulunuyor, dünya barışını ve düzenini tehdit etmekle suçluyor ve ezmeye çalışarak düşman güçlerin yanında yer alıyorlardı. Bir ülke, ulus ve halk adına hareket eden, onu temsil eden ve devrimine öncülük eden PKK ise, ne pahasına olursa olsun bağımsızlığını ve özgürlüğünü koruyarak, çizgisinden ve ilkelerinden taviz vermeyerek doğru bildiği yolda direnmeye ve yürümeye devam etmiştir.

"Devrim yapmak her halkın en kutsal bir hakkıdır. Köle bir halk hiçbir yerden izin almadan; içinde bulunduğu toplumsal ve siyasal olumsuzluklar ne kadar ağır olursa olsun, bunu, devrimini yapma önünde hiçbir surette engel olarak görmeden ve herhangi bir zaman ve mekanla sınırlı kalmadan, direnme hakkını kullanmakla mükelleftir. Bugün çağın en çok gerisinde kalan, ulus olmaktan çıkartılan ve adeta toplumsal bir kaos içinde tutulan Kürdistan halkına devrim yapma hakkını dayatmaktan başka ne yapılabilir? Bir halkın kendi devrimini, bağımsız ve özgür bilinci ve eylemiyle geliştirmekten başka gerçekleştirme yöntemi var mıdır? Bir halk sayısız ve sonsuz direnme biçimlerini kullanmadan zaferi elde edebilir mi? Dışardan dayatmalarla bir halkın devrimini gerçekleştirmesi mümkün müdür?" **(A. Öcalan.)**

PKK'nin öncülük ve komuta ettiği Kürdistan devrimi karşısında reel sosyalist güçler, Türk sosyal-şovenleri, ilkel ve reformist Kürt milliyetçileri elbirliği yaparak PKK'ye sitem ediyorlardı. İçerde faşist Türk sömürgeciliği ve emperyalist güçler yoğun saldırılarla fiziki imhayı gerçekleştirmeye çaba harcarken, bunlar da dışarda dayatarak siyasi imhayı gerçekleştirmeye çalışıyorlardı. PKK, devrimden vazgeçme istemi ve saldırısı nerden, kimden ve nasıl gelirse gelsin buna karşı direneceğini kendi çizgisinde olduğu kadar pratiğinde de kesin bir şekilde gösterdi. PKK gerçek dostluğa ve emeğe değer veren ve saygı duyan bir harekettir. Gerektiğinde iğne ucuyla kazar gibi büyük çaba harcayarak yol yürür, kendi mücadelesiyle kazandığı en ufak ilişkiye ve en basit dostluğa büyük değer biçerek yaşatmaya ve daha da geliştirmeye çaba harcar. Fakat bunu devrime hizmet ettiği sürece yapar, aksi durumda bu ilişki ve dostluk ne kadar büyük olursa olsun koparmaktan çekinmeyen bir harekettir. PKK'de Kürdistan halkının, ezilen güçlerin ve insanlığın çıkarları, istemleri belirleyicidir, herşeye devrim için "evet" ya da "yok" demiştir. PKK'yi ortaya çıkaran, yaşatan ve başarılı kılan halkın ve devrimin gerçekliğidir. PKK bu gerçeğin zaferi için vardır.

(SÜRECEK)

Latin Amerika'nın ihtilalcı rüzgarları şimdi Ortadoğu'nun en sevimli, en direngen ülkesi Kürdistan'da fırtınalaşarak sürüyor. Halkların deneyimi, kardeşliği ve eşitliği kendisini en iyi şekilde Kürdistan'da formüle ediyor. Latin Amerika'nın kalesinin bayrağı Kürdistan semalarında özgürce dalgalanmanın eşiğinde

Che Guevera'nın savaş arkadaşı Ernesto TORRE:

KÜRT GERİLLALARI KAZANACAKTIR

-Selim Ferat-

Aşağıdaki söyleşi, 22.07.1993 tarihinde, CHE GUEVERA'nın komutanı olduğu gerilla birliğinde savaşmış ve Guevera'ya yakından tanık olmuş, 68 yaşındaki Ernesto TORRE ile Havanna'da, İCAP (Küba Halklarla Dostluk Ligası) binasında, gazetemiz Berxwedan adına yazarımız Selim Ferat tarafından yapıldı.

Açıklama ve soru: Sizi içten selamlıyor ve önerimizi kabul edip bize tartışma ve tanışma imkanı tanıdığınız için Berxwedan gazetesi adına teşekkür ediyoruz. İsterseniz, size önce gazetemizi ve ülkemizdeki gerilla hareketini tanıtalım. Berxwedan, Avrupa'da bulunan tüm Kürdistanlılara ve demokratik kesimlere hitap etmektedir. Bakınız, size göstereceğimiz gazete sayılarında, "Serhildan" dediğimiz halk ayaklanmalarıyla ilgili fotoğraflar var. Örneğin bu fotoğraf Mahsum KORKMAZ Akademisi olarak adlandırılan gerilla kampından çekilmiş.

ERNESTO TORRE: Kürdistan'daki şehirlerde gerillalar var mı? Biraz da gerilla hareketinin durumundan bahseder misiniz?

Kürdistan'da gerilla hareketi son yıllarda kitleselleşti. Biz de, eğer Küba tarihindeki gibi tanımlarsak, gerilla ordulsundan bahsetmek mümkündür. Kürdistan'da halk ordusu ARGK (Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu) tarafından örgütlenmiş bulunmaktadır. Gerilla hareketinin tarihi 10 yılı aşkındır. Şu anda Kürdistan'da gerillanın kurtarmış olduğu alanlar vardır. Bu alanlarda gerilla birlikleri yaşamakta ve eğitim görmektedirler. Halkın da yaşadığı birçok alan yarı kurtarılmış bölgelerdir. Bu bölgelerde gerillanın siyasal hakimiyetinin yanısıra, hayatı tam kontrolünden de bahsedebiliriz. Bu alanlarda sömürgeci ordular devamlı kayıp vermektedirler. Bazı bölgelerde ise gündüzleri sömürgeci ordular, geceleri ise gerilla birlikleri hakimdir. Bu sadece askeri açıdan böyledir. Değindiğimiz son bölgelerde Türk ordusu devamlı kayıplar vermektedir. Bu sıralamada devamlı bir tırmanma görülmektedir. Kurtarılmış alanlar, giderek halkın yaşadığı alanlara dönüşüyor. Şehirlerde ise gerilla örgütlüdür. Hem toplumsal olarak örgütlüdür, hem de askeri olarak müdahale etme kuvvetine sahiptir.

İsterseniz devam edelim. Şu gördüğünüz gazete Özgür Gündem'dir. İstanbul'da çıkan, Kürtlerin sesi olma özelliğini taşıyan tek günlük gazetedir. Bu fotoğraf, Almanya'nın Bonn kentinde, miting alanında bulunan 120.000 Kürdistanlıyı görüntülemektedir. Bu gibi haberler yaptığı için Gündem'den 9 gazeteci kontrgerilla tarafından katledildi. Kürdistan'da gerilla mücadelesi halk ile bütünleşmiş durumdadır. Bu Küba'da da öyle oldu. Tarihlerimiz ve devrimlerimizin benzerlikleri var. Siz de kuşatılmış bir ülkede devrimi başardınız. Kürdistan da kuşatılmış olan bir ülkedir.

Gerilla sizin ülkenizde de halkın sevgilisi haline geldi. Sizde Camilo CİENFUEGOS, bizde de Mahsum Korkmaz halkın kalbinde yaşıyorlar.

Bakınız, bu fotoğrafta bizim CASTROMUZ var. Adı Abdullah ÖCALAN. Biz O'na "APO" diyoruz. Bu, Kürtçenin bir lehçesinde Amca, diğer bir lehçesinde de Baba anlamına geliyor. Bu hitap sevgiyi ve bütünleşmeyi çağrıştırıyor. Burada tanık oldum. Sizde de Fidel'e Babamız diyorlar.

Küba ve Kürdistan ABD müttefiklerinin tehdidi altındadırlar. Böylece birçok noktada hem devrimlerimiz, hem de karşı karşıya olduğumuz problemler açısından ülkelerimizin durumu benzerlikler arzetmektedir.

Bundan dolayı da ülkemizin devrimini size tanıtmak, sizden de birçok şeyi ülkemize taşımak istiyoruz. Bu anlamda görüşmemize büyük değer biçiyoruz. Geçmişte gerilla olmanız bu söyleşiye daha da güzel bir anlam kazandırıyor.

Kendinizi tanıtır mısınız?

ERNESTO TORRE: Adım Ernesto TORRE RODRİGEZ, 26 yıldan beri İCAP'ta çalışıyorum: Şimdi de şoförlük yapmaktayım. Protokol bölümünde çalışıyorum. Devrimden önce Halk Ordusu'nda askeri uzmandım. Devrimden hemen sonra da orduda görev aldım. Daha sonra da, bu iş alanında görev aldım. Burada kendimi çok iyi hissediyorum. Tüm çalıştığım yıllar boyunca, her yıl örnek bir çalışan olarak mükafatlandırıldım. Tüm çalışma arkadaşlarım bana karşı saygılı davranıyorlar.

Ben kırsal kesimden geliyorum. Benim babam 85 hektarlık bir araziyi işletiyordu. Domuzlarımız vardı. Babam her şeyi alma gücüne sahipti. Ayrıca kahve üretiyordu. 5 kardeştik. Sonraları gerilla ile ilişkiye geçtim. 1957 yılıydı. Yedi gerilla gördüm, onları eve davet ettim. Onlara yiyecek verdim. Biz, o gün bir domuz öldürmüştük. Onlar, Los Gavinales isimli bir bölgeye gitmek istiyorlardı. Ben onlara klavuzluk ettim. Uzun bir yoldu. Biz, saat gece 11.00'de yola çıktık.

Babanız büyük toprak sahibi miydi?

ERNESTO TORRE: Hayır, hayır. Benim babam sadece toprağı işletiyordu. Ben gerillalarla Gabilanes bölgesine kadar refakat ettim. Ormanların arasından geçiyorduk. 7'si de erkekti. Bir gün önce çokça yağmur yağmıştı. Bir ırmaktan yüzerek geçmek mecburiyetinde kaldık. Geçerken iki katırı kaybettik. Hayvanlar silah taşıyorlardı. Uzun bir yolculuktan sonra Gabilanes bölgesine ulaştık. Ben daha sonra eve geri döndüm. Batistá askerlerinin onları takip ettiğini ve ertesi gün 2 gerillanın çatışmada yaşamını kaybettiğini öğrendik. Diğerleri ise çemberi yarıp gitmişlerdi. Silahları ise geride bırakmışlardı.

Viyega adındaki gerillayı kollarından bağlayan askerler, onu iki kilometre sürüklemişlerdi. Sadece ellerini değil, kollarını da bağlayarak, Vineya kentinin tüm sokaklarından sürükleyerek ve hırpalayarak çekmişlerdi. Askerler sürekli, eğer biri daha bu gerillanın yaptığını yaparsa, aynı akıbete uğrayacağını söylüyorlardı. Bu tüm olanlara tanık oldum ve bu sahneleri gözlerimle gördüm. Bu beni çok etkiledi. Ben yerde sürüklenen gerillayı tanıyordum. Ancak, askerler bunu bilmiyorlardı. Eğer benim ona yardım ettiğimi bilseydiler, beni de öldürürlerdi. Bu vahşeti yapan askerlerden biri çok barbardı. Devrimden sonra kaçıp gitti. O bir haydutẗu. Küba'dan kaçtı. Akıl almaz işkenceler yapıyordu.

Benim bundan sonra gerillalarla ilişkilerim sıklaştı. Daha sonra bize kırsal kesimden gerillalar geldiler. Kırsal kesimden gelenler ayrı özelliklere sahiptirler. Büyük şehirler

den gelenler de çok ayrı özellikler sahiptirler. Örneğin kırsal yaşamda çocuklar at koştururlar, deli dolu bir atı koşturmak mecburiyetinde kalırlar. Onların problemleri daha da azdır. Onlar tabiatı tanırlar. Şehirlilerin bu tecrübeleri yoktur. Şehirliler ile kırsal kesimden gelenler arasında büyük farklar var. Geuvera'nın günlüğünü okudunuz mu?

Evet, okudum.

ERNESTO TORRE: O, bir keresinde Bolivya'da gerilla sempatizanı olan bir avcı grubundan bahseder. Hepsi de uzun boylu ve iyi avcılarmış, silahı çok iyi kullanıyorlarmış. Che onları görünce: "Bakın, bakın ne kadar iyi gerillalarımız var. Kırsal kesimden gelenler, şehirlerden gelenlerden daha da atik ve idmanlı." Sana daha birkaç anıyı anlatmak istiyorum. Dinlemek ister misin?

Memnuniyetle. Çoğunlukla gerilla yaşamıyla ilgili, çok sevindiğiniz ve acı duyduğunuz anıları anlatırsanız daha yararlı olacak. Büyük başarılar kazanmanızın anıları olurlarsa, daha da yararlı olur kanaatindeyim.

ERNESTO TORRE: Doğru. Bazen çok değerli yoldaşlarımızı kaybettiğimizde, duygularımız derinden sarsılıyordu.

Bir keresinde benim de çok yakınımda bulunan bir yoldaşım katledildi. Tam da yüzüne ateş etmişlerdi. Bu, benim için çok korkunç bir olaydı.

Benim gerilla hareketindeki ilk görevim, gerillaya yeni katılanları çok uzaklardan getirmek, onlara klavuzluk etmekti. Ben bulunduğumuz bölgeyi çok iyi tanıyordum. Başlangıçta da söylediğim gibi, babam aynı zamanda hayvancılıkla uğraşıyordu ve ben araziyi çok iyi tanıyordum. Gerillaya katıldığım andan itibaren aynı zamanda et tedarik etme işiyle görevlendirildim. Bazen haftada bir, büyük baş hayvan kesip onun iç organlarını yere gömüyorduk. Bunu, akbabalardan korumak için yapıyorduk. Eti ise gerilla kampına götürüyorduk. Bir köyü ele geçireceğimiz, veya bir saldırı düzenleyeceğimiz zaman, eylem öncesine kadar kimsenin haberi olmuyordu. Bu bir sır olarak saklanıyordu. Bir tuzak hazırlandığı zaman ön hazırlıkları yapılıyor ve eylem için tüm tedbirler alınıyordu.

Neden hayvanların iç organlarını saklıyordunuz, askerlerin, bulunduğunuz yeri tesbit etmemeleri için mi?

ERNESTO TORRE: Tabii, askerlerin yerimizi tesbit etmemesi için. Gerillaların izlerini kaybetmek için tüm tedbirleri alıyorduk. Keşif uçakları akbabaları tesbit ettiklerinde hemen bölgede aramayı sıklaştırıyorlardı. Che ise tehlikeliydi. Biliyorsunuz, Che Guevera doğudan başlayıp, batıya doğru giderek savaştı, ben ise Che'yi Kamavay'dan geçirmek üzere görevlendirilen kişiydim. Küba'nın bu bölgesi düzlüktür. Bunun için de tehlikeli bir bölgedir. Che Guevera Eskambray'a geldiğinde, onu karşıladım ve kendisine klavuzluk ettim. Bu çok tehlikeli bir işti.

Ben Che ile birlikte savaştım ve onunla birlikte savaşın sonunu da yaşadım. Che Guevera ile ilgili bir anımı aktarmak istiyorum. Askeri bir tabura baskın düzenlemiştik, bu taburda 47 asker bulunmaktaydı. Biz taburu ele geçirdik. Che Guevera iki yakın arkadaşını kaybetti. Taburun önünde Amerikan marka bir jip duruyordu, çatışma esnasında delik deşik olmuştu. Gerilla bir arkadaş bu aracı çalıştırdı. Bu jiple katledilen iki gerillayı ve iki yaralı gerillayı Goyada Dağı'nda bulunan kampımıza taşıdık.

Katledilen arkadaşlarımızı bulunduğumuz kamptaki ahırın arkasına gömdük. Kampa gitmek üzere yola çıktığımızda, fırtına vardı. Bundan dolayı Che Guevera, dağlık alandan değil, bitki ve otların bulunduğu bir düzlükten geçmemizi istedi. Bu bölgenin adı Gineya'dır. Burada yetişen otlar insan boyu kadar büyüklüktedirler. Bu eylemimizden sonra, B-26 tipi 9 savaş uçağı bölgede harekete geçtiler. Bugün bile o dönemde uçakların bu bölgede attıkları bombaların izlerine rastlayabilirsiniz. Biz otların arasındaydık. Uçaklar ise dağlık bölgeyi bombalıyorlardı. Bu Che'nin bilinçli olarak yaptığı bir öneriydi. Batista kuvvetleriyse bizim saklandığımız yeri bilmiyorlardı. Eğer dağlık araziden geçseydik, birçok arkadaşımızı kaybedebilirdik.

Ben Che Guevera'ya çok değer biçiyorum. O büyük bir askerdi, o bir partizandı. Ben gerillaydım, iyi eğitim görmedim, ancak Che Guevera geldikten sonra, bize askeri taktik ve manevre konusunda çok şey öğretti. Bize haritanın nasıl anlaşılabileceğini öğretti. Ben ondan çok şey öğrendim. O büyük bir insandı. Birlikte takibe çıkıyorduk, gözetlemeler için kendisine yardımcı oluyordum. Bir keresinde birlikte bir tepeye çıktık, kendisine dürbünü verdim. Bana ele geçireceğimiz taburun nerede olduğunu gösterdi. Bu biraz önce söz konusu ettiğim taburdu. Orada 47 asker vardı. 16 asker bir tünelden kaçarak kurtuldu. Ancak böyle bir tünelin olduğunu bilmiyorduk.

Che Guevera ile ilk karşılaşmanızı anlatır mısınız? Tesadüfi bir karşılaşma mı, yoksa planlı mıydı?

ERNESTO TORRE: Ben böyle bir karşılaşma için hazırlıklı değildim. Benim görevim onu Kamavay'a getirmekti. Ben Che Guevera'nın nasıl biri olduğunu bile bilmiyordum. Biz onu bulunduğu yere ulaştığımızda, biri bana "Torre, bak Orada Che oturuyor" dedi. Che rahat bir şekilde oturuyor ve piposunu içiyordu.

Che'nin namını önceden duymuştunuz, öyle mi?

ERNESTO TORRE: Evet, evet, milyonlarca kez. Bu benim için çok büyük bir sürprizdi. Onu görmeyi hayalimden bile geçirmiyordum. Ben onun daha fazla cüsseli ve büyükçe olduğunu düşünmüştüm. Kafasında siyah bir bere vardı. Kendisine, ona klavuzluk için görevlendirilen yoldaşlardan biri olduğumu söyledim. Ben, bu beş kişilik grubun sorumlusuydum. O ise bana, bu bölgeyi iyi tanıyıp tanımadığımı sordu. Ben, "Che, ben bu bölgeyi çok iyi tanımıyorum, daha uzak bir yerde yaşadım. Burası düzlüktür, birazı da bataklıktır" dedim. Bana, "Bize klavuzluk edecek kadar cesaretin var mı" dedi. Ona, bu iş için hazır olduğumu söyledim. Daha sonra yaptığımız yolculuğu, çok iyi tanıdığım bir bölgede devam ettirdik. Kötü olan şey ise, gece saat 10.00'da yola çıktığımızda, karşılaştığımız uçak saldırılarıydı.

Kürdistan'da askeri bir üste gerillalar tarafından saldırılar düzenlendiğinde, ön hazırlıklar yapılır, eylem tam olarak tartışılır. Tüm gerillaların onayı alındıktan sonra eylem gerçekleştirilir. Eylemden önce folklör oynanır, eylemden sonra ise topluca değerlendirmeler yapılır. Bize Küba'da gerilla eylemlerinin nasıl yapıldıkları ile ilgili anılarınızı aktarır mısınız?

ERNESTO TORRE: Bizde de Kürdistan'da olduğu gibiydi. Askeri bir üsü ele geçirmek istediğimizde, tüm tedbirleri alırdık. Neyin, nasıl olabileceği tam olarak tartışılırdı. Eylemden çokça önce, sadece iki kişi eylemden haberdar olurlardı. Hedefe 7-8 kilometre uzaklıkta, eylemle ilgili tartışmalar yapılır ve eylem anlatılırdı. Burada görevler dağıtılırdı. Tüm yönlere göre, kimin hangi yönde harekete geçeceği tesbit edilirdi. Eylemden bir gün sonra da değerlendirme yapılırdı. Kaç silahın kamulaştırıldığı, kayıplar konusunda bilgi verilirdi.

Bazen araba konvoyları ve askeri konvoyları sabote ederdik. İlk başta arka taraftan ateş açılırdı. Onlar ileriye hareket edip kaçınca, önde pusuya yatanlar harekete geçerlerdi. Onlar, hiçbir zaman kaç gerillanın eyleme katıldığını bilmezdi ve ağır kayıplar verirlerdi. Bazen ağaçlara tırmanır ve makineliyle bir bölük askeri tümden yok ederdik.

Başka bir soru, Bizde de gerilla hareketinde, disiplin önemli bir rol oynar. Gerilla, yaşamını yüzde yüz disipline eden profesyonel savaşıdır. Bu, yaşamın tüm alanlarında böyledir. Kadın-erkek arasındaki ilişkiler de bu profesyonel devrimci ilişkiler bünyesinde örgütlenir. Kadın ve erkekler devrime bağlı ve onu yaşayarak, onun için döğüşerek yaşamlarını idame ettirirler. Bizde kadınlar, gerilla hareketinde önemli bir rol ve sayıya sahiptirler. Tüm bunlar, Küba gerilla hareketinde nasıldı?

ERNESTO TORRE: Birçok gerilla kadın, erkekleriyle birlikte harekete katılıyorlardı. Birçoğu ise, gerilla olduktan sonra erkek veya kadınlarla tanışıyor ve evleniyorlardı. Birçok kez eylemlere gidildiğinde, kadınlar kamplarda kalırlardı. Bazıları eylemlere katılırlardı. Eylemlere katılan kadınlar, birçok kez erkeklerden daha da kahramandılar. Bazıları erkekleriyle birlikte omuz omuza savaşıyorlardı. Bazıları ise erkeklerden daha da cesurdular.

(SÜRECEK)

YDK: "15 Ağustos zulme dur demedir"

Kürt halkı için tarihi bir anlama sahip olan 15 Ağustos eylemini nasıl değerlendiriyorsunuz?

15 Ağustos'u değerlendirirken, bu tarihten önce Kürdistan'ın ve Kürt halkının içinde bulunduğu durumu gerçek mahiyetiyle ortaya koymak gerekiyor.

1920'lerden sonra TC devlet güçleri Kürdistan'ın insan gücünü ve gelir kaynaklarını gasp etmek için öncelikle askeri işgale başvurmuştur. Eğer işgalin askeri yanı sağlanırsa Kürdistan'ın TC için dikensiz gül bahçesi olacağı hesabı yapılmıştır. Her nekadar direnişler 1940'lara kadar sürmüşsede, Kürdistan baştan başa işgal edilmiştir ve TC için artık en ufak bir kaygı kalmamıştır.

Bu tarihten sonra TC sömürgeciliği şu planlamayı önüne koymuştur.

1-Kürt insanını kişiliksizleştirek, beyinsizleştirmek ve kendisi için hiçbir şeye itiraz etmeyen uysal bir köle haline getirmek.

2- Kürdistan'ın yer altı ve yer üstü zenginlik kaynaklarını Türkiye metropollerine aktarmak.

3- Kürt insanının ucuz iş gücünden yararlanmak için ve Kürdistan'ı boşaltmak için göçertme politikasını geliştirmek.

4- Kürt insanını ırkçı Türklük potasında eritmek için asimilasyon politikasını geliştirmek.

Kürt halkının kültürünü tahrib ettiği gibi, dini inançlarınıda tahrib etmiştir.

Bu saydıklarımızın dinde yeri olmadığını, özellikle belirtmek istiyoruz. Yani böyle bir gidişata dur demek gerekiyordu.

İşte 15 Ağustos eylemi, zulüm ve küfürle yoğrulmuş gidişata dur demenin adıdır.

Türkiye Cumhuriyeti açısından hangi sonuçlara yol açmıştır?

Herşeyden önce zulüm, inkar ve asimilasyon politikasının ve resmi ideolojinin teşhir ve tecritini sağlamıştır.

2- İslam dinini kendi ırkçı Türklük emelleri için kullandığı açığa çıkarmasını sağlamıştır.

3- TC'yi uluslararası platformlarda herkese taviz vermeye zorlamıştır. Ve politika yapamaz duruma sokmuştur.

70 yıllık Türkiye Cumhuriyeti tarihinde ilk defa 15 Ağustos gibi bir çıkışın gerçekleşmesini ve bu çıkışın kesintisiz gelişme sağlamasını neye bağlıyorsunuz?

Bu kesintisiz gelişmeyi, her şeyden önce sağlam bir inanca bağlamak lazım. Çünkü sağlam inanılmayan bir dava uğrunda verilen çabaların sonuç vereceği mümkün değildir. Belki geçici bazı sonuçları olabilir.

Yine haklı ve doğru bir amaca bağlamak lazım. Bu eylemin amacı Kürdistan halkının komşu halklarla ve bütün haklarda eşit seviyeye gelmesini ve insanca yaşamasını sağlamak olduğu inancındayız.

Bunların yanısıra ustaca bir siyaset, direnme, fedakarlık ve halk çıkarını ön planda tutma gerçekleri etkin rol oynamaktadır.

Türkiye solu açısından ortaya çıkardığı sonuçları nasıl değerlendiriyorsunuz?

Biz sadece Türkiye solu açısından değerlendirmiyoruz. Biz genel Türkiye halkı açısından değerlendiriyoruz. Şu gerçeği kabul etmek gerekir ki, Türkiye halkıda kendi egemen güçlerinden büyük zulüm görmektedir. Çünkü Türk işçisinin ve köylüsünün alın teri ile elde ettiği ürünlerin vergisini devlet halka yönelik değil, Kürdistan'daki savaşa yatırmaktadır. Yine islam dinini saptırarak kendi kirli emellerine hizmet edebilecek bir Türk islam sentezini halkın beynine yerleştirmeye çalışmaktadır. TC'nin kendi halkına yaptığı zulüm de yeni değildir. Çünkü osmanlıların Türkmenlere yaptığı mezalimler her Türkmenin belleğinde olsa gerek.

15 Ağustos eylemi Türk egemen ve zalim güçlerini büyük bir çıkmaza sokmuş Türkiye halkına da kendi kurtuluşunu sağlaması için büyük bir fırsat vermiştir.

Türk halkına seslenmek istiyoruz. Senin alın terinin karşılığı insan yakan silahlara yatırılmasına müsaade etme, zalim devletine karşı mücadele et.

Çünkü peygamberimiz Hz. Muhamed bir hadiste şöyle buyurur "Kardeşin zalimde olsa mazlumda olsa yardım et" Sahabelerden biri şöyle der ya "Resulellah Kardeşim mazlum olduğunda yadım ederim fakat zalim olursa nasıl yardım ederim" Hz.Muha - med şöyle der "Onun zulmüne karşı gelirsen ve zülümden caydırırsan ona yardım etmiş olursun."

Eğer Türk halkı bu fırsatı değerlendirmezse büyük bir vebal altına gireceğini bilmelidir.

15 Ağustos Atılımı'nın başta Ortadoğu olmak üzere dünyada yarattığı etkiler nelerdir ve nasıl değerlendirilmesi gerekir?

Bu eylemin ortadoğuda ve dünyada meydana getirdigi etkileri şu şekilde izah etmek mümkündür.

Kürt halkına bir umut olduğu gibi çevredeki ezilen halklarada şu mesajı vermiştir, zulmün ve sömürünün ilelebed süremeyecegi, inanç direnme irade olunduğunda ve insanın kendini değiştirdiğinde zulüm ve zilleten kurtulmanın yolunun açık olacağı mesajı vermiştir. Allah bir ayette şöyle buyuruyor. "Bir kavim kendini değiştirmediği müddetçe Allah'da o kavimin içinde bulunduğu durumu değiştirmez."Ve yine dünyadaki zalim güçlerede şu mesajı vermiştir.

Siz artık her istediğinizi ezilen halklara kabul ettiremezsiniz. Ya haklarını alacaklardır ya da onurlu bir şekilde öleceklerdir. Yani artık kölelik kabul edilmeyecektir.

15 Ağustos Atılımı'nın 12 Eylül gibi şiddetin dorukta olduğu ve Türk devleti yaprağın dahi kıpırdayamayacağına inandığı bir ortamda yapılmasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Böylesi bir eylemin böylesi bir ortamda yapılması büyük bir inanç, kararlılık, direnme ve insanın her şeyini ortaya koymasıyla mümkün olabilir.

Peygamberleden biri savaşa gideceği zaman halka şöyle seslenir "Karısını, çocuklarını düşünen benimle gelmesin, malını, mülkünü düşünen benimle gelmesin, ve ölümünü düşünen benimle gelmesin. Bunları düşünmeyenlerle savaşa gider ve kazanırız."

İşte zaferi elde etmenin yolu burada geçer.

Genelde tüm islamlara özelde ise Kürdistanlı islamlara yönelik bir çağrınız varmıdır?

Bizim müslümanlara özellikle Kürdistanlı müslümanlara çağrımız şudur; Allah diyor ki; Ben Kainatı içindekilerle beraber insanlar için yarattım. Peki bu kainatta sana düşen payını biliyormusun. Kendi hukukunu biliyormusun. Eğer bilmiyorsan neden öğrenmiyorsun. Eğer biliyorsan neden hakkını kullanmıyorsun. Eğer hakkın gasp edilmişse hakkını elde etmek için mücadele ediyormusun. Çünkü kendi hukukunu tanımayan, başkasının hukukunu da tanıyamaz. Dolayısıyla ya başkasının hakına tacavüz eder ve yahutta kendi hakkından mahrum kalır.

Çağrımızı tekrarlıyoruz. Kendi hukukunu tanı ve kullan. Eğer gaspedilmişse meşru yollarla elde etmek için mücadele et. Çünkü kukununu tanıyan dinini tanımış demektir.

KADIN SORUNU AYNI ZAMANDA ERKEK SORUNUDUR

Ve bugün, kadının köleliğine karşı savaş, ulusal kurtuluş mücadelesinin "olmazsa olmaz" yanlarından veya boyutlarından biridir. Bugün Kürdistan kadını cins olarak ezilmişliğine karşı da sahnededir. Ulusal kurtuluş süreci, kadının kölelik zincirini kırma mücadelesidir de aynı zamanda.

Kürdistan kadını ulusal kurtuluş sürecini yaşamadıkça, kurtuluş sorunlarının önemli bir halkasını bununla birlikte hal etmedikçe, tam kurtuluşa atlayarak gitmesi mümkün değildir.

5)- Özgür Kadın, özgür erkekle bir arada olur:

Kadın sorununa ve ezilen cinse yaklaşım özgürleşmenin veya özgürleşmeyi tam yaşamanın bir ölçüsüdür. Şimdiye değin kadına karşı sıraladığımız ve açıklamaya çalıştığımız anlayışlar ve erkeklerin davranışı, sömürgeciliğin, eski toplum yapısını, gerici ilişkileri, kurumları çarpıcı olarak önümüze sermektedir. O halde devrim ve ulusal kurtuluş mücadelesinin saflarında, yine cephe, parti ve ordu saflarında kadına karşı yurtsever, devrimci ve sosyalist erkeğin eski anlayış ve yaklaşımı taşıması, toplumda kadına karşı edindiği ayrıcalıkları başka biçimlerde koruması hoş karşılanamaz.

Dayak atmıyoruz, kadının mal gibi alınıp satılmasına karşıyız, işe gidebilir, "modern" giyinebilir; işte kadın ve erkek eşitliği bu kadar diyorsak, bu yetersiz ve oldukça kaba bir yaklaşımdır. Çok ince yollarla yine kadını koruma, bastırma, onun toplumda getirdiği geri, silik, edilgen, oldukça pasif özellikleri ona karşı kullanma, birbirini sınırlama, eski toplum ilişkilerinde olduğu gibi birbirini kötü düşürme, kadının hep geride geleceğini, devrim içinde ortalarda ve gerilerde yer alacağını nasıl bir biçimde olursa olsun düşünme; erkeğin ayrıcalıklarını, eski toplum alışkanlıklarını konuşturmadır. Kadına yanılgılı ve eksik yaklaşımı mücadele safları içinde sürdürmektir.

Önderliğin değişiyle erkek egemenlikli devrim olmasın diyoruz. Kadınlar buna destekçi, erkeğin destekçisi, çok ezildikleri ve sömürüldükleri için devrime geri planda, ikinci düzeyde katılma değil, erkeğin oynadığı rolü oynayacak düzeyde katılması gerekir.

Yurtsever, devrimci ve sosyalistler olarak biz de eski toplumun içinden çıkıp geldik. Kadına karşı engellerimiz, barikatlarımız, ayrıcalıklarımız ve önyargılarımız var. Partiye, ulusal kurtuluş mücadelesinin saflarına katılmakla bunlardan hemen kurtuluyoruz demek saflık olur. Katılmakla ancak başlangıç yapıyoruz ve köklü dönüşüm için kişiliği netleştirmek, arındırmak ve militan ölçülere ulaşmak şart.

Mücadele saflarında kadına yaklaşım eskisi gibi ise, eski yaklaşım bastırılarak gizleniyorsa, kaba ve yetersiz bir eşitlik anlayışına dayanıyorsa geleneksel ve sömürgeci erkek anlayışı aşılmamış demektir.

Partinin ve önderliğin bütün çabası kadını mutlaka devrime katmaktır. Onu devrimin öznesi, devrimin mimarı, taşıyıcısı, kadrosu, öncüsü, aktif kitlesi yapmak için teorik ve pratik olarak önünü açmaktır. Cephede yığınsal olarak katılımı sağlamaktır. Bağımsız, özgür, yurtsever kadın örgütlenmesiyle cephenin ve mücadelenin önemli, aktif bileşeni durumuna gelmesi ve bunu da bizzat kendisinin yapması için gerekli yardımların sunulması hiç teredütsüz yapılmaktadır. Ayağa kalkan ve mutlaka partileşen, cepheleşen, ordulaşan, devrimin bizzat öncüsü ve yürütücüsü, aktif katılımcısı durumuna gelen özgür ve bağımsız kişilikli kadın tipi artık ulusal, siyasal, toplumsal, kültürel, askeri olayların içindedir. Ulusal ve toplumsal kurtuluş yolunda da kadının kurtuluşu içinde yürümektedir; buna YJWK olarak ta katılmaktadır.

Kadınları özgürleşmeyen bir toplumun erkekleri de özgür olamaz; yarım ve eksik özgürlüğü yaşar. Kişiliğini, ulusal ve sınıfsal kimliğini tam bulamaz. Diğer bütün sorunlara doğru yaklaşım yanında, kadın sorununa da doğru yaklaşım şarttır. Bu da özgürleşmemizin ertelenemez bir boyutudur.

Eğer bir devrim, erkek egemenliğini aşmak için gerekli bütün tedbirleri almıyorsa, kadınların bunu tek başlarına yapmaları zordur. Sorun, kadınlarla erkeklerin karşı karşıya gelip çatışması ve savaşmasında değildir. Soruna çok boyutlu yaklaşmak, ulusal, siyasal, toplumsal boyutlarını, her toplumdaki ezilen cinsin özgün durumuyla doğru çözümlemelere gitmek gerekir. Ve böylelikle erkeğin kadın sorununa doğru, devrimci yaklaşımı, kendisine ve özgürlüğüne doğru yaklaşması anlamına da gelir.

Ulusal kurtuluş mücadelemiz önemli gelişmeler sağladı ve tabuları yıktı. Parti bu konuda küçümsenmeyecek bir yol aldı. Yine cephe ve kadın kitle örgütlenmesi, kadının mücadeleye katılması konusunda azımsanmayacak mesafe aldı. Devrime katılıyoruz, sorun bitiyor, çözümü tamamlanıyor diye bakmamak gerekiyor. Mücadeleye katılmakla her şey bitmiyor, "kadın-erkek eşitlik" söylemini kabul etmekle sorun çözülmüyor.

Parti öncülüğündeki ulusal kurtuluş mücadelesi, denilebilir ki, en önemli gelişmelerden birini kadını özgürleştirmek, kadını siyasi, ulusal, askeri, kültürel vb. alanda kişilik sahibi yapmak, kadının kimliğine gerçek anlamda ve özgür bir temelde sahip çıkmasını sağlayarak yaptı. Kadını evden, hapishaneden, duvarların içinden, toplumun en alt kesimine itilmiş durumundan çıkararak ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinin içine fırlattı.Kadın onurla, kişilikle, özgürlükle karşılaştı.

Çözüm yolları açılmış, mesafe de alınmış, öte yandan savaşım bitmiş değildir. Henüz kesin kurtuluş sağlanmış değildir. Onun için sorunlarımız olacak, kadını geri çeken engeller, kişilik özellikleri, eski alışkanlıklar devrimin saflarında da sürecektir.

6)- Kadın Sorunu Erkek Sorunudur:

Kadının devrimdeki yerine, niye erkekten daha az mücadele içinde olduğuna, devrimci, yurtsever ve sosyalist erkeğin tavrının ne olması gerektiğine geliyoruz. En çok ezilen kadın olmakla birlikte, ulusal kurtuluş mücadelesi saflarında daha az bulunmasının sorumlusu kadın mıdır? Bunda ulusal kurtuluş mücadelesine katılan erkeğin payı nedir? Biraz da bunu sorgulayalım.

Tabii bunun ulusal, toplumsal, tarihsel, ekonomik, kültürel etkileri, yani birçok etki ve faktör var. Bizim toplum yapımız, toplum yapısının ataerkilliğin damgasını taşıması, sömürgeciliğin Kürdistan'daki uygulamaları, sömürgeci, feodal-komprador ilişkiler ve bu ilişkilerin damgasını taşıyan sömürgeci otoritenin başka bir biçimde yansıması olan, mevcut gerici ilişkiler tarafından koşullandırılan etkenler, en genel anlamıyla erkeğin kadın üzerindeki otoritesi, kadının bir cins olarak ezilmişliğini açığa vuruyor. Bütün bunları bir araya getirirsek şöyle bir sonuç ortaya çıkar:

Kürdistan insanının elinde her şeyi alınmış, elinde kalan tek şey ise ailedir. Belki de aile de elinde kalmamış, ama bizim insanımız yoğun olarak aileye sarılır. Bütün hakları ve olanakları elinden alınmış; yararlanabileceği, kullanabileceği bütün diğer araçlar; yani ekonomik, siyasi, ulusal, kültürel, dil vb. bütün hakları gaspedildiği, ve yasaklandığı için sığınacak tek nokta veya başkanın da deyişi ile toplumun kabesi olan aile insanlarımız için tek sığınak yeri olarak görülüyor. Aileye tutucu bir şekilde yaklaşım vardır. Toplumumuzda kadın, aile ve diğer kurumlarda hep ikinci durumdadır. Hatta üçüncü durumdadır. Toplum yapısı ataerkil bir özellik taşıyor. Bir cins olarak kadının alabildiğine ezildiğine tanık oluyoruz. Ezilmişliği sadece cins olarak değil, ulusal ve sınıfsal baskı altında ezildiği gibi, diğer yandan kadın, ezilen bir cins olarak erkeğin baskısı altındadır; ataerkil baskıyı da yoğun olarak yaşar. Sömürgeciliğin toplumumuzu bu denli düşürüşü kadının ezilmişliğini daha da arttıran en önemli etken. Feodal-komprador ve diğer gerici ilişkiler kadının köleliğini oldukça perçinlemiştir.

Düşünüyoruz da; dünyada kadın haklarıyla ilgili veya kadının kurtuluşu ile ilgili bir çok gelişme olmakla birlikte, Kürdistan kadını bunu yeni yeni yaşıyor veya kendi kurtuluş sürecine yeni girmiş bulunuyor.

Kadının kurtuluş sorunu veya Kürdistan'daki kadın nasıl kurtulacak? Biz doğal olarak ulusal kurtuluş sürecini yaşayacağız, bu henüz kadının tam kurtuluşunu getirmez. Ama Kürdistan kadını ulusal kurtuluş sürecini yaşamadıkça, kurtuluş sorunlarının önemli bir halkasını bununla birlikte hal etmedikçe, tam kurtuluşa atlayarak gitmesi mümkün değildir. Doğal olarak kadının kurtuluşu nedir? Bağımsız, demokratik bir toplum, kadın sorununun ancak bir kısmını çözebilir veya bizim toplumumuz ancak böyle radikal bir değişimle kadının kurtuluşuna açılım sağlayacak, çözüm gücünü gösterecektir. Aslında ulusal kurtuluş süreci bir yanıyla, kadının kurtuluş sürecinin de başlatılmasıdır. Kürdistan kadını bugün, ulusal kurtuluş mücadelesini sürdürerek, aynı zamanda kendi kurtuluş sürecini başlatmış oluyor.

Tam ve kesin kurtuluş gelecek sömürüsüz toplumda sağlanacak diye, bugün kadının kurtuluşu ile ilgili yapılması gerekenler ertelenemez. Demek ki, kadının kurtuluşu, mücadelesi bugünden başlamıştır. Ve bugün, kadının köleliğine karşı savaş, ulusal kurtuluş mücadelesinin "olmazsa olmaz" yanlarından veya boyutlarından biridir. Bugün Kürdistan kadını cins olarak ezilmişliğine karşı da sahnededir. Ulusal kurtuluş süreci, kadının kölelik zincirini kırma mücadelesidir de aynı zamanda.

Ama kadının kurtuluş mücadelesi Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ile özdeşleştirilemez. Bağımsız, demokratik ve özgür bir Kürdistan, kadın sorununu da önüne koyacak, kadın ve erkek eşitliğine, kadının cins olarak ezilmişliğinin toplumsal nedenleri üzerine gidecektir. Giderek sosyalist Kürdistan yani sınıfsız-sömürüsüz toplumda ise kadının cins olarak ezilmişliğine neden olan toplumsal kaynaklar kurutulacak, kadını erkekten geri tutan tüm etkenler, ilişkiler ve özelliklere son verilecektir. Kelimenin gerçek anlamıyla tam eşitlik ve özgürlükten o zaman sözedeceğiz. Özcesi Kürdistan'da kadının kurtuluşu uzun bir süreci kapsıyor. Gerçekten, toplumda var olan birçok etken ve özellik dikkate alınırsa, işimizin epey zor olacağı açıktır. Ama kararlıca üzerine yürümekten başka yol yoktur.

(SÜRECEK)

1. Ulusal kadın Kongresinde:

Kürt kadınının köleliği yargılandı

İnsanlığın geçirmiş olduğu tüm toplumsal süreçler ele alınıp değerlendirildiğinde, üretime hükmedenler arasındaki çekişme ve savaşlar sonucundaki devrimler, toplumsal anlamda değişim ve gelişim sağladığından, ona bir üst sıçramayı yaşattığından şüphesiz tamamen ilerici bir rol üstlenmiştir. Ancak üretim ilişkilerinin zamanla gericileşmesiyle başlayan ve daha fazla sömürme hırsıyla ortaya çıkan sınıflar arası çelişme, cinsler arası savaşımında tarihçesini oluşturmuştur. Özellikle kadının üretimde yer almasıyla oluşan "erkek egemenlikli sınıflı toplum" kadını her toplumsal yapıya uygun kılıklara büründürerek katmerli kölelik durumunu yaşatmıştır.

Köleci, feodal ve kapitalist üretim ilişkilerinin Kürdistan'da iç içe girmiş yapısı her boyutuyla kişilikte çarpık şekillenmeye kaynaklık ederken,özellikle diğer toplumlardan daha fazla "erkek egemenlikli toplum" tarzını da etkin kıldırmıştır. İşte bu iki temel noktadan bakıldığında bile Kürt kadınındaki çok yönlü kölelik düzeyinin ne kadar üst boyutlarda yaşandığını net görmek mümkün olacaktır.

İşte bütün bunları ortadan kaldırmak, yani toplumsal dönüşümü sağlamak hedefiyle ortaya çıkan partimizin amacını, sömürgeci egemen güçlerin işgalci ve talancı ordusunu ülkeden çıkarma eylemliliğinden ziyade, bin yıllardır değişik güçlerin güdümünde kalan, o, oranda da çok değişik kişiliksizleştirme yöntemleriyle şekillenen, bu kişiliği doğal kabul eden Kürt halkına "kişilik kazandırma" tarzında algılamak ve savaşın esas boyutunu sömürgeciliğin dayattığı kişilikle savaşma, gerçekliği yakalama tarzında değerlendirmek gerekmektedir.

Toplumsallıktan, sosyalleşmeden uzak, dünyada gelişmeler yaşanırken her anlamda yerinde sayan, buna karşın her dönemde de en fazla sömürülen söz ve düşünce hakkı olmayan, kukla irade sahibi Kürt kadını, mücadelenin boyutunu anladığı, partinin soruna getirdiği çözümleri gördüğü oranda saflara akın etmiştir. Fakat toplumdaki mevcut durumunu partiye dayattığından birçok soruna kaynaklık etmiştir. Parti içindeki bu olumsuz katılım, teslimiyetçi bir biçimde iradesini konuştururken, erkeklerin sınırsız bir egemenliğe doğru tırmanışı ile kadındaki çok sınırsız düşüşle oluşan çarpık ilişkilerden, provokatörlerin at oynattıkları zemin olma durumundan tutalım, bilinen dedikoduculuk, sığınmacılık, güvensizlik vb. tutumlarıyla siyasallaşma ve eylemliliğe yönelmede özünde çok engelleyici, çok tutucu ve hatta karşı-devrimci rolü oynamıştır. Özellikle 1991'de ulusal kurtuluş müdelemizdeki yaşanan sıçrayışla kadının dizginsiz katılımından doğan bayan yapısındaki nicel büyüme, saflardaki mevcut gerillanın yaklaşık beşte birini oluşturmuştur. Yani normalde yük kaldırması gereken bu potansiyel, yürürlükteki devrim kurallarının olduğunu, devrimci yaşamla bütünleşmek, gelişmek, ayak uydurmak gerektiğini, bütünüyle eskiyi aşan bir tarzı tutturmak gerektiğini özümseyemediklerinden, belli oranda tıkanıklığa sebep oldular.

Partimiz baştan beri bütün devrimci partilerden daha ciddi olarak sorunu ele almış, kadın özgürlüğünü genelde toplumsal ölçüt olarak görmüş, bunun gelişmesiyle toplumsal özgürlüğün de gelişebileceğini, dolayısıyla toplumu zenginleştirebileceğini, daha da yaşanılır hale getirebileceğini bu temelde devrimin esaslı amaçlarından olduğunu ortaya koymuştur.

Saflardaki bayan yapısının mevcut durumunu ana hatlarıyla böyle değerlendirirken bugünkü Kürt kadınıyla 20 yıl öncesindeki Kürt kadını arasındaki inanılmaz açık farkı görmek gerekir. Bu gelişmede Önderliğin yoğun emeği, partimizin kadın sorununa getirdiği çözümün yanısıra, özellikle kadının ulusal kurtuluş mücadelesindeki çabasıyla aktif rolünün belirleyiciliği de hakimdir. Fakat hem savaşın ve dönemin yetkin militan devrimciliği zorunlu kıldığı gerçeği, hem de PKK'nin mevcut gelişmelerle yetinmemesi, mutlaka mükemmeli hakim kılma hedefi göz önüne getirildiğinde bu çabalarla yetinilmemelidir.

40 günlük inanılmaz direnişin yaşandığı Güney Savaşı sonrası mücadelemizin her alanında atılımın yaşanması için çok yönlü çalışmalara gidildi. Geçmiş süreçte yaşanan yetmezlikler, anlayışlar bazında ele alınarak yargılanırken, her eyaletimiz eyalet konferansını gerçekleştirerek geçmiş döneme ne kadar cevap verdiğini sorgularken, geleceğe ilişkin hedeflerini belirledi. Bu durum, parti tarihimizde en fazla gücümüzün bir araya geldiği Güney Karargahımızda özellikle yeni ve güçlü eğitim devrelerinden sonra bütünüyle sıcak savaş sorunlarının ele alındığı Birleşik Savaş Konferansı gerçekleştirilerek yaşandı. Zele Kampımız'da bulunan 450'yi aşkın bayan yapısı da bu süreçleri yaşayarak güçlü çıkmasını bildi. Ama esas sıçramayı yaratması için kadının toplumsal gerçekliğini de ayrıca her yönüyle ele alıp, önündeki tüm engelleri kaldırmanın pratik adımlarını atmaya ilişkin tüm gerçeklik-leri yerine getirmeliydi.

Bu anlamıyla ulusal önderimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşın talimatları ışığında, tarihte eşine rastlanmamış hatta Marksist teorinin pratikteki öncüsü Lenin yoldaşın da en büyük hayallerinden biri olan kadın kongresinin yapılmasına ilişkin çalışmalara başlandı. Gerçi 1987 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi sahasında kadın sorununun çözümüne ilişkin Özgür Kadın Hareketi' nin oluşumuna yönelik çalışmalar başlatıldıysa da, hem mevcut bayan yapısının soruna yaklaşımındaki inkarcı tutumu, hem de böylesi bir ağırlığı kaldıracak objektif koşulların olgunlaşmamasından dolayı çalışmalar durdurulmuştu. İşte tam da savaşımızın geldiği aşamada kadının da artık fırtına kişiliği yakalamasın daki zorunluluğun kendini her yönüyle dayatması, 450'yi aşkın bayan arkadaşın bir arada bulunması, geçmiş tecrübeler ve birikimlerle Parti Önderliğimizin engin emeklerinin bütünleşmesi istenilen şartları olgunlaştırmıştı.

24 Şubat 1993 tarihinde 9 arkadaştan oluşan üst komite, 25 arkadaştan oluşan alt komiteyle, Kürdistan I. Ulusal Kadın Kongresi çalışmalarına başlandı. Parti Önderliğimizin çoğu zaman günlük talimatları ve Güney Karargah Komutanı partimiz MK üyesi Osman ÖCALAN (Ferhat) yoldaşın etkin destekleri ışığında yaklaşık 3 ay süren yoğun çalışmalarla genel anlamda kadının, özel anlamda Kürdistan kadınının tarihsel, toplumsal, siyasal durumu ele alındı. Üst komite, yapının netleştirilmesi, manifesto, karar taslaklarını vb. çalışmaları üstlenirken, alt komite mevcut çalışmalara yardımcı olma, yapıyı bu çalışmalar doğrultusunda tamamen tartışmaların esas alındığı eğitimlerle yoğunlaştırma işlevini üstlendi. Ayrıca kongreye sunulacak delege arkadaşların şahsi raporları çeşitli soru taslaklarıyla desteklenerek kişilik çözümlemelerin ve geçmiş pratiklerin değerlendirilmesi de daha etkin tarzda yapılması sağlandı.

Ve 8 Mayıs 1993 tarihinde, Kürdistan I. Ulusal Kadın Kongresi Ferhat yoldaşın açılış konuşmasıyla başladı. 158'i hem söz, hem de oy hakkına sahip, ayrıca yalnızca söz hakkı bulunan erkek arkadaşların da katılımıyla 200'ü aşkın delegeyle gerçekleşen kongre çok yönlü tartışmaların yaşandığı 113 oturumdan oluştu. 40 günlük süreçte bayan gerillalar genelde tüm dünya özelde Kürt kadınının köleliğini yargıladı. Kongreye sunulan manifestonun tartışılmasıyla hem tüm toplumsal evrelerdeki kadının, hem de sömürgeciliğin her türlü gericilikleriyle şekillenen Kürt kadınının kölelik sebepleri, tarihsel süreçleri içinde ele alınırken, kadının devrimimizde çıkardığı kişilik sorunları derinliğine ve yoğunluğuna incelenerek tartışıldı. Genelde aile, özelde ülkemizdeki yaşamın boğucu etkisini her yönüyle taşıyan aile kurumu ince ayrıntılarına kadar irdelenerek devrimci ilişki tarzı bilince çıkartıldı. Ayrıca Parti Önderliğimizin I. Ulusal Kadın Kongresi'ni yoğunlaştırmak için gönderdiği 48 soru üzerinde tartışılarak kadın ile önderlik, parti, savaş, silah, halk, ilişki, erkek vb. arasında olması gereken bağlaşıklıklar ortaya kondu. Bu çok derin, kapsamlı ve yoğun tartışmaların ardından karar taslaklarına geçildi. 11 karar konusunda oluşan bu bölümde geçmiş, bütün boyutlarıyla bilince çıkartılarak yanlış anlayışlar mahkum edilirken, her yönlü yeniyi hakim kıldırtacak kararlar alındı. Kadının parti içinde emek sarfettiği halde sıradan bir yürüyüş sahibi olmasının, güç olamamasının sebebinin askerileşmeme, siyasallaşmama ve örgüt adamı olmamaktan geçtiği net bir şekilde görüldü. Özgür iradeye, özgür kişiliğe ulaşmanın tek koşulunun her yönlü mükemmel bir savaş içinde olmaktan, askerileşmekten, siyasallaşmaktan, örgütlenmekten geçtiği konusunda fikir birliğine varıldı.

Bu temelde Parti Önderliğimizin talimatları ışığında Özgür Kadın Hareketi'nin oluşumuna gidildi. Bu hareket Parti Önderliği'ne, Parti Merkezi'ne bağlı kendi içinde özerk olma durumunu arz ediyor. Diğer bütün kararlar kadının güçlü bir örgütlülükle, savaşın hızlılığıyla orantılı ve mücadelenin her alanında etkin ve aktif rol oynamasını sağlamaya yöneliktir. Ayrıca mücadelemizin geçmiş sürecinde güç olmasını bilmiş özgür iradeyi yakalayarak yaşam ve mücadeleleriyle örnek olmuş bazı şehit arkadaşlara, durumlarına ilişkin ünvanlar da verildi.

Özellikle Özgür Kadın Hareketi'nin oluşumu yalnız Kürt kadınının değil, tüm dünya ezilen kadınlarının söz, eylem ve karar sahibi olmasında öncülük rolünü üstleneceğinden, taşıyacağı enternasyonal misyonu bu adımı daha da anlamlı kılacaktır.

Dünya devrim tarihlerinde ilk olması bakımından da önem taşıyan Kürdistan I. Ulusal Kadın Kongresi, kadın sorunun çözümünü devrim sonrasına bırakılmasına değil de devrimi gerçekleştirebilecek, sosyalizmi kurabilecek militan kadın tipini yaratma çabası yönünde de partimiz PKK'nin soruna yaklaşımındaki çarpıcılığını ortaya koyan, çözümün önemli bir boyutunu da göstermektedir.

Ulusal Önderimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşın ulaşılmaz boyutta harcadığı emeği, parti çizgisinin şehitleri ve eski köleliğine inat dağda silah kuşanarak savaşan, kırda serhildanların önünde sloganlarıyla, eylemlilikleriyle düşmana diş bileyen Kürdistanlı kadının 20 yıllık sarfedilmiş çabalarının ifadesi olan Kürdistan Kadın Kongresi; aynı zamanda kadın ve erkeğin ortak egemenliğindeki bağımsız birleşik demokratik Kürdistan'a ulaşmada çok önemli kilometre taşı olarak da görüyoruz. Düzenli orduya geçme hedefine yaklaştığımız bir süreçte ulusal kurtuluş mücadelemizin her alanında özellikle gerillada yaşatacağımız pratiklerle bu temel hedef etrafında alınan kararların ağır, ama o oranda anlamlı sorumluluğuyla hareket edeceğimize olan inanç ve güvenimizi de belirtiyoruz...

Gül bahçesinde ÖLÜM TUZAKLARI

Berxwedan Ülke Servisi

Mayın denince acının, parçalanmışlığın, gurbetin ve insanlığın yok oluşu için toprağa döşenen ölümün gizemi akla gelir. İsyan filminin figürleri bile tam olarak anlatamamıştır bu ölüm tuzaklarını. Uçsuz sınır boylarındaki karanlık gecelerde bu ölümün tuzakları patlayarak etrafı bir aydınlatır ve ardından bir can, belkide birçok canı alıp zifiri bir karanlığa dönüşüverir hemencik. Mayın, sınırdaki Kürt halkının çok ince ölüm ve yaşam perdesi arasındaki keskin kılıçtır. Mayın, nice yiğitlerin ardından yakılan ağıtların simgesi, güneşin doğduğu ülkenin ilk güneş ışınlarıyla parçalanmış cesetlerin etrafa saçıldığı gerçeğinin de ifadesi olmaktadır. Hele bu mayınlı ülke Kürt halkının Kürdistan'ı ise çok daha acılı ve sancılı bir mayın tanımlanması çıkar ortaya. Sınır ve mayın Kürdistan'da ölümün, bölünmüşlüğün ve acının adları olmaktadırlar.

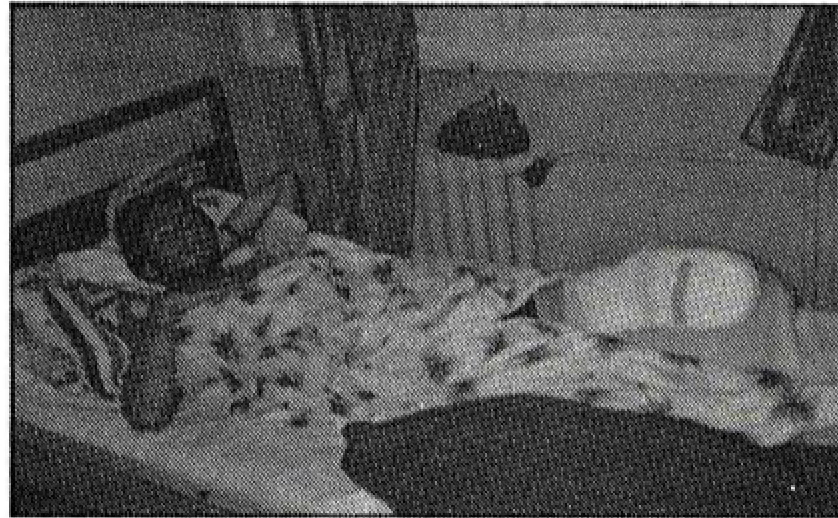
Bir cüzzam gibi Kürdistan'a musallat olan sınır ve mayın üzerine romanlar yazılıp tüm acıları ve gerçekleri ortaya dökülebilseydi, acılarımız anlaşılırdı. Ne yazık ki romancılarımız böylesi zengin bir mevzuatla ilgilenmemektedirler. Sınır ve mayının hikayesi çok uzundur. Bu ikilinin anlatımı olağanüstü özellikleri olan bir kalem gücü gerektiriyor. Bu ikili ölümün ilintileri, yıldızı olmayan gecenin hikayesidir. Öyle ya var oluşun, yaşamın hikayesidir. Sınırsız ülkeye yapay sınırlar kurarak yaşamın bir parçası haline getirenlere, katledilen yiğitlere, onların ardından gözyaşları döküp yakınlarının cesetlerini aramaya çıkanların karşılaştıkları tel örgüler ve mayın tarlaları üzerine, daha çocuk yaşta kaybedilen baba ve annelerinin ardından feryat eden çocuklar üzerine neler yazılmalıdır, neler söylenmelidir bilinmez ki.

Biz yine de beyaz sayfaya kara kalemle bir şeyler yazmayı uygun gördük. Sınır ve mayınların ülkemizde yarattığı tahribatlara bir göz atalım.

Coğrafyası bütün olan ülkemiz, ilk bölünmeyi Kasr-ı Şirin Anlaşması'yla, 4 parçaya bölünmeyi de 1914-1918 savaşında yaşadı. Parçalanan ülkemiz Türk-Irak (başta İngiltere) ve Suriye (başta Fransa)'nin egemenliğine girdi. Türk devleti 1952 yılında NATO'ya girdi. 1958 yılından başlayarak Kürdistan'da mayınlı bölge oluşturmaya başladı. İlk önce 800 km'lik Kuzey-Batı Kürdistan (Türkiye-Suriye) sınırını güvenlik gerekçesiyle mayınlamaya başladı.

Mayınlanan bölge halkımızı böldüğü gibi, çok verimli tarımsal bir alanı da üretim dışı bırakıyor. Ülkemizin mayınlanmış bu bölgesi dünyanın en uzun mayınlı alanı olarak tarihe geçmiştir. Başlangıçta Kürdistan'a döşenen Türk mayınları ABD ortaklığıyla kurulan ve silah üretimi yapan Türk MKE (Makine Kimya Endüstrisi)'ne ait klasik mayınlardı. TC, Kürdistan'ın iç bölgelerini mayınlamaya başladıkça kullandığı mayın türlerini de çeşitlendirmeye ve etki düzeylerini arttırmaya başladı. Türk devleti bu gelişkin mayınları üretemediğinden, etkisi yüksek mayınları NATO müttefiki devletlerden, özellikle de Almanya, Hollanda ve İngiltere'den temin etmeye başladı. Böylece NATO'nun Avrupa üyelerinin mayınları halkımızın ölümünde, sakat kalmasında ve geniş alanların insansızlaştırmasında rol aldı. Almanya'nın 1964 yılından beri her 18 ayda bir Türk ordusuna hibe olarak yaptığı silah yardımları içinde mayınlar önemli bir yer tutmaktadır. Almanya'nın TC'ye verdiği 19'u KMİS, 1'i KPZT/55 olmak üzere 20 mayın tarama aracı, aynı zamanda mayın yerleştirme işlevi de görmektedirler.

1990 yılında yapılan AGİK zirvesinde, AGİK üyesi ülkeler büyük oranda silah indirimine gittiler. Bu karardan sonra Almanya bu indirime TC'nin silahlarını çoğaltarak karşılık verdi. Bu karardan sonra Almanya TC'ye paraşütten atılan mayın bombaları hibe etti. Mac-Marcino adlı bir İngiliz firması ise Ankara yakınlarında mayın üretimi yapmak için Türk devletiyle anlaşma imzaladı. Gerilla birliklerinin döşenen bu mayınları çıkardıklarında ilk göze çarpan Alman malı RTG ve Diehl mayınlarının çokluğu dikkat çekmektedir. Ülkemizdeki bu ölüm tuzaklarında Avrupa devletlerinin rolü belirleyici olmaktadır. Alman Dynamit Nobel Firması'nın %33, 33'le

ortak olduğu Hollanda firması Eurometal'ın Türkiye'ye sattığı son silahlar arasında bir metreye kadar sıçrayabilen ve kurbanını parçalayan mayın türü de bulunmaktadır. Eurometal'in Türkiye'de üretime geçmesi için imzalanan anlaşma kamuoyuna da yansımış ve büyük tepki almıştı.

TC'nin ulusal kurtuluş mücadelemize karşı 1987 yılında oluşturduğu Jandarma Asayiş Kolordu'nun Komutanı Korgeneral Necati Özgen, 28 Eylül 1992 tarihinde Diyarbakır'da yaptığı açıklamada, Doğu Kürdistan ile Kuzey Kürdistan ve Güney Kürdistan ile Kuzey Kürdistan sınırlarına döşedikleri mayın sayısının 80.000 olduğunu açıkladı. Özgen söz konusu açıklamasında "Geçen yıl sınırlarımızda 17 bin mayın vardı. Bu yılbaşından (1992 başı) itibaren 63 bin yeni mayın döşendi. Şu anda Irak ve İran sınırında 80 bin mayın var" demişti. Türk ordusu 12 Eylül 1980 tarihinde yapılan askeri darbe sonrası sınırlardaki tüm mayın alanlarını yenilediği gibi, değiştirilen bu alanların tümüne tesiri daha güçlü mayınlar yerleştirdi. Ancak iç bölgelerin mayınlanmasına ve klasik mayınlardan çok daha etkili mayınların döşenmesine özellikle 1985 yılında başlandı. Başta gerilla saldırılarına karşı karakolların etrafını da mayınlarken, süreç içinde sivil insanların geçtiği çoğu yola, yerleşim birimlerine mayınlar döşemeye başladı.

Özellikle 1987 yılıyla birlikte köylerin boşaltılmasına hız verildi. Köylülerin bir kez daha köylerine dönmemeleri için, köy yolları, bahçeler ve tarlalar mayınlandı.

1985 yılıyla birlikte Türk devleti kontrgerillayı Kürdistan'da tam olarak devreye koymaya başladı. Kontrgerilla ilk iş olarak patika yolları, çeşmelerin etrafını, tarlaları mayınladı. 10 yıl boyunca ülkemiz yoğun şekilde mayınlandı. Kürdistan dünyanın en fazla mayın bulunduran ülkelerinden biri haline geldi. Karakolların etrafına, tarlalara, çeşmelere, köy yollarına, bahçelere döşenen mayınlar sonucu yüzlerce sivil insanımız yaşamını yitirdi, bir o kadar insanımız da sakat kaldı. Mayınların en büyük kurbanı çocuklar oldu. Eğer sağlıklı bir inceleme yapılırsa salt mayın patlamasıyla sakat kalan insanlarımızın sayısı binleri bulur.

Kürdistan'da çocuk olmak:

Bugün Kürdistan'da 30 milyon nüfusa sahip olan Kürt halkı, yaşadığı ülke toprakları üzerinde hiçbir hak ve hukuka sahip değildir. Dört devlet tarafından ülkesi paylaşılan Kürt halkı, ezilmekte, sömürülmekte; insanca yaşam hakkı ve adalet arayışları ise acımasızca engellenmektedir.

Kürdistan'ın değişik parçaları üzerinde devam eden savaşın sonucundan en çok çocuklar etkilenmektedir. Yürüyüşlerde, cezaevlerinde, çatışmalarda, hastalıklar sonucunda ve özellikle kontrgerilla saldırıları sırasında anne ve babalarını yitirmiş binlerce, hatta onbinlerce çocuk bulunmaktadır.

Baskılar nedeniyle çocukların yaşam koşulları ağırlaşmakta; beslenme, barınma, eğitim, sağlık konuları gözardı edilmektedir. Dünyada pekçok ülke tarafından imzalanan BM Çocuk Hakları Sözleşmesi'ne Türk devleti çekince getirirken, Kürt çocuklarının kendi kimlikleri ile eğitim görmemelerini amaçlamıştır. Eğitim kurumları asimilasyon politikasının uygulama alanları olarak kullanılmaktadır.

Annenin çocukların yetiştirilmesindeki önemli rolü tartışılmaz bir gerçektir. Kürdistan'da bu rol, annelerin öldürülmesi veya diğer baskı türlerine maruz kalması nedeniyle yerine getirilememekte; beslenme, barınma, sağlık vb. sorunlar başgöstermektedir. Devletin baskılarına karşı yapılan yürüyüşlerde devlet güçleri hiçbir ayırım gözetmeksizin çocukların da üzerine ateş açmış ve pek çoğunun yaralanmasına ya da ölümüne neden olmuşlardır.

1992 yılında anne ve babası kontrgerilla saldırılarına maruz kalan 3000 dolayında çocuk geride yetim kalmıştır. Yani gerek doğrudan çocuklara yönelik olsun, gerekse anne-babalarına yönelik gerçekleşen saldırılardan doğrudan etkilenen yine çocuklar olmaktadır.

Kürdistan cezaevlerinde çok sayıda çocuk bulunmaktadır. Devlet güçleri bu çocuklar üzerinde her türlü tasarruf hakkını kendisinde görebilmektedir. Çocuklar itirafçı yapılmalarının yanı sıra farklı amaçlar için de kullanılabilmektedirler. Ayrıca askeri mahkemelerde adil olmayan yargılamalar sonucunda çocuklara idam cezası vermekten bile çekinmemişlerdir.

Güney Kürdistan'da Saddam yönetimi tarafından 10 ile 15 yaşları arasındaki 12 bin kız çocuğu ailelerinden zorla alınmış, bu çocukların akıbetleri hakkında da hiçbir bilgi edinilememiştir.

1992 yılı Newroz kutlamalarında devlet güçleri tarafından katledilen ve Nusaybin'de panzerle ezilen insanların arasında çocuklar da bulunmaktaydı.

Bu konuda pek çok örnek vermek mümkündür. Bunlardan bazıları şöyle:

-Toplam olarak 11 ile 17 yaşları arasında 105 çocuk Diyarbakır 1 ve 2 nolu DGM (Devlet Güvenlik Mahkemesi) tarafından ölüm cezasıyla yargılanmaktadır.

-1979 yılından bu yana her Ekim ayının pazartesi günü "Dünya Çocuklar Günü" olarak kabul edilen bugünde Bitlis'in Mutki ilçesine bağlı Geyikpınar köyünde jandarmaların Ahmet Temel isimli 9 yaşındaki çocuğu 15 metrelik kayalıktan atmalarıyla anlamını yitirmiş bir gün olarak tarihe geçti.

-Nusaybin'de gazete satarak evinin geçimini sağlamaya yardımcı olan bir çocuk kontrgerilla tarafından öldürüldü. Polisler çocuğun babasına "Çocuğun gazete satmasaydı, şimdi sağ olurdu" dediler.

-20 Şubat 1993 günü Güçlükonak'ın Bana köyünde operasyon yapan devlet güçleri Abide Ekin (3) isimli bir çocuğu öldürdüler. Aynı olayda 50 kişi kalın iplerle birbirlerine bağlanarak karın üzerinde askerler tarafından sürüklendiler. En son olarak da Van ilinin Bahçesaray ilçesinde kontrgerilla çok sayıda çocuğu katletti.

-Nusaybin'de gazete satarak evinin geçimini sağlamaya yardımcı olan bir çocuk kontrgerilla tarafından öldürüldü. Polisler çocuğun babasına "Çocuğun gazete satmasaydı, şimdi sağ olurdu" dediler.

Kürdistan'da mayınlanan bölgeler

Başkale (VAN): Masiro bölgesinde Dirişk, Nelecava, Asınğıran, Mendini ve Busan sınırında başlayarak Bernevaz, Mahmudan, Cürüp, Kaşkol, Özpınar, Geçitvermez ve Kızılca'ya kadar uzanan İran-Türkiye sınır boyu, ayrıca birçok yayla ve mezralarda da mayın döşendiği, ancak bu tür yerlere çıkmanın yasak olmasından dolayı mayınların kesin olarak hangi mıntıkalarda olunduğu bilinmiyor. En büyük tehlikeyi de bu durum oluşturuyor. Çünkü sivil insanlar, özellikle köylüler ve çobanlar bilmeden mayınlı alanın içine dalıyorlar, kurban verdikten sonra alanın mayınlandığını farkediyorlar.

Özalp (VAN): Kurucan, Bayarslan, Balçıklı, Damlacık, Telgali, Güzeldere ve Turan köyleri ile sınır boyları ve sınıra açılan tüm geçitler.

Muradiye (VAN): Yukarı Çilli, Beydoğan, Güldere, Payanç ve Uzunyol ile Muradiye, Çatak, Tendürek dağları üçgeninde bulunan kesim.

Yüksekova (HAKKARİ): Pirinçeeken, Dilekli, İkiyaka, Dağlıca, Onbaşlar, Ağılcık, Coşanpınar, Armutlu, Kanber, Gözlüce, Güvenli ve Sarıgazi köyleri.

Şemdinli (HAKKARİ): Üzümkıran, Ayban, Meşerik, Yaman, Ormancık, Koçyiğit, Omurlu, Akdemir, Yolgeldi, Ağaçlı, Oylum, Gürmeşe, Untepe, Derecik, Samanlı, Aydınlık, Başaklı, Anadağ, Bölek, Bağlıca, Beşikalan, Yeşilova, Gökçetaş, Gelişen, Aralık, Beğendik, Olaşan, Aküren, Kuruyürek, Suçıktı, Merdağ, Karaç, Kütüklü, Toplu, Günyazı, Balıklı, Kepenek, Kucabaşı, Üstün, Ağaç, Tekeli, Kayala, Alan, Mağaraönü, Seçkin, Yukarıkayalar, Busruva, Pışkılan, Tanyolu, Oğlak, Çatalca, Soğuksu, Güvenli, Erdemli, Pusenk, Ağaçlı, Yayla, Akçadam köyleri.

Çukurca (HAKKARİ): Beriye, Berçele, Şifka, Kanibiye, Seve, Govana, Kadişe, Kurudere, Zemkayaru, Kavuşak, Betut, Uzundere, Reşgor, Gare, Meşeli, Peşta Gelan, Talsutan, Kavalık, Gani, Zeke, Kazan, Sivşelan, Cevizli, Hena Segund, Kayalık, Beldehan, Beyetreş, Zere, Sutke, Mırat, Xaytuke, Serbaye, Sutki. 20 Mart-1 Nisan 1991 tarihleri arasında mayınlanan bu bölgeye Çukurca ilçe merkezinde oturanların %80'i çıkıyordu. Mayınlamadan dolayı kimse bu alanlara çıkmazken, hayvancılık tamamen durma noktasına geldi.

MUŞ: Altınoba, Yünören, Yolgüzler, Aslandağı, Derek ve Karacadağ'ın eteklerinde bulunan yaylalar.

URFA: Suruç, Birecik, Akçakale, Ceylanpınar ve Viranşehir'in tüm sınır köyleri.

ANTEP: Oğuzeli, Çobanbey ve Kilis'in sınır köyleri.

Hizan (BİTLİS): Güney Nanivan, Aşe, Vartan, Değirmen bölgesi, Su Deposu, Yansıtıcı mıntıkası, Penor Dağı. Şıx Mihemmed Mezarlığı ve civarı, Kuzeydoğu bölgesi.

MARDİN: Nusaybin ve Kızıltepe'nin tüm sınır köyleri, Nusaybin, Derik, Mazıdağı, Savur ve Midyat'ın boşaltılan köylerinin bulunduğu alan, Mardin'de adı geçen ilçelere ait en az 100 köy boşaltılmış ve çoğunun etrafı mayınlanmıştır.

Mardin, yola mayınlamanın en fazla gerçekleştirildiği Kürdistan bölgesidir. Bu mayınlara basan onlarca sivil ya ölmüş ya da sakat kalmıştır.

Mardin'in sınır şeridindeki mayınlı alanda ölen ve sakat kalanların kesin listesini tutmak mümkün olmamakla birlikte, 1958 yılından bu yana kurban sayısını binlerle hesaplamak gerekir. Sınırda mayına çarpanlar genellikle aileler tarafından alınmamakta, çünkü ölenin kime ait olduğu tesbit edildiğinde bu defa aileler baskı yapılmakta.

ŞIRNAK: Kürdistan'da sivil hedeflere yönelik en fazla mayınlama bu bölgede olmaktadır. Şırnak'ın iki ilçesi Cizre ve Silopi'nin sınır köyleri zaten mayınlanmıştır. Aynı şekilde Güney'e sınır Uludere'de son yıllarda etkili mayın döşemesine girilmiştir. Hemen hemen tüm geçitler mayınlanmıştır.

Kürdistan'da en çok bu bölgede köy boşaltmasına geçilmiştir. Şırnak merkeze bağlı köyler, Uludere köylerinin yarıya yakını, Silopi'nin Cudi Dağı eteklerindeki köyleri, İdil ve Cizre'nin birçok köyü ile yeni ilçe olan Güçlükonak'ın yarıdan fazla köyü tamamen boşaltılmış ve yıkılmıştır. Yıkılan köylerin hemen hemen tümünün etrafı, bahçeler ve ormanlık alana giden yollar mayınlanmıştır. Özellikle Şırnak'ın ormanlık alanı mayınlanmıştır.

Kontrgerilla birlikleri en çok bu bölgede sivil hedeflere yönelik mayın dizimine girişmektedir. Mayınla ölümlerin çoğu da bu bölgede olmaktadır.

SİİRT: Şehir merkezine bağlı birçok köy, Pervari, Eruh, Şirvan, Kozluk, Sason ve Baykan'da onlarca köy boşaltılmış ve etrafları mayınlanmıştır. Kontrgerillanın yol ve tarlalarda sivil hedeflere yönelik mayın tuzaklarının yoğunlaştığı bir bölge de Siirt bölgesidir.

BATMAN: Yeni şehir olan Batman'ın dağlık alanlarında köy boşaltımına hız verilmiş ve mayın döşenmiştir.

DİYARBAKIR: Silvan, Lice, Kulp ve Dicle'de köyler boşaltılmış ve mayın yerleştirme yapılmıştır.

Ayrıca Bitlis, Van, Maraş ve Dersim'in çok sayıda köyü hem boşaltılmış, hem de çok sayıda mayınlı bölge oluşturulmuştur. Bu bölgelerde kontrgerilla yollara çok sık mayın dizmiş ve bu şekilde çok sayıda sivil insanımız hayatını kaybetmiştir.

Önemli bir husus da şudur: Mayına çarpıp sakat kalanların ya da ölenlerin tümüne yakını Türk basını ve diğer iletişim araçlarına ya terörist olarak yansımış, ya olay gizlenmiş ya da PKK'ye maledilmek istenmiştir.

Kürdistan'da kullanılan bazı mayın türleri

Parça mayınlar: "Materyale karşı" diye adlandırılan bu mayınlar, "pist mayınları" olarak da biliniyor. Bunlar arasında parça mayınları adı verilen tür, içinde parça yükleri barındırıyor. Bunlar, patlama sırasında parça sıçratıyorlar. Bu mayınlar çok güçlü olduklarından, sivil araçlar, zırhlı araçlar ve insan gibi her amaç için kullanılabiliyor. Bu mayının çok küçük parçalara bölünebileni, vücuda girdiğinde röntgen filmleriyle bile tespit edilemiyor.

Anti-tank: 50 kg'lık basınç taşıyabilir. 50 kg'lık ağırlıkta patlar.

Anti-personel: 15 kilogramlık basınç taşıyabilir. 15 kilogramlık yükle patlar.

Telli mayınlar: Ayak veya başka nesne takılırsa patlar.

Özel mayınlar: Son yıllarda Almanya'dan gizlice alındığı tahmin edilen bu mayınlar çok sık kullanılmaya başlandı. Gerilla savaşına karşı kullanılan bu mayınlar toprağa gömülmeden kullanılıyor. Oldukça duyarlı olan bu mayınların ortasında genellikle çok ayrıntılı yapılmış bir ateşleme fitili bulunuyor. Plastik içine yerleştirilmiş fitiller dedektör tarafından algılanamıyor.

Hassas mayınlar: Bu mayın türlerinin başında titreşime duyarlı mayınlar geliyor. Ancak bunlar çok sınırlı yerlerde kullanılabiliyor. Bu tür mayınlar sadece karadan yerleştirilmiyor, uçaktan, helikopterden ve hatta toplar tarafından atılabiliyor. Bunlar arasında havada patlayan "mayın bombaları" var. Patlayan bombanın her bir parçası mayın özelliğini taşıyor. Mayın bombaları paraşütle atılıyor, böylelikle bütün bir alan mayınlanmış oluyor.

Kablolu mayınlar: Bu tür, klasik mayınlara hiç benzemiyor. Mekanizmanın harekete geçebilmesi için mayının tam üstüne basmak gerekmiyor. Türüne ve kalitesine göre kablo uzunluğu değişen bu mayınların herhangi bir yerine basmak patlamaya neden oluyor.

Geç patlayan mayınlar: Bunlar belirli bir insan grubunun mayınlı bölgeye yerleşmesi ya da giriş yapması durumunda patlıyor. Grup stratejik açıdan tehlikeli bir bölgeden geçmeyi planlarken, bölgenin mayınlı olup olmadığını kontrol için öncü gönderiyor. Ancak mayınlar derine gömülü olduğu için fark edilmiyor. Öncü "bölgenin temiz olduğunu" bildiriyor. Grubun tamamen giriş yapmasından sonra mayınlar patlamaya başlıyor. Mayınlar tek bir kişinin bölgeye giriş yapmasıyla da harekete geçiyor ve patlama işi geri saymaya başlıyor. Grubun tamamen bölgeye girmesi, diğer mayınları da harekete geçiriyor, ancak geriye saymaya başlayan ilk mayının patlamasıyla diğer mayınların işlemi hızlanıyor.

Sese karşı duyarlı mayınlar: Bunlar sesin gücüne göre programlanıyor. Su altında, yabancı gemilerin sesini algılamasıyla harekete geçiyor, ancak dost gemilerin maksimum sesi karşısında patlamıyor.

Bu mayınlar karada da kullanılıyor. Stratejik açıdan önemli bölgelere bu mayınlar döşeniyor. Daha sonra bölgenin kaybedilmesi durumunda, mayındaki programı harekete geçirebilecek gücü yayabilen atışlar mayın döşeli bölgeye yapılıyor.

PKK Düsseldorf Davası Tutukluları:

15 Ağustos, gerçek solculukla sahte solculuğu ayrıştırmıştır

Kürt halkı için tarihi bir anlama sahip olan 15 Ağustos eylemini nasıl değerlendiriyorsunuz?

-Nasıl ki büyük bir gürültü derin bir uykuya dalmış birini aniden uyandırıyorsa, bir depremin sarsıntısı büyük alt-üst oluşlara yol açıyorsa, tıpkı bunun gibi 15 Ağustos'ta sıkılan ilk kurşun da kölelik uykusuna dalmış Kürt halkını uyandıran gür bir ses oldu. Büyük ulusal ve toplumsal sarsıntılara yolaçtı. Yeniden dirilişin, ulusal kimliğe sahip çıkışın, örgütlülüğe ve eylemliliğe kalkışın kararlı bir başlangıcını oluşturdu.

TC açısından hangi sonuçlara yolaçmıştır?

-TC'nin o döneme kadar görülmeyen çürümüşlüğünün anlaşılmasında bir başlangıç oluşturmuştur. Çürük temeller üzerinde inşa edilen ve yıkılması gereken sömürgeci duvarlarda çok büyük bir gediğin açılmasına neden olmuş, TC rejiminin yaşama şansına sahip olmadığını ortaya çıkarmış, Türk ordusunun yenilmezliği safsatasına vurulan kararlı bir şamar olmuş ve zafer yolunda ilerlemenin ilk kapısını açmıştır.

70 yıllık TC tarihinde ilk defa 15 Ağustos gibi bir çıkışın gerçekleşmesini ve bu çıkışın kesintisiz gelişme sağlamasını neye bağlıyorsunuz?

-Adeta çok sert kaya çatlaklıkları arasında yeşerip boyveren bir bitki gibi doğup gelişen PKK hareketi ve onun Önderliği'nin doğru yol gösericiliği, eyleme öncülük eden ideolojik-politik çizginin doğruluğu ve eylemlilik içinde yer alanların özgür devrimci kişilik özellikleri, temsil edilen davanın haklılığı bu kesintisiz başarının teminatı olmuştur.

Türkiye solu açısından ortaya çıkardığı sonuçları nasıl değerlendiriyorsunuz?

-Gerçek solculukla, sahte solculuğun ayrışmasında sağlam bir ölçü oluşturmuş, sosyal-şövenizmde ısrar eden geleneksel Türk solculuğuna Kürdistan gerçekliğini ve PKK'nin devrimci savaş çizgisini dayatmış, bu güçlere lafazanlığı terkederek devrimci pratiğe yönelme çağrısını oluşturmuştur. Türkiye devriminin sağlam temellerde gelişmesi ve devrim yolunun açılmasında tam bir buldozer rolünü oynamıştır bu eylemlilik.

15 Ağustos Atılımı başta Orta Doğu olmak üzere dünyada yarattığı etkiler nelerdir ve nasıl değerlendirilmesi gerekir?

15 Ağustos Atılımı, varlığı ve yokluğu dahi doğru-dürüst bilinmeyen halkımızın yaşama isteği, yaşama kararlılığı ve var olma mücadelesinin kesin bir biçimde dile getirilişi olmuştur. Dünya insanlığının kangirenleşen bir parçasına vurulan bir neşter olmuştur. Her halk gibi, Kürt halkının da yaşamak için kendi özgücüne dayanarak savaşmakta ve direnmekte kararlı olduğunu bütün dünya insanlığına duyurmuştur.

15 Ağustos Atılımı'nın 12 Eylül gibi şiddetin dorukta olduğu ve Türk devletinin yaprağın dahi kıpırdamayacağına inandığı bir ortamda yapılmasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

-Bilinçsizliğin yerine bilinci, korkunun yerine cesareti, güvensizliğin yerine güveni, inançsızlığın yerine inancı, kararsızlığın yerine direngenliği, boyun eğmişliğin yerine başkaldırıyı, çürümüş yoz kişiliğin yerine özgür devrimci kişiliği hakim kılan, halkımızın gücüne ve devrimci savaş çizgisine sonuna kadar bağlı kalan, devrimin temel çıkarlarından asla taviz vermeyen, en büyük zorlukları bile aşabilen, en olumsuz ortamı dahi devrimin lehine dönüştürme kararlılığını taşıyan PKK gibi devrimci bir hareketin öncülüğünde gelişen bu atılım dost ve düşman cephesini beklenmedik hayretler içinde bırakmıştır. 12 Eylül'ün zifiri karanlığını aydınlatabilecek kadar etkileyici bir güçte olduğunu işin başında bile kanıtlamıştır.

Mevcut savaş düzeyimizin ve halk ordulaşmamızın gelişkinliğinin temelini oluşturan 15 Ağustos Atılımı'nın 12 Eylül koşullarındaki gelişmesi ve başarısı Parti Önderliği'nin ve PKK'nin belirtilen konumuna dayandırılabilir.

Kürdistan'ı güzelleştiren Komutan

15 Ağustos komutanı ve kahramanı AGİT'i anlatmak

Gururumuz ulusal kurtuluş atılımımız "15 Ağustos'u bir daha kutluyoruz. İnsan acaba neler hisseder böyle günlerde? Eminim ki tümümüz atılıma katılanlara imreniyor, onlarla övünüyor, onları anıyor, yanımızda olmalarını, onlara sarılmayı, doya doya kucaklamayı istiyoruz. Daha farklı duygular olabilir mi? Bir toplumun geleceğini güvenceye alan geçmiş değerleri özümseyerek bağlılık değil midir?

Şanslıyım; ama içim acı dolu. Şanslıyım, çünkü, biri hariç tümü şehit olan 15 Ağustos eylemcilerinin ilk kurşunlarının hedefine ulaştığını yaşıyorum. Bildiğim kadarıyla sadece biri yaşıyor bu eylemcilerden. İçim acı dolu, çünkü beraber yaşama onurunu taşıdığım yoldaşlarımın canlı bedenleri, konuşmaları, şakaları, fedakarlıkları gözümün önünde.

Bir sevincim daha var. AGİT'i anlatacağım. Bu benim için onur. Ama nasıl anlatayım? Değişik bir şey yapacağım. AGİT'i olduğu gibi anlatacağım, boyunu, konuşmasını, duygularını, beğenilerini, lavuzluk eden yaşlı köylü ürkmüş, yolda kaçmıştı. Bahçesinden bir yük erik getirme cezasıyla yetindik.

Aval (Tünekpınar) köyünün üstünde engin Çırav'ınsarp yerinde birikmiştik. Milislerle birlikte 50 kişi civarındaydık. AGİT'le durumu bir daha değerlendirdik. Her şey tamamdı. Bir aksilik vardı; Eruh bölük komutanı varlığımızı haber almış, muhtara soruşturmuştu. Muhtara, Suriye'ye geçeceğimizi bildirdik. Baskını hayalinden geçirmeyen komutan yutmuştu. Eruh keşfinden eksiklikler vardı. Benzinimiz sıcaktan uçmuştu. Bir milisin babası oğlunun peşinden yanımıza gelmişti. Zorunlu tuttuk. Eruh'un girişine kadar AGİT, onu bırakmadı. Eylemin selameti açısından zorunluydu bu. Bu eylemi açıklamamakla birlikte çoğu kadro olan birlik durumu sezinlemişti. Üstelik, 14 Ağustos akşamı Şirvan birimi ilçeyi basmış, ancak bildiri dağıtılmış olduğu halde, düşman durumun ciddiyetini kavrayıp önlem almamıştı.

14 Ağustos akşamı üstü birliği topladık. Heyecan doruktaydı. Talimatı ben okudum. Sıra artık AGİT'deydi. Silahlı Propaganda birliğinin kurulduğunu ve Eruh'un basılacağını açıkladı. O enginlikte, "Biji PKK", "Biji Serok APO" mişti. Kölelik zinciri kırılmıştı, düşmanın kalbine ölüm kurşunu sıkılmıştı. Kurşun gittikçe derine gidiyordu, düşman debelendikçe daha derine gidiyordu. İlk kurşunda onur AGİT ve gerillalarına aitti, onların şahsında PKK'ye ve önderliğine aitti.

Erdal, bana yetişti Sordum; "eksiklik yok muydu?" Cevabı, "AGİT'in aşırı cesareti beni korkutuyor" oldu. AGİT'i daha iyi ne tanıtabilirdi.

Ailesi yoksul değildi. 1970'lerde lise öğrencisiydi. Ama yiğitinden, alımlısından, arkadaşın alasından. Şimdi kontrgerillaya taban olan Hespinili gençlere MHP bildirileri dağıttırılıyordu. Engellenecekler-di, üzerlerine ilk yürüyenlerin başında AGİT vardı. Onu ilk orada gördüm, yiğitliği ve mağrur duruşu hemen dikkat çekiyordu.

Orta boylu ve az dolgun sayılırdı. Ama çevikti. Dolgunluğu güç veriyordu. Fiziki olarak çok güçlüydü. Güreşe bayılırdı. Silaha merakı çoktu. Böbürlenmez, ama silahı çok ustaca kullanırdı. Atacağını isabet ettireceğinden emin olduğundan iyi silahı seçerdi. Giyimine de özen gösterirdi. "Halk gerillayı donanımlı görmeli ve beğenmeli" derdi. Hatta bazı köylere bayraklı resmi tören yaparak giriyordu. Bu merasimler köylüleri çok etkiliyor-nırlı kalmadı, Mardin'e, Sason'a, Bİsmil'e, Silvan'a yayıldı. Ramanlılar çetesine karşı oldukça etkili ve son derece başarılı eylemler yaptı.

Ama AGİT, hep alçakgönüllü kaldı. Mütevazi ve kararlı davranış, yoldaşlık ilişkileri, halkla temas ve değerleri korumada.

AGİT, Lübnan'da eğitim gören ilk gruptandı. Sonraki pratiğine şahit olduk. Ben, hiçbir arkadaşın bu eğitimi onun kadar pratiğine yetkince aktadığına şahit olmadım. 1980 yılıydı, AGİT geri dönmüştü. Yanında Kemal PİR ve şimdi cezaevinde olduğu için ismini veremeyeceğim üçüncü bir arkadaş vardı. Batman üzerinde Sason'a geçecek, darbeye karşı kadroları dışarıya çekecek, gerillayı örgütleyeceklerdi. İkisi de ölümü küçümsüyor, ölümün üstüne üstüne gidiyordu.

Yollarına askeri pusu çıktı. Bulutlu ve ayaz bir geceydi. Anlamsız bir çatışmadan kaçınmak için araç sürekli giderken atlamış, birbirinden uzağa düşmüşlerdi. Kemal PİR bayılmış, AGİT'in omuz kemiği kırılmıştı. Darbenin ilk günleriydi. Ancak dört gün sonra düşman Kemal PİR'in kimliğini öğrenebilmişti. Avları büyüktü. AGİT Kemal'le uğraşmış ama kurtaramamıştı. Olayda hiç hatası yoktu, ama yine de unu-lanma tehlikesi, gelenlerin güvenlik, yiyecek sorunu ve tümünü çözümlemek gerekirdi.

AGİT zorluklara direniyor, bunu mücadelenin doğal koşulları kabul ediyordu. Zorlukları gülerek anlatırdı. "İki sayfalık bir bildirimiz mi var, köylülere bir gün ön yüzünü, ikinci günde diğer yüzünü okuruz" derdi. Yazılı malzeme ve üstle ilişki o denli kıttı o günlerde. Gündüzleri sığınakta gizlenmek gerekiyordu. AGİT, görevini başarıyla yerine getirerek Parti I. Konferansı'na katılmak üzere Lübnan'a geçti.

Helve Kampı'nda 1980 öncesinin maceracı Türk sol gruplarından partiye sığınan dengesiz bir tip vardı. AGİT'in yetkinlik ve askeri tecrübesini çekemiyordu. Kadroların önünde AGİT'i ölüm oyununa çekmişti. O pimi çekilmiş bombayı atacak, AGİT, havada yakalayıp fırlatacaktı. Her şey 4-5 saniye içinde olmalıydı.1 saniye gecikme ya da bombayı yakalayamama parçalanmak demekti. AGİT, oyunu kabul etmiş, renk vermemiş ve becermişti. Duyduk, ürktük, o ise olayı anlatmadı bile. Yaşamı daha fazla mücadele için seviyor, ama ölümden hiç mi hiç korkmuyordu.

1983 Mayıs'ıydı. Gruplarımız ülkeye henüz yeni giriyordu. Habur'daydık Türk ordu-du, gerillanın karşısına barbarlığını.

Üçüncü Kongre için Habur'da ayrıldık. Ona Botan düşmüştü. Düzenleme yapacak, bir grup kadro ve savaşçıyla Kongre için sınırın güneyine geçecekti. AGİT için ölümü hiç düşünemezdik. Agit'le ölüm kelimelerini bir an kafamızdan geçirmeyi bile düşünemezdik. Ölümle hep ikiz kardeş gibi yaşamış, hep yenmişti. Ona parti olarak, halk olarak o kadar ihtiyacımız vardı ki, yetkinliği ve halk önderliği özellikleriyle bizleri o kadar geride bırakmıştı ki...

Ayrıldık. Kalbimizde bir boşluk doğdu. Düşman Kongre hazırlıklarının ve yer değişiklerinin farkındaydı. Düşmanın saflarda ihaneti geliştirme oyunu tutmadı.

Artık 1986 kışıydı. Kış sert değildi, ama Gabar çok soğuktu. Kısa bir mektup yollamıştı. Karamsarlık hiç yoktu. Durumun sertliğini olanca gerçekliğiyle aktarıyordu. Bunun son mektubu olacağını nereden bilebilirdik. Düşman pusu üstüne pusu atmıştı. Seçme birliklerini alana yığmıştı. AGİT, kalabalık birliğiyle birinci pusuyu atlatmıştı. Bir savaşçı yaralanmıştı sadece. İkinci pusuya rastladılar. Kısa bir çatışma. Birlik küçük gruplara bölündü. Kayıp yok sanı-

yatışını, eylemini ve eylemlerini. Ama tümünü değil, yapabildiğim kadarıyla. Çünkü sayfalar yetmez AGİT'i anlatmaya.

22 Temmuz 1984: Lolan'ın berrak sulu dere kenarı, çardak altında; silahlı propagandaya başlama ve üç ilçenin basılması kararı alınıyor. Program, talimat, tüzük, sancak, HRK (Hêzên Rizgariya Kurdistan) ismi hazır, kadroların tümü hazır.

Kesin karar Başkan APO'dan geldi. Düşmana isyan bayrağı Eruh, Şemdinli ve Çatak ilçelerindeki düşman binaları basılarak açılacak.

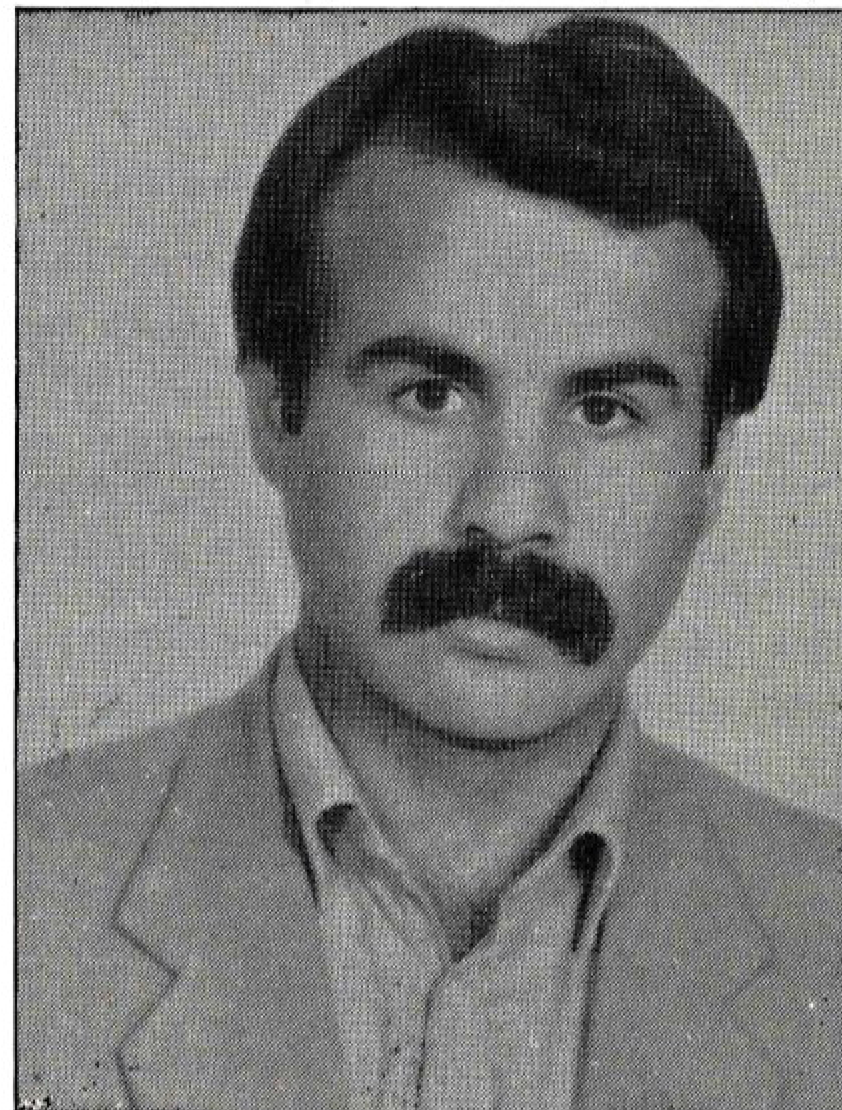
Yanımda Bedran (Mehmet Sevgat), Musa (Çetin Akkurt) ve daha başka savaşçılar vardır. Eylem gününe kadar açık vermeyecektik. Ama köylüler ısrarla soruyordu, üstelik gelişimizden de fark ediyorlardı. "Silahlı propaganda ne zaman", "artık başlayın" diyorlardı. Oyalıyor ama ısrarlar karşısında açık vermekten geri durmuyorduk.

Omyanus ormanında sadece iki gün bekledim. AGİT geldi. Talimatı okudu, hiç renk vermedi, arkasından tüzüğü, S.P. programını ve ilan bildirisini okudu. Gerildi, yüzü sevinç doldu. "Hemen harekete geçelim" dedi. Az günümüz vardı- O, Şırnak ve Pervari'dekileri toparlayacak, ben de Cizre ve Eruh'takileri. Ayrıldık. Eruh keşfi tamamdı. Molotof kokteylleri için benzin temin etmiştik. Aksilikler çıkıyordu. Eruh keşfine yolladığımız küçük birime kı-ve "Yaşasın silahlı mücadele" sloganları, o kadar çok yankı yaptı ki, sesimizin duyulabileceğinden ürktük. AGİT, tüzüğü de okudu. Sıra yemine gelmişti. Erdal (Mustafa Yöndem)'den başlayarak sancağı öperek tek tek yemin ettik, "PKK'ye, şehitlere ve halka kanımızın son damlasına kadar bağlı kalacağım" diye. Ve birkaç soysuz dışında tümü bu yeminlerinde kanlarını vererek durdular.

Tümü başı dik, heyecanlı, gururlu ve sevinçliydi. Erdal, Bedran, Şiyar, Musa, Hacı, Ferhan, Selim, Ali, Resul, Biji, Kerim vd. Tam 34 kişiydik. AGİT'in yardımcıları Erdal, Bedran ve Şiyar'dı. Sonradan ihanet eden ve bunu hayatıyla ödeyen Mustafa Çimen, birliğin komutan yardımcısı, siyasal sorumlusuydu. Ne kadar büyük bir gündü.

Birbirimize sarılarak ayrıldık. Bir daha birbirimizi görmemek de vardı. İlk kurşunu sıkma onuru onlara nasip olacaktı.

Hep yürüyorduk. Ama akşam bir türlü geçmiyordu. Hele gündüz. Jirki aşiretinin içindeydik. Gün aşırı derecede sakin. Akşam oldu. Haber saati daha gelmedi, ama olsun biz yine radyoları açmış, dinliyoruz. Nihayet saat 19.00 haberleri gongu çaldı ve ilk haber "Bölücü teröristler Eruh ve Şemdinli ilçelerini bastı" haberi ve ardından boşa sıkılan tehditler. Tarih değiştiril-du. AGİT, 1984 kışında Sason'da köylü kadınların zılgıt atarak kendilerini karşılamalarından çok etkilenmişti.

AGİT, Mazlum'un talebesiydi, ama en güçlü talebesi oldu. Devrimci mücadeleyi ilk günden kendini tam verme olarak algılamıştı. Gizliliğe önem veriyor, amatörlük döneminde bile illegaliteyi aşırı ustalıkla kullanıyordu.

Batman'daki gelişme AGİT'le büyüdü. AGİT, burayla sı-tamıyor, acaba başka bir şey yapsaydım kurtaramaz mıydım diyordu.

1980 Eylül'ünün son gün-leriydi. Grubumuz Güney'e geçecekti. Düşman her taraftan operasyon yapıyordu. İhanetler artmış, köylü korkmuştu. AGİT, Midyat'daydı. Yanında Seyfettin Zoğurlu vardı. Geçişleri düzenliyorlardı. Çok zor bir görevdi. Grupların içinde korkaklar ve hatta yolda kaçanlar vardı. Operasyona yaka-su işgale başlamıştı. Hayati günlerdi. Devletin işgaline bizi neden gören, ya da TC ajanı bazı güneyliler, gece kampımızı kurşunluyorlardı. Bunlar oluyorken acı haberi aldık. Mehmet Karasungur şehit edilmişti, düşman belliydi. AGİT, sınırı aşıp Botan'a varmıştı. Mektubunda direniş ve umut akıyordu. Sınır ötesindeki ürkek bekleyişi tüketirken, Botan hayat fışkırıyordu.

Kadrolara ve özellikle genç köylü savaşçılara çok değer verirdi. Hep planlı hareket ederdi. Sorumlusu bile olsa yanındakilere bunu dayatırdı. Yanından kaçanı duymadım. Tükenen biri, kaçmamış, "ben bittim" demiş, silahını teslim etmişti. AGİT, savaşı ciddiye alıyor, böylelerine savaş kurallarını neyse onu uyguluyordu. Dedim ya geleceğin kahramanlarına aşırı değer verirdi. Milli karakolu baskınında kötü yaralanan ve ölümden dönen Omyanuslu Ahmet'e "Rapo" adını o takmıştı.

Şırnak ve Botan, AGİT'le canlandı. Örülen zafer taşlarında AGİT'in emeği ve yöneticiliği vardır.

Ölüm, adın kalleş olsun

Bu kelime Kürdistan insanına, özellikle gerillaya hiç yabancı değildir. Gerilla yavukluydu ölüme. Düşman aşırı kalleşti, bin biçimiyle çıkarıyor-lıyordu. Agit, vurulmuştu. Yüzünde hiç solma yok, sevdiği M-16'sı elinde ve Avrupa'daki yurtseverlerin hediye ettiği, çok sevdiği uyku tulumu olarak da kullandığı parkası üzerindeydi. AGİT'i bir mermi deviremezdi. Bir kalleşlik mi vardı? Bu artık önemli değildi.

Dizlerimizin bağını çözen acı haberi bir gün gecikmeli, yani 29 Mart günü radyodan dinledik. Haberi duyan düşmanın askeri birlikleri, polisleri havaya binlerce mermi atarak "zaferlerini" kutluyor larmış.

Bir devden kurtulmuşlardı. Yanılıyorlardı. Kurtulduklarını sanıyorlardı. Binlerce Agit doğuyor ve büyüyordu. Onun adını taşıyan Akademiler'de eğitim gören binlerce komutan, gerilla, birer Agit'ti düşmanın karşısında. Botan'da, Mardin'de, Sason'da, Hakkari'de nereye gitseniz Agit'lerle karşılaşırsınız, Köylüler, Agit'i gördüm derler, hatta birlikte sigara içtiklerini söylerler. Aslında çoğu görmemiştir, ama AGİT, buydu onlar için: Direnişti, kahramanlıktı, düşmanı kahretmekti.

15 Ağustos'u kutuluyoruz AGİT'i ve tüm şehitleri anarak. Ama bizler için, çocuklarımız için neler çektiklerinin neler yaptıklarını hiçbir zaman, ama hiç bir zaman unutmadan kutluyoruz. Bir daha zaferimiz kutlu olsun.

■ □ ■

ALMANYA TOPLUMUNDA

KÜRTLER

FEYKA – KÜRDİSTAN

Almanya'ya Kürtlerin ilk gelişi 1960'lı yılların başlarına dayanmaktadır. Ancak Kürtlerin kitlesel anlamda Almanya'ya gelişleri 1978 yılında gerçekleşmiştir. Kürtlerin Almanya'daki varlığı yıllar yılı bir sır olarak kalmıştır. Almanya toplumunda Türkiye'den gelen Türk ve Kürt vatandaşları arasında herhangi bir farklılık gösterilmemiştir. Kürt halkı Türk olarak görülmüş, Kürt kitlesi bu anlamda Almanya'da asimilasyon politikasına tabi tutulmuştur. Ulusal sosyal planda herhangi bir faaliyet ortaya konmamıştır. Almanya'da, yapılan tahminlere göre 450.000 civarında Kürt yaşamaktadır. Kürtler yalnız Türkiye'den değil Irak'tan, İran'dan ve Suriye'den gelmektedirler. Tüm bu veriler göz önünde bulundurulduğunda Kürt işçilerinin aileleri ile birlikte 450.000 kişi olduğu söylenebilir. Bu sayı Kürdistan'daki göç nedeni ile sürekli artmaktadır. Böylesine güçlü bir azınlık, belirttiğimiz gibi bir sır olarak Almanya'da yaşamıştır. Bunun nedeni ise Almanya devletinin Kürtlere karşı uyguladığı inkarcı politikasıdır. Bir başka deyimle Almanya devleti Türkiye'de Kürtlerin varlığını görmek istememiştir. Kendi ülkesinde de yıllardan beri Kürt derneklerinin uyarılarına rağmen Kürt çocuklarını Türk olarak görmektedir.

Başka azınlıktaki halklara sosyal, siyasal olanaklar tanınırken, Kürt halkının olanaklardan faydalanamaması için devlet talimatları ile kısıtlamalar getirilmektedir. Kürt derneklerinin sosyal, siyasal talepleri bin bir dereden su getirilerek reddedilmiş veya olmadık şartlar öne sürmüştür. Alman devlet yetkilileri Türkiye'den gelen binlerce Kürt çocuğunun eğitim sorumlusu olarak Türk Milli Eğitim Bakan'lığını kendisine muhatap alarak kabul ediyor. TC'nin Kürt halkına karşı uyguladığı şovenist ve ırkçı politikasını Almanya'da böylece ortak oluyor.

Almanya devleti bir anlamıyla Kürtlerin ülkelerinde maruz kaldıkları, kimliksizleştirme politikasını burada değişik bir şekilde de olsa sürdürüyor. Çünkü Kürtleri kendine has bir ulus olarak görmüyor.

Kürtler sosyal ve politik nedenlerden dolayı, sömürgeci devletlerin bilinçli baskıları sonucu Avrupa'ya zorunlu göçe sürüklenmişlerdir. Avrupa'ya gelirken ailelerini geride bırakan ve çoğunlukta ellerinde bulunan mallarını satarak yurt dışına çıkmaları bir trajedi boyutuna ulaşmıştır. Geldikleri ülkelerde sosyal ve demokratik talepleri ile ilgilenen hiçbir kuruluş olmadığından, insanlarımız bir bütün olarak sorunlarıyla başbaşa kalmaktadırlar. Sömürgeci kurumların Almanya'daki temsilcilikleri bırakalım insanlarımızın sorunlarıyla ilgilenmeyi, ülkemizde yürütmüş oldukları politikaları burada da aynen uygulamaktadırlar. Almanya'daki Türk konsoloslukları doğal olarak TC'nin Kürdistan'daki katliamlarının borazancılarıdır. Tüm çabaları Almanya'da anti Kürt propagandasını geliştirmektir. TC konsoloslukları Almanya'da yaşayan Kürtlere de göz dağı vermekte ve onlar üzerinde baskı uygulamaya çalışmaktadır. Bir çok Kürt ailesi çocuklarına Kürt ismi verememektedir. Kürt derneklerine giden Kürtlerin pasaportlarını geri almakla, tehdit etmekte ve Kürtler hakkında bilgi toplamak için ajanlık teklif ederek olanaklar sunacağını vadetmektedir. TC konsolosluklarının bu politikaları yüzünden Kürtler kendi derneklerine dahi çekinerek gidiyorlardı.

Bugün başta Romanya olmak üzere bir çok doğu Avrupa ülkesinde binlerce Kürt şebekeler tarafından yurt dışına çıkarılmakta ve aylarca süren yollarda insanlık onurları ayaklar altına alınmaktadır. Bunun sorumlusu elbetteki Türk devletidir. Türk devlet yetkilileri Kürtlere göç edin diye açık bir şekilde tehdit etmekte ve halkın Kürdistan'ı terk etmesi için elinden geleni yapmaktadır. Avrupa'ya gelen insanlarımız en kötü işlerde çalıştırılmaktadırlar. Başka halkların işçileri gibi onlarda bu toplumda her türlü vergileri ödedikleri halde, toplum olarak her hangi bir resmi hakları yoktur. Bir temsilcilikleri olmadığından Kürtler Almanya'da demokratik ve sosyal olanaklardan en mahrum bıraktırılmış kesimdir. Sosyal danışmanlık, ana dil eğitimi, kültürel etkinlikler, sportif olanaklar, devlet dairelerinde ana dilde tercümanlık ve benzeri olanaklar açısından denilebilinir ki hiçbir olanaktan faydalanmıyorlar. Almanya'da Kürt halkının ayrı bir azınlık olarak politik sahneye çıkışı 1984 yılının sonlarına denk düşmektedir. 15 Ağustos Atılımı Almanya'da yaşayan Kürt halkına ulusal uyanışı getirmiştir. Bu ulusal atılımın verdiği heyecan ve ruhla Almanya'da kitlesel dernekleşme olayı başlamıştır. Almanya'daki Kürtlerin kültürel sosyal sorunlarına önemli ölçüde yardımcı olan Kürt dernekleri, Kürtler tarafından büyük ilgi ile karşılandı. Resmi yetkililer nezdinde yaptığı girişimler sonucu on binlerce Kürt işçisinin taleplerini gündeme getirdi. Kürtlerin sosyal ve kültürel talepleri için önemli bir çaba harcadı, ancak tüm çabalara rağmen Alman devlet yetkilileri Kürtlerin bu örgütlülüğünü sorunları ile başbaşa bırakmıştır. Almanya'da 1980 yıllarının başlarında kendine Kürdüm diyen insanların sayısı çok sınırlıyken, bugün Kürtler Almanya'da en politik yabancı kitlesi durumundadır. 1984 yılında bin dolayında kitlelerin katılımı ile kutlanan Newroz bayramları bugün on binlerin katılımı ile kutlanıyor. 1992 Brüksel'deki yürüyüşe 40.000 kişi katılmış, 1992 Bochum'da düzenlenen Kürdistan festivaline 60.000 kişikatılmış, 1993 Bonn'da Kürdistan ulusal birlik yürüyüşüne 120.000 dolayında insanımız katılmıştır. Böylesine hızlı bir ulusal uyanış ve hareketliliğin nedeni Kürtlerin ülkelerinde, insanlık onurunu ayaklar altına alanTürk sömürgeciliği zülmüne karşı gelişen ulusal ve meşru savaşlarıdır. Bu ulusal uyanış iyi incelenirse dünya göçmenlik tarihinde ender rastlanan bir olay görülecektir. Böylesine bir kitlesel harekete dünya göçmen tarihinde rastlanmamıştır. Almanya'daki hükümet partileri bile böylesine bir kitleselliği yaratamıyorlar. Avrupa'da uzun dönemden beri mülti kültürel, inter kültürel ve integrasyon adı altında sürdürülen faaliyetler aslında bugün ipliği pazara çıkmış eski asimilasyon yöntemleridir. Bu düşüncelere en çok rağbet gösterenlerde yabancı faaliyetleri ile ilgilenen aydınlardır. Kürtler bu geliştirilen integrasyon politikalarına oldukca soğuk bakıyorlar. Bu onların diyer haklara karşı ön yargılı olması veya milliyetçiliklerinden kaynaklanmıyor. Onlar ülkelerinden sökülüp atılmışlardır, ülkelerini isteyerek terk etmemişlerdir, ülkesizliğin ne olduğunu çok iyi biliyorlar bu yüzden ülkelerine olan aşırı sevgilerinden dolayı yeni bir ülke arama istemleri gelişmiyor.

Kürt halkı özelliklerinden dolayı yerli halk için rahatsız edici bir kitle olmamakta ve bulundukları ortama daha uygun davranmaktadırlar. Belkinde bu Kürtlerin kendilerini bir misafir olarak görmelerinden kaynaklanıyor. Ancak ilginç olan yan Kürtlerin ülkelerine karşı olan sevgilerinin yabancı bir ülkede olağan üstü bir şekilde gelişmesi ve ülkelerine bağlılık olayının çok muazzam bir şekilde pekişmesidir. Buna örnek binlerce Kürt gencinin Avrupa'daki nimetlere sırt çevirmesi ve ulusal kurtuluş mücadelesine katılmasıdır. Yine aynı şekilde en zor işlerde çalışmalarına ve en düşük ücretleri almalarına rağmen fedakar bir şekilde ülkelerinin kurtuluşu için yaptıkları maddive manevi destektir. Kürdistan'daki mücadele aynı zamanda yurt dışında özellikle miliyetçiliğin ve ırkçılığın geliştiği bir ortamda onlara "Ben neyim?" sorusunu sorduruyor. Irkçılık ve yabancı düşmanlığının mantıksızlığını gördükçe kendisine nasıl muamele yapıldığını daha açık bir şekilde görüyor. Ama bir Kürt Türkiye'de Kürtlüğünden dolayı aşağılandığı gibi, Almanya'da da Türk passaportu taşıdığı için Türk olarak görülüp aşağılanır.

Bizler Türklere karşı gelişen ırkçı yabancı düşmanlığının tüm yabancıları hedeflediğinin bilincindeyiz. Ancak Türk işçilerinin buradaki durumu en azından bizim ülkedeki durumumuzla karşılaştırmaları konusunu işlemeliyiz. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi günümüzde sırada bir politik kavga değildir. Bu mücadele aynı zamanda köleleştirilmiş bir halkın ve bireylerinin yeniden doğuş sürecidir, alışılmış köle Kürt kişiliği yerine özgür düşünen insan tipinin yaratıldığı bir süreçtir. Bu yaratılan özgür düşünme süreci her Kürt bireyi için kendi köle kişiliğini çözmede çok önemli bir tarihi süreçtir. Sosyal ve kültürel alanda yüzyıllardır kimliksizleştirilmiş bireyin, toplumun sosyal, kültürel alanda eksiklikleri vardır. Kısacası geri bıraktırılmış bir toplumuz. Zamana karşı adeta yarışırcasına kaybedilen değerlerimizi yeniden toparlayıp kazanmalıyız, kardeş halkların ulaştığı seviyeye gelmediğimiz taktirde kölelik ruhundan kurtulmuş sayılmayız. Biz yönetilmeye mahküm bir halk değiliz. Almanya'da dil sorunundan tutunda en küçük sorumlarımıza kadar bir dayanışmacı ruh geliştirmeliyiz, bu ülkede tek vucut bir toplum haline gelmeliyiz, birimiz hepimiz, hepimiz birimiz için şiyarını temel insani şiyar olarak alalım. Egoist insan zihniyetine karşı durmalıyız, bir toplum olarak kendi sosyal ve kültürel yaşamımızı örgütlemeliyiz. Almanya'daki işçi kültür dernekleri federasyonu FEYKA KÜRDİSTAN bu mantığın bir ürünüdür böylesine bir örgütlülük hepimiz tarafından iyi kavranılırsa sosyal kültürel yaşamımızda çok olumlu etkiler yaratacaktır.

Almanya'daki 450.000 kişilik halk kitlesi mevcut demokratik, sosyal ve kültürel problemleri için birleşmek zorundadırlar. Böylesine bir birlik artık bir zorunluluk haline gelmiştir. Politik alanda en aktif hareket eden Kürt halkı kendi sosyal ve kültürel sorunları için kendi insiyatifini konuşturmak zorundadır. Almanya'da diğer halk gruplarına tanınan olanakları kullanarak en zaruri problemlerini çözmelidir. Bugüne kadar Kürtler adına her türden grubçuk kendinde konuşma hakkını bulmuştur, artık Kürt kitlesi kendi adına konuşma dönemine girmiştir.

FEYKA KÜRDİSTAN, Kürdistan'daki gelişmelerin dışında bir oluşum değildir, tam tersine onun bir ürünüdür. FEYKA Kürtlerin Almanya'daki sosyal ve kültürel yaşamlarının örgütlenmesidir. FEYKA KÜRDİSTAN Almanya'daki 30 işçi- kültür derneğinden 95 delegenin katılımı ile 10. kongresini gerçekleştirdi.

FEYKA KÜRDİSTAN uluslar arasındaki Kürt işçi-kültür dernekleri ile ilişkiler geliştirerek ortak amaçlar doğrultusunda uluslar arasında Kürdistan halkının kültürel sosyal haklarını savunmak için KONFEDARASYON çalışmaları yapmaktadır. Uluslararası KONFEDARASYONA katılacak Federasyonlar Almanya- FEYKA KÜRDİSTAN. Fransa YEKKOM. Avusturya- FEYKOM. İsviçre KİF. Hollanda- FED KOM. Danimarka- KF.

1960'lı yıllardan bu güne kadar Almanya'da yaşayan Kürdistanlıların neden, nasıl Almanya'ya geldiklerini ve bu süre içerisinde Kürt toplumunun sosyal, kültürel yaşamdaki kazanımlarını nasıl olduğunu açıkladık.

Almanya'daki 30 Kürt derneğinin ve 100 bin dolayında kitlenin desteğini alan FEYKA-KÜRDİSTAN Kürt halkının istemlerini Alman hükümet yetkililerine ve tüm demokratik sosyal kuruluşlara iletiyor ve halkımızın desteğini daha da arttırarak ulusal kurumlarına sahip çıkacağına inancımız tamdır.

Kürt Aydınları:

"15 Ağustos insanlığın görkemli bir başkaldırısıdır"

Kürt halkı için tarihi bir anlama sahip olan 15 Ağustos eylemini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Hemen hemen her halkın tarihinde yaşamsal öneme sahip günler veya tarihler vardır. Kürt halkı açısından da 15 Ağustos'un taşıdığı anlam, yaşamsaldır. Kürtler için 15 Ağustos, yeniden dirilmenin adıdır. 15 Ağustos'un anlamı, cesedi betonla mezara gömülü Kürt halkının yeniden yaşama dönme istek ve gücünün ortaya çıkmasıdır. 15 Ağustos eylemi de bunun pratik ifadesidir. 15 Ağustos eylemiyle Kürt halkı, "Ben varım, varolacağım ve onurlu bir yaşam sürdüreceğim" dedi. 15 Ağustos eylemi düşürülmüş, köleleştirilmiş ve teslim alınmış Kürt kişiliğine karşı bir başkaldırıdır. 15 Ağustos, en modern silahlarla donanmış, en vahşi ve barbar bir düşmana seslenerek "Ben varım ve savaşmaya hazırım" demenin adıdır. 15 Ağustos eylemi, her türlü fedakarlığı göğüsleyerek insanlığın yüce değerlerini korumayı haykırmanın adıdır.

Türkiye Cumhuriyeti açısından hangi sonuçlara yol açmıştır?

Öncelikle, TC'nin 70 yıllık inkar politikasının iflasına yol açmıştır. TC ordusu dünyanın en büyük ordularından biri ve Kürt halkı üzerinde yenilmez bir imaj yaratmıştır. 15 Ağustos eylemiyle başlayan gerilla eylemliliği süreci, bu imajı ortadan kaldırmıştır. Bu durum halkın kendine ve silahlı güçlerine olan güvenini arttırmış ve devletin karşısına dikilmesine yol açmıştır. 15 Ağustos eylemiyle başlayan süreç, devletin yüzüne çektiği sahte perdeleri yırtmış, devletin gerçek yüzünü teşhir etmiştir.

15 Ağustos eylemiyle başlayan süreç, ekonomik açıdan da devleti iflasın eşiğine getirmiştir. Bu eylemlilik TC'nin dış ilişkilerini zorlaştırmış ve onun manevra imkanlarını daraltmıştır. TC, gerilla hareketini boğmak için emperyalizme olan bağlılığını arttırmış ve ülke çıkarlarının aleyhine ikili anlaşmalara girmiştir. Bu durum devlet içinde yuvalanan klikler arasındaki çelişkileri keskinleştirmiştir.

15 Ağustos eylemiyle başlayan süreç, emperyalist emeller taşıyan TC'nin yayılma politikalarını engellemiş, Kafkasya ve Ortaasya'da ortaya çıkan Türki cumhuriyetleri de yedeğine alarak, Ortadoğu'da emperyalizmin büyük jandarması olma hayallerini kursağında bırakmıştır. Kısaca 15 Ağustos eylemi, TC'nin 70 yıllık politikasının iflasına yol açarken TC, bu politikayı uygulamaya devam etmiştir. Bu durum ise, TC'nin yıkım ve çöküntü sürecini hızlandırmıştır.

70 yıllık Türkiye Cumhuriyeti tarihinde ilk defa 15 Ağustos gibi bir çıkışın gerçekleşmesini ve bu çıkışın kesintisiz gelişme sağlamasını neye bağlıyorsunuz?

Her şeyden önce, şunu çok iyi kavramak gerekir. 15 Ağustos çıkışı, düşmandan salt intikam alma duygusuyla ve kendiliğinden ortaya çıkan geçici bir eylem değildir. 15 Ağustos çıkışı, planlı ve devrimci bir politikanın yoğunlaşmış biçimidir. Devrimci politikanın bu yoğunlaşmış biçimi, ülke ve halk gerçeğinin doğru analizinin somut ifadesidir. Parti Önderliği'nin ülkenin ve halkın gerçekliğini yansıtan devrimci somut çözümlemeleri, 15 Ağustos eylemine yol açmıştır. Parti Önderliği'nin ülke ve bölge gerçekliğine dayalı devrimci çözümlemeleri, devrimci politikayı uygulama gücüne sahip araçları da yaratmıştır. Devrimci ulusal kurtuluş savaşı, böylece sağlam devrimci örgütsel bir yapıya dayandırılmıştır. Yani 15 Ağustos gibi görkemli bir çıkışın gerçekleşmesini sağlayan ve bunu kesintisiz kılan Parti Önderliği'nin devrimci çözümlemeleri ve bunu pratiğe geçirmedeki kararlılığı, devrimci politikaya uygun bir örgütlülüğün yaratılması, devrimci ulusal kurtuluş stratejisine uygun taktiklerin büyük bir ustalıkla uygulanmasıdır.

Düşmanın, Parti Öndeliği'nin devrimci politikasını boşa çıkarmak ve partiyi işlevsiz kılabilmek için içerde yarattığı komplo ve provokasyonların zamanında açığa çıkarılması ve bunlara karşı kararlı bir mücadelenin sürdürülmesi, devrimci ulusal kurtuluş sürecini kesintisiz kılmanın güvencesi olmuştur.

Türkiye solu açısından ortaya çıkardığı sonuçları nasıl değerlendiriyorsunuz?

Türkiye sol hareketi hiçbir zaman resmi ideolojinin, Kemalizmin çemberini kırıp onun dışına çıkamadı. En hafif bir ifadeyle resmi ideolojinin etki alanından kurtulamadı. Son yıllarda devrimci birkaç grubun olumlu yönde harcadığı çaba, bu gerçeği değiştirmeye yetmiyor. Türkiye sol hareketi içinde yer alan belli grupların resmi ideolojinin dışına çıkmalarında, Kürdistan'daki devrimci savaşın rolü belirleyicidir. Türkiye sol hareketinin bazı grupları olumlu bir süreci yaşıyor. Kürdistan'daki devrimci savaş geliştikçe, Türkiye devrimci demokratik hareketi de bundan olumlu yönde etkileniyor. Kürdistan'daki devrimci savaş, Türkiye devrimci demokratik hareketinin kendini yeniden gözden geçirmesine ve toplumda etkili bir güç haline gelmesine önemli perspektif ve olanaklar sunuyor.

15 Ağustos Atılımı'nın başta Ortadoğu olmak üzere dünyada yarattığı etkiler nelerdir ve nasıl değerlendirilmesi gerekir?

15 Ağustos Atılımı, Sovyet Sosyalist Sistemi'nin çok yönlü çözülüş sürecinin belirgin bir biçimde yaşandığı bir dönemde gerçekleştirildi. Bu atılım, dünya genelinde Sosyalizme olan inancın zayıfladığı, kapitalist değerlerin "Sosyalist"ler tarafından yüceltildiği ve hatta insani değerlerden bile büyük bir hızla uzaklaşıldığı bir dönemde gerçekleştirildi. Bu atılım, emperyalizmin Doğu Avrupa, Asya ve Afrika halklarına köleleştirme sürecini dayattığı bir dönemde gerçekleştirildi. Bu atılım, Türkiye'de en koyu bir karanlığın yaşandığı, halkın tümden esir alındığı bir dönemde gerçekleştirildi. Bu atılım, TC'nin yayılmacı ve saldırgan emellerini gerçekleştirmeye çalıştığı bir dönemde, Oratadoğu'nun kalbinde Kürdistan'da bir umut ışığı gibi belirdi. Bu ışık sadece Ortadoğu halklarını değil, bütün dünya halklarını da etkiledi. Bu atılım insanlığın en yüce değerlerinin, en kötü şartlarda bile korunabileceğini ve insanlığa yaraşır bir sistemin yaratılabileceğini gösterdi. Bu güç ve moral, insanlıktan yana olan herkesi olumlu yönde etkiledi. Bu gerçek, yalın bir gözle bakıldığında, rahatlıkla görülebilir.

15 Ağustos Atılımı'nın 12 Eylül gibi şiddetin dorukta olduğu ve Türk devleti yaprağın dahi kıpırdayamayacağına inandığı bir ortamda yapılmasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bundan önceki soruları yanıtlarken, Parti Önderliği'nin doğru çözümlemeleri ve bunları hayata geçirmeye çalışan devrimci bir partinin yoğun çabalarının Kürdistan'da çok önemli gelişmelere yol açtığını ifade etmeye çalışmıştık. Doğru devrimci çözümlemeler, zaferi garantilemenin yarısıdır. Ancak, zaferi elde etmek ve sonuca ulaşmak için bu yetmez. Saat gibi işleyen devrimci bir parti ile bu mümkündür. Devrimci coşku, devrimci ruh ve heyecan, sonsuz fedakarlık, ülkeye ve devrime bağlılık, devrimci örgütlülüğün vazgeçilmez koşuludur. İşte, 15 Ağustos'u yaratan bu özelliklerdir. 12 Eylül, karşı devrim şiddetinin en dorukta olduğu ve TC'nin her şeyi ezdik diye kendini inandırdığı bir dönemde 15 Ağustos Atılımı'nı gerçekleştirmek, doğru devrimci düşünceyle, engin ülke ve halk sevgisiyle, yiğitlik, sonsuz fedakarlık ve büyük bir kahramanlıkla ölümde yaşamı yeniden yaratmaktır.

İ. Beşikçi – 15 Ağustos:

"Kürdün korkusunu korkutmuştur"

İsmail Beşikçi Hoca, yaptığı değerlendirmelerle bu dönüşümü şöyle ifade etmektedir:

14-15 Ağustos 1984 Eruh ve Şemdinli'de başlatılan gerilla eylemleri iki şeyi köklü bir şekilde değiştirdi. Birinci olarak kendi kendini geliştirdi. Korkuyu, paniği, yılgınlığı atıp, mücadelede kararlı bilinçli tutumu onu mücadelede önemli bir taraf haline getirdi. Bu hem gerillayı hem de Kürdistan tarihinde ilk defa görülen tek merkezden Kürdistan'ın geneline yığılan siyasi örgütlenmeyi sağladı. Sonuç olarak gelinen aşamada gerilla hareketinin muazzam dönüştürme ve üretme gücü karşısında Kürt halkı Özgürlük Hareketi'ni taraf olarak değerlendirmiştir. Teslim ol, çağrısına karşı ateşle karşılık vermek, çatışmaya girmek, bu çatışmayı günlerce, haftalarca büyük bir kararlılıkla sürdürmek, gerillaların kendilerini değiştirdiklerinin en önemli göstergesi olsa gerekir.

Gerilla eylemleri ikinci olarak, çevredeki halkı değiştirdi. Korku içindeki, panik içindeki, yılgınlık içindeki halk, sinmiş, sindirilmiş halk, kendine güvenemeyen halk, dirilmeye, ayağa kalkmaya başladı, hakkını arar oldu. Halkın bu ruhsal yapısının değişmesi, bu yapıyı değiştirmesi son derece önemli bir gelişmedir. Küçümsenmeyecek bir gelişmedir. Artık halk kendine verilenle yetinmeyecektir. Daha çok şey isteyecektir. Halk artık Kürdistan'ın (birçok) yörelerinde eşitlik istemeye, demokrasi istemeye başlamıştır. "Önce demokrasi" demeye başlamıştır. Kürt halkı kendi durumunu Türkiye'deki, dünyadaki, Ortadoğu'daki öteki halklarla karşılaştırmaya başlamıştır. Kürtler kendi durumlarını, Türklerle, Araplarla, Acemlerle karşılaştırmaktadırlar. Bu karşılaştırmalar, siyasal, ekonomik, askeri, kültürel, toplumsal, her alanda yapılmaktadır. Kürtler bu karşılaştırma sonunda ne kadar olumsuz ve perişan koşullar içinde olduklarını fark etmişlerdir.

Aleviler Birliği:

"PKK, ezilenden, horlanandan yanadır"

Kürt halkı için tarihi bir anlama sahip olan 15 Ağustos eylemini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bilindiği gibi Kürdistan TC tarafından bir zulüm diyarı haline getirilmiştir. 15 Ağustos çıkışının büyüklüğü ve anlamını anlamak zulmün derinliğini anlamakla mümkün olur.

Türkiye Cumhuriyeti açısından hangi sonuçlara yol açmıştır?

12 Eylül 1980'de faşist askeri darbesi yapıldı. Bu cunta yönetimi hem Türkiye'ye, hem de Kürdistan'a bütün şiddet aygıtlarıyla yöneldi. Onlarca insanı katletti. Yüzbinlercesini işkence tezgahlarından geçirdi. Özellikle Kürdistan'da vahşeti zirveleştirerek halkı sindirmek, korkutmak topraklarından sürmek amaçlandı. Ülke adeta yeniden işgal ve istila edildi. Sokaklarda, köy meydanlarında kitleler toplatılarak sistemli işkenceye uğratıldı. Halkımızın dini inanç, ahlak değerlerine saldırdı. Onları rencide etti, horladı, aşağıladı. Halkımızın namusuyla oynadı. namussuzluğunu uç noktaya çıkardı. Kısaca devlet terörü bütün yönleriyle Kürdistanlılar üzerinde yoğunlaştırıldı. Zulmün bu biçimlerine insanlık tanık olmadı desek abartılı bir değerlendirme yapmamış oluruz.

70 yıllık Türkiye Cumhuriyeti tarihinde ilk defa 15 Ağustos gibi bir çıkışın gerçekleşmesini ve bu çıkışın kesintisiz gelişme sağlamasını neye bağlıyorsunuz?

15 Ağustos böyle koşullarda zalimlerin zulmüne, yoksulların, ezilenlerin, horlanıp aşağılananların öfkesinin dışa vurumu oldu. Zulmedenlerden hesap soran, onların karanlıklarını parçalayıp zulüm görenlerin aydınlığa çıkışı, yol göstericisidir.

Zalim TC, sömürü ve zulme dayalı düzenini kurduğunu zannettiği, kendisini en güçlü hissettiği bir dönemde 15 Ağustos'un çıkışı onu derinden sarstı. Çünkü karanlık düzenini çok güçlü kurduğunu düşündüğünden kimsenin buna cesaret edemeyeceğini, hatta bunu düşünmenin bile mümkün olmadığı inancındaydı TC. Fakat bu konuda en büyük yanılgıyı yaşıyordu. Zira inananların da bir gerçeği vardı. Vahşet, zulüm ne kadar güçlü gözükürse ona karşı inançların çıkışı da görkemli olur. 15 Ağustos bu görkemliliğin ifadesidir. TC'yi köklü sarsmış, bunaltmıştır.

Türkiye solu açısından ortaya çıkardığı sonuçları nasıl değerlendiriyorsunuz?

70 yıllık Cumhuriyet rejimi, diğer bir ifadeyle kemalist laiklik adı altında bütün hile ve entrikalarla yönelmiş, dini inançlarından dolayı insanlarımız "gerici" diye gösterilerek, zalimce katledilmişlerdir. Özellikle halkımızın Alevi ve Sünni inançları karşı karşıya getirilip çatıştırılmış, kırımdan geçirilerek imha edildi. Ama 15 Ağustos çıkışı PKK önderliğinde bütün Kürdistanlıların ulusal birlik ve dini inançlarına saygı temelinde geliştiğinden halkımızı birleştirdi. Buradan alınan güçle, savaş kesintisiz ve sürekli büyüyüp zafere doğru gidiyor.

15 Ağustos Atılımı'nın başta Ortadoğu olmak üzere dünyada yarattığı etkiler nelerdir ve nasıl değerlendirilmesi gerekir?

70 yıllık Türk sol tarihi kemalizm atmosferinde boğulmuştu. Kemalist hile ve entrikalar altında sürekli tasfiyeyi yaşadığından bölünüp, parçalandı. PKK'nin öncülük ettiği 15 Ağustos çıkışı bu hile ve sahte kemalist rejime karşı nasıl mücadele edileceğini pratikte gösterdi. Fakat Türk solunun bugün hala gerekli sonuçları çıkarıp, derlenip toparlanıp doğru mücadele ettiğini söylemek oldukça güçtür. Özellikle de kemalizmin sahte laiklik yaklaşımından kendini kurtarıp halklarımızın inançlarına doğru yaklaşmak durumundadır.

15 Ağustos Atılımı'nın 12 Eylül gibi şiddetin dorukta olduğu ve Türk devletinin yaprağın dahi kıpırdayamayacağına inandığı bir ortamda yapılmasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

15 Ağustos'un Ortadoğu ve dünyadaki etkileri oldukça geniştir. Bu yüzden kısaca vurgulayalım; Kürdistan kurtuluş mücadelesi halkının özgücüne dayalı insanlığın mücadelesidir. Genelde kurtuluş mücadelelerinin tasfiye edildiği bir dönemde gelişmesi oldukça anlamlı ve yol göstericidir. Yine Ortadoğu'da emperyalizm ve bölgeciliği halkların dini inançlarını, ahlaklarını, kültürlerini kirletmiştir. Hükümran olduklarını sanmaktadırlar. İşte 15 Ağustos bu çirkinlikleri temizlemenin yöntemidir, aydınlık ışığıdır.

Şiddet, zulüm ne kadar acımasız olursa, haklı davaların çıkışı da o oranda soylu olur. Tarihte bunun sayısız örneği vardır. Bunu yaparken zulme başkaldıranlar büyük zorluklar ve acılar yaşarlar. 12 imamın katledilişi, diri diri derisi yüzülen Nesimi bunlardan birkaçıdır. Zaten buna karşı onurlu çıkışlar ve ızdıraplar olmazsa davaların güzelliği görkemli olmaz. Böylesi dönemlerde zulmedenler de zalimlikleriyle büyük gözükürler, kendilerini güçlü görürler. Fakat bu büyüklük soylu davaların ateşi karşısında eriyen kar kütüğü gibidir. Nitekim 12 Eylül faşist rejimi de 15 Ağustos karşısında eriyen bir kar yığınıdır.

Öncelikle Berxwedan Gazetesi'ne bize böyle bir olanak tanıdığı için teşekkür ederiz. Başta Kürdistanlı Aleviler olmak üzere bütün Müslümanlara ve halkımıza çağrımız, her şeye düşman olan TC'ye karşı mücadele etmektir. PKK ezilenden, horlanandan yanadır. Onların haklarının savunucusu ve savaşçısıdır. Zulme ve namussuzluğa karşı çıkan herkesin yeri haklı mücadelenin yanıdır. Bu barbar rejimden kurtulup başta dini inançlarımız olmak üzere kutsal değerlerimizi özgürce ifade etmek için mücadele şarttır. Her kesi buna çağırıyoruz.

ŞANLI 15 AĞUSTOS ÇIKIŞIMIZ

yenilgili geçmişin sonu ve özgür geleceğimizin adı olmuştur

Yurtsever halkımız!

Sömürgeci-faşist Türk devletinin, yıllardır halkımızın üzerine bir kabus gibi çöken haksız zoruna karşı Kürdün ayağa kalkışının, kaderine hükmedişinin ve büyük direnişinin adı olan 15 Ağustos 1984 şanlı atılımının 9. yıldönümündeyiz. 9 yıldır, sömürgeci Türk devletine, onun imhacı özel savaşına karşı, bütün özgür geleceğimizin ifadesi olan kıyasıya bir savaş sürdürülüyor. Tarihsel anlamdaki ve önemdeki bu savaş; Başkan APO'nun yol göstericiliğinde, halk ordumuz ARGK tarafından büyük kahramanlıklar ve büyük şahadetlerle bugüne getirildi.

15 Ağustos Atılımı'nın henüz zihinlerde taptaze olan koşulları, umudun büyük oranda tükendiği, kendine güvenin yitirildiği, Kürtlük adına her türden işbirlikçiliğin ve ihanetin geliştirildiği ve Kürt ulusuna çok kötü bir teslimiyetin dayatıldığı bir döneme denk geliyordu. Olanaksızlıklar içinde yokluklarla ve çok bariz bir güç dengesizliğiyle mücadele edilerek ve en önemlisi kendine devrimciyim diyen pek çok çevrenin bize "bir haftalık ömür" biçtiği, inançsızlığın tüm yaşama egemen olduğu bir ortamda bu büyük çıkış gerçekleştirildi.

Yine 15 Ağustos 1984 şanlı atılımımızın gerçekleştiği günler; her tarafta sosyalizme inançsızlığın geliştirildiği, reel sosyalizmin çöküş ve çözülüşü yaşadığı, emperyalizmin dünyanın adeta tek hakimi olarak kendi "yeni dünya düzeni"ni dünyaya egemen kılmaya çalıştığı günlerdi. Bu günlerde bile, Parti Önderliğimizin büyük ustalığı, strateji ve taktiğe hakimiyeti ve uzak görüşlülüğü, partimizin kararlı ve inançlı mücadele anlayışı, gerillalarımızın kahramanca direnişi, yalnız Kürdistan gerçekliğinin ve halkımızın kurtuluşunun değil, insanlık değerlerinin savunuculuğu rolünü oynamış, Ortadoğu gibi sorunlar yumağı olan bir bölgede, kurtuluşun öncüsü ve umudu olmayı başarmıştır. PKK'nin ve onun sürekli gelişen çizgisinin büyüklüğü her şeyden önce burada aranmalıdır.

Ateş içinde sürdürdüğümüz savaş; özgürlüğümüzü gasp eden, bize hiçbir yaşam şansı vermek istemeyen, her şeyimizle bizi inkar eden ve çözüm adına bize imhayı ve çok kötü bir teslimiyeti dayatan tarihin en çirkin ve en zorba egemenlik sistemine, Türk sömürgeciliğine karşı veriliyor. O Türk sömürgeciliği ki, Ortadoğu halklarının korkulu rüyası olmuş, işgal ve talancı karakteriyle tarihi kirletmiş barbar bir geleneğin temsilcisidir. Hem bu devlete ve hem de onun örgütlediği özel savaşa; özel savaşın koruculuk, Olağanüstü Hal, kontrgerilla ve özel timlerine karşı, bu görkemli direniş yükseltiliyor.

Hiç kuşkusuz mücadelemiz tekdüze bir anlayışla değil, siyasi çözümleri de gündemleştirerek sonuç almaya gidiyor. Başkan APO'nun başlattığı ve ateşkesle pratiğe geçen siyasi süreç ve ardındaki gelişmeler, mücadele zenginliğimizin ve kendimize büyük güvenin de izahı olmaktadır. Bir taraftan çok acıya ve yıkıma yol açmadan özgürlüğe kavuşma istemi, öte yandan gerillayı tüm Kürdistan coğrafyasına yayarak geleceğimizin teminatı haline getirme faaliyeti ve Kuzey Kürdistanlı yurtsever güçlerle başlatılan cephe süreci yaklaşımımızın ne anlama geldiğini ortaya koymaktadır. Yalnız bununla da değil, Türkiye devrimci-demokratik güçleriyle başlatılan Güç Birliği Platformu da mücadelemizin enternasyonalist karakterini ifade etmektedir.

Ulusal kurtuluş savaşımımız karşısında her gün biraz daha darbelenen ve çıkmazı derinleşen Türk devleti, son olarak gerçekleştirdiği hükümet değişikliği ve ordusundaki düzenlemelerle bir taraftan MGK'nin emrine daha çok girerek bir polis devletine dönüşmekte ve hem de Kürdistan'da her türlü gayri meşruluğu mübah görerek ve kimyasal silah kullanarak savaş suçlusu durumunu pekiştirmektedir. Ordunun ve MİT'in emrindeki kontra basınını da yanına alarak, Kürdistan'ı dünyaya kapatmak isteyen TC, Avrupa'da yalan ve karalama faaliyetleri geliştirmeye çalışarak biraz daha nefes almayı hedeflemektedir. Ancak bütün bu tedbirler 15 Ağustos'un 9. yıldönümünde tamamen iflas etmiş ve gerilla tarihte eşine az rastlanır bir kararlılıkla bütün özel savaşı ve devletin diğer tüm dayanaklarını yerle bir etmiştir. Bütün bu gelişmeler, hiç kuşku yok ki, tarihimizde ilk defa Kürt ulusunun özgürlüğe ne kadar yaklaştığını müjdelemektedir.

Kahraman Kürdistan halkı!

Seferberlik ruhuyla ve kesin kazanma azmiyle ayakta olduğumuz bu gün; düşmanın ekonomisinin iflas ettiği, ordusunun yenildiği, siyasetinin tükendiği ve diplomasisinin bittiği gündür. Görülüyor ki, yaşamına yenilgi biçilen ve bu durumu kader sayılan ülkemiz ve halkımız için 15 Ağustos; ayağa kalkışın, kahramanlık ve fedakarlığın, büyük direniş ve büyük şahadetlerin, kendi geleceğine hükmetme inancının adıdır. Aynı zamanda 15 Ağustos; inançsızlara verilen cevap ve büyük inançla nelerin başarılabileceğinin pratik ifadesidir.

İnsanlığın yüz karası, katil ve terörist Türk devletine ve onun egemenlik sistemine karşı, Avrupa'da, metropolde ve dünyanın her tarafında mücadeleye bağlılık milyonları sarsmaktadır. Dünyanın her yerinde teşhir ve tecrit olan TC, artık nefessiz kalmıştır ve gün kesin darbeyi vurma gündür.

Avrupa'daki fedakar Kürdistanlılar!

Seferberlik ruhuyla ve 15 Ağustos coşkusuyla güçlendiğimiz bu süreç, tüm düşman oyunlarını boşa çıkarmamız gereken, bunun bir parçası olarak festivale büyük katılım yapmamız gereken ve ARGK'yi donatma kampanyasına çok büyük katılım göstermemiz gereken bir süreçtir. Metropoldeki halkımız, Kürdistanlılaştırılmak istenen özel savaşa karşı, tüm olanaklarını kullanarak savaşı metropole taşırmak durumundadır.

Yine tüm Avrupa ve dünya, uluslararası kuruluşlar, savaş suçlusu olan Türk devletinin Kürdistan'daki uygulamalarını ve kimyasal silah kullanımını incelemek için heyet göndermelidirler. PKK'ye ve onun meşru mücadelesine terörist damgası vurarak, milyonların sesine kulak kapatmak ve kötü bir körlüğü yaşamak onları da tarih önünde Türk devletinin suç ortağı konumuna düşürecektir.

Yiğit halkımız!

Büyük önderlik, büyük örgüt, büyük savaş ve büyük halk desteği ile geldiğimiz onurlu aşamanın adı kurtuluştur. Ve kurtuluşun bugünkü aşaması şanlı 15 Ağustos Atılımı ve ARGK'nin kahramanlığı ile sağlanmıştır. Yüzyıllardır süren korku paramparça edilmiş ve seferberlik ruhu ile özgürlük yürüyüşü başlamıştır. Bu yürüyüş zafere kadar kesintisiz devam edecektir.

Gün, 15 Ağustos Atılımı'nın yıldönümünde gerillaya büyük güç sunma, savaşın ihtiyaçlarını seferberlik ruhu ile karşılama günüdür.

Gün, milyonların sesi ve iradesi olan PKK'de kenetlenme günüdür.

Gün, yalnız ülke sahasında değil Avrupa'da ve metropolde akın akın, gerillaya ve haklı savaşa katılma günüdür.

Gün, birliği pekiştirme ve düşmanın her türlü oyununu boşa çıkarma günüdür.

Gün, Ulusal Önderimiz Başkan APO'nun izinde özgürlüğe ulaşma günüdür.

-Kahrolsun sömürgeci terörist Türk devleti!

-Yaşasın şanlı 15 Ağustos Atılımımız!

-Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!

-Yaşasın Ulusal Önderimiz Başkan APO!

15.08.1993
ERNK
Avrupa Örgütü

Kampanya

Baştarafı 18. Sayfada
den en önemli silahını alması-dır. Ayrıca ilk defa Türkiye cephesinde bir hareketliliğe rastlanmış, işçiler greve ciddi bir şekilde başlamıştır. Özgürlük hareketinin metropollerde de nefes boruları açılmaya çalışılmış, ölü toprağı serpili Türkiye devrimci hareketi, ilerici insanlığı hafiften de olsa silkelenmiş ve metropollerdeki kıpırtılar ileriye yönelik umut kıvılcımları saçılmıştır. Gerilla tamamıyla halklaşmış, halk ise gerilla kadar örgütlülük düzeyine ulaşabileceğini göstermiştir.

Bu yılın sayılamayan daha birçok farklılıkları var.

Bu yılın kampanyasının diğer bir önemi ise, savaş ekonomisinin örgütlenmesi, legal kurumların açılım sağlaması daha bir gerekli olmaktadır. Bu yılın sonu için verilen sözler, daha yılın yarısına varılmadan yerine getirilmiş, gerilla düşmanı adım atamayacak hale getirmiş, böylelikle birçok alan yarı kurtarılmış duruma getirilmiştir. Özgürlük hareketi verdiği her sözü yerine getirmiş, yapacağını söylediği her şeyi hep zamanından önce bitirmiştir.

Bütün bunlar dost ve yurtsever güçlerin de görevleri olduğunu daha iyi hatırlatmakta, sorumluluklarını gün geçtikçe bilince çıkarmayı zorlamaktadır.

Bizim özgürlük hareketinden istediğimiz koskoca bir ülke ve bağımsızlığımızdır. Özgürlük hareketi ise hepimizden gücümüz oranında her yönden katkı beklemektedir. Bizim sunduğumuz katkılar canıyla, kanıyla bu savaşta olanların sundukları yanında bahsi edilemeyecek kadar ufak katkılardır. Bari bu katkılarımızı her yıl, az da olsa yükselterek zevkle sunalım. Katkılarımızın devamını sağlayalım.

İnsanlık ve onur her şeyin üzerindedir. İnsanlık ve onur savaşına katkıyı en büyük meziyet bilelim ve bu davaya en üstün meziyet ve marifetle katılalım.

Değerli Kürdistan...

Baştarafı 9. Sayfada
tos 1984'de Eruh ve Şemdinli'de sıkılan kurşunlar bizi bugünlere ulaştırmıştır. Ve halkımızın tarihinde ilk defa böylesine halkın ve insanlığın çıkarlarını koruyan, geliştiren, ona hizmet eden öz ordu gücüne kavuşmuştur. Halkımızın biricik öncü gücü gerilla, çok dengesiz bir ortamda, her şeyden yoksun denilebilecek kıt olanak ve imkanlarla çok zorlu süreçleri göğüsleyerek, kişisel bütün beklentilerden uzak, halka hizmet ilkesi temelinde her şey halk ve insanlık için şiarıyla bugünleri görebilmemizi sağlamıştır. Büyük ve onurlu gerilla savaşımı, halkımızın kötü bir şekilde ölüme gidişini ve imhasını durdurmuştur. Mücadelemizin geldiği bugünkü aşamada, kazanımlarımızı geliştirip hamlelere dönüştürerek halkımıza zaferi getirerek bir ordulaşmanın eşiğindeyiz.

Değerli Kürdistan Halkı!

15 Ağustos Atılımı mücadelemizi bugünlere getiren gelişmelerin, yaratılan değer ve kazanımların kendi somut koşullarında ilk adımları olurken, zaferin kapılarını araladığımız bugünkü muhteşem özgürlük yürüyüşünde de bağlı kalınması ve günümüzde boyutlanan mücadelenin her alanında temsil edilmesi gereken bir atılımdır.

15 Ağustos saldırı ve zafer ruhuna mevcut kazanım ve yaratılan değerlere verilecek en iyi karşılık şu an ülkemizin dağlarında açlık, susuzluk, soğuk demeden bizlere hizmet eden Halk Kurtuluş Ordumuz ARGK savaşçılarına sunacağımız destekle bu onur savaşımında yerimizi almaktır. Bu amaçla her yıl olduğu gibi bu yıl da 15 Ağustos'la birlikte ARGK'yi büyütme, güçlendirme ve donatma kampanyası açılmıştır. Bütün Kürdistan halkına çağrımızdır! Özgürlük meşalemiz, emperyalizm, sömürgecilik ve her türlü gericilik karşısındaki biricik savunucu gücümüz, ARGK'yi güçlendirelim. Bu kampanya bağımsızlık ve özgürlüğe çağrı olduğu kadar, onurlu, başı dik ve insani bir yaşama çağrıdır, aynı zamanda bunun için ailelerimiz eli silah tutan gençlerimizi ARGK saflarına göndermelidirler. Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu saflarına göndereceğiniz gençleri, silahına, elbesesine kadar imkanlarınız yetiyorsa donatarak gönderin. Çocukları olmayan ailelere kendi maddi durum ve imkanları ölçüsünde bir gerillayı tepeden-tırnağa silahına, mermisinden raxtına, elbisesine kadar donatmalıdırlar. Gücü buna yetmeyen ailelerimiz ellerinde varsa silahlarını, mermisi olan mermisini vb. vererek kampanyayı güçlendirmeli ve yurt savunmasında üzerine düşen görevleri yapmalıdırlar.

Avrupa, Türkiye ve dünyanın diğer yerlerinde yaşayan Kürdistanlı ve ilerici kesimler!

Ulusal kurtuluş mücadelemiz, çok kapsamlı bir savaş ve zafer sürecine girmiştir. Sizlerin de şimdiye kadar bu kutsal savaşıma çok yönlü destek ve katkılarınız oldu. Bundan sonra da üzerinize düşen tüm görevleri eksiksiz yerine getireceğinize olan inancımız tamdır. Sizler de ARGK'yi güçlendirme, büyütme ve donatma kampanyasına imkan ve olanaklarınız ölçüsünde katılın. Görevlerinizi ancak yaşam varlığımızın teminatı olan ordumuza ve her mensubuna karşı sorumluluklarınızı yerine getirerek yapabiliriz. Bir gerillayı tepeden-tırnağa kadar gerekli her şeyiyle donatmadan vicdanımız rahat olmamalıdır. Unutmamak gerekir ki, bir insanın huzurlu ve mutlu olarak yaşayabilmesi, halkına, onun yüce evlatlarına karşı sorumluluklarını yerine getirmesiyle mümkündür. Bunun için herkes elinden geldiğince, gücü yettiği nispette maddi-manevi her türlü yardımı sunmalı ve katkısını yapmalıdır.

15 Ağustos'un atılım ruhuna, halkımızın yiğit evladı, büyük komutan Agit yoldaşın ve tüm devrim şehitlerinin anılarına bağlılığın tek yolu, bulunduğumuz her alanı mücadele alanlarına çevirmek ve savaşı yoğunlaştırmak yolundaki çabalarımızı sürekliliştirerek sonuç almayı esas almak olacaktır. Düşmanın, halkımızın tüm dünyaya taşan özgürlük ve bağımsızlık mücadelemizi durdurmak için tarihine taş çıkartırcasına vahşet ve katliamlara giriştiği böylesine kritik bir dönemde üzerimize düşen sorumlulukları layıkıyla yerine getirmemek, hiçbir şekilde kabul edilemeyecek gerekçelere sığınmak ne halkımızın, ne de tarihin kolay kolay affedebileceği bir durumdur.

Savaşı geliştirmenin de ötesinde zaferi yakalamanın imkan dahilinde olduğunun bilinci ve coşkusuyla kendimize yüklenmek, sürekli gelişen ve geliştiren adımların sahibi olmak, halkımıza ve tarihe ödememiz gereken büyük bir borç olmaktadır. Tarihi 15 Ağustos Atılımı'nın bugününde, Avrupa'daki halkımıza selam ve saygılarımızı iletmenin mutluluğu içindeyiz.

■ □ ■

Değerli yurtsever, dostlar...

Baştarafı 13. Sayfada
kurtuluş mücadelesinin dışına atılması kesinlikle bir özel savaş taktiğidir. Bunun için bu tür şebekeler mutlaka açığa çıkarılıp teşhir edilmeli; gençlerimiz bu konuda uyarılıp aydınlatılmalıdır. Uyuşturucu şebekelerinin tuzağına düşen gençlerimizi bu bataklıktan kurtarmanın kolay olmadığı unutulmamalı; bunun için etkin önlemler geliştirilmelidir.

MİT'in Batı Avrupa ülkelerinin istihbarat örgütleriyle işbirliği içinde olduğu ve bugüne kadar sayısız komplo tezgahladığı çok iyi bilinmektedir. Bu kampanya döneminde bu suç ortaklığı cephesi daha yoğun bir eylemlilik içine girecek ve iğrenç oyunlar oynamak isteyecektir. Bu zeminde MİT'in planlarını uygulamak için piyonlar bulması ve bunları kullanarak "PKK haraç topluyor" dedirtmesi zor değildir. Kuşkusuz kitlelerin bağışlarıyla kampanyamıza maddi destek sunmasında her zaman olduğu gibi gönüllülük ilkesine bağlı kalınacaktır. Buna rağmen, düşmanın olası provokasyonları ve komplolarına karşı uyanık olunmalı, düşmanın bütün tezgahları boşa çıkartılmalıdır.

Ulusal kurtuluş mücadelesini yükseltmek ve halk ordusunu güçlendirmek için genel seferberlik kampanyamızı, Kürdistan'da yaşayan ulusal ve dinsel azınlıkları da kapsamına almalıdır. PKK'nin önderlik ettiği kurtuluş savaşı, halkların gerçeği karşısında kurutucu bir rol oynayan Türk faşist rejimine karşı halkları yaşama döndürme savaşıdır. Bu savaşta Türk, Arap, Azeri, Fars, Süryani kökenli şehitlerimizin varlığı bunun en güzel ve en anlamlı kanıtıdır. Kürdistan ve onun bir parçası olan Mezopotamya topraklarının insanlığın beşiği olması gerçeğine yakışan da budur. Kürdistan'ı bu ülkenin toprakları üzerinde yaşayan halkların ortak gül bahçesi haline getirme savaşı son derece kutsal bir savaştır. Kökleri bu toprakların derinliklerinde bulunan, kendi ulusal kimliğini ve kültürünü özgürce geliştirmek isteyen her kişi, grup ve örgüt bu kutsal savaştaki onurlu yerini almalıdır.

Faşist-sömürgeci Türk rejimini Kürdistan halkının büyük birlik ve eylemlilik fırtınasında yerle bir etmek için ileri!

Yeryüzü cenneti bağımsız ve özgür Kürdistan uğruna topyekün seferberlik için görev başına!

Berxwedan

Engizek ve Nurhak kanla yıkandı

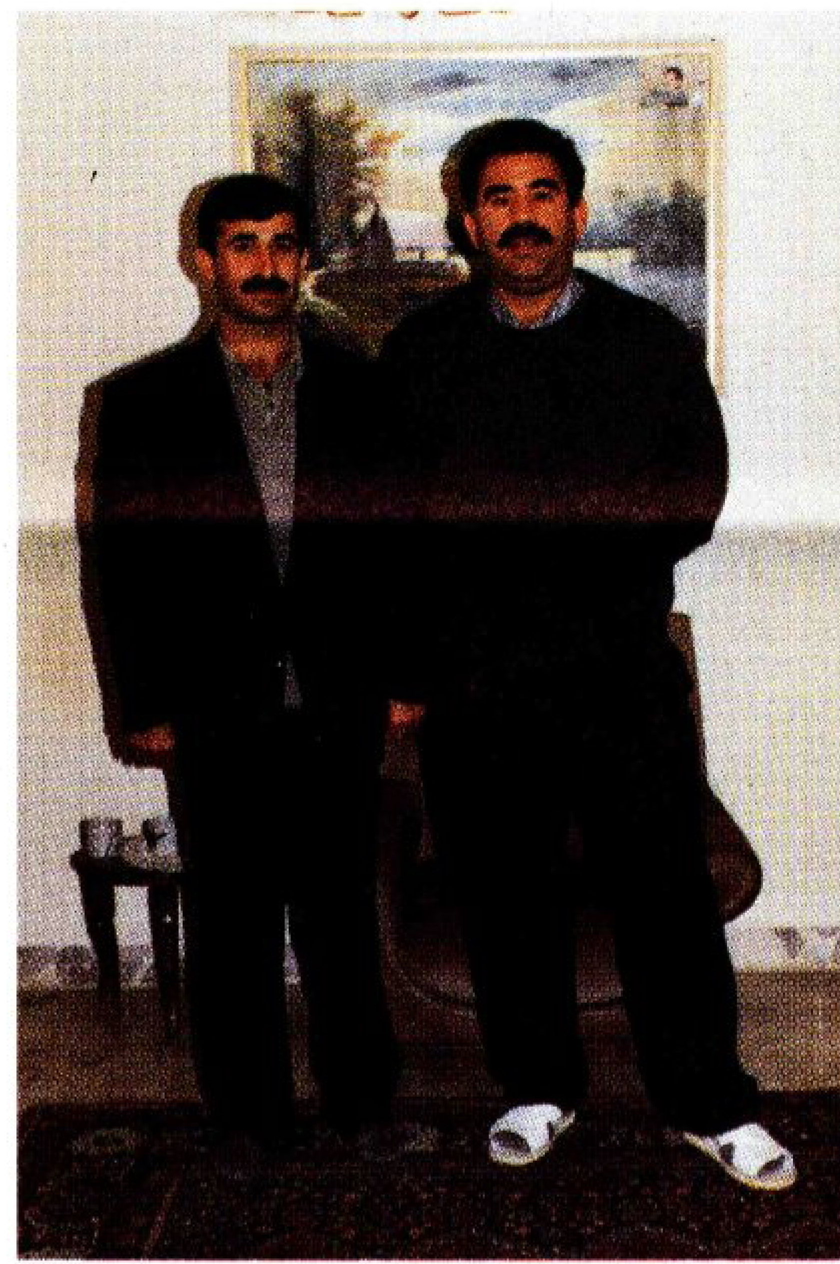
Patika yolun sağ tarafından Nurhak'tan Engizek dağlarının zirvesine doğru hızlı adımlarla yürüyen 19 gerillanın ayak seslerinin dışında etrafta hiçbir ses yoktu. Sadece kocaman ağaçların arasında hafif bir yaz rüzgarı ezgileniyor. Yabanıl bir derenin suları yosunlu taşlarda tatlı sesler çıkarıyor. Gün ışığında kelebekler oynaşıyor ve her yanda arı ve böceklerin insana uyku veren vızıltıları yükseliyor. Ortalık sessiz ve sakin. Oysa ki daha bir hafta önce girilen bir çatışmada 1 polis komiseri ve 42 asker öldürülmüş ve 2 asker esir alınmıştı. Nurhak düşünüyor; Deniz Gezmişleri esir vermenin hüznü ile yüklü. Mahçup bir şekilde gerillayı karşılamıştı. Ama yeminlidir bu kez, o gaddarlara vermem gerillayı diyor. Hüzünlü ama gerillanın zirvesine doğru hızlı adımlarla ilerlemesi karşısında mutlu ve gururlu. Daha geçen gün şöyle bir uğranılmıştı da mola verilmemişti. Nurhak, düşmanı ta Denizleri esir vermesiyle düşmanı olarak görmüş. Bu kez gerillanın gelişi karşısındaki mutluluğu ve gururu hemen görülüyor. Girilen çatışmada 42 düşman askerinin öldüğünü Nurhak ta dünden almıştı haberini.

Komutan Sabri mola vermeyi düşünüyor, ancak grubu Engizeklerin güvencesine vermeden de mola vermek istemiyor. Güneş ışınları yakıcı olmaya başlamıştı. Grup adımlarını açmış Nurhak'ın zirvesinden Engizeklerin zirvesine doğru yol alıyordu. Kulağına radyoyu dayayan Komutan Sabri durmadan el kol işaretleri yaparak arkadaşlarına bir şeyler anlatmaya çalışıyordu. Radyonun ses ibresini yükselterek diğer arkadaşlarının da düşmanın verdiği haberleri dinlemesini sağlarken, "hepsi yalan, yalan" demeden de edemiyordu. Radyo, çıkan çatışmada çok sayıda gerillanın öldüğünü, kayıplarının ise bir polis komiseri olduğun belirtiyordu. Komutan Sabri'nin düşmanın bu haberlerine kızdığını gören bir gerilla, "Heval onların savaşı hep yalan üzerine kuruludur zaten" dedi. Komutan Sabri, "tabii ancak bunca yalanları nasıl uyduruyorlar onu merak ediyorum" karşılığını verince gerilla sustu. Uzun bir yürüyüşten sonra mola verildi. Tepeciler nöbetlerine giderken, grup bunca yolu yürümenin yorgunluğunu, kimi konuşarak, kimi silahını temizleyerek, kimi de hemencik kendine siper ettiği kayalara dayanarak atmaya çalışıyordu.

Düşman güçleri yedikleri darbe ile vahşi bir hayvan gibi sağa sola saldırıyorlardı. Uçak ve helikopterlerin uğultusu gelmeye başladığında gurup harekete hazırlanmıştı bile. Düşman çevre köylere cemselerle karadan asker taşırken, havadan da dağları rastgele bombalamaya başlamıştı. Onlarca köy basılarak insanlar köy meydanlarında toplanmış ve işkenceye tabi tutulmuştu. Daha iki gün önce özel timler Pazarcık'a bağlı Karahasanlar köyünde öğretmenlik yapanRena ailesinden 3 ve 6 yaşındaki çocuklarını ve anne Ayşey'i baltalarla doğrayarak katletmişlerdi. Gerilla grubunun yerlerini bildikleri iddiasıyla yüzlerce insan vahşice işkencelere tabi tutulmuştu. O gün binlerce asker bölgeye geliyordu. Helikopterlerin askerlerin kalabalık oldukları köylere inip kalkmaları köylüler için artık kanıksanmış bir durum olduğundan, düşman yaratmak istediği psikolojik etkiyi yaratamamanın şoku ile işkencelerinin dozunu arttırdıkça arttırıyordu. Etraftaki dağların uçak bombardımanına çok yoğun maruz kalışları, her zaman yapılandan farklı bir yönelimin olduğunu köylüler hemen anlamışlardı. Girilen çatışmada düşmanın çok büyük kayıplarının olduğunu tartışıyorlardı.

Gerilla grubu seri hareketlerle mevzisini güçlendirmeye çalışıyordu. Sabahın erken saatlerinden itibaren düşman hava gücü unsuru ile askerlerini tüm stratejik noktalara taşımıştı. Dürbünle etrafı gözleyen nöbetçiler askerleri öğleye doğru rahatlıkla izleyebiliyorlardı. Düşmanın hareketlerini titizlikle izleyen gerilla grubu, düşman gücünün hareketlerine göre mevilenmesini sürdürmeye devam ediyordu. Adeta Nurhak ve Engizek dağları tüm çabalarıyla gerilla grubunu korumanın telaşındaydılar. Nurhak'ın Denizleri esir verdiği gün bir film şeridi gibi hafızasında tazeleniyor, Engizek'de tanık olmuştu buna. Nurhak düşmandı düşmana, unutamıyor o günü. Bir yandan 19 kahramanın kendine misafir oluşunun mutluluğu, bir yandan bu kahramanları kayıp verme korkusunu yaşıyordu. Nöbetçinin sesi ile komutan üst kısımdaki bir mevzide bulunan 2 gerillanın mevzisini değiştirin talimatını verdi. Düşman üç koldan çemberi daraltıyordı. Nurhak'ın ve Engizeklerin zirveleri çoktan düşman uçaklarının bombalarına hedef olmuştu. Daha yukarıya gitmenin tehlikeli olacağını düşünen gerilla grubu, dağın tüm yamacında mevzilenmişti.

Nurhak ve Engizek dağları öfkeli, kinli, kederli. Düşman çemberinin ön kısmında bulunan kalabalık bir asker grubu, taşları ve ormanı kendine siper ederek gerilla grubunun mevzilendiği noktaya doğru korkak adımlarla ilerlemeye çalışıyordu. Gerilla grubu silahını doğrultmuş tetikte bekliyordu. Üst kısmında uçak bombardımanları nedeniyle, fazla hareket edilemiyordu artık. Mümkün olduğunca taşlık alandan uzaklaşmaya çalışıyorlardı. Bir bombanın düşmesi sonucu taşlardan fırlayacak şarapnellerin çok daha tehlikeli olduğunu biliyor gerilla. Ormanlık alana kayan grup mevzilendi, ancak artık fazla hareket etme olanağı da kalmamıştı. Grubun üstüne gelen düşman birliğine karşı ilk olarak Komutan Sabri silahını ateşledi. İlk mermiden sonra BKC ve Bisifingin gür sesi duyuldu. Düşman bir anda neye uğradığını şaşırdı. İlk sırada bulunan 10 askerin ortasına düşen bisifing mermisi, düşman birliğinin yarısından fazlasını alıp götürmüştü. Düşman birliği rastgele aşağı doğru kaçmaya başlamıştı. Askerlerin vay ana feryatları tüm ormanı sarmıştı. Düşman çemberinden yoğun bir ateş başladı gerilla grubunun konumlandığı noktaya. Helikopterler alçalmayı göze alamadıklarından dolayı, çok yüksekten bıraktıkları bombalar hedefin

çok uzağına düşüyordu. Nurhak ve Engizek dağları öfkelendikçe öfkeleniyorlardı. 19 kahramanın binlerce düşman askerine karşı gösterdiği kahramanlığın gururunu yaşıyorlardı.

Saatler geçmek nedir bilmiyor. Ortalık toz bulutlarıyla kaplanmış, güneş ağır ve sessiz dağların arkasına doğru çekilmeye başlamaya yüz tutuyordu. Düşman karadan gerillalarla başedemeyeceğini anlayarak helikopterlere daha da "alçalın" talimatını verdi. Ancak tüm çabası o gün boşa çıktı. Karanlığın çökmesiyle düşman geriledi ancak çemberi daha da güçlendirdi. Gece boyunca silah sesleri susmadı. Şafak vaktiyle birlikte düşman saldırıya geçti. Düşman saldırdıkça kayıp veriyordu. Generaller toplandılar ve helikopterlere insanlığın bir kez daha tanık olacağı bir vahşetin startını verdiler. Hardal yüklü bir helikopter alçalmaya başladığında Nurhak ve Engizekler olacakları adeta sezinlemiş gibi, öfkeyle köpürüyorlardı. Ilık yaz rüzgarı artık ağıtlar söyleyerek esiyordu. Hardal gazı ve yükselen duman bulutu arasında 19 özge can Nurhak ve Engizeklere tohum olarak düştü. Dağların göz yaşları ince bir su gibi sessiz ama öfkeli bir şekilde akmaya başladı,şahadet denizine doğru, dört bir yana haber salmak , 19 kahramanın kahramanlıklarını tüm halkımıza anlatmak için.

Komutan Sabri ve 18 yoldaşı....

İki gün boyunca devam eden çatışmada düşman 22 askerini kaybetmişti. Düşmanın tüm çabası sonuçsuz kalmıştı. 19 gerilla, binlerce askere göz açtırmıyordu, düşman leşe hücum eden bir akbabanın vahşiliğiyle saldırıyordu. İki koca gün başarısız kalan düşmana, Hiroşima, Nagazaki ve Halepçe isimleri ayrı bir haz veriyordu. Helikopterler hazırlandı ve havalandı. İkinci günün bitimine az kala alçalan demir yığınları rezilliklerini ve çirkinliklerini kustular ve ayrıldılar. Birkaç saat sonra da silah sesleri sustu, Nurhak'ın gözyaşları çoktan dökülmeye başlamıştı. Çok uzaklardan bir tilili sesi gelmeye başlıyordu. Güneş kaçarcasına kaybolmanın yolunu tutmuştu. Doğa hareketsiz, insanlar hüzünlü, insanlık duyarsız...

Düşman ancak saatler sonra 19 özge canın mevzilerine doğru yürüme cesaretini gösterdi. İki gün boyunca Nurhak ve Engizekler büyük bir kahramanlığa tanık olmuşlardı. Bu çatışma Kürdistan'da yeni bir sürecin de başlangıcı oluyordu. Ve yine o hain gazeteler iri puntolarla insanlığa küfrediyorlardı... Komutan Sabri ile Zınar, Mahmut, Ferhat, Bahri, Nurhak, Nasır, Sevkan, Deniz, Seyitxan, Kurdo, Pılıng, Mızgin, (Elif Gezer) Berivan, Hasan, Baver, Mahir, Kemal KAPICI ve Welat, Nurhak ve Engizeklerin kurumuş doğasına kanla hayat veriyorlardı.

Ve tarih tanıktır...

Düşman tüm olanaklarını kullanarak iki gün boyunca gerilla grubuna istediği darbeyi vuramayışı karşısında çılgına döndü. İkinci günün öğleden sonraki saatlerinde helikopterlerin havadan attığı Hardal gazı ile 19 gerillamız şehit düştü. Alınan gerilla cenazelerinde gerillaların hiçbiri tanınmıyordu. Güney-Batı'da düşman gerillanın güçlenmesini önleyebilmenin telaşıyla kimyasal silahı kullanması, savaşın geldiği düzeyi de göstermektedir. ABD'nin Japonya'ya, Saddam'ın Halepçe'ye attığı kimyasal silahların bugün Türk devleti tarafından kulllanılması beklenilmeyen bir olay değildir.

Birçok insan "Kimyasal Savaş" terimiyle ABD'nin Japonya'ya, Saddam'ın Halepçe'ye attığı kimyasal gazlar sonucu tanışmıştır. Irak-İran savaşı sırasında Halepçe 14 Mart 1988 tarihinde peşmerge kuvvetlerinin eline geçer. Ertesi gün İran kuvvetleri şehre girer. Saddam bunu bahane ederek Kürtlere "iyi bir ders" vermek ister ve 16 Mart günü Halepçe'ye karşı bir Hardal ve sinir gazı saldırısı gerçekleştirir. Sonuçta çoğu kadın, çocuk ve yaşlı 5 bin insanımız katledilir. Artık Halepçe, İnda ve Duceyde kasabalarında insan kalmamıştır. Geriye bir sürü mezar ve merdiven başında kucağında bebeği ile yığılmış kadın fotoğrafları kalır.

Bir anda 5 bin insanı katleden Hardal gazının özelliği nedir? Yeni kesilmiş çimeni ya da Hardalı anımsatan kokusu nedeniyle bu isim verilmiştir. Top mermileri veya uçaklardan bırakılan bombalar ile hedefe atılıyor. Litrede 1 miligram gibi çok düşük yoğunlukta kullanıldığında, 1 saat içinde ciğerlerde su toplaması sonucu nefes almada zorluk, gözlere bir şeyler batıyor gibi acı ve salya salgılamada artış görülüyor. Biraz daha yüksek dozlarda koltuk altları ve kasık gibi, ter bezlerinin bulunduğu bölgelerle güneş yanığına benzer bir görüntü yaratacak biçimde kanın toplanmasına ve çok sancılı kabartılar veya kalıcı körlük gibi belirtiler ve en sonunda ölüm görülüyor. Ölüm uzun ve sancılı bir sürecin sonunda ortaya çıkıyor. Tabii Halepçe bu silahların ilk kullanıldığı yer değil. ABD, Vietnam'da sık sık kullandı. Ve şimdi de Türk sömürgeciliği tarafından Kuzey Kürdistan'da kullanılmaktadır.

Tüm dünya kamuoyunun bu insanlık dışı vahşet karşısında gereken tavrı göstermemesi, sessiz kalması, insanlık değerlerine karşı gösterilen duyarsızlığın ifadesidir. Uluslararası hukuk normlarını çiğneyerek vahşetlerini her gün boyutlandıran TC'ye karşı tepkisizlik, işlenen suçlara onay vermek olmaktadır. Kimyasal silahların kullanıldığı ülkemizde, her türlü insanlık değerlerine yapılan saldırılara karşı mutlaka tepki gösterilmelidir. Özellikle Güney-Batı kitlemiz son şahadet olayından önemli sonuçlar çıkararak ülkeye yönelmeyi mutlak süratle gerçekleştirmeli, şehitlerimizin hepimize devrettiği özgürlük bayrağına sıkı sıkıya sarılmalıdır. Şehitlerimizin en büyük özlemlerinden biri de bu alan kitlemizin ülkeye köklü dönüşü sağlayarak, düşmanın alanı boşaltma çabalarını boşa çıkartma olduğunu her zaman hatırlayarak gereklerini yerine getirme çabasında olmamız gerektiği ortadadır. 15 Ağustos'un arefesinde Güney-Batı'da verdiğimiz şehitlerimizin şahsında tüm şehitlerimizi anarken, şehitlerimizin çağrılarına da mutlaka pratiğimizle cevap vermeliyiz. Tüm Berxwedan gazetesi çalışanları olarak, Güney-Batı şehitlerimizin şahsında tüm şehitlerimizi anarken, şehitlerimizin özlemlerini yerine getirmede de büyük çabanın sahibi olacağımızı bir kez daha belirtiyoruz.

Ve kan
ve katliam
ve emeğin üstünde oturan,
yaşama düşman
sana düşman olan
her şeye isyan,
isyansın Vatan!..

Bir dünya taşırız yüreğimizde
yeni mi yeni,
mutlu mu mutlu
kızıl kor gibi.
Ve omuzlarımızda taşırız
yüklü yaşam bulutlarını.

İnsanlığa sevdalı
doyulmamış yaşama hasret,
en güzel dünyaları
yaratmak uğruna.

İşte bunun için seçtik
en şerefli ölümden ölümsüzlüğü
ve özgürlüğe düşmanı öldürmeyi.
Yeminlidir sana Vatan!..

Vatan diye haykıran...
Bir tek tutkusu,
bir tek hasreti
bir tek umudu var ONLARIN
"Ya Özgür Vatan
Ya Ölüm" diye haykıran...
Umut yüklü dağlar,
coşkun nehirler
ve hayat pınarlarından.